

قیلئالمان دین

یادنامه ارتحال آیة الله استاد آقای
حاج شیخ مهدی غیاث الدین مجده الاسلام نجفی فیض

به ضمیمه

فیض الباری الی قرة عینی الہادی
وفهرس مخطوطات مکتبۃ آیة الله النجفی فیض

شناختنامہ

فهرست مطالب

۹	مقدمه :
فصل اول :	
شرح حال آیة الله العظمی آقای شیخ محمد تقی رازی نجفی اصفهانی سردودمان خاندان	
۱۳	نام - پدر - مادر
۱۴	زمان و محل ولادت
۱۵	تحصیلات و اساتید
۱۶	مهاجرت به ایران
۱۷	اقامت در اصفهان و تدریس
۱۹	شاگردان
۲۲	تألیفات
۳۰	فرزندان
۳۰	شیخ سر سلسله یکی از بزرگترین بیوت علمی شیعه
۳۳	وفات و مدفن
۳۵	مراثی و ماده تاریخ
۳۹	مصادر شرح
فصل دوم :	
شرح حال آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد باقر نجفی اصفهانی	
۴۳	نسب و ولادت
۴۳	تحصیلات و اساتید

۴۶	در کلام بزرگان
۵۰	تدریس و شاگردان
۵۱	تألیفات
۵۳	برخی از اقدامات اجتماعی
۵۴	تأسیس مسجد نوبازار
۵۵	فرزندان
۵۸	وفات و مدفن
۶۰	مرثیه و ماده تاریخ وفات
۶۲	مصادر شرح

فصل سوم :

شرح حال آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی

۶۵	نام و نسب و ولادت
۶۵	تحصیلات و اساتید
۶۶	مراجعةت به اصفهان
۶۸	دو نکته مهم
۶۹	بازگشت به نجف اشرف
۶۹	سه مکاشفه
۷۰	بیانی دیگر در همین مورد
۷۳	شاگردان
۷۴	تألیفات
۷۹	همسر و فرزندان
۸۰	فوت و محل دفن
۸۱	یک روایا
۸۲	مرااثی و ماده تاریخ وفات

۸۳ مصادر شرح حال

فصل چهارم :

شرح حال آیة الله العظمی علامه آقای ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی اصفهانی

۸۷	نام - پدر - مادر - ولادت
۸۷	تحصیلات و اساتید
۹۰	مشايخ اجازه
۹۵	هجرت به کربلا
۹۶	تدریس و شاگردان
۱۰۲	صورت و سیرت
۱۰۴	تألیفات
۱۱۱	همسر و فرزندان
۱۱۲	وفات و مدفن و مراثی
۱۱۵	مصادر شرح حال

فصل پنجم :

شرح حال آیة الله العظمی آقای حاج شیخ مجد الدین (مجد العلماء) نجفی

۱۱۹	نام - پدر - مادر - ولادت
۱۲۰	تحصیلات و اساتید
۱۲۳	مشايخ روایت و مجازین از وی
۱۲۶	در کلام دیگران
۱۲۹	مجالس تدریس و برخی از شاگردان
۱۳۱	تعین قبله دقق مصلای شهر اصفهان
۱۳۳	تألیفات
۱۳۶	نمونه‌ای از اشعار
۱۳۶	امامت جماعت

۱۴۲	اخلاق و مردمداری
۱۴۲	همسر
۱۴۳	فرزندان
۱۴۵	وفات و تشیع و مدفن
۱۴۹	انعکاس اخبار ارتحال و مجالس ترحیم
۱۴۹	مراشی و ماده تاریخ
۱۵۲	مصادر شرح حال

فصل ششم :

شرح حال آیة الله استاد آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین مجده السلام نجفی

نام - لقب - پدر - مادر - ولادت	۱۵۵
تحصیلات	۱۵۶
علوم حوزوی	۱۵۶
تحصیلات جدیده	۱۵۷
مهاجرت به تهران	۱۵۸
بازگشت به اصفهان و شروع به تدریس	۱۶۴
در کلام بزرگان	۱۶۶
امامت جماعت	۱۶۸
مشايخ حدیث	۱۷۰
روایت کنندگان از معظم له	۱۷۰
آیة الله نجفی و کتاب تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر	۱۷۴
تألیفات	۱۷۷
تعمیرات اساسی مسجد نوبازار	۱۸۲
احادث مکتبه آیة الله النجفی	۱۸۲
طبع کتب نیاکان و بزرگان	۱۸۴

١٨٥	تأسیس مدرسه و حسینیه
١٨٦	اقامة مجالس عزاداری ائمه أهل البيت <small>عليهم السلام</small>
١٨٨	قضاء حوائج مؤمنین
١٨٨	پدری که من شناختم
١٩٠	أسفار
١٩٣	مرگ در راه نماز
١٩٦	تغسیل و تشییع و تدفین
١٩٧	تسليت مراجع معظم تقليد مدّ ظلّهم
٢٠١	مجالس ترحیم
٢٠٢	مرااثی و ماده تاریخ
٢٠٨	مصادر شرح حال

فصل هفتم :

٢٠٩	نیض الباری إلى قرة عینی الہادی تألیف: آیة اللہ الشیخ مهدی غیاث الدین مجـد الاسلام نجـفی <small>بنجـف</small>
-----------	---

فصل هشتم :

٢٢١	تألیف: العلامـة المحقق السید احمد الحسینـی الاـشکورـی مدـ ظـلـه العـالـی
٢٤٧	فهرـست اـعـلام
٢٦٣	فهرـست كـتب

قبيله عالمان دين

٨

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مقدمة

الحمد لله الذي خلق الموت والحياة والصلوة والسلام على المبشر بالجنة
والمعاد محمد المصطفى وعلى آله الأمجاد .

هرگز گمان نمی کردم بر رساله ای مقدمه بنویسم که بعنوان یادنامه آیة الله والد طاب ثراه منتشر می گردد ، ولكن دست تقدیر در این گردون بازیها دارد و انسان همواره باید به تکلیف خود عمل نماید .

در هر صورت به پیشنهاد برخی از دوستان بنا شد مجموعه ای فراهم آید از شرح حال معظم له و نیا کانشان تیلی البته باختصار و ایجاز تمام ، و بعد از چند ماه تلاش و جمع آوری اسناد و مدارک و نسخ این مجموعه فراهم آمد و بنام « قبیله عالمان دین » نامیده شد .

این کتاب در هشت فصل عرضه می گردد :

- ۱ - شرح حال آیة الله العظمی آقای شیخ محمد تقی رازی نجفی اصفهانی (حدود ۱۱۸۵ - ۱۲۴۸) صاحب « هدایة المسترشدین فی شرح اصول معالم الدین » ، سر دودمان خاندان .
- ۲ - شرح حال آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد باقر نجفی اصفهانی

(۱۲۳۵ - ۱۳۰۱ ق) معروف به شیخ کبیر صاحب «شرح حجۃ المظنة من هدایة المسترشدین» مؤسس و بانی و واقف مسجد نو بازار اصفهان.

۳- شرح حال آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی

(۱۲۶۶ - ۱۳۰۸ ق) صاحب «مجد البیان فی تفسیر القرآن».

۴- شرح حال آیة الله العظمی آقای ابو المجد علامه شیخ محمد رضا نجفی اصفهانی (۱۲۸۷ - ۱۳۶۲ ق) صاحب «وقایة الأذهان» و استاد مراجع معظم تقلید.

۵- شرح حال آیة الله العظمی آقای حاج شیخ مجد الدین مجد العلما نجفی اصفهانی (۱۳۲۶ - ۱۴۰۳ ق) صاحب «الیواقیت الحسان فی تفسیر سورة الرحمن».

۶- شرح حال آیة الله والد آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین مجد الاسلام نجفی (۱۳۵۶ - ۱۴۲۲ ق) قدس الله اسرارهم .

۷- فیض الباری الى قرة عینی الہادی .

اجازه مفصلی است که آیة الله والد طاب ثراه برای حقیر مرقوم فرموداند .

۸- فهرس مخطوطات مکتبة آیة الله النجفی که به خامه کتابشناس بزرگ شیعه علامه محقق حضرت حجۃ الاسلام و المسلمین آقای حاج سید احمد حسینی اشکوری دامت برکاته تنظیم شده است و به درخواست حقیر برای درج در این دفتر بزرگوارانه آن را ارسال فرمودند .

در ختم این مقال بر خود فرض می دانم از زحمات جناب آقای دکتر صمد اسماعیل زاده حفظه الله تعالی بخاطر ارسال یادداشت‌هایی در مورد اعلام فوق و تعیین مصادر جدیده و اخراج فهرست اعلام و کتب این دفتر مرا یاری نمودند ، تشکر و قدردانی نموده ، مزید توفیقات معظم له را از ذات باری مسألت نمایم .

۱۵ شهر رمضان المبارک ۱۴۲۲

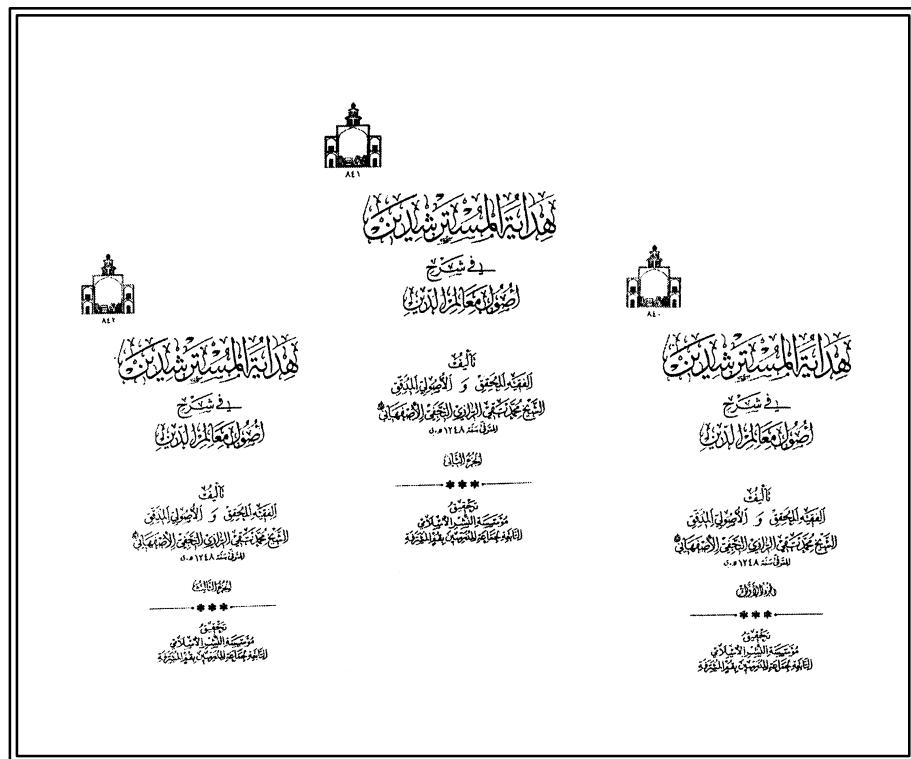
روز ولادت سبط اکبر امام حسن مجتبی علیہ السلام

اصفهان - هادی النجفی

« ۱ »

آیة الله العظمیٰ
آقای شیخ محمد تقی رازی نجفی اصفهانی
(حدود ۱۱۸۵ - ۱۲۴۸ ق)

سر دودمان خاندان نجفی

نام - پدر - مادر

نام : شیخ محمد تقی رازی نجفی اصفهانی معروف به صاحب هدایة
المسترشدین یا صاحب حاشیه .

پدر : محمد رحیم بیک استاجلو که در برخی از کتب تراجم بغلط عبدالرحیم
نوشته شده است .

حاجی محمد رحیم بیک از طرف حکومت وقت در ایوان کیف مصدر امور
دیوانی بوده اما سعادت و نیک بختی در اوخر عمر نصیب او گردیده و از کلیه
مشاغل و مناصب دنیائی اعراض کرده و در اعتاب مقدسه ائمه عراق علیهم السلام مجاور
گردیده و به عبادت قیام و اقدام نموده است .
ودارای چهار فرزند گردیده :

۱ - علامه محقق شیخ محمد تقی صاحب این شرح حال .
۲ - علامه محقق آقای شیخ محمد حسین رازی اصفهانی حائری
صاحب فصول .

۳ - زوجه آقا احمد بهبهانی صاحب مرآۃ الاحوال نواده وحید بهبهانی .

۴ - زوجه ملا محمد علی ابن ملا محمد شفیع خراسانی طهرانی .

حاجی محمد رحیم بیک در سال ۱۲۱۷ در نجف اشرف وفات یافته و در
همان سرزمین در جوار امیر المؤمنین علیہ السلام بخاک رفته است .

مادر : دختر الله وردی بیک فرزند مهدی قلیخان بیگدلی است که برخی
مهدی قلیخان را به اختصار میرزا مهدی نیز می گویند .

واین مهدی قلیخان یا میرزا مهدی همان کسی است که از طرف نادر شاه

افشار و همسرش گوهرشاد بیگم مامور سرپرستی تعمیرات صحن مقدس علوی و تذهیب گنبد مقدس امیر المؤمنین علیه السلام شد و از سال ۱۱۵۶ تا سال ۱۱۶۰ به مدت چهار سال بدین امر اقدام نمود و نامش در کتیبه‌های صحن مبارک نزدیک درب طوسی بر کاشیها نوشته شده است.

الله وردی بیک و پدرش مهدی قلیخان در ابتداء هر دو در کرمانشاه ساکن بوده‌اند و لکن به جهت سرپرستی و نظارت بر تعمیرات و تذهیب گنبد و صحن مطهر علوی به نجف اشرف منتقل می‌شوند.

الله وردی بیک دارای دو دختر است.

۱- زوجه علامه آقای محمد علی ابن وحید بهبهانی.

۲- زوجه حاج محمد رحیم بیک استاجلو مادر شیخ محمد تقی.

زمان و محل ولادت

در کتب شرح حال و تراجم، زمان و محل ولادت شیخ محمد تقی دقیقاً مشخص نشده است اما از آنجا که سن ایشان را در هنگام وفات شصت و اندی می‌نویسند پس ولادتش احتمالاً بین سالهای ۱۱۸۵ تا ۱۱۸۷ می‌باشد.

وچون پدرش در ایوان کیف ساکن و ریاست داشته است باحتمال قوی محل ولادت ایشان نیز در همان ایوان کیف است.

واز ایوان کیف به همراه پدر یا به همراه برادر یا منفرداً در نوجوانی به عتبات عالیات مهاجرت نموده است.

شیخ محمد تقی اولین فردی است در خانواده‌اش که ترک سیره اسلام و پدران خود را می‌کند و به تحصیل علم می‌پردازد.

تحصیلات و اساتید

از زمان شروع به تحصیل شیخ و مکان آن و اساتید اولیه او در مقدمات وسطوح اطلاعی در دست نیست. آنچه مسلم است او درس وحید بهبهانی درگذشته سال ۱۲۰۵ را چند سال درک نموده است و در همه کتب تراجم او را از شاگردان وحید می‌نویسند. بنابر این می‌بایست تحصیل را از طفولیت آغاز کرده باشد تا بتواند درس حدود ۱۵ سالگی یا کمی بیشتر به محضر درس وحید بهبهانی حاضر شود و چند سال نیز از او بهره‌مند گردد. پس اولین استاد درس خارج او وحید بهبهانی و مکان درس کربلای معلی است.

غیر از علامه وحید (۱۱۱۷ - ۱۲۰۵ ق)، شیخ در درس عده‌ای از بزرگان علماء و مراجع در کربلا و نجف اشرف و کاظمین شرکت نموده است از آن جمله:

- ۱- سید محمد مهدی بحر العلوم طباطبائی (۱۱۵۵ - ۱۲۱۲ ق) صاحب الدرة النجفية.

۲- شیخ جعفر نجفی کاشف الغطاء (۱۱۵۴ - ۱۲۲۸ ق) و از ایشان اجازه روایت و اجتهاد دارد و به افتخار مصادر ایشان نیز نائل آمده است^(۱).

(۱) مرحوم علامه الفت در نسبنامه داستان این ازدواج را چنین می‌نگارد: «روزی شیخ جعفر از شیخ محمد تقی در مجلس درس می‌پرسد: آیا عیال داری؟ او با خجلت جواب می‌دهد: نه، شیخ جعفر طلاب را امر به انتظار نموده از منبر بزرگ می‌آید و دست شیخ محمد تقی را گرفته باندرون خانه خود برده می‌گوید: می‌خواهم تو را به دامادی خود اختیار کنم، اینکه مرا دو دختر در خانه هستند یکی در کمال امتیاز دارد و دیگری در جمال، تو هر کدام را خواهی انتخاب کن. شیخ محمد تقی دختر صاحب کمال را اختیار نموده، این مجلس باجراء صیغه نکاح ختم می‌شود و شیخ جعفر بمحضر طلاب مراجعت، درس را تمام و تزویج دختر خود را اعلام می‌دارد. این موافقت در اوائل قرن سیزدهم واقع شده».

(۲) شرح حال مفصلی از شیخ جعفر نجفی صاحب کشف الغطاء را می‌توانید در اول کتاب تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۱ / ۳۹ - ۱۲۱ (۱) بیايد.

۳- سید علی طباطبائی حائری (۱۱۶۱ - ۱۲۳۱ق) صاحب ریاض‌المسائل.

۴- سید محسن اعرجی کاظمی (۱۱۳۰ - ۱۲۲۷ق).

مهاجرت به ایران

شیخ محمد تقی پس از حمله و هابیون به کربلا معلی و غارت شهر و حرم مطهر آبا عبدالله الحسین علیهم السلام در سال ۱۲۱۶ و احتمالاً پس از فوت پدرش در سال ۱۲۱۷ در نجف اشرف یا اندکی پس از آن و بعلت عدم وجود امنیت در اعتاب مقدسه و خوف از تکرار واقعه کربلا و احتمالاً ابتلاء به بیماری و همچنین داشتن مبالغ زیادی قرض که پرداخت آن در اعتاب مقدسه مشکل بود و به قصد زیارت امام علی بن موسی الرضا علیه آلاف التحیه و الثناء به مشهد مقدس مسافرت می‌کند.

در مشهد در منزل حاج میرزا داود خراسانی فرزند میرزا محمد مهدی اصفهانی وارد می‌شود و مدت چهارده ماه در مشهد مقدس میهمان او بوده است. در این مدت حاج میرزا داود در اکرام میهمان گرامی خود نهایت جدّ و جهد و کوشش را نموده و قروض ایشان را که در آن زمان متجاوز از یکهزار تومان بوده است از مال خالص خود اداء می‌کند و در ضمن این مدت در نزد میهمان گرامیش نیز فقه و اصول را تلمذ می‌نماید.

پس از چهارده ماه توقف در ارض اقدس رضوی، شیخ از مشهد خارج و بعد از طی راه به شهر یزد وارد می‌شود و در آن شهر به تدریس فقه و اصول می‌پردازد و مدتی نامعلوم در آن شهر توقف می‌کند و منقطعه‌ای نیز در آنجا اختیار می‌کند و از او صاحب دختری می‌شود که این دختر بعد از بلوغ زوجه حاج عبدالکریم شیرازی می‌شود.

از قرائن چنین معلوم است که شیخ متجاوز از یک سال در یزد می‌ماند و پس

از آن شاید بعلت عدم مساعدت محیط و سختی معیشت این شهر را ترک نموده و به اصفهان مهاجرت می‌نماید.

اقامت در اصفهان و تدریس

ورود شیخ محمد تقی به اصفهان را قبل از سال ۱۲۲۵ ق دانسته‌اند. در آغاز در محله احمد آباد ساکن و در مسجد ایلچی حوزه تدریس منعقد می‌نماید و در آن نیز به امامت می‌پردازد.

پس از مدتی تدریس، اهل علم و طالبان دانش در اصفهان متوجه گوهر گرانبهای درس و بیان او می‌شوند و کثرت طالبان علم و علماء در محضر درسش بقدرتی زیاد می‌شود که مسجد ایلچی گنجایش حاضرین در درس و همچنین ظرفیت حضور مؤمنین حاضر در نماز جماعت او را ندارد و لذا حوزه درس او به مسجد شاه اصفهان منتقل می‌گردد و در آنجا نیز به امامت می‌پردازد و منزلش را نیز به محله پشت مسجد شاه منتقل می‌کند.

تعداد حاضرین در درس شیخ محمد تقی را تا چهارصد نفر نوشته‌اند که با توجه به جمعیت اصفهان در آن روز و اهل علم و حوزه موجود در آن وقت می‌توان گفت تقریباً تمام طلاب مستعد و فاضل و درس خوان اصفهان در درس ایشان حاضر می‌شده‌اند و اولین حوزه درسی در آن زمان متعلق به ایشان بوده است.

حاج شیخ عباس قمی در مورد این درس می‌نویسد: «... در اصفهان سکنی فرمود، فضلاء در درس او اجتماع کردند، مجلس درسش مجمع فضلاء گردید»^(۱). مرحوم آیة الله میرزا محمد حسن شیرازی صاحب فتوای تحریم تباکو در مورد این درس و چگونگی حضورش می‌فرماید: «... در آن زمان که در درس شیخ

(۱) فوائد الرضویة ۴۳۵/۲.

محمد تقی صاحب حاشیه حاضر می‌شدم بدلیل کثرت جمعیت امکان صحبت با استاد و پرسیدن اشکالات درسی برایم فراهم نمی‌شد، بدین خاطر چند تن از برادران خوش فهم را جمع کردم و بدانها گفتم: چه خوبست نزد شیخ رفته درخواست وقت معینی از ایشان بکنیم تا درس را به طور خصوصی برای ما بگوید، خوبی این کار این است که فرصت طرح اشکالات و نظراتمان فراهم می‌آید. دوستان پذیرفته و همگی که جمعاً چهار نفر بودیم خدمت شیخ رفته و خواسته خود را مطرح کردیم، شیخ از این پیشنهاد استقبال کرده و با ما انس و الفتی دیگر گرفت. از آن پس هم در درس عمومی شرکت می‌کردیم و هم در درس خصوصی و از این درس بسیار استفاده می‌کردیم^(۱).

این حلقه درسی عظیم متجاوز از بیست سال تا آخرین روزهای حیات شیخ ادامه داشته است و جمع کثیری از مستعدین با استفاده از محضر علمی او به مراتب بلندی در علم و عمل رسیده‌اند.

و بر اساس آن چه که بر نگارنده معلوم شده است شیخ محمد تقی تدریس خود را در فقه و اصول به قلم خود ضبط می‌نموده است که حاصل آن در اصول کتاب شریف هدایة المسترشدین فی شرح اصول معالم الدین و در فقه تبصرة الفقهاء است.

و چون هر دو کتاب ثمرة تدریس شیخ است از نظر علمی هردو از مکانت والائی برخوردارند که به اهل فن معلوم است.

(۱) ترجمة هدية الرازی إلى الإمام المجدد الشيرازي / ۳۲

شاگردان

از آنجا که مدت تدریس شیخ در اصفهان متجاوز از بیست سال است و هر دوره درس را نیز حدود شش سال بدانیم بیش از یک هزار و پانصد نفر در این مدت از حوزه درسی شیخ بهره برده‌اند و در نزد او تلمذ نموده‌اند که حصر و احصاء نام آنها کاری بس دشوار است ولکن به برخی از بزرگان آنها ذیلاً اشاره می‌کنیم:

۱- ملا احمد بن عبدالله خوانساری.

در یکی از سال‌ها که فتح علیشاه قاجار به اصفهان آمد، در ملاقات با شیخ از ارشد تلامذه ایشان سؤال می‌نماید، و شیخ در جواب می‌فرماید: ملا احمد خوانساری.

ملا احمد خوانساری در سال‌های بعد از شیخ ساکن دولت آباد ملایر می‌شود و کتاب مصابیح الاصول را در بیش از بیست هزار بیت تألیف می‌نماید.

۲- علامه میرزا محمد باقر چهارسوقی خوانساری اصفهانی (۱۲۲۶- ۱۳۱۳ق) صاحب روضات الجنات.

۳- شیخ محمد تقی گلپایگانی.

وی از بزرگان اساتید نجف اشرف در علم و حکمت و فلسفه است و از شیخ محمد تقی نیز اجازه روایت دارد و در سال ۱۲۹۲ در نجف وفات یافته است.

۴- مولی محمد تقی بن حسینعلی هروی اصفهانی حائری (۱۲۱۷- ۱۲۹۹ق).

وی از اصفهان به کربلا مهاجرت نموده و به تالیف و تدریس پرداخته است شرح حال او را در مکارم الآثار ۶۲۷/۳ بیابید.

۵- سید محمد حسن بن محمد تقی مستحباب الدعوة خواجه‌ی اصفهانی.
متوفی در سال ۱۲۶۳ مدفون در تخت فولاد اصفهان در جنب والدش.

۶- میر سید حسن بن علی حسینی معروف به مدرس (۱۲۱۰ - ۱۲۷۳ ق). از بزرگان فقهاء و مدرسین اصفهان است.

۷- میرزا محمد حسن بن محمود حسینی شیرازی (۱۲۳۰ - ۱۳۱۲ ق). آیة الله مجدد شیرازی صاحب فتوای تحریم تباکر و مرجع علی الاطلاق شیعه در عصرش .

۸- سید میرزا حسن بن محمد معصوم رضوی مشهدی . متوفی سال ۱۲۷۸.

۹- آقا حسین ورنامخواستی لنجانی اصفهانی .

۱۰- علامه آقا شیخ محمد حسین رازی اصفهانی حائری (۱۲۵۵ - ... ق). ابن محمد رحیم ، برادر کهتر شیخ محمد تقی است و کتاب ارجمندش در علم اصول به نام الفصول مشهور آفاق است . شرح حال جامع وی را در کتاب تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۱ / ۲۱۳ - ۱۸۴ می توانید بیابید .

۱۱- علامه ملا حسینعلی بن نوروز علی تویسرکانی اصفهانی . متوفی سال ۱۲۸۶ و مدفون در تکیه آقا حسین خوانساری در تخت فولاد اصفهان شرح حال ایشان را در کتاب دانشمندان و بزرگان اصفهان / ۳۰۶ می توانید بیابید .

۱۲- حاج میرزا داود ابن میرزا محمد مهدی شهید اصفهانی خراسانی (۱۱۹۰ - ۱۲۴۰ ق).

همانگونه که در عنوان مهاجرت شیخ به ایران گذشت صاحب عنوان چهارده ماه در مشهد مقدس از شیخ محمد تقی استفاده علمی نموده است .

۱۳- علامه مولی زین العابدین گلپایگانی (۱۲۱۸ - ۱۲۸۹ ق). از شاگردان و مجازین شیخ محمد تقی و در گلپایگان مدفون است به فوائد الرضویه ۱۹۵/۱ و مقدمه انوار الولاية از تألیفات وی مراجعه شود .

۱۴- آقا سید محمد صادق بن مهدی موسوی خوانساری (۱۲۰۸ -

۵ یا ۱۲۵۴ ق).

مدفون در کربلا ، به الكرام البرة ۶۴۷/۲ مراجعه شود .

۱۵- ملا عبدالجواد بن محمد علی بن احمد توپی اصفهانی خراسانی .

حکیم معروف اصفهان و استاد فلسفه ، و تدریس کتب حکمت و طب در اواخر حیاتش منحصر به او بوده است . در سال ۱۲۸۱ در اصفهان وفات کرد .

۱۶- ملا علی قارپوز آبادی زنجانی (۱۲۰۹ - ۱۲۹۰ ق) .

وی پانزده سال از محضر شیخ محمد تقی استفاده علمی نموده و جوامع الاصول را در دو مجلد تصنیف کرده و کتاب صیغ العقود از تأییفات مشهور ایشان است که بارها بچاپ رسیده است .

۱۷- شیخ فتح الله بن رجبعلی بن محمد صالح بن محمد شاردی قزوینی .

از بزرگان علماء قزوین و مؤلف اصل الاصول و مناهج الطریقة فی احکام الشریعة است ، فوت او را پس از سال ۱۲۵۷ ق می‌نویسند .

۱۸- میر محمد ابن میر محمد حسین شهرستانی حائری .

از شیخ محمد تقی اجازه روایت دارد و حدود سال ۱۲۹۰ ق وفات یافته است . در الذریعة ۲۲/۱۱ اجازه او را ذکر می‌کند .

۱۹- شیخ محمد بن محمد علی بن محمد شفیع خراسانی طهرانی نجفی .

شاگرد و خواهرزاده و داماد شیخ محمد تقی است و جلد سوم هدایة المسترشدین را او از مسوده به بیاض خارج نموده و همچنین بهترین طبع حجری هدایة نیز به تصحیح او به انجام رسیده است و به هدایة نیز تعلیقاتی دارد . شرح حال او را در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۶۰/۳ بیاید .

۲۰- آقا مهدی ابن ملا محسن ابن ملا سمیع کرمانشاهی .

از اعقاب مرحوم ملا محسن فیض کاشانی است . شرحی بر شرایع دارد و در حدود سال ۱۲۸۱ در کرمانشاه وفات یافته و همانجا مدفون است .

۲۱- شیخ مهدی گجوری شیرازی .

وی شرح مطبوعی بر رسائل شیخ انصاری دارد و سال ۱۲۹۳ ق در شیراز وفات نمود و در تکیه حافظیه مدفون شد.

۲۲- حاج ملا‌هادی بن مهدی سبزواری (۱۲۱۲ - ۱۲۸۹ ق).

فیلسوف بزرگ متخالص به اسرار صاحب تالیفات متعدده از آن جمله منظومه و شرح آن در منطق و فلسفه، در شرح حال او رسائلی نگاشته شده است.

۲۳- حاج میرزا هدایة الله أبُوسِجَى شاهروdi.

متوفی سال ۱۲۸۱ در مکه مکرمه و مدفون در قبرستان ابو طالب علیهم السلام.

تألیفات

از آن جا که طول حیات شیخ را تحصیل و تدریس گرفته است، مؤلفات ارجمندی نیز از ایشان به یادگار ماند از آن جمله می‌توان کتابهای زیر را نام برد:

۱- اجوبة المسائل.

پاسخهای ایشان به استفتائاتی است که به محضر شریفش وارد شده است و به برخی از آنها نیز تفصیلًا جواب داده است.

۲- احکام نماز.

صورت نسخه‌ای از آن که در زمان حیات مؤلف به سال ۱۲۴۳ ق در سیصد صفحه استنساخ شده در نزد حقیر است.

و در کتابخانه آیة‌الله مرعشی ره در قم نیز نسخه‌ای دیگر از آن به شماره ۶۵۵ نگهداری می‌شود، به فهرست نسخه‌های خطی آن کتابخانه ۲۵۱/۲ مراجعه شود.

۳- تبصرة الفقهاء.

فقه استدلای ایشان است و معظم ابحاث کتاب الطهارة و بحث اوقات صلاة و قسمتی از کتاب الزکاة و قسمتی از بیع را دارا می‌باشد.

صورت نسخه خط مؤلف و نسخه دیگری که از روی آن نوشته شده است در

آغاز و انجام رساله احکام نماز صاحب هدایة المسترشدین

سید احمد رضا و اصلانی دیگر نمایم

نzd نگارنده موجود است. اهل فن ارزش و دقت این کتاب فقهی را همانند کتاب هدایة المسترشدین در اصول می دانند.

۴- تقریرات بحث فقه سید بحر العلوم.

این تقریرات بحث طهارت به صورت شرحی بر وافی نگاشته شده است.

چنانچه علامه طهرانی در ترجمه معظم له در الكرام البررة ۲۷/۱ می فرماید: «وله شرح طهارة الوافي للفيض من تقریر استاذہ السيد مهدی».

۵- رساله‌ای در بحث دوران امر بین اقل واکثر در علم اصول.

این رساله را در رد استادش علامه سید محسن اعرجی کاظمی نگاشته است و نبیره مؤلف علامه ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی در حاشیه بر روضات در مورد این رساله می نویسد: «له ردود على العلامة السيد محسن الكاظمي في مسألة الأقل والاكثر رأيتها بخطه الشريف»^(۱).

۶- رساله‌ای در عدم مفطريت توتون.

علامه طهرانی در الذریعة ۲۳۸/۱۵ آنرا در رد بعض از معاصرین شیخ می داند و همچنین در الكرام البررة ۲۱۷/۱.

۷- رساله عملیه به زبان فارسی.

علامه طهرانی آن را در الكرام البررة ۲۱۷/۱ یاد می کند.

۸- رساله در فساد شرط ضمن العقد في شرط الضمان لو ظهر المبيع مستحقاً للغير.

علامه طهرانی آن را در الذریعة ۱۸۳/۱۴ و الكرام البررة ۲۱۷/۱ ذکر می کند.

۹- شرح اسماء الحسنی.

در الذریعة ۸۸/۱۳ علامه طهرانی و در ریحانة الأدب ۴۴۹/۲ مدرس خیابانی ذکر شده است.

(۱) اعلاط الروضات / ۱۰.

۱۰- کتاب الطهارة .

علامه طهرانی آن را در الذریعة ۱۸۴/۱۵ معرفی می‌کند و در الكرام البررة ۲۱۷/۱ بنقل از تکمله امل الامل مرحوم علامه سید حسن صدر کاظمینی علیه السلام چنین نقل می‌کند که در مورد این کتاب می‌فرماید : «رأيته وهو في غاية التحقيق يبلغ قدر طهارة المعالم ».

آقای استادی نیز نسخه‌ای از آن در «یکصد و شصت نسخه از یک کتابخانه شخصی» / ۲۷ که فهرست مخطوطات مکتبه شخصی خودشان بوده است معرفی می‌نماید ، البته این مکتبه به کتابخانه آیة الله مرعشی علیه السلام منتقل گردیده است .

۱۱- مسألة الظنون .

صاحب روضات آن را در شرح حال ایشان یاد می‌کند و می‌فرماید : «وهي فيما ينیف على ثلاثة آلاف بیت ، وقد نفع فيها القول بوجود ما به كفاية الفقيه من الظنون المخصوصة وعدم حجية الظن المطلق بما لا مزيد عليه »^(۱) .

۱۲- هدایة المسترشدین فی شرح اصول معالم الدین .

این کتاب از اولین کتابهای است که در ایران به چاپ رسیده است اولین چاپ آن در سال ۱۲۶۹ هـ. ق انجام شد پس از آن در سالهای ۱۲۷۲ و ۱۲۸۳ و ۱۲۸۱ و ۱۳۱۰ ق مکرراً در تهران به چاپ رسیده است .

و قریب پانزده سال پیش نیز توسط مؤسسه آل الیت علیهم السلام در قم افست شد ، وبه همت مرحوم آیة الله والد آقای حاج شیخ مهدی مجد الاسلام نجفی طاب ثراه در سه مجلد بزرگ توسط مؤسسه نشر اسلامی وابسته به جماعت مدرسین حوزه علمیه قم در سال ۱۴۲۰ و ۱۴۲۱ ق در قم مقدسه طبع حروفی و محققانه شده است .

مرحوم والد طاب ثراه در مقدمه‌ای حدود سی صفحه به معرفی این اثر

(۱) روضات الجنات ۱۲۴/۲ .

ارزشمند می‌پردازند که خواننده می‌تواند به آن مقدمه عالمانه مراجعه نماید^(۱).
شیخ محمد تقی بواسطه تألیف این کتاب به صاحب هدایة و صاحب حاشیه
در حوزه‌های علمیه معروف است.

(۱) و همچنین مقاله‌ای بقلم علامه جلیل حجه الاسلام والمسلمین آقای حاج سید محمد رضا حسینی جلالی دامت برکاته در مورد این طبع از هدایه و معرفی آن در مجله آینه پژوهش شماره ۶۳/ص ۷۴ به نام مستعار منتشر شده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَمَدُو لِلَّهِ عَلَيْهِ عَلِيِّهِ وَلِنَبِيِّهِ عَلَيْهِ وَلِأَئِمَّةِ
وَلِشَفِيعِهِ الْأَبَادِ عَلَيْهِ بَرَكَاتُ رَبِّيْرِبِ وَلِتَبَقِّيَّةِ الْأَنْكَارِ الْأَكْرَبِ لِلْمَهَارَةِ اسْتَدَارَ
وَلِغَنَّى بِهَا مَاسِيَّةً دَعَىْتُمْ قَدْرَهُ الْأَنْجَارَ رَبِّيْرِبِ كَابَتْ الْمَهَارَةِ وَهِيَ الْأَنْصَارِ مِنَ الْأَدَارَكَ
وَرَقِيَّعِ لِرَمَيَانِ أَعْدَاهُ أَعْسَفَهُ تَمَاهِيْلَ الْمَهَارَةِ حَمَادُ الْمَهَارَةِ وَهَادِثَ وَصِصَةِ الْمَهَارَةِ رَمَيَّا تَمَاهِيْلَ
الْمَهَارَسِ وَكِيفَيَّتِ الْمَهَارَسِ هَرَسَهُ الْمَهَارَسِ حَلَّهُ الْمَهَارَسِ دَسَّيَّتِ الْمَهَارَسِ
وَأَخْزَنَ الْمَهَارَسِ كَبَّهُ الْمَهَارَسِ يَلِسَهُ الْمَهَارَسِ عَلَيْهِ مَهَارَسِ الْمَهَارَسِ حَلَّهُ الْمَهَارَسِ
لِمَلَاقِ الْمَهَارَسِيَّةِ بِسَبِيلِهِ الْمَهَارَسِ لَمَلَقَ الْمَهَارَسِ لَمَلَقَ الْمَهَارَسِ
الْمَهَارَسِ كَبَّهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ وَلَمَلَقَ الْمَهَارَسِ كَبَّهُ الْمَهَارَسِ
وَلَمَلَقَ الْمَهَارَسِ كَبَّهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ حَلَّهُ الْمَهَارَسِ لَعَنْهُ الْمَهَارَسِ
وَلَمَلَقَ الْمَهَارَسِ كَبَّهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ حَلَّهُ الْمَهَارَسِ
كَافَّهُ الْمَهَارَسِ طَهُّرَهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ حَلَّهُ الْمَهَارَسِ
لَوْلَيَتْ كَلَمَ بِالْمَهَارَسِ الْمَهَارَسِ كَبَّهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
عَمَّا لَمْ يَعْلَمْهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
نَادَرَهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
لَوْلَيَاتْ
لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ
الْمَهَارَسِ وَنِدَرَهُ الْمَهَارَسِ وَلَمَلَقَتْ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
كَفَّلَهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
كَفَّلَهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ دَعَاهُ الْمَهَارَسِ
لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ لَوْلَيَاتْ

أغاز كتاب الطهارة صاحب هداية المسترشدين ، بخط مؤلف

نیم بحث اخلاق

بالطبع صدر الطق الفطیف مبدلاً من كل شيء بحسب طبقه الواقع على الدهر والزمان كغيره طبقاً على التجارب والخبرات
الذى سررها القولى نادمه لعلى بعد شهاد سير العزم فللت درى كعنة ما يذكره ادلة وبرىء عن قوله المطرد لكنه مبالغ
المقدار المذكور من توقيف ما ذكره متهماً بذوق جوهر الفتن، ولهذا مع الشابرين عدم ذلك ضرورة، الذهاب للطريق بالآراء
بعبر قوى الاختي طحسلاً ورسلاً خاصاً بذوق خوارجهم وانتها، الذهاب على طبع عيكم أسلمة دفع اوردة عديم
حسم بشارة متهماً بما يعلم علوجه على يقنة، اذن فعن انس بن معاذ مقالة وهم اكتشافه، مهوره على ابناء بني هاشم والبراء
الذى تداول وأقام على ذكرها، بما فيها التوصل بهم، وهو في النفع لهم بما يشهدوا سير العزم على ذلك، لبيانه وهو المطرد
بما اسند إلى سير العزم كمسعى من الناس ان ينكروا سير العزم بحسب طبيعته صدر العزم ودعوا ذلك، وذلك بحسب بونه المطرد
الجهة المطلقة طبقاً لفهمه، ويدركه من اسنان العدة مظاهرها بمعظم بناء، اكتسيت به ديشة، الذهاب
المقدار المذكور من توقيف ما ذكره متهماً بذوق جوهر الفتن، ولهذا مع الشابرين عدم ذلك ضرورة، الذهاب
عن انس بن معاذ فهم اكتشافه، وهم اكتشافه، وهم اكتشافه، وهم اكتشافه، وهم اكتشافه، وهم اكتشافه،
انتم فانكم، واثني عشر جوهر الفتن كان فتحة، ذكرها، ابوابه عن التوفيق، وحيث لم يتطرق حكم انباء عن توقيف المثلث
تح حول زعمكم المطلق للقول كان فتحة، ذكرها، ابوابه عن التوفيق، وحيث لم يتطرق حكم انباء عن توقيف المثلث
نعم اعتقدت صحة صدر العزم بمعنى اصراره على الافتقار، الاجتناب، المحنة، وذوق عجزه، اللامدة بغيرة كائناً حاله
الا من عدم فهمه، بل عذابه، وجوب انجذابه، وذريته عذابه، واما على ما ذكره، واما على ما ذكره في سيد بشرت
الذى تداول، اصلحها بين الناس في الدليل على توقيف اعد الوجهين برؤاه من عدم تسامم الدليل، لكنه من توقيف المثلث، وان ذاك
ان انت لا بد من فحصه على حوال المكوت، اذ ان اراد به فهم فناني المطبوع من اذ المثلث، فحرارتك وذراكه من
عدم فهمي، وبالسر الشفهي مع اهلك ماس ادله، فهم اهنت المطرد بفتح مطلب، ولذلك طلب عذر شئ المثلث على
حوال المكوت، ولا عذر، فما اراده المطرد فهم اهنت المطرد، فهم اهنت المطرد، فهم اهنت المطرد، فهم اهنت المطرد،
فهو من عذابك،
او كما ذكره حكم المطرد على توقيف المثلث، وذريته عذابه، وذاك ديني وذوق عجزه، اللامدة بغيرة كائناً حاله

فرزندان

شیخ محمد تقی از نسمه خاتون معروف به حبّابه^(۱) دختر شیخ جعفر کاشف الغطاء صاحب دو فرزند شد :

۱- آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد باقر نجفی اصفهانی .

۲- مخدره شهربانو زوجه آقا شیخ محمد طهرانی نجفی^(۲) .

واز منقطعه یزدیه نیز صاحب یک دختر شد :

۳- زوجه مرحوم حاج عبدالکریم شیرازی .

شیخ سرسلسله یکی از بزرگترین بیوت علمی شیعه

خداؤند تبارک و تعالی بر این مجتهد رنج کشیده منت گذاشت و با وجود اینکه فقط یک پسر از او بعنوان اولاد ذکور باقی ماند، ولکن نسل و ذریه طیبه‌ای به او عطا کرد که یکی از بیوت عظیم علمی شیعه را تشکیل می‌دهند و مدت دو قرن است که تا کنون در آسمان علم و فضیلت و فقاهت و مرجعیت همچون ستارگانی درخشان نورافشانی می‌کنند .

علامه طهرانی در این مورد می‌نویسد : «آل صاحب الحاشیة بیت علم جلیل فی اصفهان یعد من أشرفها وأعرقها فی الفضل ، فقد نبغ فیه جمیع من فطاحل العلماء ورجال الدين الأفضل ، كما قصوا دوراً مهماً فی خدمۃ الشريعة ، ونالوا

(۱) مرحوم الفت در نسبنامه می‌نویسد : «وفات ... او نیز در سال ۱۲۹۵ واقع شده و در تخت فولاد پهلوی قبر شوهر خود مدفون گردید» .

(۲) مرحوم الفت می‌نویسد : «این دختر در سال ۱۲۵۷ جوانمرگ شده، اولادی از او باقی نمانده قبرش در تخت فولاد و پهلوی قبر مادر خود واقع است» .

الرئاسة العامة لا في اصفهان فحسب ، بل في ایران مطلقاً ...»^(۱).

علامه محقق آقای حسینی اشکوری در شرح حال شیخ که در مقدمه هدایة المسترشدین طبع جدید به چاپ رسیده است چنین می‌نگارد: «بزغ نجم هذه الأُسرة العلمية في اصفهان منذ نحو سنة ۱۲۲۵ حيث هاجر الشیخ في ما يقرب من هذا التاريخ من يزد إليها وانتشر بالمقام العلمي الرفيع والرهن والتقوى والتَّف حوله الخاصة والعامة وانتهت إليه الزعامة العلمية والأمامية. اشتهر من الأُسرة علماء مشاهير وفضلاء ذوي الأقدار والمكانة، كانوا ولم يزالوا موضع احترام العلماء وحفاوةسائر الطبقات المؤمنة في اصفهان وغيرها نذكر اسماء بعضهم كنماذج بارزة لا للحصر ...»^(۲).

نتیجه شیخ ، علامه الفت در نسبنامه که آن را در تاریخ شوال المکرم سال ۱۳۴۳ در اصفهان به پایان برده است می‌نویسد: «چنانچه دانستیم این خانواده زیاده بر یکصد سال است که در اصفهان و نواحی آن بریاست و اقتدار می‌گذرانند. مداخلاتشان در امور دولت و ملت ایران ممکن است که قسمتی از تاریخ این مملکت را اشغال کند. تصرفاتشان در خصوص عقاید و احوال اجتماعی اصفهان آثاری بیادگار باقی گذارده که قابل اهمیت است.

بالاخره اشتغالشان بزماداری از روحانیت مذهب شیعه از آن دو وظیفه مشهورتر و اهمیت آثارش افزونتر است»^(۳).

مرحوم آیة الله والد آقای حاج شیخ مجید مهدی مجد الاسلام نجفی طاب ثراه نیز که از نوادگان شیخ‌اند در مقدمه طبع جدید هدایة المسترشدین چنین می‌نگارند: «رزق الله تعالى صاحب الهدایة نسلاً طیباً ویتاً جلیلاً، نشاء فهم کثیر من العلماء والفقهاء والمراجع بحیث کتب العلامه السيد مصلح الدین المهدوی علیه السلام تعالیٰ ثلاث

(۱) نقیب البشـر ۷۴۸/۲.

(۲) هدایة المسترشدین ۳۳/۱.

(۳) نسبنامه الفت / نسخه خطی .

مجلدات کبيرة في تراجمهم وقد طبع الكتاب^(۱).

وعلامة مهدوى عليه السلام در کتاب سیری در تاریخ تخت فولاد اصفهان در معرفی مدفونین تکیه و بقعه شیخ چنین می‌نگارد:

«شیخ محمد تقی بن محمد رحیم ایوان کیفی (ایوان کئی) عالم فقیه مجتهد اصولی. از مدرسین طراز اول اصفهان که عده زیادی از علماء و بزرگان خدمتش تحصیل کرده‌اند و به مقام اجتهداد رسیده‌اند. امام جماعت مسجد جامع عباسی (مسجد شاه) که تاکنون امامت و ریاست در خاندان او برقرار است. مؤلف کتاب هدایة المسترشدین در اصول در سه مجلد، نویسنده کتابی بنام «بیان سبل الهداية» فی ذکر أعقاب صاحب الهداية یا تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر در سه مجلد در شرح حال این خاندان تألیف نموده و به چاپ رسیده است ...»^(۲).

حسن ختم این عنوان را کلام علامه موحد ابطحی دامت برکاته قرار می‌دهیم که چنین می‌نگارد: «خاندان مسجد شاهی [نجفی] در طول دو قرن شمار زیادی از علماء و مراجع دینی و نیز مؤلفین و رهبران اجتماعی را در برگرفته و به عنوان یکی از مهمترین خاندانهای علمی و اجتماعی در عالم تشیع و حوزه‌های علمیه و بالاخص شهر دینی و تاریخی اصفهان درخشیده است»^(۳).

و بالجملة آنچه که از نسل شیخ ظاهر شده و این بیت عظیم را تشکیل داده است، در واقع آنگونه که سینه به سینه و پدر در پدر به ما رسیده است استجابت دعای شیخ اکبر کاشف الغطاء عليه السلام است که در شب زفاف شیخ و دخترش دست به دعاء برداشت و از خداوند تبارک و تعالی چنین خواست که: «خداوندا علم و فقاهت و مرجعیت و روحانیت و ترویج شریعت را تا قیامت در نسل آنها قرار بده». و بحمد الله تعالی این دعای شیخ اکبر کاشف الغطاء عليه السلام تاکنون که متجاوز از

(۱) هدایة المسترشدین ۱۵/۱.

(۲) سیری در تاریخ تخت فولاد اصفهان ۹۳/.

(۳) ریشه‌ها و جلوه‌های تشیع و حوزه علمیه اصفهان در طول تاریخ ۵۰۴/۱.

دو قرن از آن می‌گذارد به اجابت ذات اقدس الهی رسیده است ، وان شاء الله تعالى و منه و فضله و كرمه و شفاعة نبیه و آلہ علیهم السلام تا قیامت نیز مستجاب خواهد بود آمین یا رب العالمین .

وفات و مدفن

شیخ محمد تقی ظهر روز جمعه پانزدهم ماه شوال ۱۲۴۸ق به جوار رحمت حق و به دیار باقی می‌شتابد ، یکی از دو رئیس روحانی وقت اصفهان یعنی آیتین سید محمد باقر حجه الاسلام شفتی یا حاجی محمد ابراهیم کلباسی تیکیه به همراه جمیعت مشیعین بر ایشان نماز می‌خواند . و در بقعة تکیه‌ای که بعدها به نام خود شیخ به تکیه شیخ محمد تقی ^(۱) معروف شد دفن می‌گردد .

و برخی از عوام آن را تکیه مادر شاهزاده نیز می‌گویند ، چون اولین کسی که در این بقیعه بخاک سپرده شد مریم خاتون گرجی درگذشته به سال ۱۲۴۶ دایه سیف الدوله سلطان محمد میرزا فرزند فتحعلی شاه قاجار است . و او (سیف الدوله) سی و هفتمین یا سی و هشتادمین فرزند فتحعلی شاه و مادرش تاج الدوله طاووس خانم اصفهانی که چهل و دومین همسر شاه بوده است می‌باشد .
فتحعلی شاه در سال ۱۲۲۴ با او ازدواج کرد و طاووس خانم را ملقبه به تاج الدوله نمود .

تحت مرصع مشهور به تخت طاووس که پیش از ازدواج ایشان به آن تخت خورشید می‌گفتند بعد از ازدواج با اوی به تخت طاووس مشهور شد .
وی برای شاه چند فرزند پسر آورد بنامهای سلطان محمد میرزا سیف الدوله

(۱) مرحوم علامه مهدوی در کتاب سیری در تاریخ تخت فولاد اصفهان / ۹۱ تکیه را چنین یاد می‌کند .

که نامش گذشت و فرح میرزا نیز الدوّله و سلطان احمد میرزا عضد الدوّله .
طاووس خانم بعد از جلوس محمد شاه در اوخر عمر به نجف اشرف
مهاجرت نمود و در آنجا ساکن شد و همانجا وفات کرد و در صحن
امیرالمؤمنین علیهم السلام مدفون گردید^(۱) .

بنابر این تحقیق مریم خاتون گرجی دایه سیف الدوّله است نه مادر او که
بغلط در افواه قرار گرفه است و وی زن مؤمنه‌ای بوده و وصی خودش را نیز مرحوم
آقا شیخ محمد تقی قرار می‌دهد . پس از فوت‌ش به حسب دستور شیخ برای او
توسط معتمد الدوّله منوچهرخان گرجی این بقعه بناء می‌گردد .

مرحوم گزی در این مورد می‌نویسد : « به توصیت او و وجه او (مریم دایه
سیف الدوّله) این تکیه بنا شده و وصی او مرحوم شیخ محمد تقی بوده است »^(۲) .

مرحوم علامه الفت در نسبنامه چنین می‌نگارد : « ... بهر تقدیر سال ۱۲۴۸ ق
شیخ محمد تقی کبیر در جوار این مخدره مدفون گردیده و از آن پس افراد دیگری از
علماء و معاریف شهر و خاندان مسجد شاهی در پیرامونش بخاک رفتند ، فضای
تکیه نیز مطرووس از قبور متفرقه و بسیاری از افراد این خاندان و منسوبین به آنها
می‌باشند . و نیز شیخ محمد باقر کبیر یکصد جریب از املاک مرغوب را در قریه
کنگاز-ازبلوک جی- به مصالح و تعمیرات این تکیه وقف نمود که تا چند سال قبل
به مصرف می‌رسید و اینک چندیستکه یکتن از سادات ... اقارب نسبی نگارنده بر
خلاف شرع و قانون آن موقوفه را غصب نموده ، دیناری بمصارف مقرره نمی‌رساند
و لذا جمله ابنيه و آثار تکیه خراب و منهدم گشته و می‌گردد »^(۳) .

نگارنده گوید : در دهه شصت شمسی که تب تخریب تخت فولاد بالا گرفته
بود و عده‌ای به عمد یا به جهل قصوری یا تقصیری قصد تخریب این ابنيه تاریخی

(۱) شرح حال او را در مشاهیر زنان اصفهان / ۲۱۷ می‌توانید بباید .

(۲) تذكرة القبور / ۴۶ طبع حجری .

(۳) نسبنامه الفت / ۲۸۶ نسخه خط مؤلف .

و قبور مؤمنین بلکه به واقع مرکز اسناد ملی و تاریخچه گویای شهر اصفهان را داشتند، از جمله معدود کسانی که در مقابل این عده مقاومت کرد و مانع از تخریب شد، مرحوم آیة الله والد آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین نجفی طاب ثراه بودند و در همان اوان ایشان نه تنها از تخریب جلوگیری کردند بلکه به همت والای خود و برخی از خیرین تکیه مرحوم آقای شیخ محمد تقی را تعمیر اساسی نمودند. و خوشبختانه بعد از این پایمردی وتلاش و گذر از آن دوره تخریب، اکنون این تکیه جزو آثار ملی و تاریخی ایران به شماره ۱۷۳۵ در تاریخ ۱۳۷۵/۳/۲۶ به ثبت رسیده است.

امیدوارم باذن الله تعالى و منه وكرمه کار تعمیرات اساسی این تکیه و بازسازی آن به انجام برسد و این اثر ملی و تاریخی همچنان باقی باشد ان شاء الله تعالى.

مراثی و ماده تاریخ

بعد از ارتحال شیخ محمد تقی جمعی از علماء و شعراء در رثاء ایشان اشعاری را سرودهاند:

۱- علامه خوانساری صاحب روضات که از شاگردان ایشان است در رثاء و ماده تاریخ معظم له اشعاری فرموده که در روضات الجنات ۱۲۵/۲ در شرح حال او ضبط است چند بیت آن چنین است:

بـهـدـاهـ کـالـبـدـرـ المـنـيرـ الـأـوـقـدـ	يـاـ لـلـذـيـ أـضـحـىـ تـقـيـاـ نـهـتـدـيـ
حـتـّـىـ الزـمـانـ لـمـثـلـهـ لـمـ نـفـقـدـ	أـسـفـاـ لـفـقـدـ إـمـامـنـاـ الـحـبـرـ الـذـيـ
	تـاـ آـنـجـاـ كـهـ مـیـ فـرـمـاـيـدـ :

الـعـلـمـ أـمـسـىـ بـعـدـهـ مـتـرـحـلـاـ	وـمـیـ فـرـمـاـيـدـ :
وـالـشـرـعـ لـمـ يـرـ بـعـدـهـ بـمـؤـيـدـ	

لما مضيت مضت صباة من هوى
علامة العلماء من في جنبه
مولاي أي قطب الأنام وطودهم
ودر ماده تاريخ مى گويد :

طابت ثراه كما أتى تاريخه طارت كراك الى النعيم السرمدي

٢ - مرحوم محمد حسين بن محمد اسماعيل متخلص به ضياء از شعراء وخطاطین معروف قرن سیزدهم در اصفهان در مرثیه و ماده تاريخ شیخ محمد تقی اشعاری دارد به خط خودش بر روی سنگ مزار ایشان حک شده است :

آه که در بزم دهر ساقی ایام ریخت زهر أجل از جفا فخر جهان را به جام
شیخ محمد تقی آنکه بگاه سخن
صیقل نطقش زدود زاینه دل ظلام
کاشف اسرار حق هادی راه هدی
حامی شرع مبین وارث خیر الأنام
بوس زتقوای او خانه عصیان خراب
داشت زاحکام او دین پیمبر قوام
گوهر الفاظ او زینت گوش سخن
رشحه اقلام او زیب بدیع و کلام
بود زعلمش بملک ، جهل چو عنقانهان
داشته از نظم او کشور دین انتظام
بود فروع و اصول ناقص اگر پیش از این
حاما شرع مبین وارث خیر الأنام
تا بآبد در جهان زنده بود نام او
داشت زاحکام او دین پیمبر قوام
در دل سنگار چه شدل لعل در خشان نهان
گرچه بزیر زمین خاک شد او را عظام
زان مه برج علوم تا که بیابد نشان
له در خشان بروون آید اگر از رخام
در بر فضلش نزد ، کس زفلاطون سخن
لعل در خشان بروون آید اگر از رخام
او بجهان شادمان باشد وأن در جهان
پویه بگردد زمین چرخ کند صبح و شام
طایر روحش چو شد از قفس تن برون
درگه دریش نبود هیچ زادریس نام
خانه دین را خراب گرنه فلک خواستی
دست به سرمی زنند از غم او خاص و عام
کرد گمان آسمان ، کرد قیامت قیام
به روحش چو شد از قفس تن برون
گشت به صحن جنان شاد دل اندر خرام
بس بعزايش فتاد غلغله اندر جهان

طایر روحش روان گشت بساغ جنان چون زجنانش رسید رایحه‌ای در مشام
از پس تاریخ آن کلک ضیاء زد رقم «راهنمای امم کرد بجنت مقام»
۱۲۴۸

۳- شاعر توانا وادیب آقای فضل الله اعتمادی متخلص به «برنا» مولود
عام ۱۳۰۹ هـ. ش مرثیه و ماده تاریخی را بدرخواست صاحب این قلم چنین
سروده‌اند:

شیخ محمد تقی، عالم ایوان کی ای
که نیمی از عمر و خود زیسته در اصفهان
صاحب حاشیه کز همت والا بود
بر کتبی چند او مؤلف و ترجمان
هم زاساتید فن بوده به تعلیم و درس
هم زصنادید فحل بوده بدرک و بیان
داد نویسنده در کتب مختلف
داده به توصیف او کلک نویسنده‌ان
مرثیه‌ای بی نظیر سروده در رحلتش
شاعر دوران او ضیاء شیرین زبان
که زان رثاء فصیح لطف سخن گستری
بود زهر مصرع و حرف کلامی عیان
لیک حفیدی از او ز اهل علم و عمل
که آورده‌ستم دگر زمان چو او مهریان
حبر فهیمی که هست از نسب و از حسب
وقار و وارستگی به ذات او توأمان
مجد الافضل که اوست از دل و جان، روز و شب
خادم قرآن و دین، هادی پیر و جوان

از سنه رحلتش زداعى تاریخ خواست
 چنانکه باشد در آن ز شخص و نامش نشان
 بود زا بجد ف زون شیخ محمد تقی
 زحد عهد و قرون زمرز سال و زمان
 پس به وفاتش چنین خمامه برنا نوشت
 درون بستیتی تمام به امر طبع روان
 « عالم ایوان کی و نجف بعثبا نهاد
 زوادی اص فهان قدم بعدن و جنان »

مصادر شرح حال

شرح حال ایشان را در اکثر کتابهای تراجم و شرح حال و تاریخ می‌توانید

بیابید از آن جمله:

الذریعة، در مجلدات متعدد	هدایة المسترشدین ۲۲/۱ چاپ جدید
الأعلام ۶۲/۶	بيان سبل الهدایة فی ذکر اعقاب صاحب الهدایة
فهرست کتابهای چاپی عربی / ۱۰۴	یا تاریخ علمی واجتماعی اصفهان در دو قرن
معجم المؤلفین ۱۳۱/۹	اخیر ۱۲۲/۱
هديۃ العارفین ۲۶۲/۲	روضات الجنات ۱۲۲/۲
دائرة المعارف تشیع ۶۶۵/۲	علماء الأُسرة / ۱۸۰ از صاحب روضات
دانشنمندان و بزرگان اصفهان / ۲۱۲	مستدرک الوسائل ۴۰۰/۳
سیری در تاریخ تخت فولاد اصفهان / ۹۱	أعيان الشيعة ۱۸۹/۹
هديۃ الأُحباب / ۱۸۵ محدث قمی	الفوائد الرضویة / ۴۴۴
وقائع الأیام / ۷۶ محدث قمی	قصص العلماء / ۱۱۷
شمس التواریخ / ۱۵ طبع اول	مرآة الاحوال ۱۲۸/۱
وحید بهبهانی / ۲۱۸ علی دوانی	مرآة الكتب ۷۸/۴ نفقة الاسلام تبریزی
لغت نامه دهخدا - ذیل محمد تقی	مکارم الآثار ۱۳۲۷/۴
ایضاح المکنون ۷۲۲/۲ بغدادی	ریحانة الأدب ۴۰۲/۳
رجال اصفهان ۹۵/۱ دکتر کتابی	الکرام البررة ۲۱۵/۱۱
معجم المطبوعات العربية فی ایران / ۲۰۴	نجوم السماء ۴۷۷/۱
فرهنگ بزرگان اسلام و ایران / ۴۷۹	تنکرۃ القبور / ۷۲
اثر آفرینان ۸۲/۳	الروضۃ البهیة / ۲۶۲
ریشه‌ها و جلوه‌های تشیع و حوزه علمیه	لباب الألقاب / ۵۰
اصفهان ۵۰۵/۱	هدایة الرازی الى الامام المجدد الشیرازی / ۳۸
مجله آینه پژوهش، شماره مسلسل ۷۴/۶۳	ترجمه هدایة الرازی / ۳۲

«۲»

آیة الله العظمیٰ
آقای حاج شیخ محمد باقر نجفی اصفهانی
(۱۲۳۵ - ۱۳۰۱ ق)

نسب و ولادت

نام: حاج شیخ محمد باقر نجفی اصفهانی معروف به شیخ کبیر و ملقب به حجه الاسلام.

پدر: علامه فقیه اصولی شیخ محمد تقی بن محمد رحیم رازی نجفی اصفهانی.

مادر: نسمه خاتون معروف به حبابه دختر شیخ اکبر شیخ جعفر کاشف الغطاء نجفی.

ولادتش را در سال ۱۲۳۵ ق در اصفهان نگاشته‌اند ولی مرحوم الفت در نسینامه می‌نویسد: «اما پسر مزبور نامش شیخ محمد باقر و درحال وفات پدر خود چهارده ساله بوده است»^(۱)، بنابر این چون وفات شیخ محمد تقی ۱۲۴۸ است پس ولادت فرزند باید ۱۲۳۴ باشد چنانچه در برخی متون^(۲) چنین ضبط کرده‌اند.

تحصیلات و اساتید

مقدمات علوم را در اصفهان فراگرفت پس از آن به همت مادر والاگهر به نجف اشرف مهاجرت نمود و در نزد بزرگان فقهاء در آن دیار به تحصیل پرداخت برخی از اساتید و مشایخ اجازه او عبارتند از:

(۱) نسینامه علامه الفت / نسخه خطی.

(۲) اعیان الشیعه ۱۰۴/۴۴ و رجال اصفهان ۱۳۷/۱ دکتر کتابی.

۱- مرحوم شیخ محمد تقی پدرش .

۲- حاج سید محمد باقر حجه الاسلام موسوی شفتی در اصفهان از مشایخ اجازه ایشان است .

۳- شیخ محمد حسن نجفی صاحب جواهر .

۴- شیخ حسن ابن شیخ جعفر کاشف الغطاء دائم ایشان .

۵- علامه دوران شیخ اعظم حاج شیخ مرتضی انصاری .

او از شاگردان طراز اول و طبقه اول شیخ است ، و در نزد او حاشیه پدرش بر معالم یعنی هدایة المسترشدین را می خوانده است .

حاج شیخ عباس قمی از این درس چنین حکایت می کند : « تلمذ مرحوم حاج شیخ محمد باقر در نزد شیخ انصاری در اوائل امر تدریس مرحوم شیخ انصاری بوده و آن مرحوم به خانه جناب استاد مشرف شده و حاشیه پدرش بر معالم را نزد آن جناب می خوانده است و او از شاگردان طبقه اول مرحوم شیخ انصاری می باشد که علاوه بر فوائد علمی که از آن جناب حاصل کرده ، به مناسبت صحبت و معاشرت با ایشان نیز تکمیل مراتب تقوی و تزکیه نفس و اخلاق نموده است »^(۱) .

اجازه‌ای از شیخ اعظم به خط مبارکش جهت ایشان صادر شده است که تصویر آن را می توانید ببینید :

(۱) فوائد الرضویة ۴۰۹/۲ ، تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۳۱۶/۱ ، زندگانی و شخصیت شیخ انصاری / ۱۰۸ .

سلسلة حملات الحج

الحمد لله رب العالمين يصلي الله عز وجل على سيد العالمين
فتدبر حملة العزائم الحجيجية والرافق والحجاج
السائل بالسائل كحال صاحب النعميات الراقص بالقصص
والتحفخان الفائقة بالفهم المتقى سلاطين الغول بعثت
للفزع والوصول إلى لذاته وللوزع السلاطنة خاتمة
الشيخ محمد باقر وفقه له رحمة الله تعالى وفضله مسامحة
رسمي عني صبح طلاقته من مع الخيانة والغلو
ووجهتني على الطريق الوردي وكانت احتجاناً وموازاً لشعلة
النهر للساحل المصهر سلوات شهادته لغير حبه
واسلمها بمحبتي وناسل الروح من فخر المسلمين بالغ العزول
فالغزال يصرخ في الزفاف ووصله إلى الأرجاء بلا حدود طلاقته
مشتبه في ناديه التبدل بحمل الأعيان بلا ملوك ولا حكام
وهي أسمى السبل بغير ميسي الذهاب إلى الأبد
فقال ما لا يدركه صدور قاروه ذهراً لذا صدأ المفتر

الحجاج ملهمه إلى الزرقاء سجيناً لوزع الدوع خالده
الشيخ يوسف الشهري طاسة إسلام سنتي الحمد لله الذي محمد به فرج
النبي بلا رضا شاهي للخلافة أهل الحديث ابا ابي شاش
والعالمين تزكيه خاتمه وقار ومحى لدار الايمان وله اوصاف
الروايات بغير العوار من سلامة المؤمن بالذكر وبرجا رأى
الروزمني وعولمه اشارة وروى عن صبغه وادعه واعلامها
رسالة المؤمن بالذكر وارتفع اشارتها الى اعلى اماكنه فهذه الاشارة
سليل اختار واخذت عليه دفعها منه افضل طلاقه
وذلك اعاده لجزل والليل والليل والنون في خطابه الى كل مكان لا يلبث
عن استئثارها وحرارة طبل زمامه لونه ابغض
ملايين الكبار من حفل والمرصاد شهادة لكتبه سلامة
البابات المحترفة الشفاعة اس محمد عليه انصاره من عيونها يشارك
في سفره فهو سنتاً ٤٣ امثال معه النبي .
تحت ساقها اوان انا والخطا ما شاهد صلبياً بمرساله
الظبيط اطيا بمعرب

در کلام بزرگان

۱ - صاحب روضات الجنات در پایان شرح حال ایشان می‌نویسد: «... وكذلك عند شیخنا البارع العلامه الشیخ مرتضی الدسفولی الانصاری المنتهی إليه ریاسة الطائفة في هذا الزمان - حفظه الله تعالى من نواب الأزمان - في طريق مسافرتهما الى حجّ بيت الله الحرام وغيرها الى أن أجيزة له في الرواية والفتوى ، فرد الى وطنه سالماً غانماً وعاد الى مسكنه عالماً حازماً ، وأخذ هنالك في الترويج والتدريس والإمامية والتأسيس والتصنيف والتألیف والقیام بحق التکلیف ، وهو سلمه الله تعالى - من أجلة مشفقينا المعظمین والمحرصین على تتمیم هذا الكتاب المتنین ، آتاه الله من لم يؤت أحداً من العالمین »^(۱).

۲ - از میرزا بزرگ شیرازی آیة الله محمد حسن حسینی چنین استفتاء شده است: مرحوم خلد آشتیان حاجی شیخ محمد باقر اعلی الله مقامه در ایام حیات تصرفانی کرده‌اند در امور راجعه به حاکم الشرع المطاع پس از فوت ، آن تصرفات ممضی و بحال خود باقیست یا خیر؟ چون محل حاجت است دو کلمه بخط مبارک حکم آن را بیان نمائید.

و جناب میرزا در جواب بخط خودش مرقوم می‌فرماید:

بسم الله الرحمن الرحيم
بلى مضى و نافذ است
حرره الأحقر محمد حسن الحسيني
از این جواب مقام شیخ کبیر به خوبی معلوم می‌گردد.

(۱) روضات الجنات ۱۲۷/۲.

سیده هنرمند احمد

ملوک
بنده

مجتبی احمد پیر طهر طهری علی الحسن

روح خلد شاه صاحبی شیخ محمد باقر علامه نعمت

حکم

ایام حیة نعرف آنی کردند در امور راجعه

نجفی اشیاع و لطیع برس از فوت آن نعرفت

و محبی خود با ایمت با خیر جهان

سراج است دوکله کنایا مبارک حکم از همان

پاسخ استفتاء میرزا بزرگ شیرازی بخط و مهرش در مورد تصرفات آیه الله حاج شیخ
محمد باقر نجفی در امور راجعه به مجتهد جامع الشرائط، به اینکه آن تصرفات نافذ است

٣ - صاحب احسن الوديعة می نویسد : «آیة الله العظمی الفقیه الماهر فخر الأوائل والأواخر ابن الأعلم الأفضل الشیخ محمد تقی صاحب الحاشیة المشهورة على المعالم ، مولینا الحاج الشیخ محمد باقر الاصفهانی ، وکان هذا الشیخ من أکابر الفقهاء والمجتهدین وأعاظم العلماء المحققین وأفضل الدنیا والدین ، مجسمة الزهد والورع والتقوی تارکاً بالکلیة الدنیا مشتغلاً بامور الآخری»^(۱) .

٤ - سید محسن امین می نگارد : «شیخ شیوخ اصفهان وأحد أعيان الرؤساء في ایران ، رأس بعد أبيه ...»^(۲) .

٥ - حاج میرزا حسن خان جابری انصاری در موردش می نویسد : «نژاد از دوشه داشت آن نیک پی ، شمس القلاده خانواده مرحومین شیخ جعفر کبیر و شیخ محمد تقی نور الله مضجعهما ومرجع تقلید اکابر واعاظم ، آن بزرگوار بهار علم و عمل و در اعلای لوای شریعت بحدی ساعی بود که مزیدی متصور نبود ، در ریاستش بر مستند شرع قاطبه مردم براحت گذراندند»^(۳) .

همچنین می گوید : «در اجرای حدود و نهی از منکر ومنع از مطرب ومسکر مجدانه اقدام می فرمود»^(۴) .

٦ - حفید او علامه ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی در مورد جدش می نویسد : «کل لسان من وصفه قاصر ، وكل فکر في كنهه حاسر^(۵) ، أحسن وصف لمعالیه أنه أشبه الخلق بأبيه ، كان وقت وفاة والده العلامة مراهقاً أو بلغ الحلم و بعد بلوغه بمدة قليلة بعثته والدته الصالحة العابدة بنت الشیخ الأکبر الشیخ جعفر إلى

(۱) أحسن الوديعة ١٦/٢ .

(۲) أعيان الشیعة ١٠٤/٤٤ .

(۳) تاریخ اصفهان ٩٨/١ .

(۴) تاریخ اصفهان ٤٢/٣ .

(۵) حَسَرَ بَصْرُهُ يَحْسِرُ حُسُورًا ، أَيْ كَلَّ وَانْقَطَعَ نَظَرُهُ مِنْ طُولِ مَدِيَّ وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ ، فَهُوَ حَسِيرٌ وَمَحْسُورٌ أَيْضًا .

النجف الأشرف لتحصيل العلم ولم يزل مشغولاً بتحصيل العلم عند حاله الفقيه الأعظم صاحب انوار الفقاهة وعند صاحب الجواهر وحضر في فن اصول الفقه على العلامة الشيخ مرتضى وكان ذلك ابتداء امر الشيخ ، كان يمضى الى داره ويقرأ عليه حاشية والده و هو اول تلامذته وأعظم من استفاد من صحبته واشتغل من خلال ذلك بتكميل مراتب التقوى وتحسين الأخلاق والمجاهدات حتى منحه الله سبحانه حالات شريفة وعرضت له كرامات منيفة لا ارى ذكرها .

ثم سافر الى بلاد ایران لما كان يبلغه من اشتياق والدته وقدم اصفهان وقعد مكان والده في البحث والتدريس وامامة الجماعة في مسجد الشاه واول ما اهتم به في تلك الاوقات اقامة الحدود الشرعية والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر وأكثر من اقامة الحدود ويعجب من ذلك الأهالي فإنّها كانت قد انقطعت بعد فوت سمّيه حجة الاسلام الرشتي فبالغ الشيخ فيها وجد في ذلك حتى انه حكم بالقتل في يوم واحد على سبعة وعشرين رجلاً قتل منهم اثني عشر وانهزم الباقيون وله حكاية مع حاكم اصفهان في ذلك ... له رحمة الله رسالة في حجية الظن الطريقي وكتاب لب الاصول ، ورسالة في الاستصحاب وتاريخ مولده سنة ١٢٣٥ ، له اولاد علماء واجلاء من اعلام الدين لم يتفق لاحدي من علماء عصرنا ما اتفق له من فضل الاولاد»^(١) .

٧ - حفيد ديگرش علامه الفت می نویسد : «... مراتب علم و دیانت شیخ متدرجًا معلوم عام و خاص گردیده همه روزه به شهرت و اقتدارش افزود لهذا بیش از چند سالی نگذشت که اولین مقام ریاست روحانی را اشغال نمود . منصفانه می توان گفت که این مرد - خاصة در اواخر عمرش - از حیث علم و دیانت ، اخلاق و عبادت ، از جمیع امثال و اقران خود امتیاز داشته به لیاقت بر آنها تقدم جسته است ...»^(٢) .

(١) حلی الدهر العاطل فیمن ادرکته من الافاضل ، ودر فوائد الرضویه ٤١٠/٢ از آن نقل شده است .

(٢) نسبنامه الفت / نسخه خطی .

تدریس و شاگردان

پس از ورود به اصفهان در منزل پدری در پشت مسجد جامع عباسی (شاه سابق - امام فعلی) ساکن شد و در آن مسجد به امامت و تدریس پرداخت، درس او بزرگترین حلقه درس اصفهان و جماعت‌ش در مسجد باشکوه بود.

در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان^(۱) اسامی ۷۸ نفر از شاگردان بزرگ او را ذکر می‌کند برخی از آنها عبارتند از آیات عظام:

- ۱- سید ابو تراب موسوی خوانساری نجفی (۱۲۷۱ - ۱۳۴۶ ق).
- ۲- سید ابو القاسم حسینی دهکردی (۱۲۷۲ - ۱۳۵۳ ق).
- ۳- سید اسماعیل صدر (۱۲۵۸ - ۱۳۳۸ ق).
- ۴- ملا محمد باقر فشارکی (... - ۱۳۱۴ ق).
- ۵- محقق نامدار حاج شیخ محمد حسین نائینی (۱۲۷۷ - ۱۳۵۵ ق).
- ۶- شیخ عباس کاشف الغطاء (۱۲۳۵ - ۱۳۲۳ ق).
- ۷- شیخ علی بن محمد رضا کاشف الغطاء (۱۲۶۸ - ۱۳۵۰ ق).
- ۸- شیخ فتح الله نمازی اصفهانی معروف به شیخ الشریعة (۱۲۶۶ - ۱۳۳۹ ق).
- ۹- سید محمد کاظم طباطبائی یزدی صاحب عروة الوثقی (۱۲۴۷ - ۱۳۳۷ ق).
- ۱۰- حاج سید مصطفی کاشانی (۱۲۶۰ - ۱۳۳۶ ق).
- ۱۱- حاج آقا منیر الدین بروجردی (۱۲۶۹ - ۱۳۴۲ ق).
- ۱۲- میرزا یحیی مدرس بیدآبادی (حدود ۱۲۵۴ - ۱۳۴۹ ق).

(۱) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۳۲۱/۱ و ۳۵۶/۳.

تألیفات

آثار مکتوب متعددی از ایشان به یادگار مانده است از آن جمله :

۱- رساله‌ای در استصحاب .

صورت خط مؤلف از این رساله نزد حقیر است .

۲- شرح حجّیة المظنة من هداية المسترشدین .

بیانات والدش را در کتاب هدایه به شرح و بسط و توضیح نشسته است . و در سال ۱۲۸۳ در حدود ۱۳۰ صفحه در قطع بزرگ به همراه هدایه پدرش به چاپ رسیده است و اگر تجدید طبع شود یک مجلد کبیر می‌شود .

آیة الله والد طاب ثراه در مقدمه طبع جدید هداية المسترشدین آنرا اولین

شرح هداية می‌دانند^(۱) .

۳- لبّ الاصول .

این کتاب را علامه طهرانی در الذریعة ۲۸۲/۱۸ و نقیاء البشر ۱۹۹/۱ ذکر

می‌کند .

۴- لبّ الفقه .

علامه طهرانی آن را در الذریعة ۲۸۷/۱۸ یاد می‌کند .

۵- رساله در نقود و موازین و مکائیل و مقاییس .

علامه مهدوی آن را تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر

ذکر می‌کند .

(۱) مقدمه هداية المسترشدین ۱۲/۱ .

برخی از اقدامات اجتماعی

از مرحوم جابری خواندید که شیخ در اجرای حدود و نهی از منکر و منع از مطرب و مسکر مجدانه اقدام می‌فرمود.

بنابر این بعد از سید حجت الاسلام شفتی، کس که در اصفهان اجرای حدود الهی را می‌کرده ایشان است، و شاید به همین خاطر نیز مردم اصفهان بعد از سید، لقب حجت الاسلام علی الاطلاق را بر او نهادند.

دیگر از اقدامات اجتماعی ایشان رسیدگی به فقراء و مؤمنین در قحطی سال ۱۲۸۸ اصفهان است که به سال آدم خواری معروف است.

مرحوم الفت در این باره می‌نویسد: «دیگر از اعمال نیکویش آن که در سال گرانی ۱۲۸۸ معادل با جمیع ما یملک خود را قرض نمود بفقرائی که در معرض هلاکت بودند تقسیم کرد»^(۱).

مرحومین انصاری در «تاریخ اصفهان و ری»^(۲) و مهدوی در «تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر»^(۳) هر کدام شرحی از اقدامات ایشان در این قحطی دارند که خواندنی است.

واز جمله اقدامات اجتماعی ایشان برداشتن مالیاتی از دوش مردم فقیر بود، مرحوم الفت در این مورد می‌نویسد: «... از جمله اقدامات نافعه مشار الیه درباره اهالی این بود که در سال ۱۲۹۲ شاه می‌خواست بر املاک بیرون آبی (یعنی بسی مالیات) وضع مالیات جدیدی نماید، شیخ مزبور بحمایت اهل شهر و بلوک برخواسته شخصاً بطهران مسافت و مالیات مرقوم را برای عموم اهالی تخفیف

(۱) نسبنامه الفت / نسخه خطی.

(۲) تاریخ اصفهان و ری / ۲۷۸ قسمت پاورقی.

(۳) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر . ۳۲۶/۱

گرفت»^(۱).

مرحوم مهدوی نیز این مورد و موارد دیگری از اقدامات اجتماعی ایشان را
بر می‌شمارد^(۲).

وبالجمله شیخ کبیر تنها پشت و پناه مردم در مقابل جور و ستم دستگاه
حاکمه وقت بود و در این اوآخر کسی که حکومت مطلقه ظل السلطان را در اصفهان
و نیمی از ایران محدود می‌کرد او بود.

تأسیس مسجد نو بازار

از باقیات صالحات شیخ کبیر می‌توان مسجد نو بازار اصفهان را نام برد که به
همت عالیه ایشان ساخته شد و بزرگترین مسجد بازار شهر اصفهان است و در ماده
تاریخ بناء آن گفته‌اند:

«اسصفهان را مسجد نو شمع شد»

۱۲۹۹

وبحمد الله تعالى و الملة تا کنون شیخ و فرزندان و نوادگان او از بدبو بناء ، تا
کنون امامت و تولیت آن را بر عهده دارند.

علامه مهدوی در مورد این مسجد می‌نویسد: «مسجد نو از حیث موقعیت
 محل و وقوع آن در بازار از مساجد معمور و جماعت آن از جمله جماعات قابل
 توجه و به خصوص در ایام مبارک رمضان از نماز جماعتهای با شکوه و آبرومند
 از حیث کمیت و کیفیت بوده است»^(۳).

در کتاب ریشه‌ها در مورد مسجد نو بازار می‌نویستند: «مسجد بزرگی است در

(۱) نسبنامه الفت / نسخه خطی.

(۲) به تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۳۲۷/۱ مراجعه شود.

(۳) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۳۲۱/۳.

زمینی به مساحت تقریبی هفت جریب در بازار بزرگ اصفهان ... که در سال ۱۲۹۹ قمری قسمت عمده آن ساخته شده و در سال ۱۳۰۵ قمری تمام جهات و تزئینات آن کامل شده است تاسیس مسجد زیر نظر مجتهد و مرجع بزرگ مرحوم حاج شیخ محمد باقر نجفی مسجد شاهی متوفای ۱۳۰۱ قمری انجام گرفته و جشن افتتاح آن در سال ۱۲۹۹ با حضور مؤسس عظیم الشأن آن برگزار گردیده است، در طرف جنوب مسجد ایوانی بزرگ و بلند و گنبدی جالب و شبستانی بسیار بزرگ، پایین‌تر از سطح صحن مسجد مناسب برای فصل زمستان ایجاد شده و در طرف شمال، ایوانی بزرگ و جالب ساخته شده و در طرف شرق مسجد ایوانچه‌های متعدد بناء شده است. مسجد نو در مجموع مسجدی بزرگ همراه با تزئینات و کاشی کاری می‌باشد، در این مسجد از زمان تأسیس تاکنون حوزه‌های درسی مهمی تشکیل می‌شده و علماء و مدرسین زیادی در آن تدریس می‌نمودند و هم اکنون جلسات درس متعدد و مذاکره و مباحثه علمی در سطح گسترده در آن انجام می‌شود ... »^(۱).

فرزندان

از باقیات صالحات شیخ کبیر، فرزندان او را می‌توان نام برد که هر یک در بردهای از زمان از مراجع معظم تقليد و حامیان و مروجین شریعت حقه بوده‌اند، شیخ دارای ۹ فرزند بوده است:

- ۱- حاجیه فاطمه خانم زوجه مرحوم حاج میرزا محمد رحیم شیخ الاسلام.
- ۲- مرحوم آیة الله العظمی آقا حاج شیخ محمد تقی آقا نجفی اصفهانی

(۱) ریشه‌ها و جلوه‌های تشیع و حوزه علمیه اصفهان ۳۸/۲.

(۱۲۶۲ - ۱۳۳۲ ق).

از مراجع معظم تقلید و فقیه عصرش و بزرگترین حامی و پشت و پناه مردم در مقابل دستگاه حاکمه وقت، شرح حال ایشان را می‌توانید در نوع کتب تاریخ و شرح حال بباید از جمله مرحوم مهدوی در کتاب تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۳۴۱/۱ در بیش از دویست صفحه شرح حال ایشان را می‌نگارد. وهمچنین کتابی مستقل توسط آقای دکتر موسی نجفی بنام «حکم نافذ آقا نجفی» در مورد ایشان منتشر شده است.

۳- مرحوم آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی

(۱۲۶۶ - ۱۳۰۸ ق).

شرح حال ایشان در این رساله خواهد آمد.

۴- آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد علی نجفی اصفهانی

(۱۲۷۱ - ۱۳۱۸ ق).

از مراجع معظم تقلید و فقهای عصرش به شمار می‌رود، علامه الفت برادر زاده‌اش در موردهش می‌نویسد: «از مجتهدین بزرگ و حکام شرع متدين محسوب می‌شد»^(۱).

فرزندشان مرحوم آیة الله حاج شیخ مهدی نجفی طاب ثراه در کتاب «الأنهار» شرح حال جامعی از ایشان را به نگارش در می‌آورد.

مدرسه علمیه‌ای را در دروازه حسن آباد اصفهان نزدیک امامزاده احمد تاسیس فرمود و جهت نگهداری آن موقوفه‌ای را نیز وقف نمود و مدرسه به محمد الله تا کنون دائر و بنام خود ایشان مدرسه آیة الله حاج شیخ محمد علی نجفی خوانده می‌شود^(۲).

(۱) نسیبname الفت / نسخه خطی.

(۲) به تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۹۲/۳ مراجعه شود.

و همچنین شرح حالشان را در نوع کتب تراجم می‌توانید بیابید از آن جمله، تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۱۰۹۳ و رجال اصفهان ۱۵۷/۱ تألیف آقای دکتر محمد باقر کتابی که نواده دختری معظم له است.

۵- آیة الله العظمی آقای حاج شیخ نورالله نجفی اصفهانی (۱۲۷۸- ۱۳۴۶ ق.)

بزرگ دافع حقوق مردم در مقابل دستگاه ظلم و ستم زمان و رئیس مبارزین بر علیه استبداد مطلقه در ایران و بزرگترین رهبر مشروطیت مشروعه در داخل ایران و برپا کننده نهضت علماء بر علیه رژیم رضاخان پهلوی در قم که در نهایت نیز به دست او مسموم و به شهادت رسید.

جنازه‌اش از قم به نجف اشرف منتقل و در کنار پدرش در مقبره شیخ اکبر کاشف الغطاء بخاک سپرده شد.

شرح حال او را در تمامی کتب تاریخ ایران و مشروطیت و تراجم می‌توانید بیابید.

مرحوم علامه مهدوی بیش از دویست صفحه از جلد دوم کتاب تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر را به او اختصاص داده است.

و در مورد احوالاتش دو کتاب مستقل تا کنون منتشر شده است:

الف - اندیشه سیاسی و تاریخ نهضت بیدارگرانه حاج آقا نور الله اصفهانی -

تألیف آقای دکتر موسی نجفی.

ب - حاج آقا نور الله اصفهانی ، ستاره اصفهان - تألف آقای عباس عیبری .

۶- مرحومه بیگم صاحب زوجه مرحوم حاج میرزا مهدی جو بیارهای .

۷- آیة الله العظمی آقای حاج شیخ جمال الدین نجفی اصفهانی (۱۲۸۴- ۱۳۵۴ ق.)

از مراجع معظم تقليد و مروجین مذهب حقه امامیه و دافع حقوق ملت در مقابل تعدیات حکومتهای وقت ، در اصفهان در مسجد شیخ لطف الله در میدان

امام نماز می خواند و دعای کمیل او در شباهی جمعه معروف است ، بوسیله روسها در اشغال اصفهان به تهران تبعید شد و در آن شهر مورد توجه علماء و مردم تهران قرار گرفت و در مسجد حاج سید عزیز الله بازار به امامت پرداخت و اول شخصیت روحانی تهران و از طراز اولهای ایران به حساب می آمد .

شرح حال معظم له را در نوع کتب تاریخ و تراجم می توانید بیابید از آن جمله : تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۶۸/۳ و نقیاء البشر ۳۰۸/۱ و مکارم الآثار ۲۶۱۳/۷ .

۸- حاجیه خانم زوجه مرحوم آقا جمال الدین چهارسوقی .

۹- آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد اسماعیل نجفی اصفهانی
از علماء و فقهاء بزرگ که سالیان درازی در عتبات مشغول تحصیل بود و پس از مراجعت به اصفهان در مسجد جامع عباسی (امام) به امامت پرداخت ، در اصفهان وفات و جنازه اش به کربلای معلی حمل و در یکی از حجرات صحن حضرت ابوالفضل العباس علیهم السلام دفن گردید ، او از مشایخ مرحوم آیة الله نجفی مرعشی است و لذا شرح حال ایشان را در المسلسلات ۳۴۷/۲ و تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۷/۳ و نقیاء البشر ۱۵۲/۱ و اعيان الشیعه ۳۷۶/۱۱ می توانید بیابید .

وفات و مدفن

شیخ کبیر در سال ۱۳۰۰ پس از گذراندن ایامی بعبادت در تخت فولاد اصفهان بنگاه تصمیم به حرکت به عتبات عالیات و نجف اشرف را می گیرد و هر کس از او علت را می پرسد و قصد منصرف کردن او را دارد ، جوابی نمی شنود و نتیجه ای نمی گیرد ، شیخ با عجله و شتاب فراوان عازم عتبات می شود ، مرحوم

آیة الله علامه ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی نواده ایشان که به همراه پدرش در این سفر در رکاب شیخ کبیر بوده است در مورد این واقعه چنین می نگارد :

«ولما كان شهر رجب سنة ١٣٠٠ و عمره يقرب من السبعة والستين اعتزل أياماً عند قبر والده العلامة خارج البلد وكان ذلك دأبه في كل سنة ، يعتزل أياماً من ذلك الشهر هناك مشغولاً بالعبادة والطاعات ولما راجع الى البلد لم يكن له هم إلا السفر الى العراق و زيارة قبور الائمة عليهم السلام هناك واجتمع لمنعه عن ذلك جميع اصناف اهل البلد فلم يزده الا الأمر بالتعجل .

حدثني والدي قال : آني سأله ذات يوم عن سبب هذه العجلة ؟ فقال : لما كنت معتزاً في تخت فولاد ظهر لي بسبب غير عادي أن أجيلى قريب ، فرأيت أن أسرع إلى تلك البقاع الشريفة ولا ادع حمل جنازتي إلى غيري ، فخرج مخفياً ليلاً مخافة من الناس ولم يزل يطوي المنازل ويغدو في السير إلى أن ورد كربلاء غياب الشمس من ليلة عاشوراء سنة ١٣٠١ ولم يبق بها إلا ثلات ليال ، فلما كان اليوم الثالث خرج إلى النجف وكانت السماء تمطر شديداً ولما ورد النجف تشرف بالحضور ثم خرج وذهب إلى بقعة جده الشیخ جعفر وجلس هناك و معه المشايخ من آل کاشف الغطاء ، فقال لهم : عينوا لي موضعًا للدفن ، فلما تعین أمر بإحضار الفعلة فحفر الموضع ولم يقم من المقبرة إلاّ بعد ذلك ، ثم جاء إلى الدار المعدّة لنزوله وهي دار جده الأكبر الشیخ جعفر ولم تمض أيام حتى فجعه الدهر بموت العالم الشیخ علي ابن الشیخ عباس ابن الشیخ حسن صاحب انوار الفقاہة فتطفئ الشیخ من ذلك ، فتمرض و لم تطل ايام مرضه حتى لقي ربه و قضى نحبه في شهر صفر سنة ١٣٠١ »^(١) .

نواده دیگرش علامه الفت نیز این واقعه را چنین شرح می دهد :

(١) حلی الدهر العاطل فیمن ادركته من الافاضل ، ودر فوائد الرضویه ٤١٠/٢ از آن نقل شده است .

« خلاصه واقعه وفاتش این است که در اوخر سال ۱۳۰۰ هجری در یکی از [روزهای جمعه که حسب العاده بقبرستان تخت فولاد رفته بود بعثت حالت تغییر کرده مثل کسی که قرب اجل خود را دریافته باشد بسیار منقلب گردید ، این حالت چند روزی شدت و دوام یافته ، عاقبت با اصرار و تعجیل هرچه تمامتر به سمت عتبات حرکت نمود و در اوائل ماه محرم سال ۱۳۰۱ خود را به کربلاء رسانید ، از کربلا نیز پس از انقضاء ایام عاشورا عاجلاً به نجف روانه گشته در اول ورود به آن بلده ابتداء به زیارت آستانه مقدسه و بعد از آن به مقبره جد خود شیخ جعفر رفت و در آن مقبره با عجله تمام جای قبری از برای خود معین نمود ، رفتن او بخانه همان بود و در بستر بیماری مرگ افتادن همان ، وفاتش در شب ۸ ماه صفر از همین سال اتفاق افتاد »^(۱).

مرحوم انصاری بعد از ذکر وفاتش می‌نویسد : « بیست هزار تومن قرض و علمای عاملین و ذکر مخلد از آن بزرگوار مخلف ماند »^(۲).

مرثیه و ماده تاریخ وفات

۱ - حاج میرزا علی مستوفی انصاری (۱۲۴۸ - ۱۳۰۸ ق) پدر مرحوم حاج میرزا حسن خان جابری انصاری در مرثیه و ماده تاریخش گوید :

اصل او چون زنجف بود سوی اصل برفت
این جهان داد و جان یافت بپاداش وبَدَل
سال تاریخش راز انصاری جستم گفتا
« موطن شیخ نجف بود بانجام واژل »^(۳)

۱۳۰۱

(۱) نسبنامه الفت / نسخه خطی .

(۲) تاریخ اصفهان ۹۸/۱ .

(۳) تاریخ اصفهان و ری / ۲۹۰ .

۲- شاعر توانا و ادیب اریب جناب آقای فضل الله اعتمادی متخلص به «برنا»

به اجابت صاحب این قلم نیز در رثاء و ماده تاریخ معظم له گوید :

شیخ مفتی، محمد باقر	فحل نامی و مقتدائی صفو
آنکه چندی زمام دینی شهر	به کفش بوده زآشکار و خفی
آنکه در امر حاکمین رأیش	بوده نافذ زدینی و عرفی
آنکه فتواش در حدود و قصاص	بوده بر همگنان او مکفی
بیتی اندر وفات او برنا	بنوشت از برای حبر حفی
شخص مجد الافضل آنکه بود	هادی فاضل و صدیق وفی
«باز از قید وکید و حکم أجل	باقر ابن تقی بود نجفی»

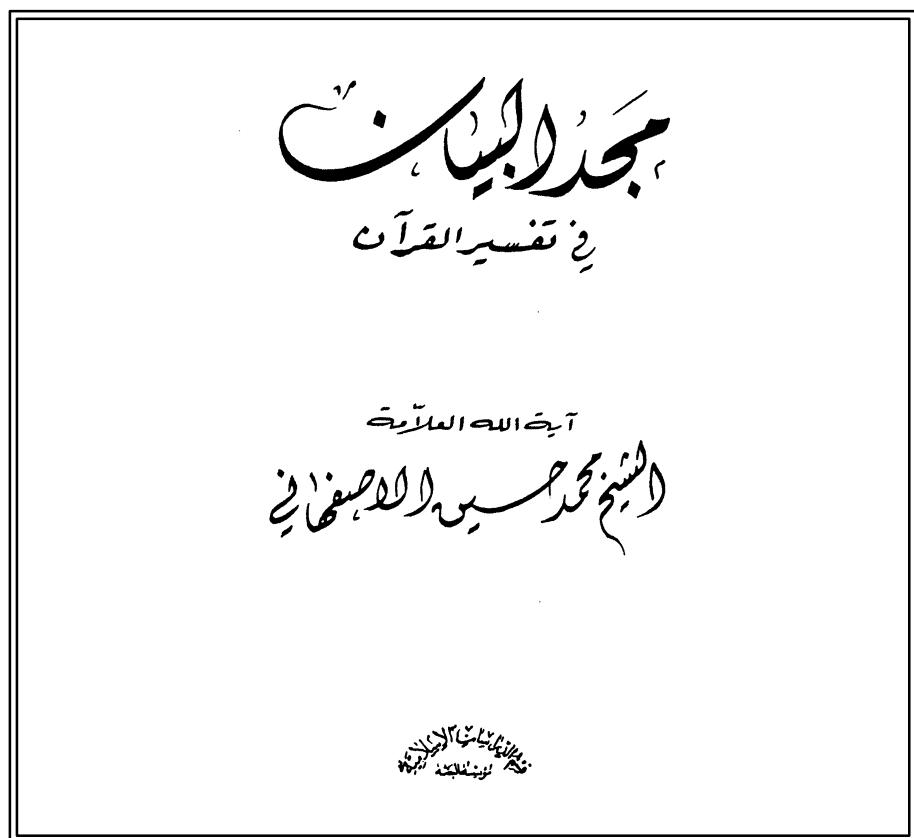
مصادر شرح حال

شرح حال شیخ کبیر را در کتب ذیل می‌توانید ببینید:

تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر	٣١١/١	اعیان الشیعه ١٠٤/٤٤
تنکرہ القبور	٤٧	الذریعة در مجلدات مختلف از آن جمله ٢٨٧/١٨
روضات الجنات	١٢٦/٢	دانشمندان و بزرگان اصفهان / ١٦٠
ريحانة الأدب	٤٠٤/٣	نسبنامه الفت / نسخه خطى
المآثر والأثار	١٤٢	شهداء الفضيلة / ٢٥٠
هدية الاحباب	١٨٥	دائرة المعارف الاسلامية / ١١/٢
فوائد الرضوية	٤٠٩	رجال اصفهان ١٣٧/١ دکتر کتابی
لباب الالقاب	٥٠	دائرة المعارف بزرگ اسلامی ٤٨١/١
مکارم الآثار	١٠٠٧/٣	اثر آفرینان ٨٢/٣
تاریخ اصفهان	٩٨	وارسته پیوسته / ٦٥
نقباء البشر	١٩٨/١	ریشه‌ها و جلوه‌های تشیع و حوزه علمیه اصفهان ٥٠٥/١

((۳))

آیة الله العظمیٰ
آقای حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی
(۱۲۶۶ - ۱۳۰۸ ق)

نام و نسب و ولادت

نام: حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی .
پدر: مرحوم آیة الله حاج شیخ محمد باقر نجفی اصفهانی .
مادر: علویه دختر علامه فقیه آقا سید صدر الدین عاملی .
ولادت: روز یکشنبه دوم محرم الحرام ۱۲۶۶ در اصفهان متولد گردید . و
دومین فرزند ذکور پدر است .

تحصیلات و اساتید

در اصفهان نزد اساتید فن مشغول به تحصیل شد و از فراگیری علوم صرف و نحو و معانی و بیان و سایر علوم مقدماتی قبل از رسیدن به سن بلوغ فارغ گشت ، پس از آن در نزد پدرش مشغول تحصیل فقه و اصول شد .

برادر و شاگردش در رساله‌ای که در احوالات دارد و توسط صاحب این قلم بفارسی ترجمه شده است در این مورد چنین می‌نگارد: «در این هنگام از شدت هوش و زیرکی و وخشش فهمی و جربه‌ای که داشت بزرگان طلاب و دانشجویان زبردست ماهر از مباحثه با او می‌هراستند و حال آن که در سنین نوجوانی بود و بزرگان علماء و طالبان علم به بلندی مقام و منزلت او اعتراف می‌نمودند»^(۱) .

(۱) رساله‌ای در احوالات آیة الله حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی ، مطبوع ضمن تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۰۴/۲ .

پس از آن به دستور پدر و به همراهی برادر مهتر و کهترش و آیة الله سید محمد کاظم طباطبائی یزدی که بعدها عروة الوثقی را تألیف نمود چهار نفری در سال ۱۲۸۱ ق عازم عتبات عالیات شدند و تحصیل را در نجف اشرف ادامه دادند. حاج شیخ محمد حسین فلسفه را در نزد دو استاد مهم وقت یعنی شیخ میرزا باقر شکی متوفی ۱۲۹۰ ق و آقا شیخ محمد علی ترک فراگرفت و اسفار را در نزد استاد اخیر تلمذ نمود. و در فقه و اصول به حوزه درس حضرات آیات: میرزا حبیب الله رشتی و شیخ راضی نجفی و میرزا محمد حسن شیرازی حاضر گردید. و سالیان متتمادی از آنان فیض برد.

مراجعةت به اصفهان

پس از گذراندن پانزده سال در نجف اشرف در سال ۱۲۹۶ ق به اصفهان مراجعت فرمود. برادرش حاج آقا نور الله در این مورد می‌نویسد: « زمانیکه از تحصیل و تکمیل آن در فروع و اصول و جمع کردن بین معقول و منقول فراغت حاصل کرد در حال سلامت مزاج و بهره‌مندی کامل بمنزل و ماوای خود در اصفهان که خدا آنجا را از پیش آمدها حفظ کند بازگشت، و به افاده و استفاده مشغول شد و بر متكلای تدریس و افاده تکیه زد. طالبان علم از هر گوشه و کنار و دور و نزدیک بدرو رو نهادند و جهت تحصیل وی را احاطه نمودند. وی در صدر مجلس تدریس بدون مخالف جای گرفت و بر همه علمای زمان برتری یافت ... وی با لطف بیان و تفسیر و تأویل نیکو مردم را ارشاد و هدایت نموده و موعظه و نصیحت می‌فرمود و در این مورد نیز با تفاق همگان یگانه و بی نظری شد »^(۱).

(۱) رساله‌ای در احوالات آیة الله حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی، مطبوع ضمن تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۰۶/۲.

و پس از آن که بهترین کرسی درس در اصفهان را اشغال نمود و به منبر موعظه و ارشاد مردم تکیه زد و مدتی نیز به امامت جماعت پرداخت بگونه‌ای که برای حضور در جماعتش برخی مدت‌ها انتظار می‌کشیدند به یکباره تغییر حالت داد. از دنیا رو به عقبی کشید و تمامی ساعات عمرش را مستغرق در عبادت و ذکر خدا کرد، کنج عزلت اختیار نمود و سر در آستان یار به خاک می‌سائید.

حاج آقانور الله در این مورد می‌نویسد: «در این حالات و زمان بود که حالتی به او دست داد و از دنیای فربینده و مردم بربیده و متوجه قیامت و روز رستاخیز شد، آن چه را از موعظه و ارشاد و تدریس و مباحثه به عهده گرفته بود بیکباره ترک کرد و آنچه را که مانع انس با حضرت حق جل و علا که نعم الانیس است را رها ساخت. از صبح سعادت نوری بر او تابید که همه تاریکیهای شباهی ظلمانی را روشن ساخت و از نور حقیقت پرتوی بر او ظاهر شد که همه ابرهای کدر و تیره و کوردلی را پاره کرده بیکسو زد، و به فکر و ذکر و تلاوت قرآن مشغول شد و شب و روزش را به زهد و عبادت صرف می‌کرد و از خواندن ذکر «لا اله الا الله» در شب و روز خسته نمی‌شد. همچون زن بچه مرده آشکار و پنهان بر نفس خود می‌گریست به طوری که برادران او از شدت گریه‌اش ناراحت می‌شدند و زنان و کودکان از فریاد و ناله‌اش به گریه می‌افتادند، برخی از همسایگان از او خواستند که گریه خود را یا در شب یا در روز ترک کند و گفتند که شدت گریه او مانع خواب و استراحت آنان است»^(۱).

همچنین مرحوم حاج شیخ عباس قمی در این مورد می‌نویسد: «عالی ریانی و فاضل صمدانی وحید بلا ثانی جامع کمالات نفسانیه در علم و عمل، شیخ مجاهدین و افضل سالکین، زهد ورزید در دنیا هنگامی که دنیا اقبال کرد به وی و ترک کرد ریاست را در وقتی که اتفاق کلمه شد بر او، منزوی شد از مردم و مشغول

(۱) رساله مذکور مطبوع در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۰۷/۲.

گشت به تکمیل نفس خویش و توجه کرد به عالم قدس، پس گشود حق تعالی بر او خزان رحمت خود را ... و آن جناب شدید البحث، قوى الجنان، سلیس الکلام بوده نقل است که چون به اصفهان رفت و مرجعیت پیدا کرد و در امامت و جماعت و متصلی حکومت شرعیه گشت و مردم را در منبر موعظه می فرمود، فرموده وقتی شروع کردم در علم اخلاق و تکمیل نفس دیدم من خودم ناقص و شایسته نیست که ناقص تکمیل ناقص دیگر کند (خفته را خفته کی کند بیدار) پس دست از جمیع ریاست و مناصب خود برداشتیم و از اصفهان بیرون شدم برای تکمیل نفس خویش، و بالجمله این بزرگوار جلالتش زیاده از آن است که ذکر شود^(۱).

البته در مورد سیر و سلوک آن مرحوم باید به دو نکته مهم توجه کرد:

اولاً: ایشان دست مریدی به مرادی نداد و در این راه کسی را به عنوان مرشد و پیر اختیار نکرد، و قطع این مرحله بی همراهی خضر نموده است.
ثانیاً: در عبادت و ذکر از حدود ظواهر شریعت که نماز و روزه و ذکر خدا و قرائت قرآن و مانند آن باشد بیرون نرفت.

و این دو نکته مهم است چون غالباً کسانی که پای در این وادی می گذارند یکی یا هر دورا فراموش می کنند.

در این مدت که حال او چنین بوده از سه امر نیز غافل نبوده و بدان اشتغال می ورزیده است.

۱ - تأليف را رها نکرده و بدان مشغول بوده است بگونه‌ای که تفسیر

گرانقدرش در همین مرحله از عمرش نوشته است.

۲ - تدریس را نیز از یاد نبرده و برای فرزند و برادر و برادرزاده اش و شاید

عده‌ای دیگر نیز به طور خصوصی تدریس می کرده است.

۳ - سفر به عتبات عالیات و زیارت ائمه هدی طہیله، وی سفرهای متعددی به

(۱) فوائد الرضویه ۵۲۹/۲.

عراق به جهت زیارت رفته است ، و همچنین در سال ۱۲۹۹ق . نیز به همراه برادر مهترش مرحوم آیة الله آقای حاج شیخ محمد تقی آقا نجفی رهنی جهت انجام فریضه حج به مکه مکرمه و زیارت رسول الله علیه السلام و فاطمه زهرا سلام الله علیها وائمه مدفون در قبرستان بقیع علیهم السلام مشرف شده است .

بازگشت به نجف اشرف

در اواخر سال ۱۳۰۰ که پدرش با عجله تمام عازم عتبات می‌شود او نیز با فرزندش در خدمت پدر است ، و بعد از فوت پدر در هشتم صفر ۱۳۰۱ در نجف اشرف باقی می‌ماند و مشغول عبادت و زیارت و تأثیف و تدریس می‌شود . از او نقل شده است که فرمود : « یاد ندارم در عمر نافرمانی خدا را کرده باشم اگر چه به اندازه یک چشم بر هم زدن باشد » .

سه مکاشفه

برادرش حاج آقانور الله این دو مکافته را در رساله‌اش از ایشان نقل می‌کند :

« ۱ - در شباهی چندی نوری در نظرم ظاهر می‌شد که تاریکیها را روشن می‌ساخت و در آن روشنای آن چه را که از چشم مردمان پنهان و ناپیدا است را می‌دیدم و در آن نور در شب تاریک کتاب مطالعه می‌کردم بدون آن که احتیاجی به نوری دیگر و چراغ داشته باشم .

۲ - در همان دوران اشتغال به ریاضات و مجاهدات نفسانی گاه می‌شد که گرسنه شده و زیاد میل به غذا پیدا می‌کردم و در این هنگام از عالم غیب انواع خوردنیها و آشامیدنیها برایم آماده می‌شد ، بقدر حاجت از آن غذایها و نوشیدنیها

صرف می‌کردم تا جائی که رفع گرسنگی و تشنجی از من تا چندین روز می‌شد»^(۱).

۳- و همچنین فرزندش در رسالته امجدیه می‌نویسد: «از بزرگی که حقیر اقرب مردم می‌باشم به او بحسب نسب، مکرر شنیدم که می‌فرمود: روزی از روزهای ماه رمضان در حرم شریف نجف مشغول خواندن زیارت معروفه به زیارت امین الله بودم به این عبارت رسیدم: **وموائد المستطعمين معدّة و مناھل الظماء** لدیک **مُتّرعة**، و در معنی آن فکر می‌کردم، ناگاه دیدم مائدہ که بر آن انواع غذایا و شربتها که تا حال تصور آن را نکرده بودم موجود و مشغول خوردن می‌باشم، و در آن حال فکر مسالة فقهیه را می‌کردم که خیلی عجیب است، حقیقت غذا این است و مفطر روزه نیست»^(۲).

بیانی دیگر در همین مورد

مرحوم آیة الله حاج شیخ محمد احمد آبادی طبیب زاده در کتاب «تاریخ نجران یا آفتاب درخشان در مبالغه نصارای نجران» می‌نویسد: «این بنده شنیدم از مرحوم آیة الله فشارکی استاد اعظم خود طاب ثراه که فرمود: در زمان ریاست مرحوم آیة الله حاج میرزا حبیب الله رشتی طاب ثراه طلباء از اهل رشت در کمال ضيق معیشت و تنگدستی بود بطوري بر او سخت شده که دو روز قوتی برای او میسر نشده بود، و از شدت عفت و آبرومندی که داشته اظهار حال خود بکسی نکرده بود، و خجلت هم می‌کشید قرضی از رفقايش نماید، بحرم مطهر امیر المؤمنین علیه السلام مشرّف و ملتجمی شده بود و عرض حال نموده بود و شکمش را به ضریح مطهر مالیده بود فی الفور الـ جوع و گرسنگی از او برطرف و مانند غذا

(۱) رسالت مذکورة، مطبوع در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۱۰/۲.

(۲) رسالت امجدیه / ۵۲ طبع سوم.

خورده سیر خود را دیده تا ده روز ابداً گرسنگی احساس نکرده و هیچ نخورده و اکل و شرب که از ستة ضروریة^(۱) زندگانی بشر است و از هفتاد و دو ساعت که گذشت و به بدن نرسید بحکم عادت هلاکت روی دهد، از فقدانش هیچ احساس مضرتی نکرده، فضلاً از هلاکت، پس از ده روز بعضی از رفقا آن طلبه از قضیه او استکشاف نموده و به مرحوم آیة الله رشتی خبر داده، آن مرحوم با جمعی از اهل علم به منزل آن طلبه آمدند و او را افطار دادند از جمله اشخاصی که در آن مجلس آمده بودند مرحوم مغفور علامه عابد زاهد متقدی مرتاض صاحب کشف و کرامات و مجاهدات و ریاضات حقه به اتفاق العوام و الخواص الذى هو للشيعة زین و اغلی من الكبریت الاحمر والایض من اللجنین آیة الله و ابن آیات الله مولانا حاجی شیخ محمد حسین الاصفهانی، اخ آیة الله الاعظم استادی آقا شیخ محمد تقی النجفی الاصفهانی المعروف به «آقا نجفی» امام مسجد شاه اصفهان طاب الله ماضعهم، مرحوم آیة الله فشارکی فرمودند: مرحوم حاج شیخ محمد حسین در آن مجلس فرمودند: من کسی را سراغ دارم که چهل روز از ماکول و مشروب روزه دار بود، مرحوم فشارکی فرمودند: من چنین فهمیدم از کلام آن بزرگوار که آن کس خود مرحوم حاج شیخ محمد حسین طاب ثراه بوده.

و ایضاً مرحوم فشارکی علیه السلام فرمودند: از کرامات محققه مرحوم حاج شیخ محمد حسین مذبور که در اثر ریاضات شرعیه دارا شده بودند سه چیز بود.

اول: آن که طی الأرض دارا بود آن مرحوم، که کراراً در یک شب در اماكن مقدسه بعيدة برای زیارت ایشان را دیده بودند.

دوم: آن که شب و روز برای ایشان یکسان بود و شب محتاج به چراغ نبود و در تاریکی مطالعه می نمود.

سوم: را هم این بنده نگارنده بواسطه طول زمان از نظرم محو شده همین

(۱) ضروریات ششگانه.

بزرگوار بوده که در حرم مطهر زیارت امین الله می خوانده تا به اینجا میرسد : « و موائد المستطعمين معدّة » از موائد عالم غیب به ایشان عطا می شود چنانچه برادرزاده آن مرحوم حجه الاسلام آقای حاج شیخ مهدی مسجد شاهی دام ظله در یکی از مؤلفات خودشان مفصل مرقوم فرموده .

این بندۀ گوییم : نوکر مرحوم آیة الله حاج شیخ محمد باقر طاب ثراه والد معظم این بزرگوار « عبد الله » نامی بود برای من نقل کرد که من ملازم منزل مرحوم حاج شیخ محمد حسین بودم به امر مرحوم والد ایشان و هر شب شام ایشان را از اندران سرای مرحوم شیخ به توسط بندۀ می فرستادند وقتی می آوردم می فرمود بگذار طاقچه اطاق و برو بخواب من در اطاق خود می رفتم ملتافت می شدم آن بزرگوار پس از زمانی بر می خواست از خانه بیرون می رفت و بر می گشت شبی در خفاء همراه ایشان رفتم دیدم در خانه‌ای را کوییدند کسی آمد و شام خود را به او دادند و ظرفش را گرفتند و مراجعت فرمودند دانستم همه شب همین کار را می نمودند - ای وای - صد وای - بازگو از نجد از یاران نجد - تا در و دیوار را آری بوجد - آه آه - این الماضون - این الصالحون - این المجاهدون - این المرتضون - این العابدون - این المنافقون - این المتتصدقون - این الخائدون - این الذين يؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة - والله هم الموقنون - والله هم المفلحون - والله هم المخلصون والناجون والهفاء عليهم (احب الصالحين ولست منهم) اللهم وفقنا لطريقتهم المثلی - واحشرنا لحبنا ایاهم معهم ، ففي اخبرنا لو أنَّ رجلاً أحبَّ حجرًا لحشره الله معه و اغفر لنا ولآبائنا و لامهاتنا ولاهله دیننا ولاولادنا ولو لدی (جعفر) بحق محمد وآلله الطاهرين - ويرحم الله عبداً قال آمينا «^(۱) .

(۱) تاریخ نجران یا آفتاب درخشان در مبارله نصارای نجران / (۱۰۰ - ۱۰۳).

شاگردان

در نجف اشرف در مدت تحصیل اولیه و در بازگشت به اصفهان در ابتدای امر تدریس می‌نموده و جماعت کثیری در درس او حاضر می‌شدند و همچنین در مراجعت به نجف اشرف نیز تدریس می‌کرده که فقط اسمی معبدودی از آنها ضبط شده است :

۱- برادرش آیة الله حاج آقا نور الله نجفی .

در این مورد می‌نویسد : «من در خدمتش در نجف اشرف در ابتدای تشریف در آن ارض مقدس مقداری از کتاب فضول تالیف عمومی علامه‌ام در اصول و کمی از علم هیئت و مقداری از علم معقول را تلمذ کردم»^(۱) .

۲- فرزندش آیة الله علامه ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی .

نیز در نزد پدر فضول عمومیش و تفسیر قرآن را فراگرفته است .

۳- برادرزاده‌اش آیة الله حاج شیخ جلال الدین فرزند آیة الله آقا نجفی .

مرحوم الفت در شرح حال این برادرش می‌نویسد : «... خلاصه به نظر من اهم اتفاقات زندگانی او این است که در زمان مجاورت نجف یک علاقه ، ارادت و دوستی فوق العاده به عمومی خود حاج شیخ محمد حسین پیدا کرد ، چند سالی به دستور مشار الیه متحمل ریاضات شاقه و مشغول تحصیل معلومات عرفانی گردیده بود ...»^(۲) .

۴- أخو الزوجه‌اش آیة الله حاج سید محمد جواد صدر عاملی فرزند آیة الله

آقا سید محمد علی صدر عاملی معروف به آقا مجتبه .

(۱) رساله مذکورة مطبوع در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۱۲/۲ .

(۲) نسبنامه الفت / نسخه خطی .

۵- علامه محقق و اصولی نامدار آیة الله حاج شیخ محمد حسین نائینی .
در اصفهان به درس ایشان حاضر می شده است .

تالیفات

از این قلم خواندید که معظم له در حال عزلت و خلوت عبادت نیز تألیف را فراموش نکرده و بدان اشتغال داشته است برخی از مؤلفات ایشان از این قرار است :

۱- مجد البيان في تفسير القرآن .

این تفسیر در ایام عبادت ایشان در نجف اشرف به رشته تحریر در آمده است و با این که از مقدمات و تفسیر سوره حمد و ۲۲ آیه از سوره بقره تجاوز نمی کند ولی مجلد کبیری شده و در نوع خود بی نظیر است .

برخی را عقیده بر این است که خدا نمی خواست تمامی رموز واشارات قرآن ظاهر و هویدا گردد و لذا به مؤلف آن عمر نداد تا این تفسیر را به انجام برساند .

حاج شیخ عباس قمی در مورد این تفسیر می نویسد : « ... از مصنفات اوست یک مجلد در تفسیر که اگر تمام می گشت جامع بسیاری از علوم قرآن می گشت »^(۱) .

تفسیر ایشان نامی بر خود نداشت و چون معظم له در نام و شهرت با برخی از اعلام دیگر اشتباه می شدند مرحوم آیة الله والد آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین مجد الاسلام نجفی طاب ثراه این نام را بر تفسیر گذاشتند .

و تاکنون سه بار به طبع رسیده در سال ۱۳۱۳ و ۱۳۱۷ در تهران طبع حجری شده است ، و یکصد سال بعد از فوت مؤلف در سال ۱۴۰۸ در تهران با تحقیق و تجلیل قابل تحسین طبع حروفی شده است .

(۱) فوائد الرضویه ۵۲۹/۲ .

بسم الله الرحمن الرحيم رب سر سرقasm ۷۲ ح ۲۴

الله العزيم انزل على عبد الله الكتاب فرزا لاملاطه اسمايه رسراجا الباين في قوله ربنا تأثيرات عقوبه ومنها جائزة
لهم وشاما بالليل وشمسه وفرقاها بالنهار ربناه وبيننا النعم اراكناه ونشاءنا عذابنا العذاب وفرنا العذاب
اسرار وصراحتا قدر اولاته مكانته مقدمة الباشرة بمحنة وباياع العلم وغور دريافن العقول وفدرانه والباقي
اولا علام وشمانته داربة اليه وخلصلته سبلاه ربنا لغير المفترض وسواس استحسنا الماكونه وسامبل المطلقا
الوار درست وشنا ذاك باياع المعاشر وسر دلائلنا المعاشر وسر دلائلنا المعاشر وسر دلائلنا المعاشر
جهله الله ربنا لعلت العلاء وربنا لعلت القضايا ودليعاج لطرق العلائق ورواد العلائق بعده داد وفواليك
معد للهيبة وجلاد بيتنا عزمه وععنى صبعا زرورته ووزرا منزه لاه وسلامته رخمه وبربي ملوكهم به وحدها
ملوكهم به وبربي ملوكهم به ورش بدار المذاق خاصه ونفعي المذاق يهود حلاهم فله وحللة نزعه واليه
نزعه وسم وفتحه لعلم السلام وعلم المدى وعى وعده بذاته فرس وركاح المذهب فهم يا من علني لعله
شكلا به من فخر امرين يكرانا رارهه باارالم مقدرته راحونه فسلطه وكيف على فخرني بالثبات واصدرني
اصدرني بالثبات الذي بعثت محمد على الله عزيم المقام تقبيله واعلمه بعد العبار دريم اذجهلوه وسروره
به اذجيده وليشيءه وبعد اذنكه فلطفه يجدها اذن الماخ العذابي لا يغشى والداري الردي لا يلطفه والمدح
الذئن لا ينكثه ماجاله اعد الاقام منه برزاقه او ضئازه زرناه ومن مدعى ودقشنا فرضي ليس مدين بعد
بعد اذقامه فرضي وادلاهه تقديره من حسنه الحسيني وفرضي شهادته من ابر الملاعده والذكر والذوق والذوق والذوق
ومن اذقامه الهم وال الله ثم شيخ شهادته مصطفى ابر زاجر وحاست نافعه الله على فحقة اخذ
طريق شهادته وارسلني عليه افتش ام فورا اكره به ريشه طعن شعفه وفاله سده من انتقام له الفارس
لهم العذاب شفعيه ودمي عيد به الفارس لرم العذابه صدق طبليه فداه ضا با انتقامي به اذواهار سمعي
على اذواهار سند لهه على بنيه وتنقسم على اذفونه عليه اذواهار سمعي به اذواهار سمعي
على بنيه وارسله بالذئن ارسله بالذئن المشهور والذئن المأذور والذئن بطل المطرور والذئن طلع والذئن
الذئن والذئن العاذب يقع حرمهم والذئن سمع سوده اذ امر ودينه طبعه درعيه كلهم وكتبت لكتبه ووصال
فيهم الساس الدين ودار الدين اربعة الى دار الدين الدين والذئن سمع فهم كرام الزوار وهم كثر
الذئن اذ اسكنه شهادته شهادته مصطفى المبسته مدح العد وروت المهد ضر عليهم فهم ووصال لهم
فيهم اذ اسكنه شهادته شهادته فهم دار الدين الاسلام ودار الدين الاصح اذ اسكنه شهادته
فيهم اذ اسكنه شهادته شهادته فهم دار الدين الاسلام ودار الدين الاصح اذ اسكنه شهادته

وغيرها بذلك وعليها مراهن عديدة متشدة بثوابه من ذكره وتعينها في حال ما إذا أداها الباء سدرأسى به المدين بلانا
كما هو طبعي ولبني ارتقية لكونية ارتقية بالمحرض او طلاقاً مطللاً للتعيم وابنوية العرب على ما ذكره انكر ارسى
طلاق راجبية فالطرقات مزدوجة والبابا من صرف اسلام ومنه بعض حال امرأة لأسر الأصل فيه على ما ذكره انت
اسرة الداخل بالمهلة لمسيرب طلاقية لته رثوله بما يخص ذلك طلاق ياخذه باسرف فالسادع بناء على الاشتراك
كالبيبة المغربية والبيبة المطلبية على قرار الارمن التي هي الغرائش كهي اخاطرها بالارمن مع دوار فاعلها
وكورها عدوة لما يتعلن بها من الاخطار والابغار وكثيراً ما حطافتها لاما ودوره المحبس المذمومات عدوها
على ما من الامر من ابنته طلاقها الارمن بما هو عليها بها والاشتراك على الشئ التي هي الراج
والقر الذي هو الورث لاصطف المختلط به والبغض لاصطف المخل علىها المسابيع وعلى سر المانع
التي سند الى الارض سرتوكا السادة ونما منها من المؤامن المترتبة عليها وعلى القرارات العارضة لها
في المركبات والآسيلات ونسق الاجوال عاصد في عالم ثم المدار

۲- رساله‌ای در اصل برائت.

که صورت نسخه‌ای از آن در نزد حقیر موجود است و به تنهائی می‌تواند در مجلدی قریب به پانصد صفحه عرضه شود.

۳- رساله‌ای در اثبات اعجاز قرآن.

مرحوم انصاری در تاریخ اصفهان^(۱) این رساله را معرفی می‌کند.

۴- شرح شرایع الاسلام.

مرحوم انصاری در تاریخ اصفهان^(۲) این کتاب را معرفی می‌کند.

۵- رسائلی در فقه و اصول.

علامه طهرانی در نقباء البشر^(۳) از آنها نام می‌برد.

۶- رساله‌ای در اصول عقاید.

علامه مهدوی از آن در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر^(۴) نام می‌برد.

(۱) تاریخ اصفهان ۹۶/۳.

(۲) تاریخ اصفهان ۱۰۹/۱.

(۳) نقباء البشر ۵۳۹/۲.

(۴) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۹۵/۳.

المطلب الذي قد درجت حكم الفعل بين الوجوب وغيره من مراتب
ال الأولى فيما اشتبه حكم الشرع المكثرة وجهة هذه الفصل تعتبر كما ذكره في صيغت أو أفق جائحة
بروجوب فعل بغير إسناد ذلك المقصود عدم الدليل الذي يثبت مراجعته صادر عن انتها
في الشخص وللعموم لا يحيط به سواه المعنون في الحكم بالبرائة وعدم وجود الدليل
من حيث المعاشر على المقصود من اللافق في عدم في الوجوب عند ذلك إلا إذا احتملنا إسناده
المرة بعلاقة معينة رحصل اللتبين العروبة كالمقصود والأدلة التي تشهد له وهذا يقتضى
البرائة في المعاشر على المقصود الجهة بعد تقييم البرائة الأصلية على تقييم أحد هذه الأدلة عبارة
عن الوجوب في عدم وجود الدليل على المقصود على الأصل عدم الوجوب يعني عدم عليه دليل
وهذا القسم مما ي叫做 في صيغة الاستلال به والمعنى عليه أن يذهب أحد الأدلة الأصل الوجوب
حيث يثبت عدم لاستلام ذلك تكليف بالإبطاف ثم ذكر القسم الثالث في التبيه التجنبية وتحريم
النوع منها وبيانه من نوع آخر إنما كان الحكم المطلق دليلاً على الوجوب بلا استثناء خلاف ذلك
فكل ما اشتباه به في ظاهره دليل لاستلام التكليف بخلاف الدليل الوجه وتكون الإبطاف
الإطلاق وإن كان هراريءاً السالم نفيه للإباحة لغيره بحمل اللافق بين الأصحاب طبقاً لتعظيم
العظى في هذا المباب إلى فوادكه وعندما يتحقق مقدرات تأثير ما يقرب الكلام الأول وهذه

العبارة

همسر و فرزندان

متعلقه ایشان علویه ریاب بیگم دختر علامه آقا سید محمد علی معروف به آقا مجتهد (حاله زاده ایشان) است. و چون متعلقه آقا مجتهد نیز دختر سید حجۃ الاسلام شفتی است بنابر این همسر حاج شیخ محمد حسین نواده دختری سید حجۃ الاسلام است.

واز این همسر صاحب سه فرزند شد:

- ۱ - علامه کبیر آیة الله العظمی آقای ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی اصفهانی، که شرح حال ایشان مفصل‌اً خواهد آمد.
- ۲ - زوجه مرحوم آقا سید نورالدین فرزند سید ابو جعفر خادم الشریعه. این شوهر و همسرش به ترتیب در حدود سال ۱۳۱۹ ق در نجف اشرف و زوجه‌اش در حدود سال ۱۳۲۲ ق بدون اولاد وفات یافته است.
- ۳ - مخدره آغا بی بی: که ابتداء بزوجیت سید صدر الدین فرزند آقا سید ابو جعفر خادم الشریعه درآمد و از او صاحب دختری شد و پس از فوت شوهرش در ریع الثانی ۱۳۲۲ ق در نجف اشرف بزوجیت سید صدر الدین عاملی فرزند حاج سید محمد جواد فرزند آقا مجتهد درآمد، وازاو نیز صاحب فرزندانی شد، و در سال ۱۳۸۸ ق در اصفهان وفات یافت.

فوت و محل دفن

وفات شیخ محمد حسین در اوائل ظهر روز یکشنبه اول ماه محرم الحرام سال ۱۳۰۸ در نجف اشرف واقع شد.

حاج آقا نور الله به نقل از یکی از خدمتکارانش می‌نویسد که در آخرین لحظات زندگی این شعر را زمزمه می‌کرده است:

آنکه دائم هوس سوختن ما می‌کرد کاش می‌آمد و از دور تماشا می‌کرد^(۱)
پس از تشییع شایسته در حجره واقع در سمت غرب صحن مطهر علوی
متصل به باب معروف به سلطانی، طرف راست کسی که وارد صحن می‌شود به
خاک سپرده شد.

و در این حجره جماعتی از علماء مدفون هستند از آن جمله:

- ۱ - سید صدر الدین عاملی کبیر، جد مادری حاج شیخ محمد حسین.
- ۲ - سید محمد علی ابن سید صدر الدین کبیر، معروف به آقا مجتبه، پدر زن حاج شیخ محمد حسین.

۳ - آقا شیخ محمد علی نجفی اصفهانی، برادر حاج شیخ محمد حسین.

۴ - حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی متوفی ۱۳۱۸ ق.

۵ - حاج میرزا مسیح تهرانی متوفی ۱۲۶۳ ق.

۶ - شیخ عبد علی بن امید علی رشتی مجاز از بحر العلوم و کاشف الغطاء.

۷ - میرزا محمد اندرمانی طهرانی تلمیذ صاحب جواهر.

حاج شیخ عباس قمی علیه السلام در ذکر اولاد موسی بن جعفر علیه السلام در کتاب شریف

«منتھی الامال» بعد از ذکر سید صدر الدین عاملی کبیر می‌نویسد: «... و در

(۱) رساله مذکورة مطبوع در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۱۲/۲.

حجره‌ای که در زاویهٔ غربیهٔ صحن مطهر است متصل به باب سلطانی به خاک رفت و در آن حجره جماعتی مدفونند از اکابر علماءٔ اعلام و فقهاءٔ عالی‌مقام مانند: مرحوم خلد مقام عالم ربانی و زندهٔ جاودانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی، و مرحوم مغفور حاج میرزا مسیح تهرانی قمی، که در همان سال وفات سید وفات کرد، و جناب شیخ اجل اکمل عالم زاهد جامع فنون عقلیه و نقلیه، حاوی فضائل علمیه و عملیه صاحب نفس قدسیه و سمات ملکوتیه و مقامات علیه عالم ربانی و ابوذر ثانی آقا شیخ محمد حسین اصفهانی، والد شیخنا الأجل طود الفضل والأدب وارث العلم عن أب فاب جناب آقا شیخ محمد رضا اصفهانی دام ظله ...»^(۱).

یک رؤیا

حاج آقا نور الله بعد از ذکر وفات برادر می‌نویسد: «... و نقل کرد یکی از بزرگانی که بگفتارش مطمئن می‌باشم از قول یکی از بزرگان و کسانی که مورد اطمینان می‌باشند که گفت: در عالم رویا چنین دیدم که در سامراء می‌باشم و در آن جا خدمت حضرت رسول اکرم ﷺ شرفیاب شدم پس از کلماتی به آن حضرت عرض کردم:

ای رسول خدا شیخ مرتضی انصاری نجات یافت؟ فرمودند: آری به شفاعت ما نجات یافت.

گفتم: شیخ محمد باقر اصفهانی (یعنی پدر علامه‌ام) نجات یافت؟ فرمودند: آری به دوستی ما نجات یافت.

عرض کردم: شیخ محمد حسین اصفهانی نجات یافت؟ فرمودند: او بر خدا

(۱) متنه‌ی الآمال ۲۵۶/۲ طبع تهران.

وارد شد و هر چه می خواست خداوند به او عطا فرمود»^(۱).

مرااثی و ماده تاریخ وفات

۱- حاج آقا نور الله در رثاء استاد و برادرش دو قصیده مفصل به زبان عربی سروده است و برخی از این دو قصیده را در رساله‌اش در احوالات وی نقل می‌کند که طالب بدان رساله مراجعه فرماید.

۲- سید جعفر حلی (۱۲۷۷ - ۱۳۱۵ق) شاعر بزرگ نیز در دیوانش که به نام سحر بابل و سجع البلابل در سال ۱۳۳۱ق. در صیدا به چاپ رسیده است، قصیده‌ای در مرثیه ایشان در ۴۷ بیت سروده که در صفحات ۴۱۷ الی ۴۱۹ آن کتاب به طبع رسیده است.

۳- حاج آقا نور الله در رساله‌اش نقل می‌کند که: «چون فوت آن بزرگوار در دهه عاشرها واقع شد یکی از شعراء تاریخ وفاتش را به این مصوع گفت:

«با حسین شهید شد محشور»^(۲)

۱۳۰۸

۴- وبالآخره خود حاج آقا نور الله می‌گوید: «من در تاریخ وفاتش گفتم:

«ثلم الإسلام ثلمة»^(۳)

۱۳۰۸

(۱) رساله مذکوره مطبوع در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۱۳/۲.

(۲ و ۳) همان منبع ۲۱۴/۲.

مصادر شرح حال

مهمترین شرح حال معظم له به قلم برادر و شاگردش آیة الله حاج آقا نور الله نجفی اصفهانی به زبان عربی به نگارش درآمده و دوبار در سالهای ۱۳۱۷ و ۱۴۰۸ ق به همراه تفسیر ایشان به طبع رسیده است. و از این رساله دو ترجمه به زبان فارسی شده است:

- ۱- ترجمه اول به قلم حقیر در سال ۱۴۰۶ ق در قم مقدسه به انجام رسید و این ترجمه را مرحوم مهدوی رحمه اللہ علیہ در آخر شرح حال حاج آقا نور الله در کتاب تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۱۹۹/۲ الی ۲۱۷ به نام صاحب این قلم منتشر نمود. و تاریخ چاپ آن سال ۱۳۶۷ هجری شمسی است.
- ۲- ترجمه دوم از این رساله بقلم آقای سید ابوالحسن مهدوی دامت برکاته به صورت ترجمه آزاد انجام گرفت و در سال ۱۳۷۲ هجری شمسی به نام «وارسته پیوسته» در یک مجلد انتشار یافت.

بغیر از این رساله و دو ترجمه‌اش، شرح حال معظم له را می‌توانید در بیشتر کتابهای تاریخ و شرح حال بیابید از آن جمله:

تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن

اخير ۱۹۹/۲ و ۸/۳

نقایق البشر ۵۲۹/۲

الذریعة ۱۱۴/۲ و ۲۷۱/۴

اعیان الشیعه ۲۵/۴۴

تاریخ اصفهان، جابری انصاری ۱۰۹/۱ و ۹۶/۳

المآثر والآثار / ۱۶۱

فوائد الرضوية ۵۲۹/۲

منتھی الامال ۲۵۶/۲

نسبنامه الفت / نسخه خطی

أعلاط در انساب / ۱۲

معارف الرجال ۲۵۴/۲

مکارم الآثار ۱۸۰۷/۵

دانشمندان و بزرگان اصفهان / ۳۳۰

رجال اصفهان دکتر کتابی ۱۴۲/۱

دانشنامه قرآن و قرآن پژوهی تالیف بهاء الدین

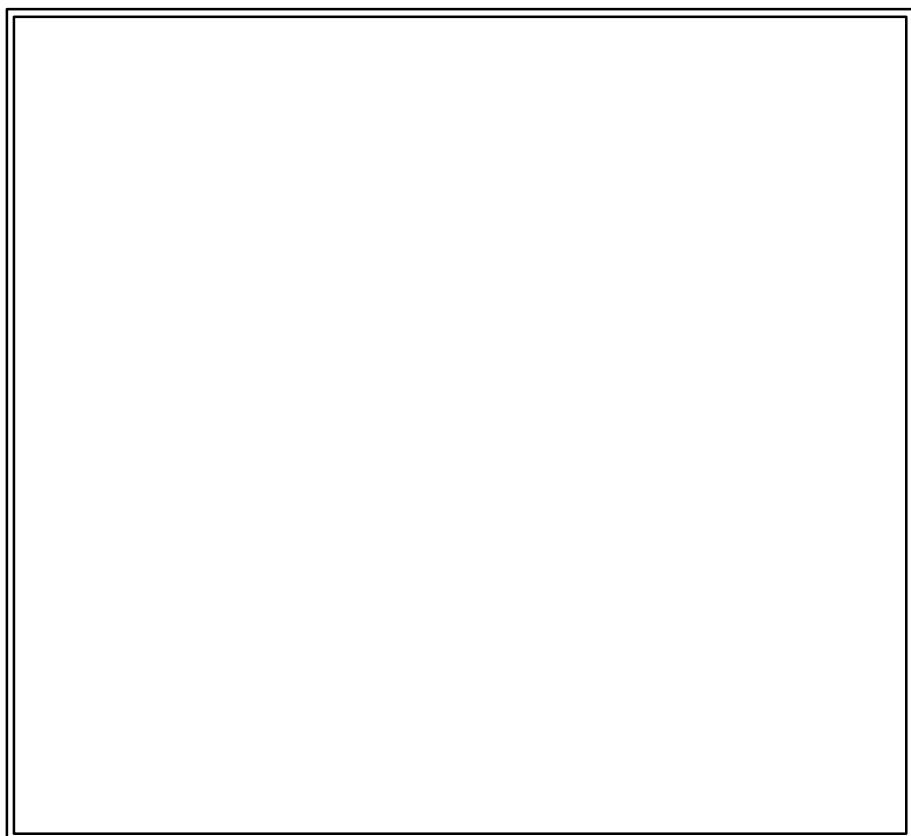
خرمشاهی ۷۴۹/۱

ریشه‌ها و جلوه‌های تشیع و حوزه علمیه

اصفهان در طول تاریخ ۵۰۶/۱

«٤»

آیة الله العظمی علامه
آقای ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی اصفهانی
(۱۲۸۷ - ۱۳۶۲ ق)

نام - پدر - مادر - ولادت

نام: آقا شیخ محمد رضا نجفی اصفهانی .

کنیه: ابو المجد .

پدر: آیة الله آقای حاج شیخ محمد حسین نجفی .

مادر: علویه رباب بیگم دختر علامه سید محمد علی آقا مجتهد فرزند سید
صدرالدین عاملی کبیر .

ولادت ایشان در ۲۰ شعبان المظہم ۱۲۸۷ در نجف اشرف واقع شد .

تحصیلات و اساتید

در نجف اشرف تحصیل را آغاز کرد و نزد اساتید هر فنی تلمذ نمود در سال ۱۲۹۶ در نه سالگی به همراه پدرش به اصفهان هجرت کرد و تحصیل را در اصفهان ادامه داد و در سال ۱۳۰۱ در چهارده سالگی به همراه پدر و جدش مجدداً به نجف اشرف مهاجرت نمود و تا سال ۱۳۳۳ در نجف اشرف به جدیت مشغول تحصیل و تألیف و تدریس بود .

اساتیدش عبارتند از :

۱ - علامه سید ابراهیم قزوینی ، نجاة العباد و معالم و شرح اللمعه و نحو را

در نزد او خواند ، و خود می‌نویسد: خواندن درس در نزد این استاد قبل از این بود
که موی به صورت من بروید .

۲ - پدرش مرحوم آیة الله حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی : قسمتی

از رسائل شیخ اعظم و فضول عمومیش شیخ محمد حسین اصفهانی و تفسیر بیضاوی و تفسیر کشاف را در نزد پدر خواند.

۳- آیة الله حاج شیخ فتح الله شریعت اصفهانی، در نزد ایشان باقیمانده رسائل شیخ اعظم و فضول را قرائت نمود و همچنین علم عروض و حدیث را از او بهره برد.

۴- آیة الله شیخ محمد کاظم آخوند خراسانی صاحب کفاية الاصول : در نزد ایشان بحث خارج را در فقه و اصول حاضر شد.

۵- آیة الله حاج سید محمد کاظم یزدی صاحب عروة الوثقی : در نزد ایشان نیز بحث خارج را حاضر شد.

۶- آیة الله سید محمد فشارکی اصفهانی : در نزد ایشان نیز بحث خارج را حاضر گردید و در کتابش وقاریه الادهان^(۱) شرح حالی از او را قرار داده است و از ایشان به سیدنا الاستاذ تعبیر می‌کند.

۷- علوم ریاضی را در نزد علامه میرزا حبیب الله عراقی مقلب بدی الفنون خواند.

۸- علم حدیث را نیز در نزد علامه حاج میرزا حسین نوری صاحب مستدرک الوسائل خواند.

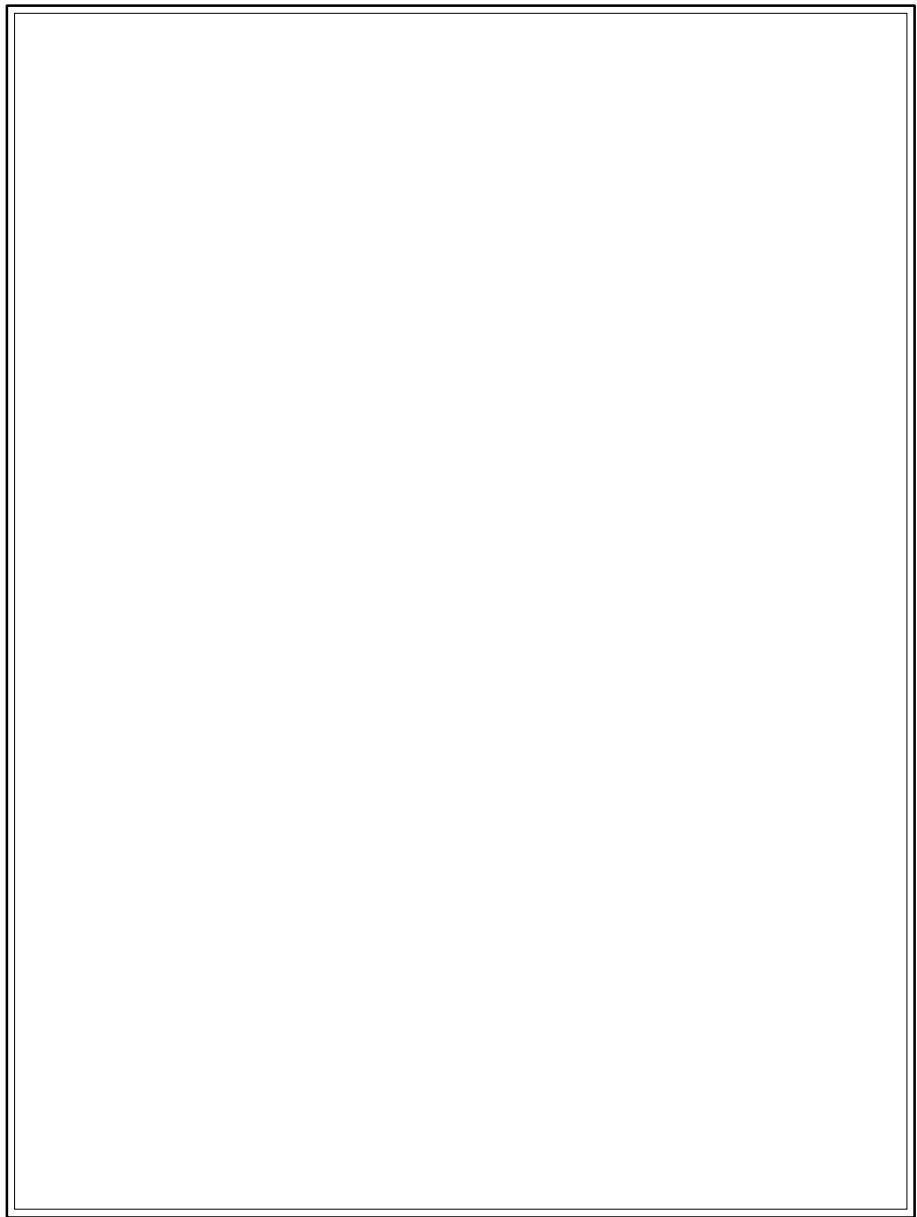
۹- علامه سید مرتضی کشمیری : علوم حدیث را از ایشان بهره برد.

۱۰- علامه فقیه حاج آقا رضا همدانی صاحب مصباح الفقیه : بحث خارج فقه را از ایشان بهره برد.

۱۱- آخوند ملا حسینقلی همدانی : در رسالته امجدیه از ایشان به استاد تعبیر نموده است ، بنابر این اخلاق و سیر و سلوبک را از ایشان فرا گرفته است.

۱۲- علامه سید جعفر الحلی : در ادب و شعر از او بهره برده است.

(۱) وقاریه الادهان / ۱۴۳

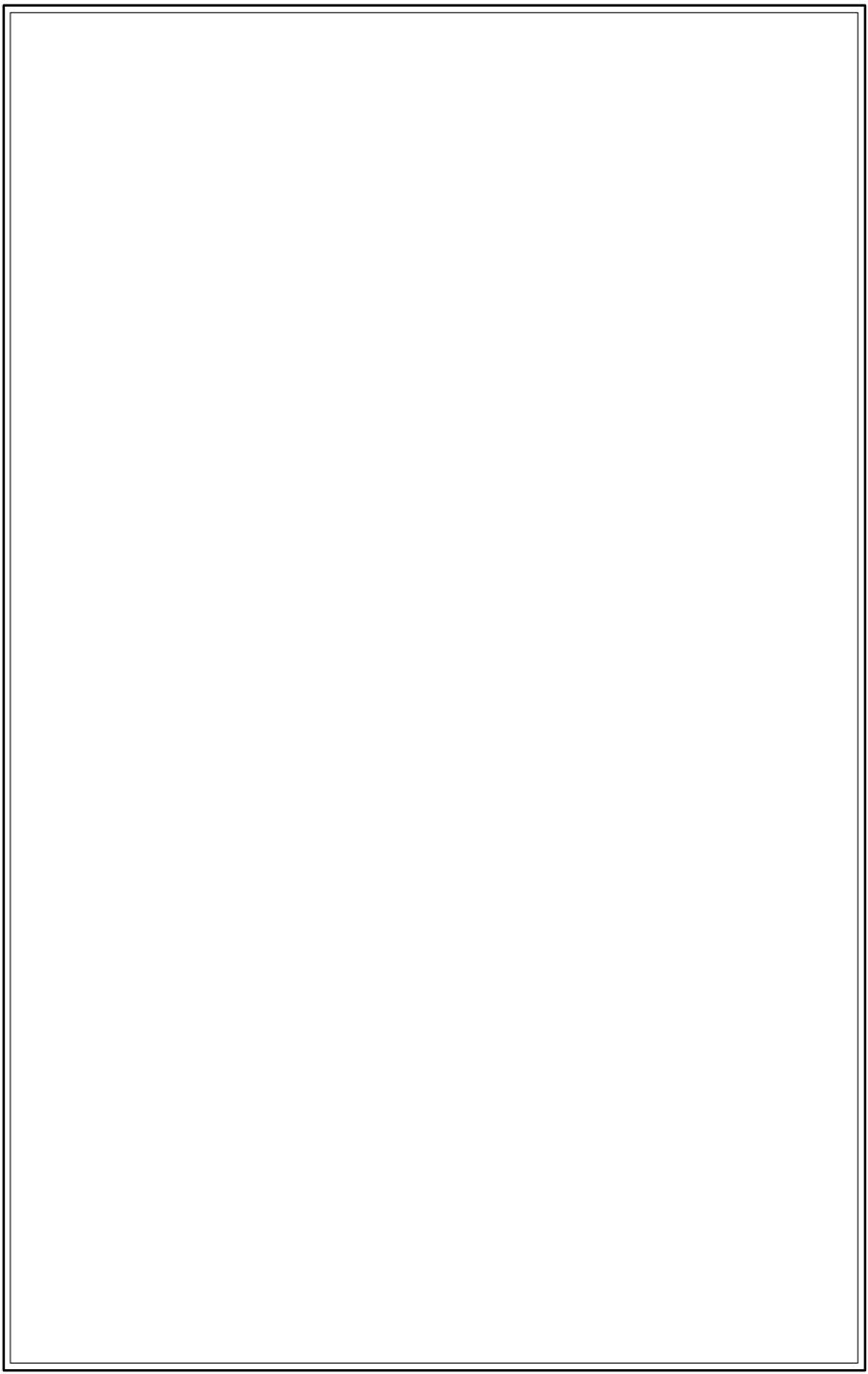
آیة الله ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی در سن ۳۴ سالگی در کنار آیة الله حاج شیخ محمدحسین کاشف الغطاء (۱۲۹۴- ۱۳۷۳) در سن ۲۷ سالگی و جماعتی دیگر در نجف اشرف دو بیت زیر در بر کاغذ نوشته شده و در عکس منصوب است که از آیة الله کاشف الغطاء است:

أنا والرضا عند الحقيقة واحدٌ وان أبرزتنا صورة العكس باثنين
ولم يك منا الحسن في العكس ظاهرًا لأننا بحمد الله لسنا بضدّين

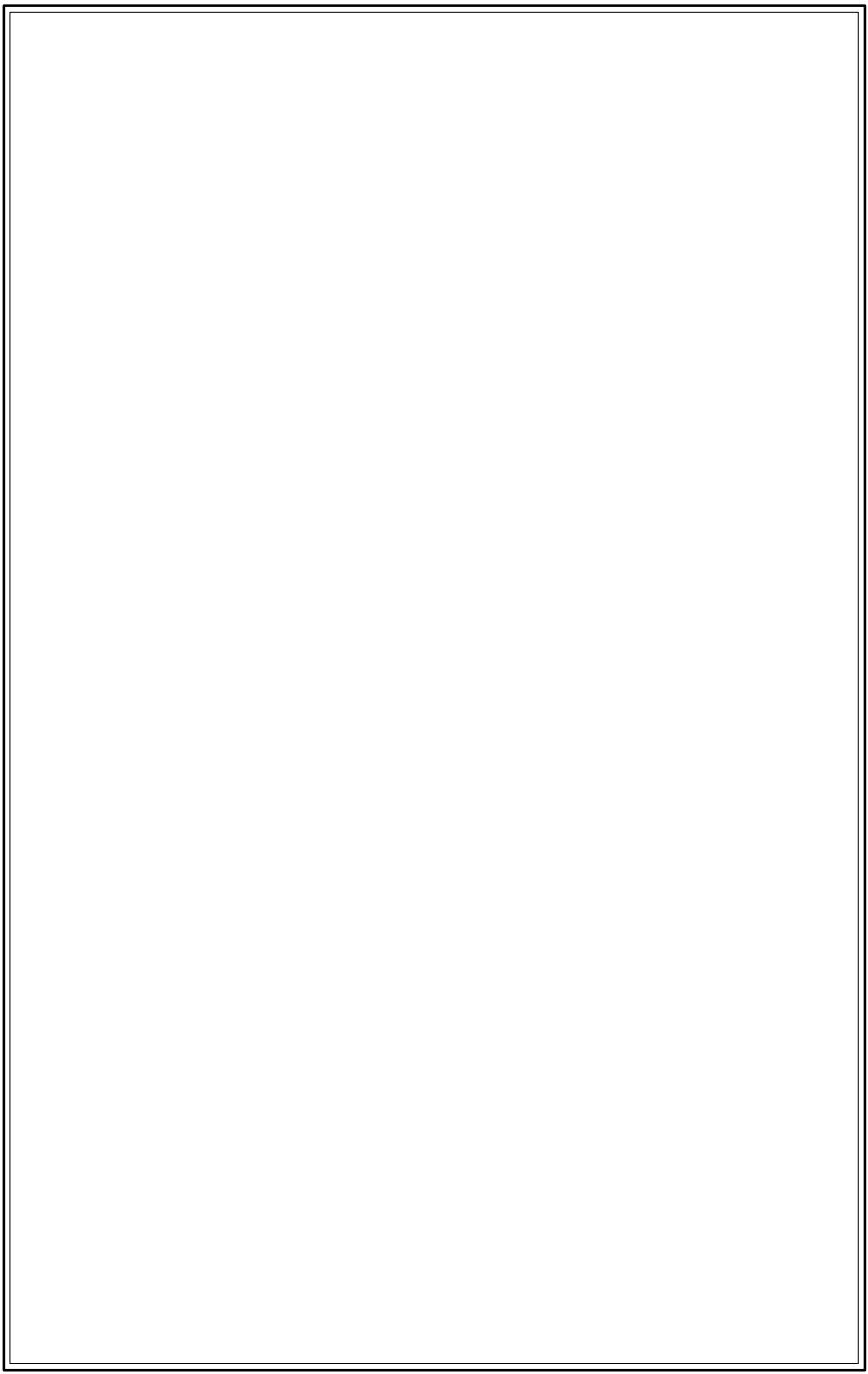
مشایخ اجازه

در نقل حدیث و روایت مشایخ او عبارتند از :

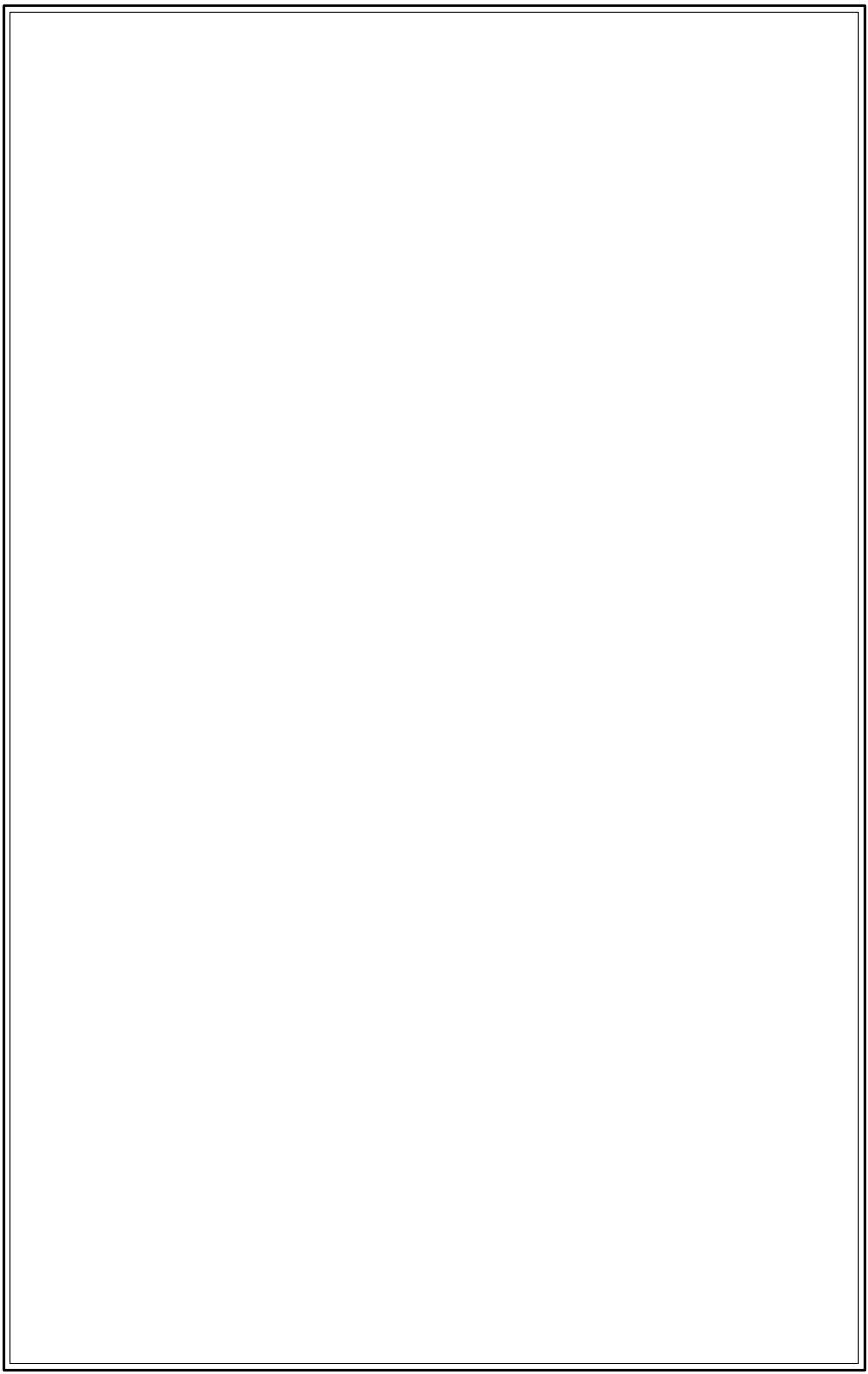
- ۱ - میرزا حسین نوری متوفی ۱۳۲۰ صاحب مستدرک الوسائل در حائر شریف حسینی علیہ السلام به ایشان اجازه داده است .
- ۲ - علامه سید مرتضی کشمیری .
- ۳ - شیخ فتح الله شریعت نمازی اصفهانی معروف به شیخ الشریعة .
- ۴ - علامه سید حسن صدر الكاظمی در ۱۴ ذی القعده ۱۳۳۳ ق طی تقریظی بر کتاب «نجمة المرتاد في شرح نجاة العباد» به ایشان اجازه داده است ، این اجازه و تقریظ در عیناً می آید .
- ۵ - علامه سید محمد بن مهدی حلی قزوینی .
- ۶ - علامه سید حسین بن مهدی حلی قزوینی .
- ۷ - شیخ محمد باقر بهاری همدانی .

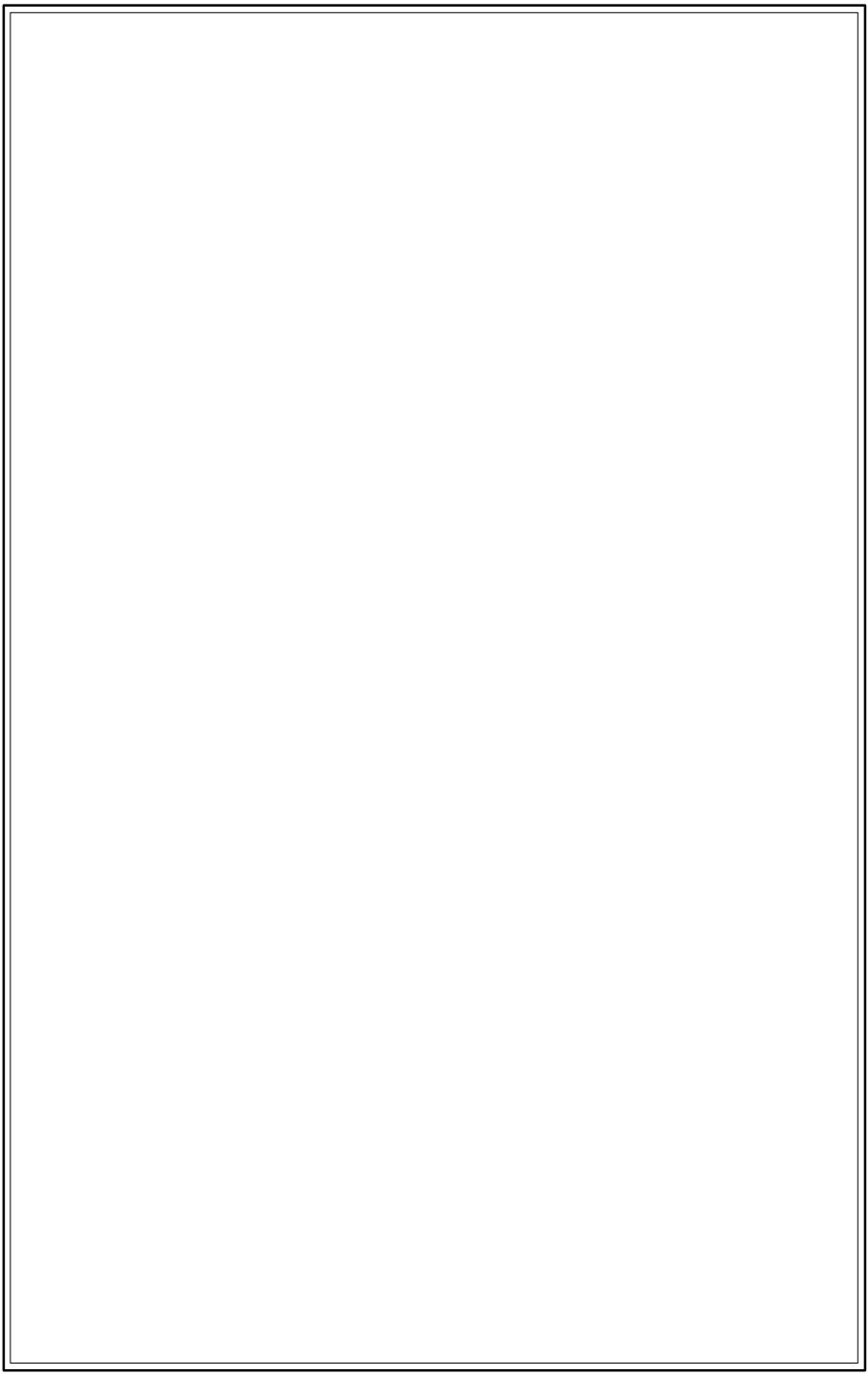
اجازه آیة الله سید حسن صدر کاظمی به آیة الله شیخ محمد رضا نجفی

اجازه آیة الله سید حسن صدر کاظمی به آیة الله شیخ محمد رضا نجفی

اجازه آیة الله سید حسن صدر کاظمی به آیة الله شیخ محمد رضا نجفی

اجازه آیة الله سید حسن صدر کاظمی به آیة الله شیخ محمد رضا نجفی

هجرت به کربلا

در سالهای آخر حضور در عتبات عالیات عراق به شهر کربلای معلی هجرت فرمود و در کنار مرقد مطهر آبا عبدالله الحسین علیهم السلام مجاور گردید، برخی مهاجرتش به کربلا را در سال ۱۳۳۰ ق دانسته‌اند، بنابر این تا سال ۱۳۳۳ ق که به ایران مهاجرت فرمود بیش از سه سال در کربلا معلی ساکن بوده‌اند.

برخی از مراسلات شعریه ایشان با دوستانشان از آن جمله با مرحوم آیة الله حاج شیخ مصطفی تبریزی متوفی ۱۳۳۷ ق، که از کربلا انجام گرفته است در دیوان اشعارشان^(۱) ضبط گردیده است.

و در پشت جلد اول نسخه مطبوع نقد فلسفه داروین از مؤلفاتشان نیز که در سال ۱۳۳۱ در عراق به چاپ رسیده است بعد از نام مؤلف نوشته شده است: «القاطن في كربلاء المعلى».

و همچنین در شرح حالی که خود مرقوم فرموده‌اند آغاز مهاجرت از عراق به ایران و اصفهان را کربلا ذکر می‌کنند که در معیت مرحوم آیة الله مؤسس آقای حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی طاب ثراه بوده است می‌نویسنند: «و كانت من أحسن الاسفار وأجمعها لصنوف السعادات ومن اهمها صحبة العلامة الوحيد الحاج شیخ عبدالکریم الحائری اليزدی طاب ثراه وقد رکبنا سيارة واحدة من کربلا الى سلطان آباد العراق فمكث عليه السلام فيها وسافرت عنها الى موطن آبائی اصفهان وقد وصلت إليها غرة محرم سنة ۱۳۳۴ ق ...»^(۲).

(۱) دیوان ابی المجد / ۵۵ و ۸۰ و ۹۲ و ۱۰۱.

(۲) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۴۳۲/۲.

تدریس و شاگردان

معظم له از اوائل امر به تدریس اشتغال ورزیدند در نجف اشرف ابتداء سطوح و کتبی مانند فصول را تدریس می‌کردند و بعد از آن شروع به تدریس خارج نمودند، این تدریس در نجف اشرف شروع و بعد از مهاجرت به اصفهان در اواخر سال ۱۲۳۳ که در آغاز محرم الحرام ۱۳۳۴ به اصفهان رسیدند در این شهر و بعد از مهاجرت به قم نیز که قریب یکسال بطول انجامید به دعوت و امر مرحوم آیة الله مؤسس حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی رهیق، همه طلاب در درس ایشان حاضر می‌شدند و محل درس مدرسهٔ فیضیه در شهر مقدس قم بوده است، و پس از بازگشت به اصفهان تا پایان عمر با برکتش این تدریس ادامه داشت.

اعلام و آیات عظام زیر برخی از کسانی هستند که در سنین متمامیه از محضر درس ایشان استفاده کرده‌اند و بعضًا نیز فقط از ایشان مجازند:

- ۱- آیة الله العظمی سید احمد حسینی زنجانی
- ۲- آیة الله العظمی سید احمد موسوی خوانساری.
- ۳- آیة الله حاج شیخ محمد باقر کمره‌ای.
- ۴- آیة الله آقای حاج شیخ حیدر علی محقق.
- ۵- آیة الله حاج میرزا خلیل کمره‌ای.
- ۶- آیة الله العظمی آقای حاج سید محمد رضا موسوی گلپایگانی.
- ۷- آیة الله حاج شیخ محمد رضا طبسی نجفی.
- ۸- آیة الله العظمی حاج آقا رضا مدنی کاشانی.
- ۹- آیة الله العظمی آقای حاج سید روح الله موسوی خمینی.
- ۱۰- آیة الله العظمی آقای سید شهاب الدین نجفی مرعشی.
- ۱۱- آیة الله حاج شیخ عباسعلی ادیب اصفهانی.

- ۱۲- آیة الله حاج شیخ عزالدین نجفی فرزندشان.
- ۱۳- آیة الله حاج شیخ عبدالله مجتبه‌ی تبریزی.
- ۱۴- آیة الله العظمی آقای حاج سید علی علامه فانی اصفهانی.
- ۱۵- آیة الله میرزا محمد علی مدرس تبریزی صاحب ریحانة الأدب.
- ۱۶- آیة الله سید علی نقی نقوی لکھنؤی هندی.
- ۱۷- آیة الله حاج شیخ محمد علی اوردبادی غروی.
- ۱۸- آیة الله آقای حاج شیخ مجذ الدین نجفی اصفهانی فرزندشان.
- ۱۹- آیة الله حاج سید مصطفی صفائی حسینی خوانساری.
- ۲۰- آیة الله حاج سید مصطفی مهدوی اصفهانی.
- ۲۱- علویه عالمه حاجیه خانم نصرت بیگم امین معروف به بانوی ایرانی طاب ثراهم.

علامه سید مصلح الدین مهدوی علیه السلام در کتاب گرانقدر تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر قریب یکصد نفر از تلامیذ ایشان را نام می‌برد که طالب می‌تواند بدان مراجعه نماید.

سیم و هجدهم مرداد ماه ساله هشتاد و سه فوجه روحانیت کرد امین

بکوه نظر بزرگ و مسد و مسند عزیز

ستحبه از اکنون در این شهر کامن شدند و از آن پس زندگانی است بمناسبت از محمد خداوند

زید و شیعه ای از هر چهار عصر از زاده علیه السلام فتحی شوهد و خود میان باشیمه

اکنون در حوزه علمیه عالیات همچوی خوشیان و نایشه و غیر شدید و دیر است

در این مدرسه تحقیق از صاحب می فرموده سید علیزاده فخر حضرت است

جن اول دام سلطان در این مدرسه حضرت است به عنوان پسر اول از سر برادران

صلوات رفعت نسبت نسبت

در این مدرسه زیدیه زینیکه هزار عالم (عصر از زاده علیه السلام) خواسته و می پروردید

اجابت و در این مساجد علام صلحه سیده سیده سیده سیده سیده سیده سیده سیده سیده سیده

آغاز تحقیق این مدرسه در عمره وابده در این شهر شروع شد

در صفا و مراد طلاقه علیه السلام

نامه آیة الله مؤسس آقای حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی به آیة الله شیخ محمد رضا نجفی

۲۰۴

一〇四

سیمین ارجمند حرم

ارزیخانه خود را نماید و میتواند این را بازگیرد

آنچه نایاب میگذرد همچنان میگذرد و آنچه نایاب نباشد همچنان نباشد و آنچه
نمیگذرد همچنان نمیگذرد و آنچه نمیگذرد همچنان نمیگذرد

بسم الله الرحمن الرحيم

بهر سرعت در شرکت علم و تکمیل اسلام متعال بر پنجه بسیار نهاد و بجود بسیار روزانه خدمت نیز متعال
و با سید استاد خاصه ایشان دیگر نه چنانچه در پذیرش در حفظ فرا رسی مسلمان زندگانی
و ایام جذابیتی هر قدر سر بر کسر غلط اطلاع به محظیه اهل سلام ها از جایزه زاده هدایت
زیارت شده مفتخر ایشان باشد که از طبقه این افراد می باشد و بروح برقایش کلم جون ایشان
و دو قاییم یعنی ارشم و راشم ایشان ایشان را که از خاندان ایشان می باشد
که می بینیم ایشان و با این تقدیر از همه صد ع او واسطه ایشان یعنی ایشان ایشان
و ایشان
و ایشان
بر صحیحه ایشان
محمد عین الدین حضرت پیر علیه السلام

نامه آیة الله العظمی سید محمد رضا گلپایگانی به محضر استاد

اصفهان

سوناہ

مکالمہ میں اپنے بھائی کو دیکھنے کا
کام اپنے بھائی کو دیکھنے کا

نامه آیة الله العظمی مرعشی نجفی به محضر استاد

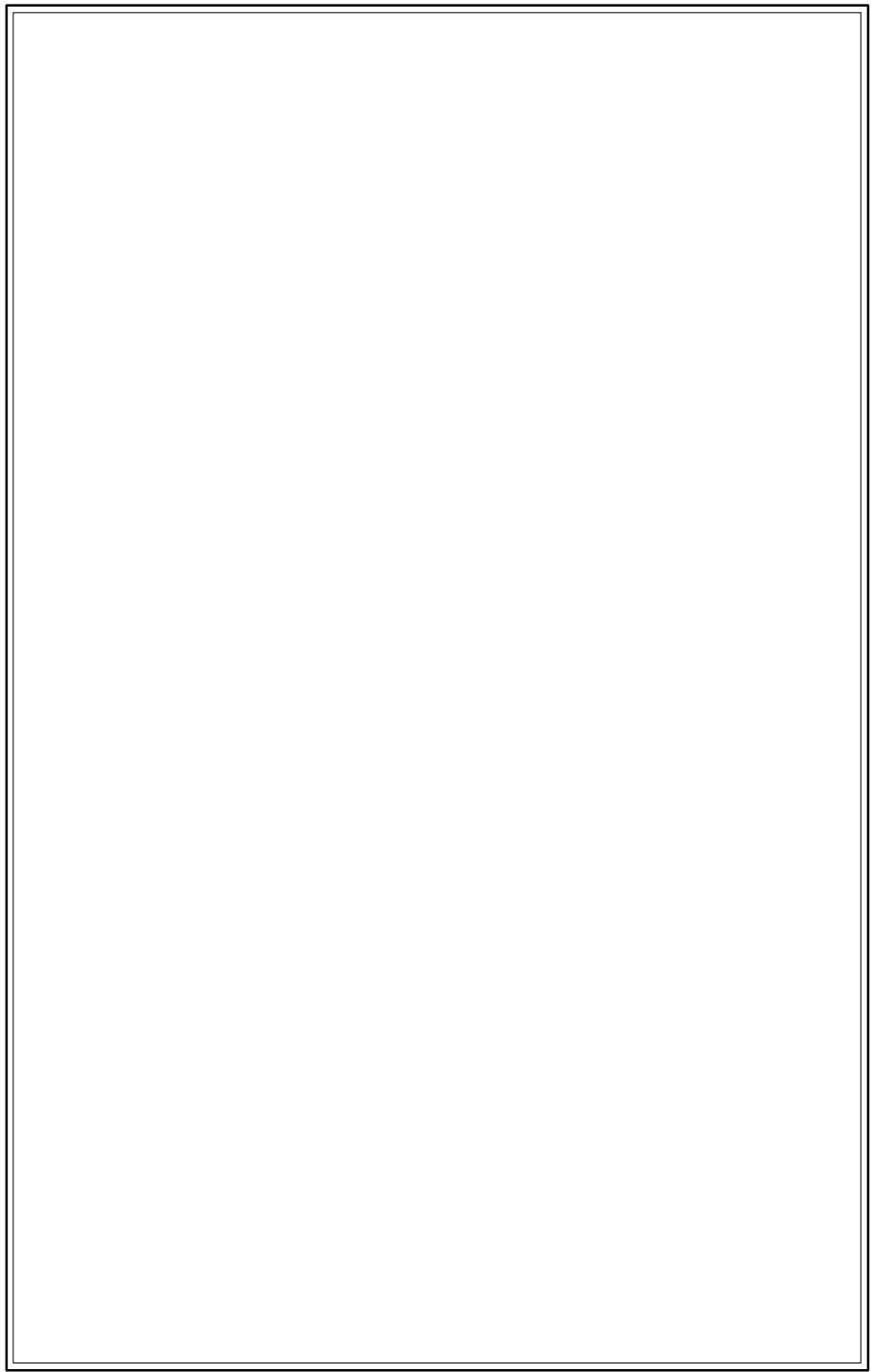
صورت و سیرت

معظم له دارای قدی کوتاه و صورتی زیبا و جذاب و اخلاقی پسندیده در معاشرت و محاورت بود، تند سخن می‌گفت و با جمله‌هائی کوتاه و رسا، لطیفه‌گو و حاضر جواب و در دوستی و محبت مستقیم و ثابت قدم بود. نسبت به اساتید خود متواضع و همیشه نام آنان را به بزرگی یاد می‌کرد.

از زندگانی خود ناراضی و در مجالس عمومی و خصوصی و حتی جلسات درس و مباحثات نیز این نارضایتی را اظهار می‌کرد و از اوضاع زمان و مردم روزگار نیز شاکی بود.

در موضوع درس و مباحثه بسیار ساعی و کوشای در رسیدگی به امور مردم اهتمام تام داشت، امر به معروف و نهی از منکر می‌نمود و در این راه از مصاديق آیه شریفه ﴿لَا يَخافُونْ لَوْمَةَ لَائِم﴾ بود.

یکی از بزرگترین خدمات معظم له بعالمن حفظ حوزه علمیه اصفهان در دوره اختناق رضاخانی بود که مجلس درس را تعطیل نکرد و آن را در مسجد یا منزل همواره اداره می‌کرد.

آية الله العظمى ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی (قدس سره)

تألیفات

معظم له دارای تصنیفات متعددی در علوم مختلف اسلامی از فقه و اصول و حدیث گرفته تا شعر و عروض و قافیه می‌باشند که ذیلاً به برخی از آنها اشاره می‌شود:

۱- الاجازة الشاملة للسيدة الفاضلة.

اجازه حدیثی مفصلی است که برای مرحومه علویه حاجیه خانم امین رحمة الله علیها مرقوم فرموده‌اند و دو مرتبه به چاپ رسیده است. یکبار در آخر کتاب جامع الشتات آن مرحومه و بار دوم در مجله شریفه علوم الحديث شماره چهارم صفحه ۳۱۱ الی ۳۵۷ به تحقیق محقق توانا علامه عالی‌مقدار حجۃ الاسلام والمسلمین آقای حاج سید محمد رضا حسینی جلالی دامت برکاته.

۲- اداء المفروض في شرح ارجوزة العروض .

ارجوزه را مرحوم علامه آیة الله میرزا مصطفی تبریزی رهنی انشاء نموده است و شرح از ایشان است.

این اثر از روی دو نسخه خطی که در نزد حقیر موجود است ان شاء الله بزودی منتشر خواهد شد.

۳- استیضاح المراد من قول الفاضل الججاد .

این رساله را در جواب مرحوم آیة الله شیخ جواد بلاعی رهنی مرقوم فرموده‌اند و در عدم تنجیس متنجیس است و در آخر مجلد نواهی طبع اول وقاية الاذهان به چاپ رسیده است.

۴- اماتة الغین عن استعمال العین في معنین .

رساله‌ای است که در جواب مرحوم آیة الله شیخ ضیاء الدین عراقی تصنیف شده است و در آخر چاپ جدید وقاية الاذهان در سال ۱۴۱۳ هـ. ق به طبع رسیده

است.

۵- رسالت امجدیه.

در حقیقت میهمانی خداوند عز و جل و آداب میهمان و کیفیت نوافل و ادعیه غیر معروفه شهر رمضان المبارک.

این رساله تا کنون سه بار چاپ شده است:

الف: چاپ سنگی در سال ۱۳۴۱ ق زیر نظر مؤلف.

ب: طبع حروفی در قطع جیبی در سال ۱۳۹۳ ق توسط فرزندشان آیة الله مجد الدین نجفی که رساله به نام او تالیف شده است.

ج: طبع حروفی جدید در قطع رقعی با مقدمه و تحقیق حفید مؤلف و والد حقیر آیة الله آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین مجد الاسلام نجفی طاب ثراه در سال ۱۴۰۶ در تهران توسط بنیاد محترم بعثت چاپ و منتشر گردید.

آقای استادی مد ظله آن را در سی مقاله / ۳۴۱ معرفی می‌کنند.

۶- الایراد و الإصدار فی حل مشکلات عویصة فی بعض العلوم.

۷- تصنیف الشیعة.

۸- تعریب رسالت سیر و سلوک منسوب به سید بحر العلوم.

۹- حاشیه بر «أکر» ثاوذوسیوس.

ثاوذوسیوس یک هندسه‌دان و ریاضی‌دان یونانی است و کتاب اُکر او پیرامون اجسام کرویه تنظیم شده است، معظم له بر این کتاب حاشیه دارند.

۱۰- حاشیه بر شرح واحدی بر دیوان متنی.

بین سالهای ۱۳۵۴ الی ۱۳۵۶ این حواشی تنظیم شده است.

۱۱- حاشیه بر کتاب روضات الجنات.

این حاشیه تحت عنوان أعلاط الروضات به چاپ رسیده است.

۱۲- حلی الدهر العاطل، فی من أدركته من الأفضل.

در این کتاب شرح حال جمعی از بزرگان علماء که خود آنها را درک کرده‌اند را

تنظيم نموده‌اند.

١٣- دیوان ابی المجد.

دیوان اشعار عربی ایشان بدین نام در سال ١٤٠٨ در قم به تحقیق علامه محقق حجه الاسلام و المسلمين آقای حاج سید احمد حسینی اشکوری دامت برکاته به چاپ رسیده است.

١٤- ذخائر المجتهدين فی شرح کتاب معالم الدين فی فقه آل یس.

کتاب معالم الدين فی فقه آل یس تالیف علامه شیخ شجاع الدین ابن قطان شاگرد فاضل سیوری است.

معظم له کتاب نکاح و کتاب الطهارة این متن فقهی را شرح کرده‌اند.

١٥- رسالتہ فی الرد علی «فصل القضا فی عدم حجۃ فقه الرضا».

مرحوم سید حسن صدر کاظمی ؑ فصل القضا را در مورد عدم حجۃ کتاب فقه منسوب به امام رضا ع تدوین نموده است و معظم له در این رسالتہ بیانات ایشان را مورد نقادی قرار داده‌اند.

١٦- الروض الأریض فيما قال أولاً فیه من القریض.

١٧- الروضۃ الغناء فی تحقیق معنی الغناء.

این رسالتہ در مورد غناء تألیف شده است، مؤلف در این رسالتہ خود را عبدالمنعم ابن عبد ربہ خواند است و برای اولین بار رسالتہ بتمامها در مجله نور علم شماره چهارم صفحه ١٢٣ به چاپ رسید، پس از آن به فارسی برگردانده شد و در مجله کیهان اندیشه شماره ١٨ صفحه ١٠٤ به چاپ رسید و پس از آن در هفده رسالته / آقای استادی چاپ شده است و آخرین چاپ متن عربی رسالته در مجموعه رسائل پیرامون غناء و موسیقی به تحقیق محقق گرانقدر آیة الله آقای حاج شیخ رضا استادی دامت برکاته به طبع رسیده است.

١٨- سقط الدُّرُّ فی أحكام الْكُرْ.

رسالته‌ای است فقهی پیرامون مسئله کرو اندازه و قدر آن.

۱۹- سمطا اللآل فی مسائلی الوضع والاستعمال .

رساله‌ای است ادبی و اصولی در مورد دو مسئله وضع و استعمال و برخی دیگر از مقدمات علم اصول تنظیم شده و دو مرتبه یکبار در زمان حیات مؤلف و بار دوم در سال ۱۴۱۳ در ابتداء وقاریه الاذهان در قم مقدسه توسط مؤسسه آل البيت علیهم السلام به چاپ رسیده است .

۲۰- السیف الصنیع علی رقاب منکری علم البدیع .

در دانش بدیع تنظیم شده است و مؤلف آن را در سال ۱۳۲۴ به پایان برده است . این رساله نیز از روی تنها نسخه خطی موجود آن تحت طبع است ان شاء الله تعالى .

۲۱- العقد الشمین فی أجوبة مسائل الشیخ شجاع الدین .

جوابهای چند مسئله فقهی است که توسط شیخ شجاع الدین عالم دینی ابراهیم آباد از ایشان پرسیده شده است و بدان پاسخ داده‌اند .

۲۲- غالیة العطر فی حکم الشّعر .

۲۳- القبلة .

رساله فقهی است در مورد قبله و حدود و احکام آن .

۲۴- القول الجميل إلی صدقی جمیل .

صدقی جمیل زهاوی یکی از شعرای عرب است که بعد از انتشار کتاب نقد فلسفه داروین توسط معظم له از ایشان سئوالات و انتقاداتی نموده است که در این رساله به آنها پاسخ داده‌اند .

۲۵- گوهر گرانبهای در رد عبد البهاء .

بعد از رساله امجدیه این دومین رساله ایشان است که به زبان پارسی نگارش یافته است و در آن فرقه ضالله را رد نموده‌اند .

۲۶- نجعة المرتاد فی شرح نجاة العباد .

شرحی است بر کتاب الصلاة ، نجاة العباد صاحب جواهر ، که در آن به بررسی نظریات فقهی شیخ انصاری و مجلد شیرازی و غیره‌ما پرداخته شده است .

۲۷- نقد فلسفه دارون.

این کتاب سه مجلد است که دو جلد آن در سال ۱۳۳۱ در بغداد به چاپ رسید و اولین اثر از یک مجتهد نجفی است که در آن آراء و عقاید داروین انگلیسی و مترجم افکار او در جهان عرب شبی شمیل را نقد کرده است. و به سبب همین کتاب آوازه شهرت معظم له از حوزات علمیه شیعی خارج و به تمام دنیای اسلام رسید.

آقای استادی این کتاب را در سی مقاله / ۳۴۱ معرفی می‌کنند.

۲۸- النافع والروزنامج.

مجموعه یاداشتهای متفرقه است در علوم مختلفه و آغاز تالیف آن در سال ۱۳۲۵ می‌باشد.

۲۹- وقاریة الاذهان و الألباب و لباب اصول السنة و الكتاب.

کتاب اصولی ایشان است که در چند مجلد در زمان حیاتشان به چاپ رسیده است و اخیراً نیز در یک مجلد کبیر در سال ۱۴۱۳ توسط مؤسسه آل البيت علیهم السلام در قم مقدسه تجدید چاپ شده است.

۳۰- تعليقه بر رسالة المحاكمة بين العلمين.

تألیف مرحوم آیة الله آقای سید مهدی حکیم ھبتوان که معظم له به درخواست مرحوم آیة الله شیخ ضیاء الدین عراقی بر آن تعليقه زده‌اند.

۳۱- الحواشی على الكافي.

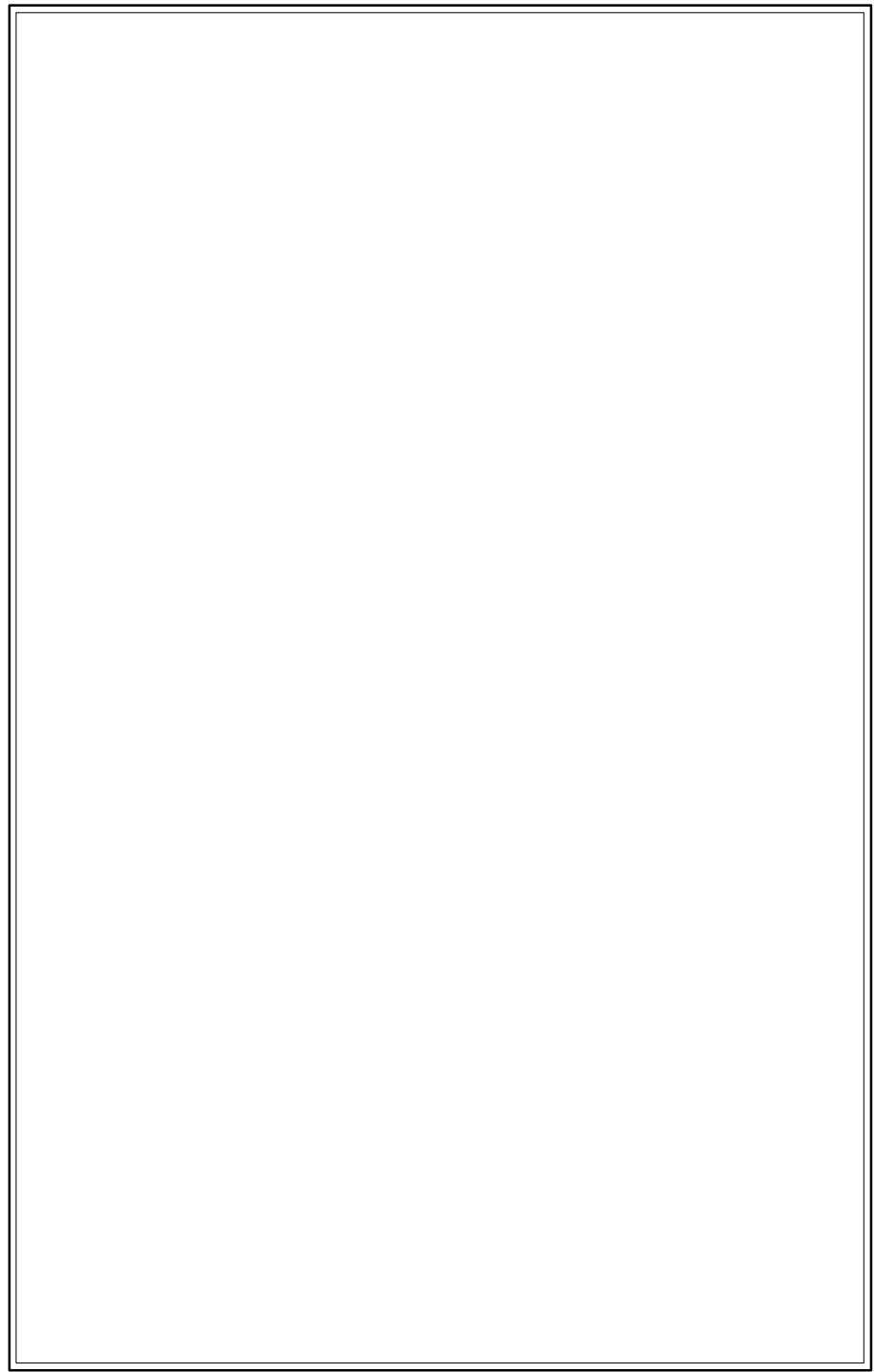
حواشی ایشان است بر کتاب کافی شریف در علم حدیث تألف مرحوم ثقة الاسلام کلینی اعلی الله مقامه الشریف.

۳۲- أنا والأيام.

در مختصر شرح حالی که به زبان عربی به درخواست مرحوم مدرس تبریزی صاحب ریحانة الأدب مرقوم می‌فرمایند می‌نویسند: قصد دارم که رساله‌ای مفصل در شرح احوال خودم بنگارم بدین نام.

پرخی از تالیفات منتشر شده آیة الله ابو المجد محمد رضا نجفی (قدس سره)

آیة الله ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی در شوال المکرم ۱۳۴۶ در سن ۵۹ سالگی

۳۳- رساله‌ای پیرامون حکم فقهی دستگاه گرامافون.

این رساله توسط آقای استادی در مجله پیام حوزه سال اول شماره اول / ۹۸ تحت عنوان : رساله‌ای از آیة الله نجفی مسجد شاهی به طبع رسیده است . و همچنین در روزنامه رسالت بتاریخ دو شنبه ۲۱ شهریور ۱۳۷۳ و به شماره ۲۵۰۹ به طبع رسیده و پس از آن مجدداً توسط آقای استادی در بیست مقاله / ۳۶۵ به چاپ رسیده است .

تبیه : عده کثیری از اعلام که در درس ایشان حاضر بوده‌اند ، ابحاث فقهی و اصولی ایشان را تقریر کرده‌اند از آن جمله :

مرحوم آیة الله سید احمد زنجانی ره ، بحث فقهی ایشان را در قم حول مسئله کُر در کتابشان به نام *أفواه الرجال* تنظیم نموده‌اند .
مرحوم آیة الله سید عطاء الله فقیه امامی ره نیز ابحاث فقهی و اصولی ایشان را در اصفهان در مجلدی تنظیم نموده‌اند .

همسر و فرزندان

زوجه اول ایشان علویه زهرا بیگم دختر علامه جلیل آقا سید محمد امامی خاتون آبادی اصفهانی است و از او صاحب چند فرزند شد :

۱- آیة الله آقای حاج شیخ مجید الدین مجد العلماء نجفی .

شرح حال ایشان خواهد آمد .

۲- علامه آقای حاج شیخ عزالدین نجفی .

متوفی در دوم شهریور ماه ۱۳۵۸ شمسی در اصفهان و مدفون در باع رضوان

قم جنب وادی السلام .

۳- آقا نور الدین نجفی .

۴- مخدره عزت الشریعة زوجه مرحوم آقای حاج شیخ محمد حسین

نجفی فرزند مرحوم آیة الله آقا جلال الدین فرزند آیة الله آقا نجفی .

۵ - مخدره بهجت خانم زوجه آقای محمد حسین فرید فرزند آیة الله آقا نجفی .

۶ - مخدره نزهت خانم زوجه مرحوم آقای حاج شیخ محمد حسن نجفیزاده فرزند آیة الله حاج شیخ مهدی نجفی .

واز زوجه دوم به نام مریم خانم نیز صاحب دو اولاد گردید به نامهای :

۷ - آقای آقا مهدی نجفی .

۸ - پروین خانم نجفی زوجه مرحوم آقای عزت الله اصغری .

واز زوجه منقطعه‌ای به نام بانو رباب خانم نیز صاحب یک پسر شد به نام :

۹ - آقای حاج آقا تقی نجفی ، عمومی بزرگ نگارنده و اکنون چشم و چراغ فامیل و بزرگ آن است .

وفات و مدفن و مراثی

سر انجام بعد از یک عمر تدریس و تأليف و ترویج شریعت و پاسداری از آن در سنگر مرجعیت و افتاء و تربیت شاگردان متعدد این ستاره آسمان معرفت و اجتهاد در روز یکشنبه ۲۴ محرم‌الحرام سال ۱۳۶۲ق در اصفهان به دیار باقی شتافت و با تشیعی بی‌نظیر که تمامی بازارها و مراکز بواسطه آن تعطیل شد تشییع و در بقعه تکیه جدشان مرحوم آیة الله العظمی آقای شیخ محمد تقی رازی نجفی اصفهانی واقع در تخت پولاد اصفهان به خاک سپرده شد ، رحمة الله عليه رحمة واسعة . عده‌ای از علماء و شعراء در رثاء و ماده تاریخ وفات ایشان اشعاری گفته‌اند از آن جمله :

۱ - مرحوم آیة الله العظمی آقای حاج سید علی علامه فانی اصفهانی در رثاء

ایشان گوید :

بلی چو مهر رود شام تیره است عیان
 همیشه بود زعلم و کمال نور افshan
 حکیم و منطقی و عین دانش و عرفان
 نبود در نظرش غیر خالق سبحان
 هزار مرتبه برتر وجودش از اقران
 که همنفس نبدش غیر خاطر نالان
 غمین و بیدل و افکار و خون دل و پژمان
 شبانه روز بُد از ظلم دشمنان گریان
 کسی جواب طبیعی بدین بیان روان
 که هست اصل معانی و نیست گنج نهان
 بیادگار از او چون دو گوهر تابان
 شود زدیده من اشک همچو سیل روان
 و گرنه نیست کسی را توقع از نادان
 زقوم و خویش برنج وزبخت خویش نوان
 هزار شکر که تا زنده بود و بنده بُدم

۲- همچنین در ماده تاریخ رحلت ایشان گوید :

لما ماضی شیخ الفضیلة والتلقى
 فانقض من التاریخ یوم وفاته
 اربع و عشرينأ و «قل فقد الرضا»
 ۱۳۴۶ = ۲۴ - ۱۳۲۲ هـ. ش

۳- مرحوم حاج میرزا حبیب الله نیر شاعر گرانمایه در مرثیه و تاریخ وفات

ایشان گوید :

یادهراً ذهبت بآیة الله
 غدرت بنا فوا أسفًا و لهفاه
 محمد الرضا الغروی ابو المجد
 مضى نحو الجنان بقرب مولاه
 اراد النّیر اسْتِيضاح فوتہ
 ففي شهر المحرم طاب مثواه

فارخ بعـد نقـص السـت للـعام «رضـا النـجـفـي لـبـى دـاعـي الله»
١٣٦٢ = ٦ - ١٣٦٨ هـ. ق

٤- مرحوم حاج میرزا حسن خان جابری انصاری نیز در این مورد می سراید :
 لقد أفل الكواكب مذ توفيَ رئيس العلم في ذاك الزمان
 محمد الرضا الغروي شيخ سماء العلم لأهل الاصبهان
 ولما راح راح الروح عَنْهُ به شأن البيان من المعاني
 تَسْمَنِي الجَابِريَ بِأَنْ يَوْرَخْ وَكَلَّ لسانه عند البيان
 اذا جاء البشير وقال ارخ «لقد اوی الرضا بالجنان»
 ١٣٢١ هـ. ش

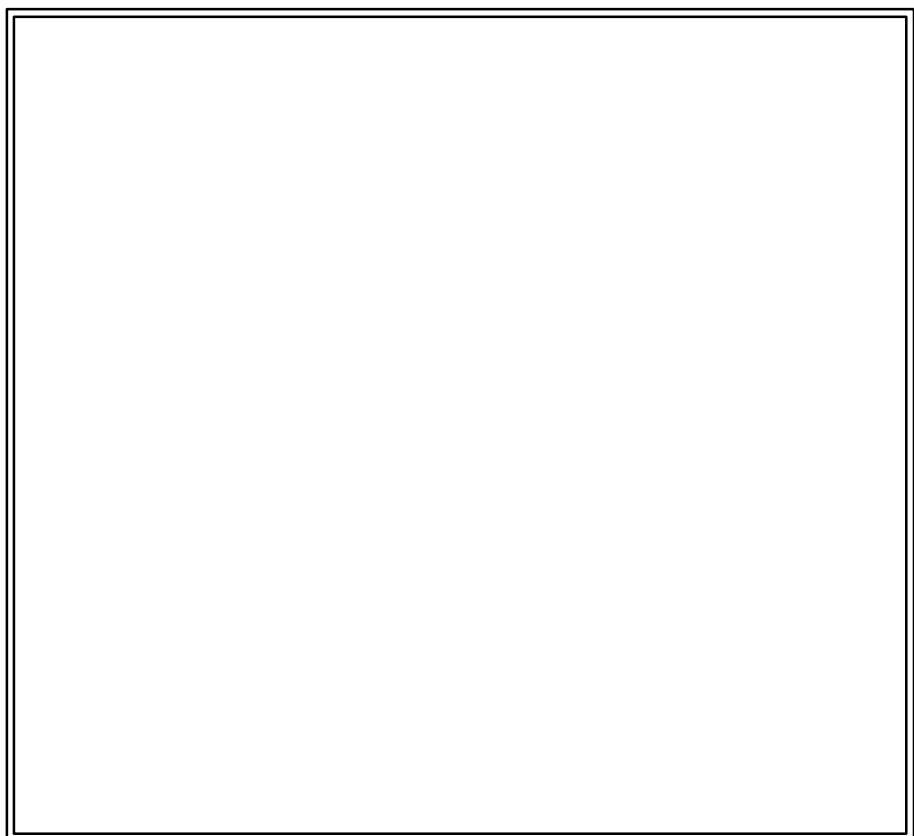
مصادر شرح حال

شرح حال و ترجمة ایشان را می‌توانید در کتابهای ذیل بباید:

تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲۱۹/۲ در بیش از دویست صفحه و بنام: بیان مجد النباء در احوالات شیخ ابو المجد محمد الرضا نقیاء البشر / ۷۴۷	معارف الرجال ۲۴۵/۳
الذریعة / در مجلدات مختلف سحر بابل و سجع البلابل / ۸۲	مجله نور علم، سال دوم شماره نهم / ۷۹
تذكرة القبور / ۲۲۸	الاجازة الكبيرة / ۱۸۱ الرقم ۲۲۶
ريحانة الأدب / ۲۵۲/۷	المسلسلات في الاجازات ۸۷/۲
آثار الحجة ۷۷/۱	ديوان أبي المجد / ۱۱
گنجینه دانشمندان ۲۴۲/۱	وقایة الادهان / ۲۵
شعراء الغري ۴۲/۴	رسالة امجديه / ۵ طبع سوم
اعيان الشيعة ۱۶/۷	چهل مقاله / ۵۸۱ و ۶۸۸ آقای استادی سی مقاله / ۳۴۱ آقای استادی هفده رساله / ۳۴۸ آقای استادی
معجم المؤلفين العراقيين ۴۷۲/۱	مجله علوم الحديث شماره چهارم / ۳۱۸
الاعلام ۲۶/۳	شرح احوال آية الله العظمى اراکى / ۲۲۹
معجم المؤلفين ۱۶۳/۴	مجله کیهان اندیشه شماره ۱۰۴/۱۸
مستدرک معجم المؤلفين / ۲۵۱	دائرة المعارف تشیع ۲۲۲/۲
ماضي النجف و حاضرها ۲۱۴/۳	مجله فرهنگ اصفهان شماره یازدهم / ۶۲ اثر آفرینان / ۲۷۱/۱
	رجال اصفهان ۲۱۲/۱ دکتر کتابی ریشه‌ها و جلوه‌های تشیع و حوزه علمیه اصفهان ۵۰۹/۱

«٥»

آیة الله العظمیٰ
آقای حاج شیخ مجد الدین (مجد العلماء) نجفی
(۱۴۰۳ - ۱۳۲۶ ق)

نام - پدر - مادر - ولادت

نام : محمد علی که مهجور مانده است .

لقب : در کودکی به ایشان امجد الدین می‌گفتند و والدشان رساله امجدیه را به نام ایشان تصنیف فرمود ، در جوانی به مجد الدین لقب گرفتند و در بزرگسالی از طرف مردم مجد العلماء خوانده می‌شدند و لقب ایشان بر اسم مقدم شده و همواره به لقب خوانده می‌شدند .

پدر : آیة الله العظمی علامه ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی اصفهانی فیض .

مادر : علویه زهرا بیگم در گذشته به سال ۱۳۵۶ دختر سید العلماء آیة الله سید محمد امامی خاتون آبادی اصفهانی نجفی .

زمان ولادت : روز ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶ .

مکان ولادت : در نوع تراجم ایشان محل ولادتشان نجف اشرف ذکر شده است ولکن معلم حبیب آبادی صاحب مکارم الآثار در مقاله‌ای که روزنامه عرفان^(۱) بعد از فوت والدشان منتشر نموده ولادت ایشان را در کربلا نوشته است و همچنین محقق توانا آقای سید محمد رضا حسینی جلالی دامت برکاته^(۲) نیز با توجه به مقاله معلم ولادت معظم له در کربلا را صحیح دانسته‌اند ، ولی چون شرح حالی که از ایشان در مقدمه رساله امجدیه^(۳) به طبع رسیده ، زیر نظر خودشان تنظیم گردیده ، و

(۱) روزنامه عرفان - فروردین ماه ۱۳۲۲ هجری شمسی - منتشره در اصفهان .

(۲) الاجازة الشاملة للسيدة الفاضلة ، چاپ شده در مجله علوم الحديث شماره ۴ سال دوم /

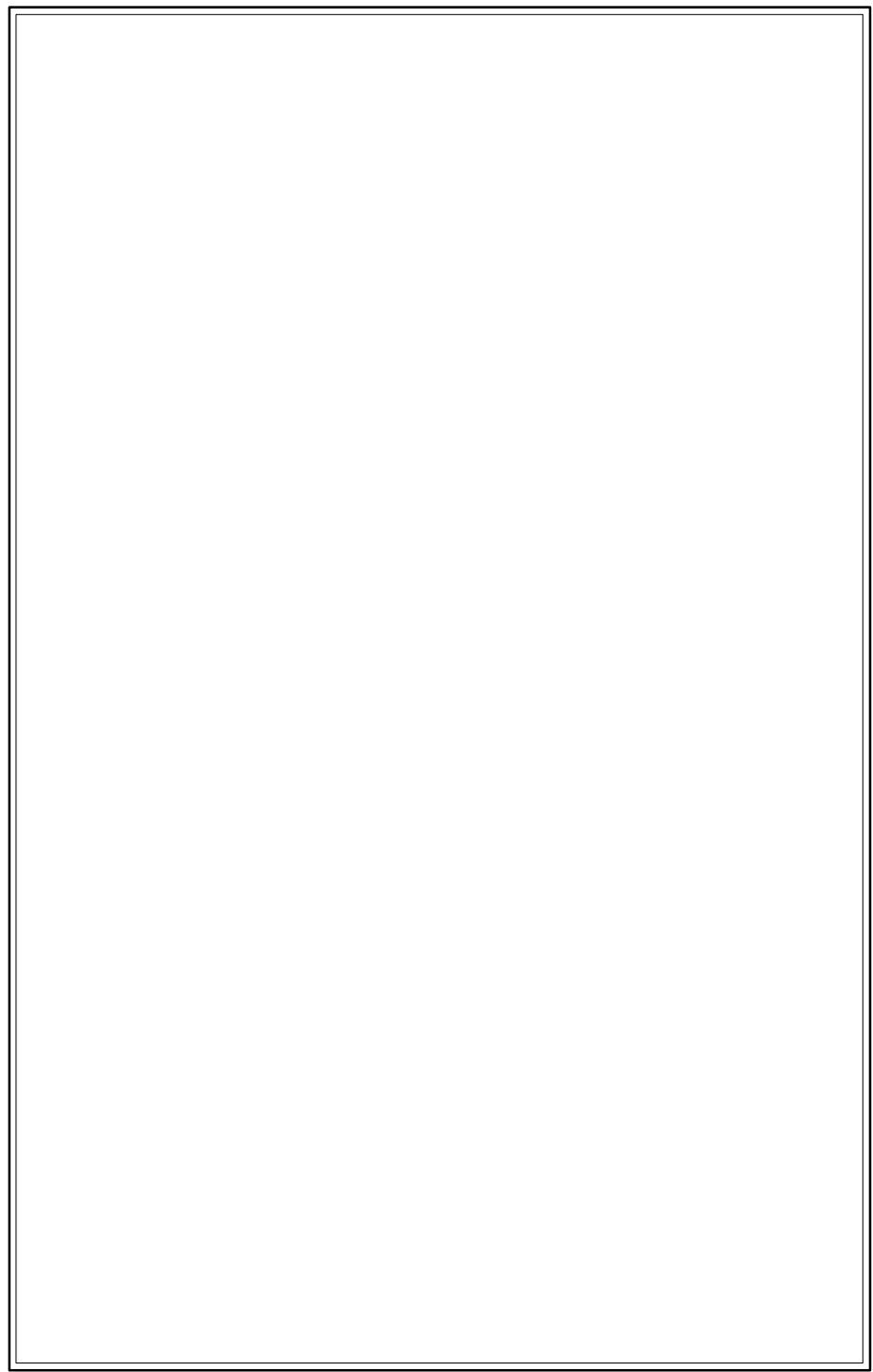
در آنجا ولادت در نجف اشرف ذکر شده است^(۱) بنابر این در اینکه ولادتشان در نجف اشرف واقع شده باشد و نه کربلا تردیدی باقی نخواهد ماند و مؤید این معنی اینکه در شناسنامه ایشان نیز محل تولد نجف اشرف ذکر شده است.

تحصیلات و اساتید

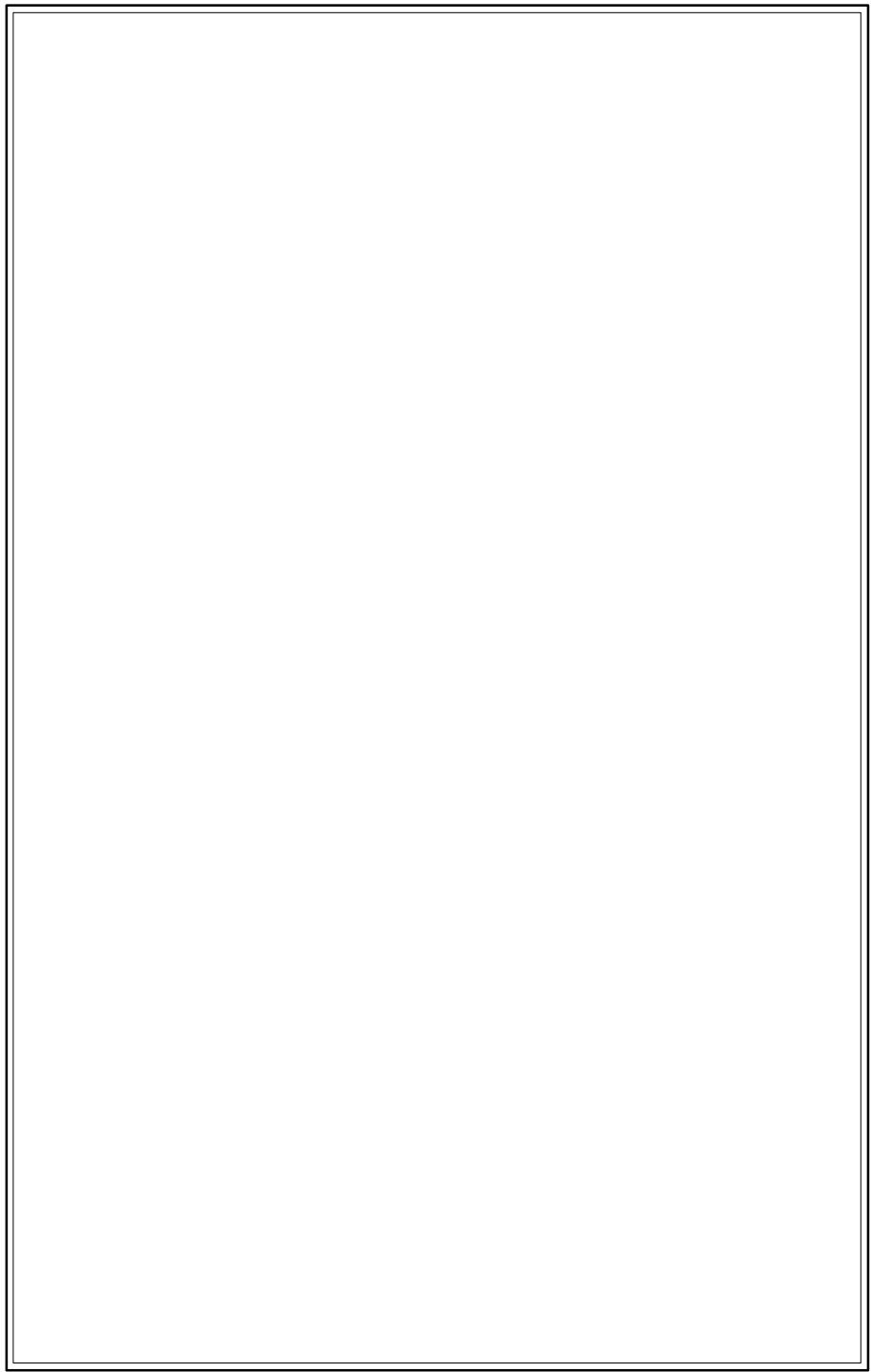
دانش اندوزی را در نجف اشرف در حالی آغاز نمود که طفل بود و به همراه پدر و خانواده در سال ۱۳۳۳ به اصفهان مهاجرت کرد و در اصفهان سطح اولی را در نزد اساتید فن از آن جمله: آیة الله حاج شیخ علی مدرس یزدی متوفی ۱۳۵۱ و آیة الله سید میرزا اردستانی متوفی ۱۳۵۱ و پس از آن سطح عالی را از محضر حضرات آیات: حاج آقارحیم ارباب متوفی ۱۳۹۶ و حاج آقا منیر الدین بروجردی (۱۲۶۹ - ۱۳۴۲ ق) و حاج میرزا محمد صادق خاتون آبادی متوفی ۱۳۴۸ ق و سید محمد نجف آبادی (۱۲۹۴ - ۱۳۵۸ ق) فراگرفت.

پس از آن درس خارج فقه و اصول را نیز از محضر پدر بزرگوارش علامه شیخ محمد رضا نجفی استفاده کرد مضافاً بر اینکه تا آخر زمان حیات دو استاد آخر سطحش در درس خارج آنها نیز حاضر می‌گشت یعنی آیتین خاتون آبادی و سید محمد نجف آبادی و در مدتی که والد ماجدش در قم مشرف بودند و معظم له نیز در خدمتشان بوده به درس حضرت آیة الله موسیس حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی متوفی ۱۳۵۵ ق حاضر می‌شد و همچنین در اصفهان نیز از درس عمومی بزرگوارشان شهید آیة الله حاج آقانور الله نجفی (۱۲۷۸ - ۱۳۴۶ ق) بهرمند شده‌اند.

(۱) رساله امجدیه / ۱۴ .

آیة الله مجدد العلماء نجفی در تاریخ هشتم ربیع الثانی ۱۳۴۲ در سن ۱۶ سالگی

آیة الله مجد العلماء نجفی در سن جوانی در جمع دوستان

ولی بیشترین استفاده ایشان در فقه و اصول و ریاضی و هیئت از والد بزرگوارشان بوده و حضور در درس پدر سالیان متمامی به طول کشیده است. و از والدشان در نهایت تصدیق به اجتهاد معظم له کتاباً صادر شده است. و اجتهاد ایشان حتی در نزد مراجع نجف اشرف نیز به اثبات می‌رسد که مرجع علی الاطلاق شیعه در آن عصر یعنی مرحوم آیة الله سید ابوالحسن اصفهانی طاب ثراه نیز برای معظم له اجازه اجتهاد صادر و به اصفهان می‌فرستند.

مشايخ روایت و مجازین از وی

از مشايخ اجازه معظم له در نقل حدیث تاکنون فقط دو نفر را می‌شناسیم:
والد علامه ایشان مرحوم آیة الله ابی المجد شیخ محمد رضا نجفی رهنی.

مرجع علی الاطلاق شیعه آیة الله سید ابوالحسن اصفهانی رهنی.

و از مجازین از ایشان فقط یکنفر را می‌شناسیم:

فرزندشان مرحوم آیة الله استاد آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین
مجد الاسلام نجفی طاب ثراه.

سُمِّ اللَّهُ أَرْضُهُ أَرْضُهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الَّذِي لَا يَنْفَدِلُ إِلَى كُلِّهِ مَا ذَهَبَ
وَجَاءَ إِلَيْهِ عِلْمُ الْعَالَمِينَ وَلَا يَبْقَى بِأَذْكَارِهِ دَفَعَهُ
أَحْمَادُ الْمُحَمَّدِيَّ وَالصَّلَوةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
وَلَعْدَ فَانِ الْعَالَمِ لِمَا حَفَظَ الْجَنَاحِيُّ وَالْمُحَمَّدِيُّ الْمُهَرَّبِ
قَرْهَ عَبْنِ الْمُحَمَّدِيِّ مِنْ حَضَرَدَرَ وَسِرْكَزَرَعَيَّةَ
قَعْدَهُ وَاصْرَلَهُ وَرَحْدَهُ دَافَتَهُ نَسَى لَهُ جَنَادَهُ
بَصِيرَ أَمْسَانِيَّ لِإِحْكَامِ فَلَهُ الْمَدْعَاهُ مَا اسْتَطَهُ مِنْ
الْإِحْكَامِ اسْتَأْنَ طَائِقَانِ كَعَادِ الْمَعْرُوفِيِّ
عَلَمَاسِيَّ لِعَلَمِ وَاسْلَالِ الْمَلَلِ الْمَنَادِ وَسِرْسَوِيِّ
سَمِّ حَمْدَ الرَّحْمَانِ الْعَلِيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على من صلواه
من الأولين والآخرين وبعثة رحمته للعالمين مجده وآله الطاهرین وللعنة
الدائمة على أعدائهم أجمعين من الآئل لرسوخ الدين وبعد فاتحة بحث
العلم العامل الفاضل الكبير مقدمة العلماء العاملين وتنبيه المغبون
الشيخ سید الدین البیانی بنی‌الهرش‌العلائمه البچة الشیخ شیخ‌الزمان
التحقیق‌الاصفهانی اعلم‌العلماء من صرف عمره ثقیل‌الوقت في تفصیل العلوم
الشرعیة وریث جهوده في تفعیل مبادریها النظریة وتجذیب احتمال‌حتی
فاس‌بحمد الله تم الی ما عد المأمول من المثل والسداد فله الفضل
بما يستنبطه من الحكم على المجهول لأوفی‌الاعلام واجزئت له
ان يردی عن كلها بحسب لی ورايته من کتب الاحسان الایمتیز بالصیغة
التي علیها المدارس وارضیهم ما وصلی به من کتب الکتبیان من ملک کتب
طبیق‌اللحسیاط فانه سهل‌الجهة ولرجو منه ان لا نیکی من صلیبه
الداعوق فی موضع صفر‌الشکر اوصیه‌الدور من دصیان

اجازه اجتهد آیة الله مجد العلماء نجفی از مرجع الشیعه آیة الله سید ابو الحسن اصفهانی

در کلام دیگران

- ۱- والدبرگوارش در پایان رساله امجدیه که به نام ایشان تألیف فرموده است چنین می‌نویسد: «چون سال تألیف رساله مصادف بود با سال اول و جوب روزه مرقره العین معظم نخبه ارباب الفهم والاستعداد و المرجو لإحیاء مراسم اجداده الامجاد آقا شیخ امجد الدین أبقةه الله خلفاً عن سلفه الماضین وجعله علمًا یهتدی به فی الدنيا والدین او را مخاطب در این رساله داشتم و نام آن را رساله امجدیه گذاشت، شاید اخوان مؤمنین اگر از این رساله متفع شوند او را از دعای خیر فراموش نکنند و سعادت دارین را برای او از حق تعالی بخواهند»^(۱).
- ۲- مرحوم آیة الله حاج سید مصطفی مهدوی هرستانی رهنی که از شاگردان و مجازین از آیة الله ابی المجد شیخ محمد رضا نجفی طاب ثراه می‌باشد مکرر برای صاحب این قلم نقل می‌فرمود که مرحوم پدرشان ابو المجد در حق فرزندشان می‌فرمودند: «مجد ما در علم هیئت استاد است»^(۲).
- ۳- علامه طهرانی در پایان شرح حال پدرشان در نقباء البشر می‌نویسد: «... و فرزند او شیخ مجد الدین امروز از علماء و ائمه جماعت در اصفهان است»^(۳).

- ۴- دانشمند مورخ شیخ محمد علی معلم حبیب آبادی صاحب مکارم الآثار در پایان مقاله‌ای که بعد از فوت مرحوم والدشان در روزنامه عرفان که آنروز در اصفهان منتشر شده است چنین می‌نگارد: «... و آقای مجد العلماء پسر بزرگ آن مرحوم در حدود سال هزار و سیصد و بیست و شش یا قدری پس و پیش در کربلا متولد شده و در خدمت پدر نامور تحصیلات خود را در علوم فقه و اصول و هیئت

(۱) رساله امجدیه / ۱۱۶.

(۲) الیاقیت الحسان فی تفسیر سورة الرحمن / ۱۸.

(۳) نقباء البشر / ۷۵۳/۲.

و ریاضی قدیم به پایان آورده و بزیور اجتهاد زینت یافته و به تصدیق اجتهاد و اجازات روایت از آن فقید مرحوم سرافراز گشته و اینک به جای وی در مسجد نو امامت می‌نماید»^(۱).

۵- دانشمند محترم مرحوم آقای حاج شیخ محمد رازی در گنجینه دانشمندان می‌نویسد: «حضرت آیة الله آقای حاج شیخ مجده الدین نجفی فرزند ارشد مرحوم آیة الله العظمی ابو المجد آقا شیخ محمد رضا نجفی ابن عالم ربانی شیخ محمد حسین بن علامه محقق حاج شیخ محمد باقر طاب ثراهی معروف به مجده العلماء ... در ماه شوال ۱۳۹۴ هـ که برای امری به اصفهان رفتم در مسجد نو موفق به زیارت‌شان شده و از سیماهی ملکوتی آن جناب مستنیر گردیدم آثار و علائم ربانیین را از چهره منیرش مشاهده کردم و باید همینطور باشند زیرا فرزند ارجمند آیة الله العظمی آقا رضا که مجسمه علم و کمال و حفید عالم ربانی و آیت سبحانی حاج شیخ محمد حسین نجفی هستند که دارای کرامات و مقامات معنوی بوده و مرحوم آیة الله حاج آقا نور الله اصفهانی کتابی در شرح زندگانی آن بزرگوار و حالاتش نوشته است»^(۲).

۶- علامه مهدوی علیه السلام در کتاب «دانشمندان و بزرگان اصفهان» در شرح حال پدرشان بعد از ذکر رساله امجدیه می‌نویسد: «امجدیه در اعمال ماه رمضان به نام فرزندش عالم زاهد ورع مجده العلماء»^(۳).

۷- همچنین علامه مهدوی در «تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر» چنین می‌نگارد: «مرحوم مجده العلماء رضوان الله علیه: عالم عامل و فقیه کامل و مفسر ادیب، جلیل القدر، عظیم المنزلة، استاد ریاضی و هیئت، جامع معقول و منقول، حاوی فروع و اصول، از مدرسین خارج فقه و اصول در مدرسه

(۱) روزنامه عرفان - فروردین ماه ۱۳۲۲ هجری شمسی.

(۲) گنجینه دانشمندان ۵ / ۳۸۶ - ۳۸۴.

(۳) دانشمندان و بزرگان اصفهان / ۳۲۹.

مرحوم ثقة الاسلام عمومی والد بزرگوارشان ، وامام جماعت مورد وشوق قاطبه طبقات اجتماع در مسجد نو بازار ، آثار زهد و تقوی از سیماهی او نمودار که ﴿سیماهم فی وجوههم من أثر السجود﴾ بیشتر از چهل سال پس از فوت پدر در مسجد ایشان در ظهر و شب اقامه جماعت می نمود و عده کثیری از مؤمنین حضور به جماعتش را غنیمت می شمردند^(۱) .

-۸- آقای دکتر محمد باقر کتابی در «رجال اصفهان» در ضمن شرح حال پدر ایشان مرقوم می فرمایند : «... شیخ قبل از ظهرها در مسجد نو بازار تدریس می نمود و بسیاری از فضلای اصفهان به درس او حاضر می شدند و در همان مسجد اقامه جماعت می نمود و بعد از ایشان فرزند ارشدشان آیة الله مجید العلماء به اقامه جماعت می پردازند و در مدرسه مرحوم حاج شیخ محمد علی نجفی هم به تدریس اشتغال دارند ، مخصوصاً درس هیئت ایشان بین طلاب معروف است»^(۲) .

-۹- علامه محقق آقای سید حجۃ موحد ابطحی می نویسد : «از آثار ارزشمند شخصیت آقا شیخ محمد رضا مسجد شاهی فرزند برومندشان مرحوم آیة الله حاج شیخ مجید الدین نجفی ملقب به مجید العلماء متوفی ۱۴۰۳ قمری می باشد که مجتهدی مدرس و عالمی متواضع بودند و از علماء جلیل القدر در حوزه علمیه اصفهان به شمار می رفتند و در مدرسه مرحوم حاج شیخ محمد علی و نیز مسجد نوبazar در رشته های فقه و اصول و تفسیر و ریاضی و هیئت تدریس می نمودند و شخصیتی جامع کمالات به شمار می رفتند»^(۳) .

-۱۰- و همچنین در معرفی مدرسه آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد علی نجفی معروف به ثقة الاسلام طاب ثراه و مدرسین والا مقام آن می فرماید : «مدرس و مجتهد بزرگوار مرحوم حاج شیخ مجید الدین نجفی متوفی ۱۴۰۳ قمری

(۱) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۱۶۳/۳ .

(۲) رجال اصفهان ۲۱۵/۱ .

(۳) ریشه ها و جلوه های تشیع و حوزه علمیه اصفهان ۵۱۰/۱ .

که از چهره‌های مشهور و از مدرسین جامع در زمینهٔ فقه و اصول و هیئت و ریاضی بوده‌اند^(۱).

مجالس تدریس و برخی از شاگردان

از ابتدای جوانی ایشان به تدریس اشتغال داشتند و دروس مختلف فقه و اصول و تفسیر و کلام و ریاضی و هیئت را تدریس می‌نمودند، و اشتهرار ایشان به این دو علم اخیر یعنی ریاضی و هیئت بگونه‌ای بود که برخی از مدرسین از قم به جهت درس ایشان به اصفهان می‌آمدند.

و تدریس کتابهای نظیر خلاصه الحساب شیخ بهائی و مجسطی و تحریر اقلیدس و اُکر و مانند آن در اصفهان منحصر به ایشان بود.

صاحب این قلم بخوبی به یاد دارم که در یکی از سالهای پس از فوت معظم له به جهت استجازه در نقل روایت به محضر آیة الله آقای حاج شیخ عباسعلی ادیب اصفهانی رهنی رسیدم، ایشان با توجه به اینکه خود علم هیئت را تدریس می‌کرد از مرحوم آیة الله مجد العلماء رهنی به بزرگی و عظمت یاد نمود و ایشان را در علم هیئت مقدم بربخود دانست و استدلال فرمود که وی هم هیئت قدیم و هم هیئت جدید هر دو را باهم دارا بود و می‌دانست، رحمة الله علیہما.

دروس ریاضی ایشان ابتداء در مسجد جامع عباسی (امام) تشکیل می‌شد و پس از آن در مدرسه ملا عبدالله تستری در اول بازار و دروس هیئت و تفسیر در مسجد نو بازار منعقد می‌گردید و درس خارج فقه و اصول ایشان در مدرسه عمومیشان مرحوم آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد علی نجفی منعقد می‌گردید.

(۱) همین مصدر ۱۵۲/۲

و از آنجاکه تدریس ایشان قریب به نیم قرن ادامه پیدا کرد بسیاری از فضلاء و علمای اصفهان یا اصفهانی یا غیره اصفهانی که بردهای را در این شهر تحصیل نموده‌اند از محضر معظم له استفاده علمی نموده‌اند.

و در ذیل فقط به نام برخی از آنها اشاره می‌شود:

- ۱- علامه حجه آقای حاج شیخ احمد مهدیان.
- ۲- علامه حجه آقای حاج شیخ اسماعیل غروی.
- ۳- آیة الله سید اسماعیل هاشمی طالخونچه‌ای.
- ۴- علامه حجه آقای حاج سید محمد باقر احمدی.
- ۵- علامه محقق آیة الله آقای حاج سید محمد باقر موحد ابطحی.
- ۶- آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد تقی مجلسی اصفهانی.
- ۷- آیة الله آقای حاج سید محمد تقی موسوی شفتی، داماد معظم له.
- ۸- علامه حجه آقای حاج سید حسن حسینی.
- ۹- علامه حجه آقای حاج شیخ حسن دیانی نجف آبادی.
- ۱۰- آیة الله آقای حاج آقا حسن فقیه امامی.
- ۱۱- آیة الله العظمی آقای حاج شیخ حسینعلی منتظری.
- ۱۲- علامه حجه آقای حاج شیخ حیدر علی جبل عاملی.
- ۱۳- آیة الله آقای حاج شیخ رحمت الله فشارکی از مدرسین حوزه علمیه قم.
- ۱۴- علامه حجه آقای حاج شیخ محمد رضا مدادح الحسینی.
- ۱۵- آیة الله آقای حاج شیخ عباس ایزدی نجف آبادی.
- ۱۶- علامه حجه آقای حاج شیخ عبدالرحیم فضیلتی.
- ۱۷- علامه حجه آقای حاج شیخ محمد علی آقائی.
- ۱۸- علامه حجه آقای حاج شیخ علی شمس تویسرکانی.
- ۱۹- علامه استاد علی مشفقی صاحب تقویم اوقات شرعیه اصفهان.
- ۲۰- علامه حجه آقای سید فضل الله بن ضیاء الدین تجویدی.

- ۲۱- علامه حجه آقای حاج شیخ قاسم کاظمینی .
- ۲۲- علامه حجه آقای حاج سید مجتبی موسوی درچه‌ای .
- ۲۳- علامه حجه آقای حاج سید محمد علی موسوی درچه‌ای .
- ۲۴- علامه حجه آقای حاج سید محمد فقیه احمد آبادی .
- ۲۵- علامه حجه آقای حاج سید محمود امام جمعه زاده خوراسگانی .
- ۲۶- علامه حجه آقای حاج شیخ مرتضی تمنائی .
- ۲۷- علامه حجه آقای حاج شیخ مرتضی شفیعی .
- ۲۸- آیة الله آقای حاج شیخ مرتضی مقتدائی .
- ۲۹- علامه حجه آقای حاج سید مرتضی بن علی اکبر هاشمی مولود سال ۱۳۶۴ .
- ۳۰- علامه حجه آقای حاج شیخ مظفر کاظمینی .
- ۳۱- آیة الله آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین مجد الاسلام نجفی نجل جلیل آن مرحوم .
- ۳۲- صاحب این قلم فقیر الى الله تعالی الشیخ هادی النجفی حفید آن مرحوم .
- و بسیاری دیگر از فضلاء و علماء و حتی برخی از استادی دانشگاهها که این مختصر گنجایش ذکر همه را ندارد و لذا اگر نام کسی از قلم افتاده است از آنها پژوهش می طلبیم .

تعین قبله دقیق مصلای شهر اصفهان

در هنگام تجدید بنای مسجد مصلی اصفهان که به صورت مصلای بزرگ شهر اصفهان در حال ساختمان است در قبله آن اختلاف افتاد و همه علماء مراجعه به ایشان دادند و معظم له به آنجا تشریف برده و با گذاشتن وسائل مورد احتیاج و

محاسبات ریاضی و هیوی قبله مسجد مصلی اصفهان یا مصلای بزرگ شهر اصفهان را با دقت تمام تعیین فرمودند و از آنجا خارج شدند و بعد از تعیین قبله فرموده بودند: اگر یک خط فرضی راست از این نقطه در داخل مصلی بتوان رسم کرد مستقیماً به میان کعبه برخورد خواهد نمود.

آیة الله مجد العلماء نجفی در سن ۴۴ سالگی در اصفهان

تالیفات

از معظم له مصنفات و مؤلفاتی به یادگار مانده است که به برخی از آنها اشاره می‌شود :

۱- ایرادات و انتقادات بر دائرة المعارف فرید وجدى .

۲- ترجمه «نقد فلسفه داروین» از عربی به فارسی .

این کتاب از والد معظم له آیة الله شیخ محمد رضا نجفی طاب ثراه است . و به درخواست مؤلف توسط فرزندشان به زبان فارسی ترجمه می‌شود ، ترجمه بسیار سلیس و روان و زیبا انجام گرفته است و قسمتی از آن توسط آقای استادی در سی مقاله / ۳۴۱ معرفی و به چاپ رسیده است .

۳- حاشیه روضات الجنات .

برخی از آن با حاشیه والدشان بر روضات در اعلاط الروضات به طبع رسیده است و قسمتی دیگر از آن لا یزال مخطوط است .

۴- حاشیة سلطان اللآل في مسائلی الوضع والاستعمال .

به همراه متن کتاب در سال ۱۴۱۳ در قم مقدسه توسط مؤسسه آل البيت ظلیل

چاپ و منتشر گردید .

۵- حاشیة وقاية الاذهان .

به همراه متن کتاب در سال ۱۴۱۳ در قم مقدسه توسط مؤسسه آل البيت ظلیل

چاپ و منتشر گردید .

۶- دروس في فقه الإمامية (كتاب الصلاة وكتاب الصوم) .

این کتاب متن دروس بحث خارج فقه ایشان است که بر فضلاء و علماء در مجلس درس القاء می‌گردیده است و توسط معظم له ثبت و ضبط شده است .

۷- رساله‌ای در شرح حال جدشان آیة الله آقای حاج شیخ محمد حسین

نجفی اصفهانی .

صاحب تفسیر مجد البیان که قرار بود بعنوان مقدمه تفسیر قرار گیرد که چنین
نشد و لا یزال مخطوط است .

**۸- رساله‌ای در احوالات والدشان آیة الله ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی
اسفهانی .**

که در مقدمه رساله امجدیه / ۵ طبع سوم منتشر شده است .

۹- رساله‌ای در احوالات و شرح حال خودشان .

که در مقدمات رساله امجدیه / ۱۳ با اضافاتی به طبع رسیده است .

۱۰- صرف افعال .

رساله‌ای است که در کودکی در علم صرف تدوین نموده‌اند .

۱۱- الفوائد الرضویة فی شرح الفصول الغرویة .

در هنگامی که در نزد والدشان مشغول قرائت کتاب فصول عمومیشان مرحوم
آیة الله حاج شیخ محمد حسین اصفهانی حائری رض در علم اصول بوده‌اند این
حوالی را بر فصول زده و تحت این نام تنظیم فرموده‌اند .

۱۲- گل گلشن .

گلشن راز از سروده‌های شیخ محمود شبستری عارف و شاعر مشهور است ،
معظم له گلشن راز را تحت این نام تلخیص نموده‌اند .

۱۳- المختار من القصائد والاشعار .

در سال ۱۴۰۹ به تحقیق علامه محقق حجه الاسلام والمسلمین آقای حاج
سید احمد حسینی اشکوری در قم مقدسه به طبع رسید .

۱۴- الیوقیت الحسان فی تفسیر سورة الرحمن .

در همان سال ۱۴۰۹ به تحقیق صاحب این قلم و به همراه شرح حالی
مبسوط از ایشان ، و مقدمه‌ای از آیة الله والد طاب ثراه در قم مقدسه با عنوان قبلی
در یک مجلد به طبع رسید .

الْبَوَافِيْتُ الْحَسَانِ

فِي تَقْسِيرِ سُورَةِ الرَّحْمَنِ

و

لِلْجَنَاحِ

مِنَ الْقَصَائِدِ وَالْأَشْعَارِ

تألِيفُ :

الْمَلَكَةِ الْفَقِيْدَةِ آيَةِ اللَّهِ الْعَظِيْمِ

الْمَاجِدِ الشِّيْخِ مُجَدِ الدِّينِ الْجَنِيِّ الْأَصْفَهَانِيِّ (رَوْ)

(١٤٠٣ - ١٣٢٦)

نمونه‌ای از اشعار

اشعاری فراوانی از حفظ داشتند و به مناسبت قرائت می‌کردند و خودشان نیز گاهی شعر می‌سروندند، نمونه هائی از اشعاری ایشان چند بیت زیر است که از کتاب «المختار من القصائد والاشعار» و برخی دیگر از مؤلفات معظم له استخراج گردیده است.

آنچه ندارد عوضی در جهان	عمر عزیز است غنیمت بدان
و همچنین در ترجمة ابیاتی از لامیة العجم فرموده‌اند:	
اگر در مکان بود عزّ و خوشی	همیشه بدی شمس اندر حَمل
اگر برتری جست پستر زمن	مرا اسوه باشد به شمس و زحل
یگانه رجل در جهان آن کس است	که تعویل نارد بدیگر رجل
همانا وفا رفت و غدر آمده است	مسافت بود بین قول و عمل ^(۱)

امامت جماعت

بعد از ارتحال والد ماجدشان رسماً امامت جماعت مسجد نو بازار را بر عهده گرفته‌اند و این وظیفه را تا موقع وفات ۲۰ ذی الحجه ۱۴۰۳ یعنی بیشتر از ۴۵ سال به احسن وجه به انجام رساندند.

مرحوم علامه مهدوی در مورد امامت جماعت ایشان می‌نویسد: «مرحوم مجد العلماء از سالی که پدر بزرگوارش وفات یافت (۱۳۶۲) تا موقع وفات بغیر از ایام مسافرت ظهر و شب در مسجد نو بازار اقامه جماعت نموده و عده‌ای از

(۱) المختار من القصائد والاشعار ۱۱۳/۱ و ۱۱۴.

مؤمنین و مقدسین به نماز ایشان حاضر شده و به فیض و ثواب نائل می‌شدند بالاخص در ایام ماه مبارک رمضان که نماز جماعت مسجد نو و منبر واعظین آنجا عنوان و شهرتی داشت و مردم از عموم محلات بدانجا رفته و در نماز و استفاده از مواعظ شرکت می‌نمودند»^(۱).

و در جلد دیگری از کتابش چنین می‌نگارد: « تزئینات مسجد (یعنی مسجد نو) از حیث کاشیکاری تا این اواخر ناقص بود و در سالهای اخیر در زمان امامت مرحوم مجده العلماء قسمت عمدۀ نمای مسجد قسمت جنوبی و غربی به بهترین صورت کاشیکاری شده و خود مرحوم مجده العلماء نیز در ایوان کوچک شمالی مدفون گردید، رحمة الله عليه»^(۲).

بعد از ارتحال مرحوم آیة الله آقای حاج شیخ مهدی نجفی مسجدشاهی فیض^(۳) در شب یکشنبه پنجم ماه صفر سال ۱۳۹۳ در اصفهان که نماز بر جنازه معظم له نیز توسط آیة الله مجده العلماء نجفی طاب ثراه اقامه گردید. اقامه جماعت در مسجد جامع عباسی (امام) را نیز بر عهده می‌گیرند و این مهم نیز تا پایان عمر با برکتشان ادامه دادند.

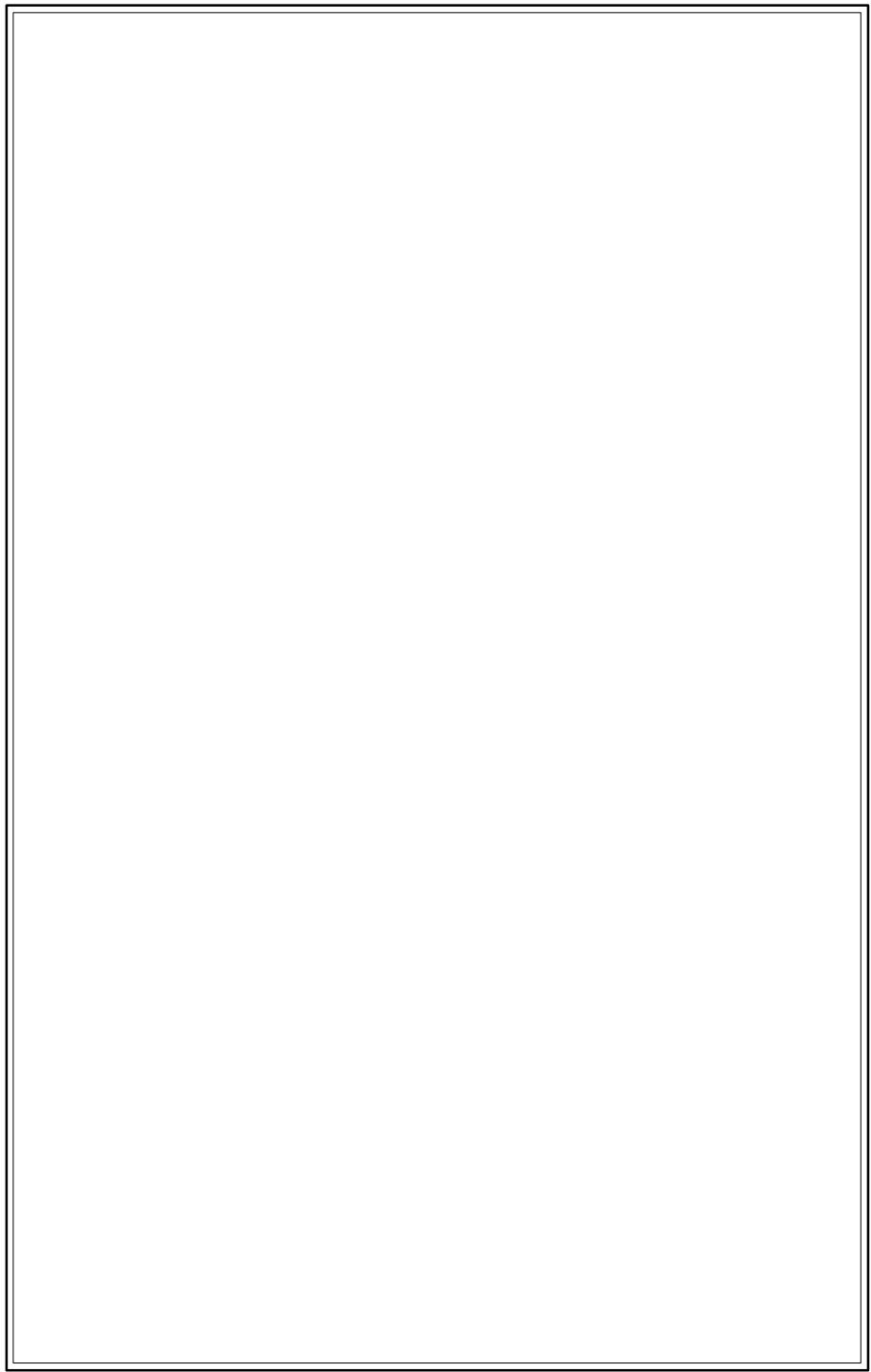
متذکر می‌گردیم که امامت مسجد جامع عباسی (امام) از اندکی بعد زمان ورود جد اعلایشان مرحوم آیة الله العظمی آقای شیخ محمد تقی رازی نجفی اصفهانی صاحب هدایة المسترشدین به اصفهان یعنی قبل از سال ۱۲۲۵ ق تاکنون که سال ۱۴۲۲ ق است قریب به دو قرن است که بر عهده این بیت جلیل می‌باشد و به همین مناسبت یعنی امامت در این مسجد نیز به این خانواده اطلاق «مسجد شاهی» می‌شده است.

(۱) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۴۱۸/۲.

(۲) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۳۲۱/۳.

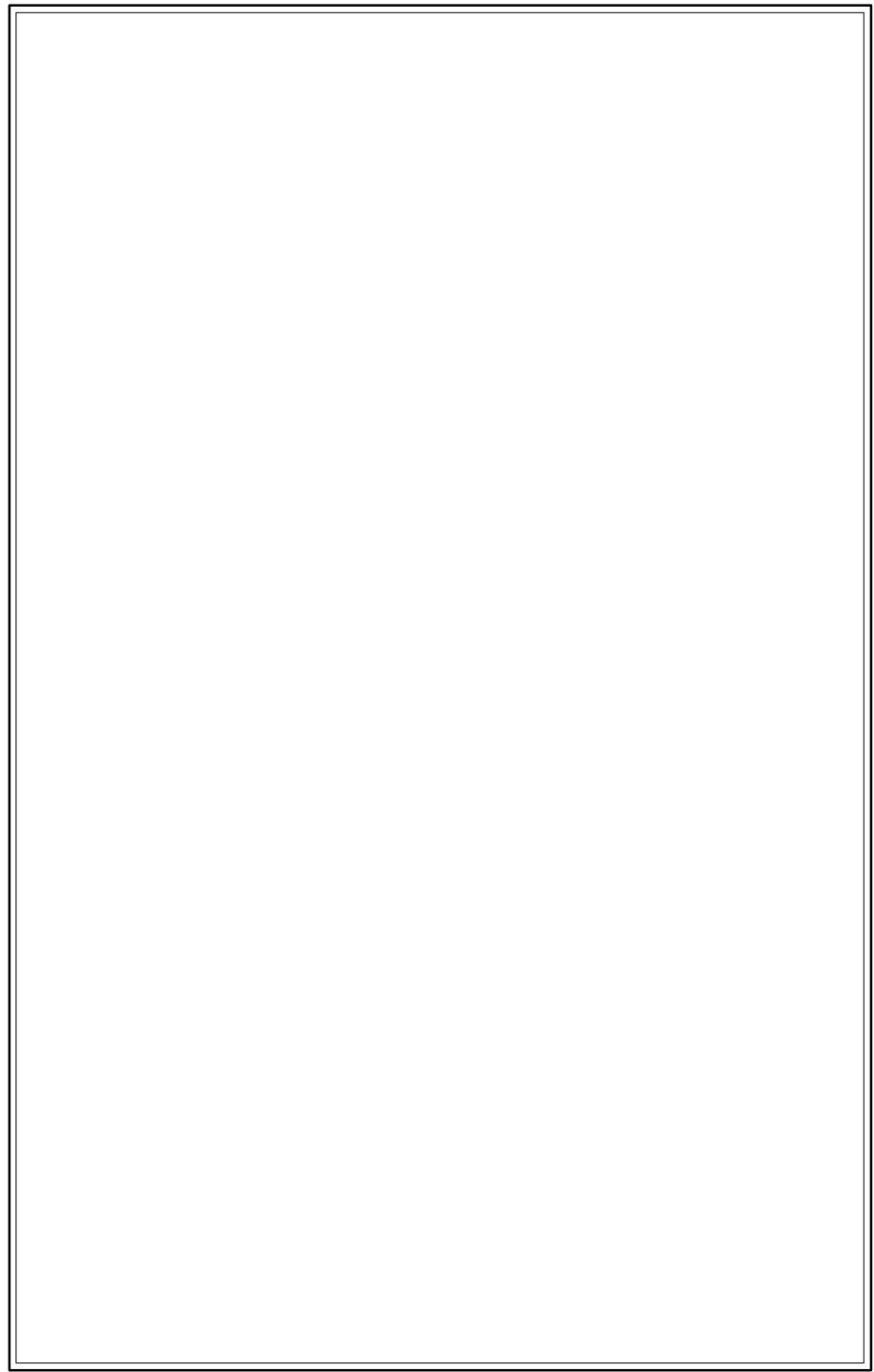
(۳) شرح حال آن اسوه تقوی و فضیلت را می‌توانید در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۱۷۰/۳ بباید.

نماز جنازه مرحوم آیة الله آقای حاج شیخ مهدی نجفی (قدس سرہ)
توسط آیة الله آقای مجید العلماء نجفی (طاب ثراه) در مسجد شاه اصفهان

آیة الله مجد العلماء نجفی در سن ۴۸ سالگی در جشن افتتاح دبیرستان هراتی اصفهان

آیة الله مجد العلماء نجفی در سن ۵۲ سالگی و در پشت عکس خود چنین مرقوم فرموده‌اند:
این عکس ناچیز خود را به فرزند عزیزم آقای مهدی نجفی ملقب به غیاث الدین طال عمره و
بقاء و جعل اباه فداء تقدیم داشتم ۷ / ۲ / ۳۷

آیة الله مجد العلماء نجفی در جمعی از علماء در سن حدود ۶۵ سالگی

اخلاق و مردمداری

معظم له مؤدب به اخلاق اسلامی و آداب قرآنی بودند و در این راه پیروی رسول الله ﷺ و ائمه معصومین علیهم السلام را می‌کردند، در رفع قضاۓ حوائج عامه و به خصوص اهل علم و طلاب علوم دینیه و فضلاء به قدر توان خویش کوشاند. اکنون که قریب بیست سال از فوت آن مرحوم سپری شده است عده‌ای از مردم و کسبه و فقراء و طلاب و اهل علم نوع برخوردهای خوب ایشان را برای حقیر نقل نموده و از وی به بزرگی و عظمت یاد می‌نمایند و برای ایشان طلب رحمت و مغفرت می‌کنند، حشره الله تعالیٰ مع اولیائه محمد و آل‌هی علیهم السلام.

همسر

همسر ایشان: علویه حاجیه خانم زینت آقا بنت مرحوم آبه الله آفای سید محمد هادی ابن سید عبدالوهاب صدر العلماء حسینی شمس آبادی اصفهانی است.

مرحوم صدر العلماء عالمی غیور و فاضل و جامع و متنفذ در اصفهان و خصوصاً محل شمس آباد بود و مسجدی در محله شمس آباد در کوچه حاج زرگرباشی ساخت و در آنجا نیز تا آخر حیات به جماعت می‌پرداخت و آن مسجد نیز اکنون به نام خود ایشان به مسجد صدر العلماء شهرت دارد.
شجره نامه آن مرحوم به قرار ذیل است:

سید محمد هادی بن عبدالوهاب بن محمد بن مهدی بن محمد بن علی بن ابی القاسم بن مؤمن بن حسین بن عباد بن طاهر ملقب بابی الفتح بن حبیب الله بن حسین بن غیاث ملقب به غیاث الاسلام بن محمد بن شمس الدین بن حبیب الله بن باقر بن نجیب الدین بن محمد بن ناصر الدین بن مرتضی بن علی بن

حسین بن پادشا بن حسن بن پادشا بن عبدالله بن عقیل بن ابی طالب بن حسین بن جعفر بن محمد ابن ابی جعفر محمد سید الأکبر ابن ابی محمد حسن ابن ابی عبدالله حسین الاصغر ابن سید الساجدین زین العابدین علی ابن ابی عبدالله الحسین الشهید ابن امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیهم السلام .

آیة الله سید محمد هادی صدر العلماء بعد از یک عمر تلاش و خدمت به مذهب و شریعت و رفع قضاۓ حوائج عامه خصوصاً در دوران استبداد رضا خانی در سال ۱۳۲۱ هـ. ش در اصفهان چشم از جهان فانی بست و پیکرش با تشیع شایسته‌ای در مقبره خانواده گیش در تخت فولاد اصفهان جنب تکیه آقا حسین خوانساری که به نام خود ایشان تکیه صدر العلماء یا صدر هاشمی نیز نامیده می‌شود مدفون گردید ، رحمة الله عليه .

فرزندان

مرحوم آیة الله مجد العلماء نجفی طاب ثراه دارای ۹ فرزند شدند ، پنج دختر که همگی ازدواج نمودند و خود صاحب فرزندان و نوادگان متعدد هستند و چهار فرزند ذکور :

- ۱- بزرگترین اولاد ذکور ایشان آیة الله آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین مجد الاسلام نجفی علیه السلام هستند که شرح حال ایشان در فصل بعدی خواهد آمد .
- ۲- جناب آقای مهندس محمد رضا نجفی حفظه الله تعالى ^(۱) .

(۱) آقای مهندس محمد رضا نجفی در ۲۹ اردیبهشت ۱۳۲۳ در اصفهان متولد شد ، دیپلم ریاضی را در سال ۱۳۴۲ در دبیرستان سعدی اصفهان گرفت پس از آن برای ادامه تحصیلات به تهران رفت و در دانشگاه صنعتی امیر کبیر فعلی در رشته مهندسی مکانیک در سال

۳- جناب آقای دکتر محمد نجفی حفظه الله تعالیٰ^(۱).

⇒ ۱۳۴۶ موفق به اخذ مدرک فوق لیسانس گردید. در همان سال به اصفهان مراجعت کرد و در کارخانه ذوب آهن اصفهان که تازه مشغول تأسیس آن بودند به خدمت پرداخت و یکی از بنیانگذاران اولیه ذوب آهن در ایران محسوب می‌شود.
و بعلت علاقه وافر به تدریس از همان سالهای ورود به اصفهان در دانشگاه‌های مختلف دولتی و ملی و آزاد در رشته‌های مختلف تدریس نموده و در سال ۱۳۷۹ بعنوان استاد نمونه دانشگاه معرفی شد.

تا کنون چند کتاب در زمینه‌های فنی و دهها مقاله علمی و مصاحبه‌های مختلف با ایشان در جرائد و روزنامه‌ها منتشر شده است و به بیش از بیست کشور دنیا مسافرت نموده و در سمینارهای علمی بین المللی و جهانی زیر نظر سازمان ملل متحد دعوت می‌شود. و دارای درجه علمی MS از آمریکا است. در حال حاضر رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل شرکت بین المللی انفورماتیک سیستم آوران (باسا) و کارشناس رسمی دادگستری و استاد نمونه دانشگاه است.

(۱) آقای دکتر مهندس محمد نجفی در ۲۰ بهمن ماه ۱۳۳۰ در اصفهان به دنیا آمد در خرداد ماه ۱۳۵۰ دپلم ریاضی خود را در دبیرستان سعدی اصفهان گرفت و در سال ۱۳۵۱ برای ادامه تحصیلات به امریکا مسافرت کرد، در خرداد ماه ۱۳۵۵ موفق به اخذ مدرک دانشنامه مهندسی در رشته راه و ساختمان (عمران) از دانشگاه فنی تگزاس گردید.

در سال ۱۳۵۶ به وطن خود ایران بازگشت و در سمت‌های مختلف مشغول خدمت گردید پس از ده سال مجدداً به آمریکا برگشت و تحصیلات خود را ادامه داد و موفق به اخذ مدرک فوق لیسانس از دانشگاه پردو در سال ۱۳۶۸ شد.

پس از آن باز تحصیلاتش را ادامه داد و در سال ۱۳۷۲ موفق به اخذ درجه دکترا مهندسی از دانشگاه فنی لوئیز بیانا شد، از همان سالها بعنوان استاد در دانشگاه‌های آمریکا تدریس می‌کند، تا کنون چند کتاب در زمینه‌های فنی و مقاله‌های مختلف علمی از ایشان در مجلات و جرائد بین المللی منتشر شده است.

در حال حاضر در رشته خود بعنوان پروفسور خوانده می‌شود و استاد نمونه دانشگاه کلمبیا است.

۴-حسین نجفی که در طفویلت در سال ۱۳۳۲ هـ.ش از دنیا رفته است و در تکیه صدر العلماء جنب مادرش مدفون است.

وفات و تشیع و مدفن

معظم له با اینکه همواره ساکن اصفهان بودند، ولی چند روز قبل از ارتحالشان به قصد معالجه چشمها یاشان که یکی از آنها بکلی نابینا و دیگری نیز فقط شبیهی را می‌دید به تهران مسافرت کرده بودند، و لذا ارتحالشان نیز در منزل دخترشان در قلهک تهران در صبح روز چهارشنبه ۲۰ ذی الحجه الحرام ۱۴۰۳ ق برابر با ۶ مهرماه ۱۳۶۲ ش واقع گردید.

جسم مطهر صبح روز پنج شنبه به اصفهان رسید، بازار شهر اصفهان به احترام ارتحال این عالم ربانی یکسره تعطیل و سیاهپوش گردید، مردم دسته دسته به طرف منزل ایشان حرکت نمودند، جنازه شریفه در منزل مسکونی ایشان واقع در پشت میدان جامع عباسی (امام) غسل داده شده وبا انبوه مشیعین از منزل به مسجد جامع عباسی (امام) و از آنجا تا مسجد نو بازار تشیعی شایسته و انبوه گردید. در مسجد نوبازار توسط مرحوم آیة الله آقای حاج شیخ حیدر علی محقق^(۱)

(۱) آیة الله حاج شیخ حیدر علی محقق از مجتهدین و اساتید درس خارج فقه و از دوستان معظم له و از شاگردان مرحوم پدرشان آیة الله ابی المجد شیخ محمد رضا نجفی بودند در سال ۱۳۲۶ در روستای آدرمنباد از منطقه برخوار اصفهان به دنیا آمد، ادبیات را از آقایان محمد علی فرقانی و محمد باقر قمیشه‌ای و محمد علی عالم فرا گرفت، قوانین را از آقا شیخ محمد حکیم خراسانی و آقا شیخ محمد حسن عالم نجف آبادی، شرح لمعه را در نزد آقا شیخ علی یزدی و رسائل را در نزد سید مرتضی خراسانی خواند، قسمتی از کفایه را در نزد آقا سید مهدی درچه‌ای و قسمتی دیگر را از محضر آقا سید محمد نجف آبادی بهره برد، اساتید خارج ایشان عبارتند از: آیات عظام: ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی اصفهانی که بحث ایشان را تقریر نموده و نوشتہ است، آقایان سید علی و سید محمد نجف آبادیان،

⇒ مدتی نیز در قم در نزد آیات عظام ثلاث صدر و خوانساری و حجت بهره برده است، و همچنین مرحوم آیة الله بروجردی، و پس از آن به نجف نیز رفته و از محضر آیات عظام: آقا میرزا ابراهیم اصطهباناتی، سید محمود شاهرودی، شیخ محمد کاظم شیرازی، و آقا سید جمال الدین گلپایگانی مستفیض شده است.

پس از آن به اصفهان مراجت و مشغول تدریس سطوح و خارج فقه در مدرسه نیم آورده و اقامه جماعت در مسجد ذو الفقار بازار اصفهان گردید، و در سالهای اخیر حیاتش در اصفهان شیخ العلماء محسوب می‌گردید.

در روز پنج شنبه ۲۰ مرداد ۱۳۷۹ برابر با ۹ جمادی الاولی ۱۴۲۱ دارفانی را وداع گفت و با تشیعی شایسته در فردای آن روز جمعه در جوار مرقد صاحب بن عباد واقع در میدان طوقچی اصفهان مدفون گردید.

شاعر توانا آقای فضل الله اعتمادی متخلص به برنا مرثیه بلندی را در مورد معظم له گفته‌اند که به جهت حرمت و مظلومیت و درج در تاریخ در اینجا یادآور می‌شویم.

به چشم سرزجهان عالمی مُعمر رفت به چشم جان زتن و جسم مرَّد می سرفت
 بشد زامر به معروف آمری معروف زکنج علم و عمل شد دُری شمین پنهان
 ویا که ناهی نامی نهی منکر رفت ستوده آیت حق مقتدای اهل وَرَع
 زُبُرج فضل و فنون اختری مُنور رفت مهین مُدبر دانش پژوه شد زِجهان
 سترک فاضل صالح نواز کشور رفت کسی که درک حضورش تسلی دلها
 بهین مری دانای علم پرور رفت کسی که رد مظالم نمی‌گرفت ز خلق
 برای مردم غم دیده بود و مضطرب رفت محقق آنکه زلاطیایلات دیده به بست
 نبود ضامن رفع معاصی و شر رفت محقق آنکه فراموش لحظه‌ای ننمود
 نمود از سخن یاوه گوش خود کر رفت محقق آنکه نگردید یک زمان غافل
 که آگه است از اعمال هرکه داور رفت محقق آنکه بکوشید تا که ننماید
 زفکر برزخ و روز حساب و محشر رفت محقق آنکه نبود حُب منصبش در دل
 زحرف یا عملش خاطری مکدر رفت محقق آنکه زصهباًی صبر و استغنا
 نه فکر مکنت و مالش فتاد درسر رفت محقق آنکه به یک خانه ساکن دو اطاق
 گرفت از کف ساقی مُدام ساغر رفت ←
 برای مسکنت خویش بود و همسر رفت

⇒ محقق آنکه همه ثروتش زمال جهان
 محقق آنکه چنان شد عجین به مهر علی
 نهاد دیده بهم گر جسارتی میدید
 محقق آنکه به ازمال یک جهان دانست
 صفا و خرمی و فَرْ زنیم نیم آورد
 چو شد به جانب عقبی محقق از دنیا
 نبود واعظ تنهای رد خمس و زکات
 نبود ناصح تنهای حد ریش و سبیل
 فراز آن زپی منع غصب و سرقت شد
 بسان صاعقه آن سائق از ریا آشافت
 بسی به پشت تربیون جلسه‌های سخن
 به رزم ظلم به حیوان و نبش قبر وربا
 بشد زدین محمد مبلغی زجهان
 علی همان که پی درک حضرت اعلاش
 علی همان که بدون دریغ جان برکف
 علی همان که نه تنها بعرصه‌های مصاف
 برای حفظ نبی نیز بهر کشته شدن
 علی همان که به شب بهر حمل قوت فقیر
 علی همان که مسلمانِ راستین میخواست
 خلاصه حضرت حیدر علی محقق فحل
 عزای فاطمه شد با عزای او توائیم
 مرید شیخ محمد رضا که چندین سال
 ابو تقی و ابو المجد فاضل نجفی
 کسی که عالم اسلام ناب احمد بود
 کسی که در پی عنوان زاهل دانش از او
 کسی که صیت کمال و درایت وادیش

←

بر ایشان نماز خوانده شد و همانجا در ایوان شمال شرقی به خاک سپرده شدند.

⇒ کسی که از شجر کاشف الغطاء کبیر
مدرسی که زگیتی برفت و همراه او
حـفـیدـ زـادـهـ شـیـخـ فـقـیـهـ اـیـوـانـ کـیـ
بلـیـ مـحـقـقـ عـالـمـ زـمـانـ کـسـبـ عـلـومـ
وـیـاـ بـجـمـعـ تـلـامـیـذـ اوـ پـیـ تـحـصـیـلـ
بـرـایـ دـیدـنـ اـیـنـگـونـهـ اوـسـتـادـانـ نـیـزـ
روـاقـ قـبـهـ صـاحـبـ مـزارـ مـضـبـعـ اوـسـتـ
بـزرـگـ صـدـرـ خـرـدـمـدـ کـافـیـ الـکـفـاتـ
سـتـوـدـهـ زـادـهـ عـبـادـ فـاضـلـ،ـ اـسـمـاعـیـلـ
هـموـ کـهـ تـاـ سـوـیـ دـیـگـرـ سـرـاـ نـمـودـ سـفـرـ
هـموـ کـهـ درـ صـلـهـ مـدـحـ دـوـدـمـانـ رـسـوـلـ
هـموـ کـهـ عـیدـ غـدـیرـ اـزـ حـوـالـتـشـ صـدـهاـ
هـموـ کـهـ بـوـدـ زـنـوـبـ عـامـ مـعـصـومـینـ
هـموـ کـهـ يـكـصـدـ وـچـهـلـ وـيـكـ هـزـارـ جـلـدـکـتابـ
هـموـ کـهـ اـفـصـحـ مـرـدانـ فـارـسـ بـوـدـ وـ عـربـ
گـرـایـشـ زـسـیـاسـتـ چـوـ شـدـ بـلـفـظـ عـربـ
خـلـیـفـهـ کـرـدـ درـ اـمـرـشـ سـکـوتـ روـبـاهـیـ
اـصـولـیـ عـادـلـیـ رـافـضـیـ کـهـ درـ هـرـجـاـ
بـعـهـدـ دـیـلـمـیـانـ اـسـوـهـ لـیـاقـتـ بـوـدـ
درـ اـمـرـ منـصـبـ خـوـدـ جـوـهـرـیـ موـحدـ بـوـدـ
کـسـیـ نـبـوـدـ سـلـیـمانـ عـهـدـ وـ دـوـرـهـ اوـ
کـنـارـ مـرـقـدـ اـیـنـ صـاحـبـ اـزـ مـحـقـقـ فـحلـ
دـگـرـ پـدـیدـ شـوـدـ،ـ هـمـچـوـ اوـ مـعـاذـ اللهـ
غـرـضـ چـوـ اـرـجـعـیـشـ درـ سـرـایـ سـرـمـدـ خـوـانـدـ
نوـشتـ اـزـ پـیـ تـارـیـخـ رـحـلـتـشـ بـرـناـ

« مـحـقـقـ اـفـقـهـ اـزـهـدـ بـهـ نـزـدـ حـیـدـرـ رـفـتـ »

انعکاس اخبار ارتحال و مجالس ترحیم

خبر ارتحال مرحوم آیة الله مجید العلماء نجفی طاب ثراه از رادیو و تلویزیون مرکزی و استانی پخش شد و در صفحات اول برخی از روزنامه‌های و جرائد کثیر الانتشار وقت نیز درج گردید و در تمام ایران بالخصوص در اصفهان موجب غم واندوه فراوان گردید. مجالس ترحیم در مساجد مختلف برپا گردید و مردم عزادار دسته دسته برای عرض تسلیت به بقیة الله الاعظم عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف در مجالس شرکت می‌کردند.

به همین مناسبت از طرف همهٔ مراجع تقلید وقت از نجف اشرف و تهران و قم مقدسه و مشهد مقدس پیامهای تسلیتی برای فرزندگرامی ایشان و بیت معظم له واصل گردید و همچنین نمایندگانی جهت شرکت در این مراسم اعزام و ارسال گردیدند که تفصیل آن واقعی و ذکر آن خود دفتر جداگانه‌ای را می‌طلبد.

مرااثی و مادهٔ تاریخ

جمعی از علماء و شعراء بعد از ارتحال معظم له اشعاری را در رثاء و مادهٔ تاریخ ایشان به زبان فارسی و عربی سروندند که به برخی از آنها اشاره می‌شود:

۱- آیة الله آقای حاج سید مجتبی میر محمد صادقی طاب ثراه در ابیاتی چنین سرود:

لَهُ فِي لَمَوْتِ الْبَطْلِ الْعَلِيمِ	ذِي الْمَجْدِ ثُمَّ الْحَسْبِ الْقَدِيمِ
أُفْ لِدَهْرٍ يَقْتَضِفُ ثَمَرَ الْهَدِي	مِنْ دُوْحَةِ الْعِلْمِ ذِي النَّسْبِ الْكَرِيمِ
فَأَرْدَتُ أَنْ أُورِخَ عَسَامَ وَفَسَاتِهِ	لِيَكُونَ تَذَكِّرَةُ الْاِخْلَافِ وَالْحَمَيْمِ
الْحَقُّ إِلَى الْمَجْمُوعِ سَبْعًا ثُمَّ قَلَ	«نَرْجُوا لِمَجْدِ الْعِلْمِ مَثْوَيَ فِي النَّعِيمِ»

(۱۳۶۲ هـ. ش)

۲- استاد ادیب آقای علی مظاہری در این مرثیت سرود:

آن عالِم عالِم یقین رفت	مجید العلماء و مجید دین رفت
آن رهبر راه راستین رفت	آن مظہر زہاد و پارسائی
از حلقه زاهدان نگین رفت	از مجمع عالمان معلم
بر منبر عرش از زمین رفت	محراب نشین مسجد نو
آن پاک نهاد پاک بین رفت	آن دم که از این جهان به جنت
«رونق ده علم و حصن دین رفت»	تاریخ وفات او رقم شد

(۱۳۶۲ ه.ش)

ومصراع اخیر که شامل ماده تاریخ است استاد ادیب آقای سید قدرت الله هاتفی سرودهاند.

در ضمن این اشعار بر روی سنگی که بر بالای سر مزار مرحوم آیة الله مجید العلماء نجفی طاب ثراه نصب شده منقول است.

۳- شاعر توانا و استاد ادیب آقای فضل الله اعتمادی متخلص به بربنا در مرثیه

و ماده تاریخ معظم له گوید:

حبّ حقّ و حبّ دین می‌جامش بود	مجید العلماء که مجید دین نامش بود
رسم و روش و سیرت ما دامش بود	آن حبر که کسب فضل و تدریس علوم
سنخیت خاندان و اقوامش بود	آن عالِم عاملی که روحانیت
دارای اجازات زاعظامش بود	آن مجتهد مسلمی کاندر فقه
هم وارث رهبران دین مامش بود	هم زاده از کیایی دانش باش
هم حامی مصطفی و اسلامش بود	هم حبّ بتول و مرتضی داشت بدل
چون جان و روان بجسم و اندامش بود	مهر حسن و حسین و اولاد حسین
تعلیم و هدایت کار ایامش بود	در بسندگی خدا لیالیش گذشت
کوشما زدل و جان پی اتمامش بود	در هر عمل خیر که می‌کرد قیام
نه میل به پیروی او هامش بود	نه فکر فریب خلق در سر پرورد

نه ظلم و ستم کسی در اعمالش دید
 هر جا که شدی زکترت حسن سلوک
 گفت ارجعی دعوت حق را لبیک
 برنا پسی تاریخ وفاتش بنوشت
 بیتی که به شمسی جمع ارقامش بود
 «مجد العلماء که مجد دین نامش بود
 حبّ حق و حبّ دین می‌جامش بود»
 (۱۳۶۲ هـ.ش)

مصادر شرح حال

شرح حال ایشان به قلم خودشان که با تغییرات مناسب بعد از ارتحالشان در رسالت امجدیه / (۳۴ - ۱۱) طبع سوم به چاپ رسیده است :

وقایة الاذهان / (۴۳ - ۵۰) طبع مؤسسه آل البيت عليهم السلام	تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۲ / (۱۶۸ - ۱۶۴) و ۲ / (۴۲۵ - ۴۲۷)
رجال اصفهان دکتر کتابی ۲۱۵/۱	نقباء البشر ۱۰۹۶/۴
رویشهای و جلوهای تشیع و حوزه علمیه اصفهان ۱۵۲/۲ و ۱۵۰/۱	روزنامه عرفان - فروردین ماه ۱۳۲۲ هـ ش بقلم مرحوم معلم حبیب آبادی
سی مقاله آقای استادی / ۳۴۳	مکارم الآثار ۱۰۹۶/۴
حاج آقا نور الله اصفهانی ستاره اصفهان / ۱۲۱	دانشمندان و بزرگان اصفهان / ۲۲۹
تألیف آقای عباس عیبری	گنجینه دانشمندان ۵ / (۲۸۶ - ۲۸۴)
اندیشه سیاسی و تاریخ نهضت بیدارگرانه حاج آقا نور الله اصفهانی / ۳۴۰ تالیف آقای دکتر موسی نجفی	الیواقیت الحسان فی تفسیر سورة الرحمن / (۲۲ - ۱۶)

«٦»

آية الله استاد آقای
حاج شیخ مهدی غیاث الدین مجده الإسلام نجفی
(١٣٥٦ - ١٤٢٢ق)

نام - لقب - پدر - مادر - ولادت

نام: مهدی

لقب: از طرف جدشان آیة الله العظمی ابو المجد آقای شیخ محمد رضا نجفی ملقب به غیاث الدین گردید ، واین لقب غالب بر نام شد و مردم ایشان را بدین لقب می‌شناختند .

واز طرف مردم نیز بعد از فوت پدرشان ملقب به مجد الإسلام گردیدند به خاطر بقاء و خلود نام والدشان این لقب را نیز پذیرفتند .

پدر: آیة الله العظمی آقای حاج شیخ مجد الدین (مجد العلماء) نجفی اصفهانی متوفی ۱۴۰۳ صاحب «الیواقیت الحسان فی تفسیر سورة الرحمن» .

مادر: علویه حاجیه خانم زینت آقا صدر هاشمی در گذشته بسال ۱۳۴۷ هـ. ش بنت آیة الله سید محمد هادی صدر العلماء حسینی شمس آبادی اصفهانی^(۱) در گذشته بسال ۱۳۲۱ هـ. ش ، که پدر و دختر در جوار یکدیگر در مقبره خانوادگی در تکیه اختصاصی واقع در تخت فولاد اصفهان جنب تکیه آقا حسین خوانساری بنام تکیه صدر العلماء یا صدر هاشمی مدفون هستند رحمة الله عليهمما رحمة واسعة .

ولادت: در روز ۲۰ ماه صفر المظفر برابر با اربعین امام حسین علیہ السلام در سال ۱۳۵۶ برابر با ۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۱۵ هـ. ش در اصفهان متولد گردید ، اکبر اولاد ذکور والدشان بودند و چند سال طفولیت را در کنار جدشان آیة الله ابو المجد

(۱) شجره نامه ایشان در فصل گذشته یاد شد .

شیخ محمد رضا نجفی طاب ثراه گذرانده و از ایشان خاطراتی را نقل می‌کردند.

تحصیلات

به برکت استعداد و نبوغ ذاتی که خداوند تبارک و تعالیٰ به ایشان عطاء کرده بود، تحصیل و دانش اندوزی را از ایام صباوت شروع نمودند، در دو رشته علوم جدیده و علوم حوزوی معاً شروع به تحصیل نموده و در هر یک به مدارج عالیه رسیدند که تفصیل هر یک می‌آید:

علوم حوزوی

تحصیل در علوم دینیه حوزویه را در زادگاهشان در اصفهان آغاز نمودند، مقدمات علوم ادبیه از صرف و نحو و منطق را در نزد حضرتین شیخ جامی و حاج شیخ غلامعلی حاجی نجف آبادی خواندند.

پس از آن شرایع و شرح لمعه و مطول را از محضر شیخ امان الله قودجانی فرا گرفت، و برخی دیگر از سطوح را از محضر استادش حاج شیخ محمد حسین فاضل کوهانی بهره برد، ومنظومه حاجی سبزواری را بر حاج شیخ فرج الله دری متوفی بسال ۱۳۸۲ خواند.

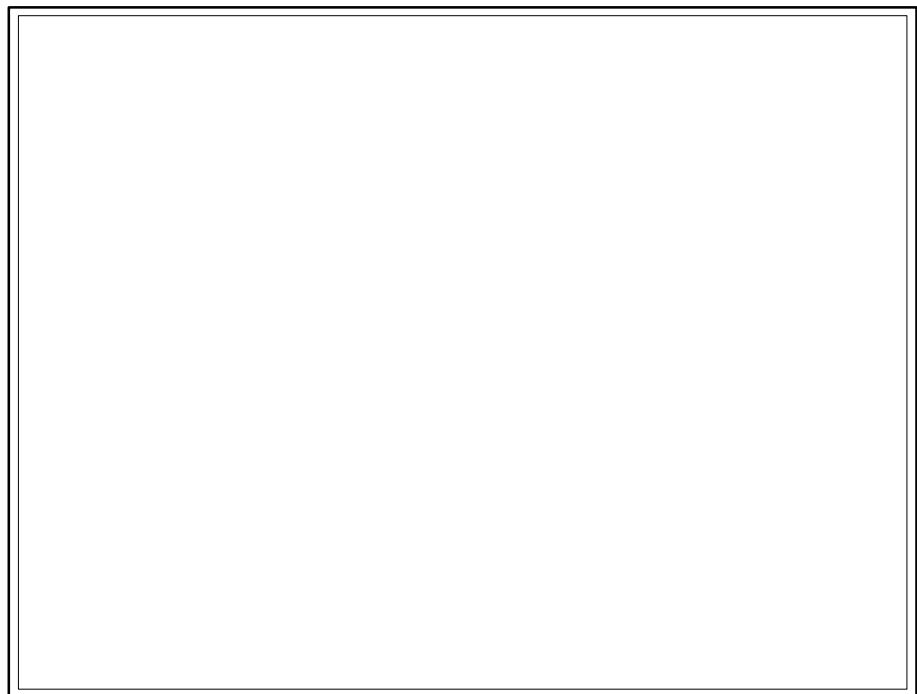
پس از این در سال ۱۳۳۵ هـ. ش به تهران مهاجرت نمود در مدرسه سپهسالار تهران حجره گرفت و به تحصیلات خود به طور جدی ادامه داد چهار سال در تهران در نزد استادی فن از جمله مرحوم محسنی دماوندی سطوح عالیه خود را تکمیل نمود.

در سال ۱۳۳۸ هـ. ش به اصفهان بازگشت و در دروس خارج فقه و اصول مرحوم پدرشان آیة الله حاج شیخ مجد الدین نجفی (۱۳۲۶ - ۱۴۰۳ ق) و مرحوم

آیة الله آقای حاج سید علی بهبهانی (حدود ۱۳۰۳ - ۱۳۹۵ ق) شرکت نمود و بهره‌ها برد در علوم حوزویه خصوصاً در دو علم فقه و اصول برخی از آیات عظام و مراجع معظم تقلید تصدیق اجتهاد معظم له را نموده‌اند.

تحصیلات جدیده

دبستان را در طفولیت آغاز کرد و در سال ۱۳۲۹ هـ. شن مدرک ششم ابتدائی خود را از دبستان گرفت، و پا به دبیرستان گذاشت، دبیرستان را نیز با جدیت و موفقیت به پایان برد و دیپلم پنج ادبی را به سال ۱۳۳۴ از دبیرستان سعدی اصفهان اخذ کرد، پس از آن شروع به گرفتن دیپلم ششم ادبی نمود و در خرداد سال ۱۳۳۵ از دبیرستان هراتی اصفهانی موفق به اخذ دیپلم شش ادبی یعنی پایان تحصیلات متوسطه شد.

در سه دوره دبستان و دبیرستان و دانشگاه

مهاجرت به تهران

در همان سال ۱۳۳۵ برای ادامه تحصیلات به تهران مسافرت نمود در رشتۀ ادبیات عرب دانشکده معقول و منقول دانشگاه تهران ثبت نام کرد و در مدرسه سپهسالار حجره گرفت، تا هم بتواند کلاس‌های دانشگاه را طی کند و هم از استادی موجود در مدرسه سپهسالار جهت ادامه دروس حوزوی خویش بهره برد.

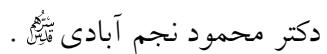
در تمام مدت تحصیل چهارساله در دانشگاه تهران رتبه ممتاز را کسب نموده است.

در نشریه اخبار دانشگاه تهران سال سوم شماره ۱۱۴ بتاریخ پنج شنبه هیجدهم دیماه ۱۳۳۷ عکس معظم له که از دست ریاست وقت دانشگاه آقای دکتر فرهاد جایزه می‌گیرند درج شده است.

همچنین در سال سوم دانشگاه رتبه اول را احراز نمودند و این احراز مقام رتبه اول را دانشگاه تهران در نامه شماره $\frac{۵۳۴۹۷/۱}{۱۳۳۷/۱۲/۱۴}$ به ایشان ابلاغ نمود که عیناً نیز در صفحات بعد درج می‌شود.

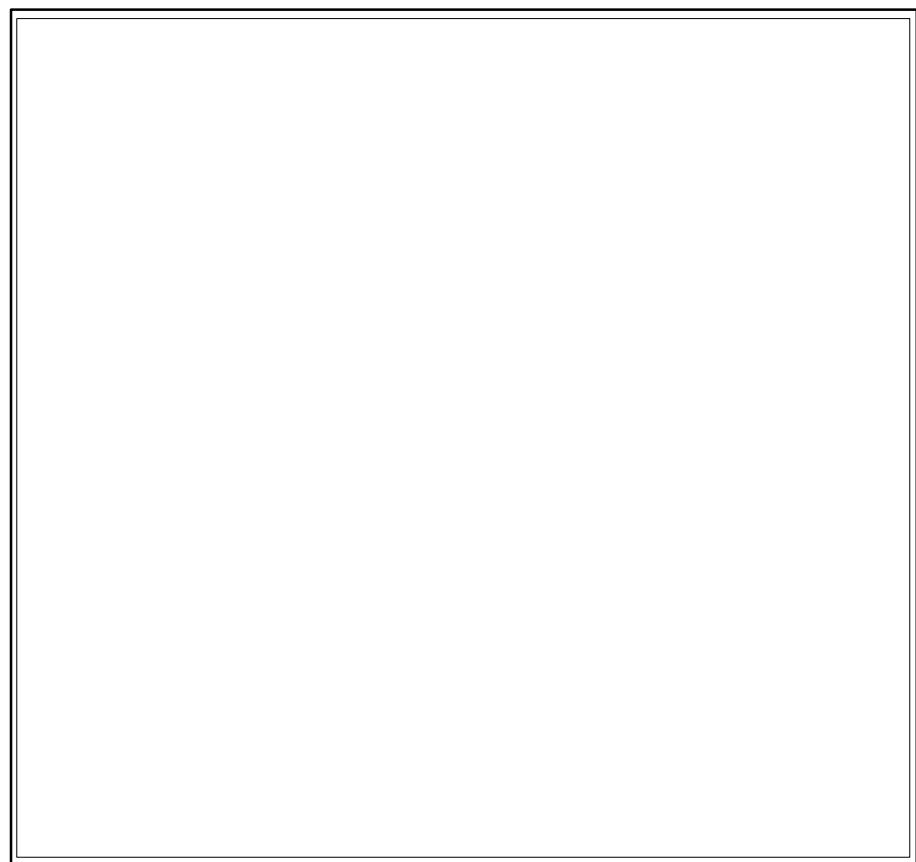
به هر حال در مدت چهار سال تحصیل در دانشگاه تهران از محضر استادی بزرگ آن وقت دانشگاه بهره‌های فراوانی برد از آن جمله خودشان از استادی ذیل نام می‌بردند:

حضرات استادی: حکمت آل آقا - بدیع الزمان فروزانفر - میر جلال الدین محدث أرمومی - سید کمال الدین نور بخش دهکردی - حاج شیخ حسینعلی راشد بزدی - سید محمد مشکاۃ - سید محمد باقر سبزواری - سید کاظم معزی - دکتر شیخ مهدی حائری یزدی - محمد جعفر جعفری لنگرودی - دکتر محمود شهابی - شیخ مهدی إلهی قمشه‌ای - سید محسن صدر الأشراف - سید حسن تقی زاده - حاج شیخ میرزا خلیل کمره‌ای - عبدالحسین زرین کوب - زین العابدین ذو المجدین -

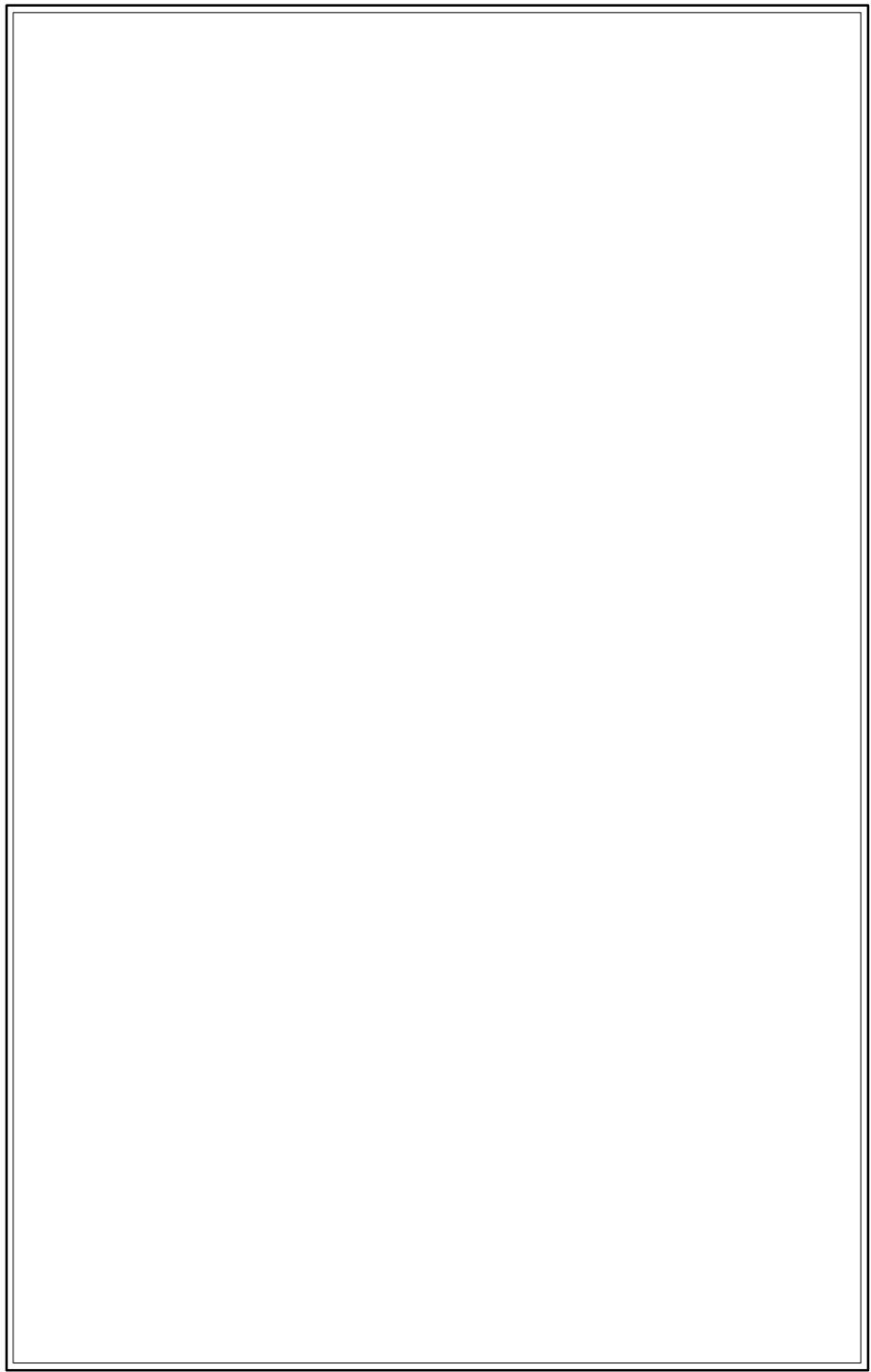
دکتر محمود نجم آبادی .

وبالاخره در ۲۶ مهرماه سال ۱۳۳۸ موفق به گذراندن پایان نامه تحصیلی با درجه خوب واحد مدرک لیسانس در رشته ادبیات عرب از دانشکده علوم معقول و منقول دانشگاه تهران می شوند .

و با توجه به اینکه دانشگاه تهران آماده اعطاء بورسیه تحصیل در خارج از کشور به ایشان می شود به خاطر اینکه در خدمت والدان باشند از آن صرفنظر کرده و به اصفهان مهاجرت می کنند .

این عکس در سال سوم زبان و ادبیات عرب از استادان محترم آقای آل آقا و آقای دکتر شهابی و سایر دانشجویان برداشته شده اردیبهشت ۱۳۳۸

زمان دانشجوئی در حال گرفتن جایزه رتبه اول از دست رئیس دانشگاه تهران آقای دکتر فرهاد

۱۳۹۲ / ۱۴۰۱

تاریخ

شماره ۳۶۹۷

پیوست

دانشگاه تهران

آقای مهدی نجفی دانشجوی رتبه اول سال سعور شناد بیات
عرب‌دانشکد علوم معقول و منقول

بموجب این حکم از تاریخ اول مهر ۳۷ برای ماههای تحصیلی سال ۳۷

۳۸ مبلغ یک‌هزار و پانصد ریال کمک هزینه تحصیلی دریافت می‌نماید

برقرار می‌گردد که هم‌ساهه ز محل اعتبار مربوط دریافت می‌نماید

ترک تحصیل با مردود شدن در امتحانات باعث قطع این کمک هزینه

خواهد شد که بضم "حکم شماره ۵۲۰ ۷۴" ۳۷۰ / ۱۰ / ۱ - ۱۳۳۵

ماهیانه چهار صدریال بدینوسیله لغو می‌گردد و

لزلف رئیس دانشگاه مدکتر فرهاد

حکم رتبه اول در دانشگاه تهران

فِي
الْعَمَارَ

ولدى الرزق جعلني الله فداك ورزقني لذات رزقك السعاده
في دينك ودنياك اسألك الله تعالى امساعد فتدانى
لناسك وسررت كثيرا محبتك خصوص الاشخاص الراشدة
التي فاه بها الاشخاص العامل اشار اللعنة العربية في الفلك
وهي جيدة في المعاشرة حسنة في بابها ولمن احسن منها هذه
هو الحق مخصوص على من يتعالبه لا فمن كان من انفسناه عز جانبه
آيا فرقه التجديده ان مسامنا لا مسام امرء ارشاد من ضلل واحيائه
فلغير ما نال لا تحيي عن الهدى ولا كل له ارائهم ومساريه
انى الغرب بدفوعها هبها انتائنا كما زعموا والشرق جم مناعيه
فحماست بكل الملهايات دعاءه لا وفامست باغواه الشك لكوعنه
فهلل احر الشوق للناس وهل من اليمام او شدة الا زار مخاطبه
وهل سار حدها الغرب بالرس هل هي البراءة بعد طلاقه ومراسمه
هذا وارجو شنك ان تتبع شدامي وتحيا سواروفيه الى السيد الجليل
السور هبشي دامت رحيماته واى استبد الموسوي رأس اليمام
والبراءة والرافعات والرافعات والرافعات والرافعات وبراءون او فر
الملهايات اليمام ورسم سوق قيسن والسلام عليه ورحمه
وبراءة صريحة ابوك امشئك اسيك

دانشگاه شهید بهشتی

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
و علوم پزشکی

دانشگاه شهید بهشتی

دانشگاه شهید بهشتی

پژوهشگران انسانی نویسنده هستند که از این افراد میگویند و بیشتر از آنها

پژوهشگران انسانی اند که از این افراد میگویند و بیشتر از آنها

۱۳۹۰. ۰۱. ۲۷. زنگنه

۱۶۴

سید محمد رضا

سید محمد رضا

سید محمد رضا

دانشگاه لیسانس با درجه خوب از دانشگاه تهران

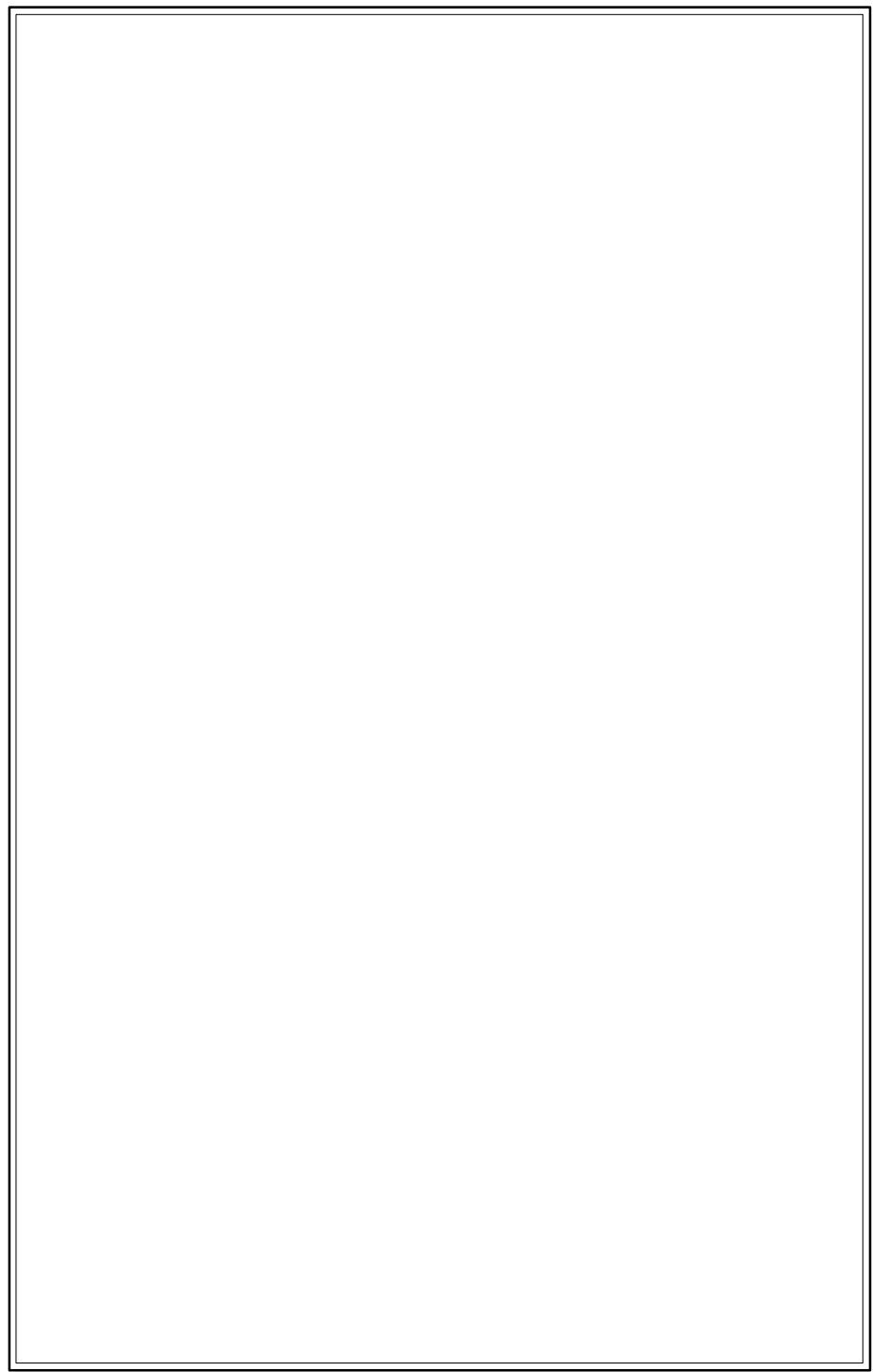
بازگشت به اصفهان و شروع به تدریس

در سال ۱۳۳۸ هـ. ش به اصفهان مراجعت نموده از بدو ورود به شهر برای جوانان کلاس‌های درس تشکیل داده و در تقویت بنیّه دینی و علمی آنها تلاش نمودند.

از آغاز ورود تدریس در دیبرستان‌های بزرگ شهر اصفهان مانند: سعدی، ادب، صارمیه، هراتی، فروغ و مراکز تربیت معلم و دانشگاه آزاد و دانشگاه شرکت نفت و برخی دیگر از دانشگاه‌ها را بر عهده داشتند، و این تدریس بیش از سی سال ادامه داشت، و به خوبی قادر بودند علوم مختلف اسلامی را در مجتمع علمی تدریس نمایند، و بحث و درس ایشان مورد توجه و عنایت ویژه جوانان و صاحب نظران بود.

در اصفهان بسیاری از پزشکان و مهندسین و اساتید دانشگاه و قضات و ارباب مشاغل آزاد و غیرهم از شاگردان ایشان محسوب می‌شوند، برخی از آنها در زندگانی خودشان ممکن است مناصب و مقاماتی را نیز مانند وزارت و وکالت اشغال کرده باشند، و همگی آنها از استادشان به عظمت و نیکی و دیانت و علم و تقوی و اخلاص و خدوم بودن یاد می‌کنند.

و از اینکه در این اجمال نمی‌توان نام آنها را ضبط نمود، صاحب این قلم از همگی آنها به یکباره معذرت می‌خواهد و از خداوند تبارک و تعالی توفیق و سعادت و خیر دارین را برای همه آنها مسئلت می‌نماید.

آیه الله نجفی در جمع دانشجویان

در کلام بزرگان

۱- والدشان آیة الله مجد الدین (مجد العلماء) نجفی طاب ثراه در تقریظی بر کتاب ادبیات عرب در صدر اسلام تالیف فرزندشان چنین می‌نگارند: «بسم الله الرحمن الرحيم ، بعد از حمد و الصلاة ، چون کتاب مستطاب آداب اللغة العربية في صدر الإسلام که به نظر أحقر رسیده و از تالیفات جناب مستطاب دانشمند معظم آقای حاج آقا مهدی نجفی ملقب بغیاث الدین دام ظله العالی دارای تحقیقات کافیه و بیانات شافیه که روشنگر آن برده از تاریخ اسلام است ...»^(۱).

۲- مرحوم مهدوی لهم در تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر در ذیل تلامیذ والدشان قبل از عکس ایشان در مورداشان چنین می‌نگارد: «صدیق مکرم عالم جلیل آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین نجفی فرزند ارجمند مرحوم مجد العلماء و وارث بالاستحقاق محراب و منبر ایشان سلمه الله تعالیٰ»^(۲).

و همچنین مرحوم مهدوی در آخر کتابش قضیه‌ای را از ایشان نقل می‌کند و کتاب را چنین ختم می‌کند: «در شب پنج شنبه نهم ربیع ۱۴۰۹ صدیق مکرم آیت الله زاده معظم جناب آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین نجفی اظهار داشتند که این موضوع را به همین کیفیت از پدر علامه شان شنیده‌اند»^(۳).

۳- آیة الله العظمی آقای سید شهاب الدین حسینی مرعشی نجفی طاب ثراه در اجازه ایشان چنین مرقوم می‌فرمایند: «... و بعد مخفی نماند آن که جناب مستطاب فخر الافضل الکرام حجه الاسلام آقای حاج شیخ مهدی مجد الاسلام آیة الله زاده نجفی اصفهانی دامت برکاته که از مفاخر اهل علم و دانش و از خاندان فضل و جلالت هستند ...».

(۱) ادبیات عرب در صدر اسلام / ب.

(۲) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۱۶۷/۳.

(۳) تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ۳۷۹/۳.

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله على فضله ونوله وصلواته وسلامه على محبود الله.

ولعنة تحفناه كائنة حضرت مرتضى بفوازناه السلام

جيه آسود رئاى حاج شیخ مهدى بجهاده آسود رئاى اده

سپهانی صهیانی درست بر کاه که زحف فردهل عدم و نیش و

لز خاندان فضل و جلد است دستند لازم باشد مجازة

در لمحه ریشه و در لفظ سلام راه عذر پسند و سر بر جوهر دینه

که من از لفظ هفت کمزاد مکمل بگوت تبریغ شمع تقدیس

تمی صنیع طلب علوم و پنهان صرف گزوه دد دلست و میرا

حصت و هن نان طوب گزنه که که قیم بکسر برس نند و نیمه

رحمت را در هر حال رعامت خواهد فرمود و همیشہ رفاقت

نهشت و چند کم در نیز را هفتم شرمه داده بخت و بذوق شفاف

متغیر و بیشتر در خانه سهیل دعا و زبان را بخت می باشم

و در این صرفت م حربه خود را هفتم شرمه داده

دوالله به بله بله امنی پوشیده بگزین و اول ۲۰۱۵

۴- آقای دکتر محمد باقر کتابی در ظهر نسخه اهدائی کتاب رجال اصفهان به معظم له به خط خودشان در پشت آن می‌نگارند: «به محضر شریف آیة الله حضرت آقای حاج آقا غیاث الدین نجفی تقدیم می‌گردد، تیرماه ۷۸ محمد باقر کتابی»^(۱).

۵- حجه الاسلام آقای ناصر الدین انصاری قمی در مقاله‌ای که بعد از ارتحالشان در مجله آئینه پژوهش شماره ۶۸ / صفحه ۱۱۴- سال دوازدهم خرداد و تیر ۱۳۸۰- در قم مقدسه منتشر کرده است در یک صفحه کامل شرح حال مختصر، ولی جامعی را از ایشان ارائه می‌دهد، که طالب می‌تواند بدان مجله کثیر الانتشار و تحقیقی مراجعه کند.

امامت جماعت

از روز ارتحال مرحوم والدشان آیة الله مجد العلماء نجفی طاب ثراه یعنی بیستم ذی الحجه الحرام ۱۴۰۳ امامت دو مسجد مهم شهر اصفهان بر عهده ایشان گذارده شد، یعنی مسجد نو بازار و مسجد جامع عباسی (امام).

اقامه صلاة جماعت را یکی از فرائض خود تلقی می‌کردند و چه بسا راهی بس طولانی را طی می‌کردند تا ظهر یا شب را بتوانند در مسجد جماعت داشته باشند و این سنت نبوی ﷺ وفرض الهی را بانجام برسانند.

قریب به بیست سال امامت جماعت ایشان در مسجد نو بازار اصفهان و مسجد جامع عباسی (امام) ادامه داشت، و مؤمنین درک جماعت ایشان را غنیمت می‌شمردند و از بیانات و احکامشان مستفیض می‌شدند.

اقامه صلاة جماعت بقدرتی برای ایشان مهم بود که حتی آخرین نماز مغرب و عشاء خود را نیز در شام چهارشنبه ۲۲ ماه صفر ۱۴۲۲ در مسجد نو بازار اقامه

(۱) نسخه در کتابخانه عمومی آیة الله النجفی در جوار مسجد نو بازار نگهداری می‌شود.

لَسْتَ
 بِصَاحِبِ الْجَنَاحِ
 صَاحِبِ الْهُدَىٰ وَالْهُدَىٰ
 لِمَنْ يَرِيدُ عِزَّاتَ الدِّينِ
 وَأَنْ تُرْضِيَ
 هَرَبْتُ مِنْكَ إِلَيْهِ رَحْمَةً وَرَحْمَةً
 مُرْدِيَ ضَادَتِي عَرَبَّلَ أَنْ خَفِيَّدَ سَعِيَدَ رَايَأَهُمْ أَهْلَهُمْ
 وَأَهْلَهُمْ أَهْلَهُمْ
 هَمْ بِرَبِّي لِمَنْ كَانَ فَرِيقَهُمْ عَنِّيَّهُمْ
 هَمْ بِرَبِّي لِمَنْ كَانَ فَرِيقَهُمْ عَنِّيَّهُمْ
 هَمْ بِرَبِّي لِمَنْ كَانَ فَرِيقَهُمْ عَنِّيَّهُمْ
 هَمْ بِرَبِّي لِمَنْ كَانَ فَرِيقَهُمْ عَنِّيَّهُمْ

نامه آیة الله العظمی آقای خوئی (قدس سره) در تعزیت پدر به آیة الله نجفی (طاب ثراه)

آیة الله نجفی (طاب ثراه) در کنار آیة الله العظمی آقای
 حاج سید محمد رضا گلپایگانی (قدس سره)

می‌کنند و با حالت کسالت و ناراحتی قلبی به منزل تشریف می‌بردند و فردا قبل از ظهر نیز مجدداً برای اقامه جماعت به طرف مسجد حرکت می‌کنند که أَجْلَ به ایشان مهلت نمی‌دهد و قبل از ظهر در راه رسیدن به مسجد و اقامه صلاة جماعت ندای ارجعی را لبیک و به جوار رحمت حق می‌شتابند، صاحب این قلم، این مرگ را، مرگ در راه اقامه صلاة می‌نامد، خداوند تبارک و تعالیٰ بمنه و کرمه از ایشان قبول فرماید، و در این موضوع باز به سخن خواهیم نشست، فانتظر.

مشايخ حدیث

معظم له از تعدادی آیات الله العظام مجاز در نقل حدیث بودند از آن جمله:
والدشان آیة الله العظمی آقای مجد العلماء نجفی طیبین.

ومرحوم آیه الله العظمی آقای سید شهاب الدین حسینی مرعشی نجفی طیبین.
وعدهای از مراجع معظم تقليد نیز جهت ایشان اجازات امور حسیبیه مرقوم فرموده‌اند که از ذکر آنها خودداری می‌شود.

روایت کنندگان از معظم له

همچنین عده‌ای از اعلام و بزرگان و محققین و مؤلفین نیز از ایشان روایت نقل می‌کنند و مجاز از ایشان هستند از آن جمله:
صاحب این قلم: حاج شیخ هادی نجفی.
محقق توانا آقای ناصر باقری بیدهندی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1

الحمد لله على نواله والصلوة وأسلام على محسنه والله ورحمة الله وبركاته
اصل البيت الالاذن العاذن بسم المنيع مطبيته بابواهم التسبية التاذن لكل ربيحة ووفمه وكل
مطاع سوامش المشرق بالانساب اليهم العبد المضطرب المسنيكين «ابوالمعاذنة، شهاب الدين
الحسيني المرعشي البغوي» اخوه جابر بن الدنبانيا مع ولادتهم وحشرهم تحت لوان شهادتهم امين .
اشتراكا كان علم الحداثة بفنونه وشعيوره من امم العلوم الاسلامية والفضائل الالاذنة فوجئنا
الى ادانته الفطاحل والفعول وانصرفت هممهم نحوها فكم ذري من محدث وحافظ وحاكم ومير
والله درهم وعليه اجرهم حيث لم يألوا الجهد والمساعي في القبط والتنبيه والقليل والثوابين
الفواجاهم الكبار والصغار .

وَعَدْتُمَا كَانَ الْأَنْلَاكَ فِي سَلْسَلَةٍ رُوَاهُ احْمَادُ بْنُ سَعْدٍ أَذْنَانَ أَبْنَاءَ الْمُدْرِسِيِّ وَمَشَائِكِيِّ الْأَنْوَارِفِ التَّبَّجِيِّ عَلَيْهِمَا كَسْلَامٌ وَالْحَقِيقَةُ، وَالْأَغْرِيَاطُ فِي زَمَرَةِ الْمُحَدِّثِينَ عَنْهُمْ تَمَاهِنَافُ فِيهِ الْمُشَانِسُونَ وَتَهْوِيَ الْأَيَّهُ الْأَفَثَةُ مِنْ كُلِّ فَجْعٍ عَيْنٍ .

استجازعني في الاعاصيل للكلام محمد بن الاسلام الحاج السعى مهدى بحمد الله

وَجَهَتْ كَانْ حَفِيظًا لِلْأَهْنَالِكْ وَجَدَهُ بَنْ لَكْ أَجْوَتْ أَنْ بِرْ بِهَا عَنْ بَطْرَقَةِ الْكَهْرُ الْمَنْظَةِ
الْمَنْهِيَّةِ الْبَهْمِ وَلِأَجْمَالِ لَسْرَ دَاسْمَاءِ مَثَا لَهْنِي جِيْعَا وَلَكْنِي عَابِسَهِ الْمَجَالِ فَأَفْوَلِ :
مَنْهَا فَارِ وَهِيَ عَنْ شَجَنِي الْأَسْنَادِ وَمِنْ إِلَهِ الْأَسْنَادِ وَعَلَيْهِ الْأَعْنَادِ فَطَبْحَى الْأَجَانِزِ وَمَحْوِي
أَكْرَى النَّفْسِ فِي الْقَلْبِ بِإِلَهِ اللَّهِ فِي لَنْمَنِ الْأَشْتِمِنِ الْأَجْلِ لِيْ مُحَمَّدِ السَّيِّدِ الْمُحَسَّنِ صَدَرِ الْبَنِ الْمُوسَى

ل

وَفِي الْخَمَارِ وَصِهِ وَنَفْسِ الْخَاطِئِ شَفَاعَةٌ لِلَّهِ فِي الْمُرْتَلِ وَالْعَلْنِ وَالْأَمْمَامِ فِي الْوَرْعِ وَالْرَّمَدِ
فِي زَحْارِفِ هَذِهِ الْدِرْبِيَّةِ وَانْ لَا يَرْثِزْ زَبَارِهِ اهْلَ الْبُورِ وَالْأَعْنَابِ بِهِمْ مِنْ كَانُوا بِالْأَسْ
فَاصَارُوا إِلَيْهِمْ وَإِنْ كَانُوا قَاتِلِيَّ ابْنِ صَارُوا، وَكَبُتْ كَانُوا فَكَبُتْ صَارُوا، الْأَمْوَالُ ثَدَقَتْ وَ
الْأَكْفَاءُ ثَدَقَتْ جَوْجِيْتْ. الْدَّوْرُ دَسْكَنَتْ وَمَابِقِيْلِهِمْ الْأَمَامَاتِ كَانُوا يَغْلُونَ وَيَهْلُونَ وَانْ لَا يَرْثِزْ
نَلَاقُ الْمَرْأَنِ وَمَطَالِعَهُ الْأَهَادِيْبِ وَالْمَذَبِرِ فِيهِمَا وَالْأَسْنَارِ مِنْ أَنْوَرِهِمَا وَانْ يَقْلُلْ مِنْ الْمَعْشَرِ مِنْ
الْأَنْاسِ فَلَكَ، فَلَكَ رَنِيْلِهِمْ شَمَلْ عَلَى الْمَنَاهِمِ مِنْ اغْتِيَابِ عَبَادَتِهِ وَالْمُكَبَّرِ بِعَرَضِهِمْ وَالْمَهْلَكِ
وَأَكْلِيْهِمْ مِسْتَهِيْلِهِمْ سَيْلِهِمْ الْوَكَانِ الْمَغْنَابِ بِالْمُغْنَعِ مِنْ الْعَلْفَانِ اغْتِيَابِ الْعِلْمِيْلِهِمْ أَكْلِيْلِهِمْ السَّمَوَتِ
وَانْ لَا يَبْشِيْلِهِمْ دَوْحَوْنَهِ عَلَى وَارِبَا وَمَالَا وَتَوْلِيْلِهِمْ مِنْ صَالِحِ الْمَعَادِ وَانْ لَا يَأْلُوْجِهِمْ دَهْرِيْلِهِمْ فِي زَرْوِيْلِهِمْ الْدِرْبِينِ
وَاحِيَّهُمْ الْمَذَهَبِ فَانْ الشَّرِيعَ فَلَاجِعَ غَرِيبِيْلِهِمْ بِأَعْلَاصِهِمْ مِلْ مِنْ نَاصِرِيْلِهِمْ بِصِرَفِهِمْ مِلْ مِنْ زَابِيْلِهِمْ بِعَيْنِهِمْ
وَانْ لَا يَرْثِيْلِهِمْ صَلَوَةَ الْبَلِ وَالْمَبَدِيْلِيْلِهِمْ أَنَّهُمْ وَالْأَسْفَارِيْلِهِمْ فِي اسْهَارِهِمْ فَنَدَقَانِيْلِهِمْ هُولَانِيْلِهِمْ الْمَظْلُومِيْلِهِمْ اِنْهِيْلِهِمْ مِنْ
رُوحِيْلِهِمْ الْفَلَاءِ فِي وَصَابِاهِ : عَلَيْنَكِيْلِهِمْ صَلَوَةَ الْبَلِ وَالْبَلِ وَانْ بَرْوَعِيْلِهِمْ مِنْ كُلِّ اِشْبَاهِهِمْ
الْأَوَانِيْلِهِمْ لَامِعِيْلِهِمْ . وَأَوْصِيْلِهِمْ بِالْبَرِّ فِيْلِهِمْ أَنْوَانِيْلِهِمْ وَالْخَوَافِرِ وَالْأَطَامِيْلِهِمْ طَلَبِيْلِهِمْ الْعِلُومِ الْمَبَنِيْلِهِمْ وَفَقِيلِهِمْ الْمُؤْمِنِيْلِهِمْ
عَصَمَنِيْلِهِمْ اللَّهُ وَابِاهِهِمْ مِنِ الرَّلِ وَالْمَخْلُوقِيْلِهِمْ الْبَتِّيْلِهِمْ وَالْفَوْلِ وَالْعَلِيْلِهِمْ أَنَّهُمُ الْمُذَبِّرِيْلِهِمْ عَلَى ذَلِكِ وَالْمَادِرِيْلِهِمْ هَنَالِكِ.
اللَّهُمَّ اجْنَاحِيْلِهِمْ أَلَّهَمِيْلِهِمْ عَلَيْهِمْ مِنْهُمْ وَارْزَقِيْلِهِمْ الْدِرْبَانِيْلِهِمْ وَفِي الْأَنْزَهِ شَفَاعَيْلِهِمْ بِهِنِ
اِمِينِيْلِهِمْ لَارْضِيْلِهِمْ بِوَاحِدِيْلِهِمْ حَتَّى يَضَافِلِهِمْ الْفَانِيْلِهِمْ .

حَرَرَهُ بَطْلَهُ وَبِنَاهُ وَفَاهُ بَنِيهُ وَلَسَانَهُ الْعَبْدُ الْكَبِيرُ مَفْصُوصُ الْجَنَاحِ بِاِبْدِيِ الْحَسَادِ ،

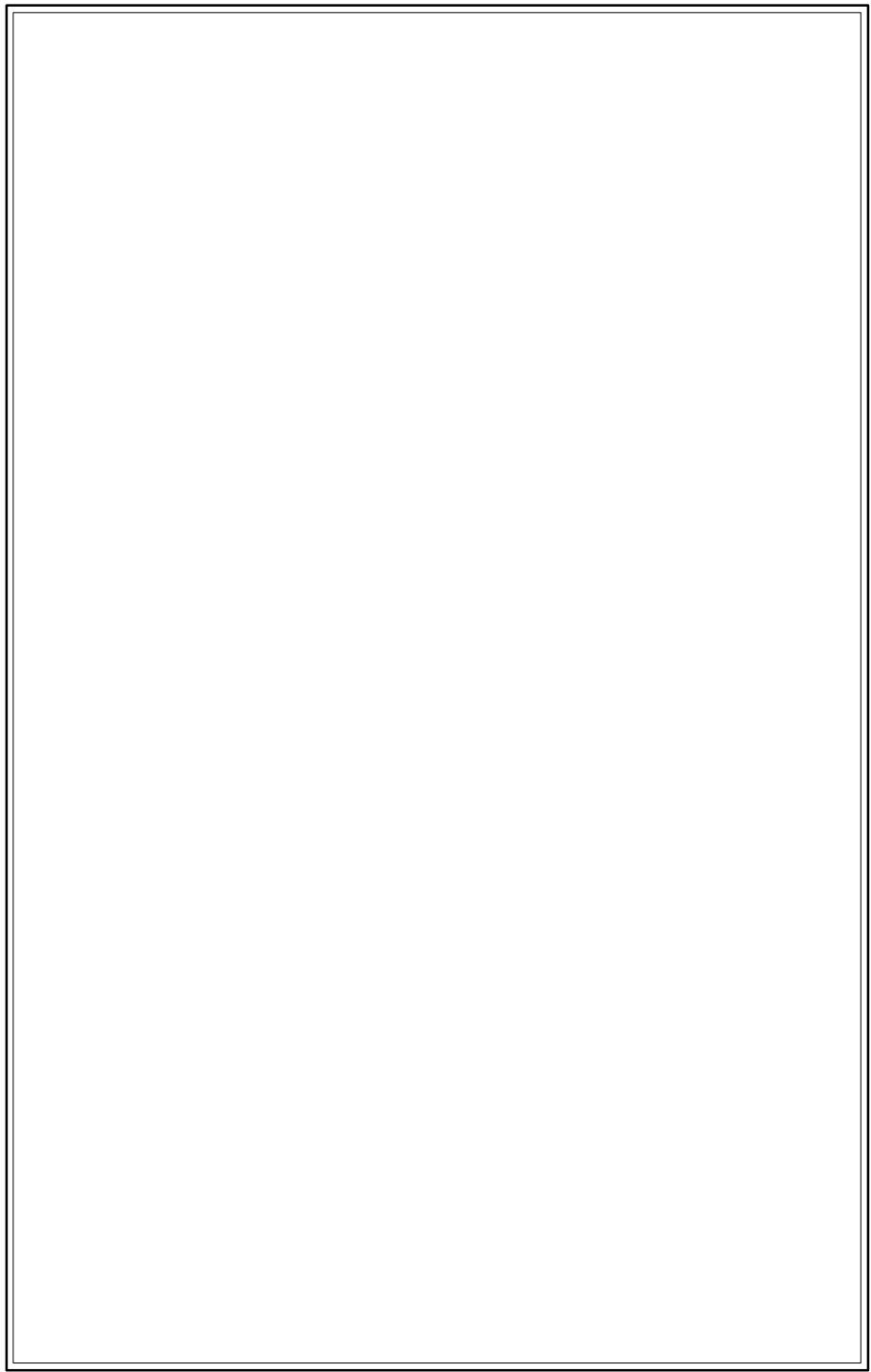
اعْدَلَهُ ذَرِيْلِهِمْ الرَّسُولُ ، ابُو الْمَعَالِيِ شَهَابَ الدِّينِ الْمُحْسِنِيْلِهِمْ الْمَعْشَرِيْلِهِمْ

اَجْهِيْلِهِمْ اللَّهُ ثَلَبَهُ بِذَكْرِهِ وَادِيْلِهِمْ حَلَوَةَ مَنْاجَاهِهِ .

فَمِسْجَهُ بِالْأَشْيَاءِ كُلِّهِ شَهِيْلِهِمْ مِنْهُمْ مِنْهُمْ الْمَجْهُوْلِهِمْ بِلَدُهُمْ فِي الشَّرِبَهِ حَرَمَ الْأَهْمَهِ
لَوْرَ الْأَرْبَعَهِ مَسْهَلَهِ اُولِيِ الْجَادِرِيَّهِ مَفْيَلِهِ
الْأَنْهَارِ وَشَشَالِيْلِهِمْ خَدَعَهِمْ بِسَاعَادِيْلِهِمْ مَصْلَاهِيْلِهِمْ مَسْفَنَهِيْلِهِمْ

كَبِيرِيْلِهِمْ الْجَفِيرِيْلِهِمْ : حَمُورِيْلِهِمْ الْأَشْيَاءِ الْبَرِيْلِهِمْ

٢٠

آیة الله نجفی در حدود ۵۰ سالگی

آیة الله نجفی و کتاب تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر

معظم له پس از فوت مرحوم والدشان آیة الله مجد العلماء نجفی رهنما از مرحوم علامه محقق استاد سید مصلح الدین مهدوی رهنما خواستار شدند که شرح حالی از پدر و جدشان یعنی مرحوم آیة الله ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی رهنما مرقوم فرمایند تا به چاپ برسد.

دست تقدیر چنین خواست که این کار قدری به تأخیر بیفت و برای مراسم اولیه آماده نگردد، ولی آیة الله نجفی طاب ثراه، این بار از مرحوم مهدوی خواستند، دامنه تأليف را توسعه دهن و از مرحوم جد اُمّی اعلایشان آیة الله العظمی آقای حاج شیخ جعفر نجفی کاشف الغطاء رهنما شرح حال و تراجم نویسی را آغاز نمایند و به صاحب هدایة المسترشدین و همه فرزندان و نوادگان و وابستگان به بیت صاحب الهدایة بپردازنند، به خوبی حقیر که واسطه بین مرحوم پدر و مرحوم مهدوی بودم می‌دیدم که در طی تلاشی چند ساله کتابی جامع و کامل فراهم آمد که در نوع خود بی‌نظیر است و یکی از کتب مهم و مرجع شرح حال نویسی و تراجم نگاری و تاریخ علمی در ایران بلکه در مذهب شیعه می‌باشد.

در این کتاب استاد مهدوی با تلاشی بی‌نظیر تمام زوایای تراجم و شرح حال و تاریخ بیت صاحب هدایة المسترشدین را به شرح و بسط نشسته است، و نام کتاب را نیز: «بیان سبل الهدایة فی ذکر أعقاب صاحب الهدایة» یا «تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر» گذاشت.

مرحوم مهدوی در صفحه ۳۱ از جلد اول کتاب متذکر می‌گردد که کتاب به پیشنهاد و امر معظم له فراهم آمده است.

و به هر حال کتاب در تابستان سال ۱۳۶۷ هـ. ش در شهر قم مقدسه به همت آیة الله نجفی طاب ثراه و با مقدمه‌ای بقلم ایشان و در سه مجلد کبیر با جلد زرکوب

و در بیش از ۱۵۱۰ صفحه به چاپ رسید.

آیة الله العظمی آقای سید شهاب الدین مرعشی نجفی رهنیت پس از اطلاع از تأليف کتاب و در تجلیل از آن خطاب به آیة الله نجفی طاب ثراه مکتوبی را ارسال می فرمایند که عیناً در صفحه بعد درج می گردد.

و در همان هنگام نشر، آیة الله استادی دامت برکاته در مقاله‌ای در مجله کیهان اندیشه به شماره ۲۶ مورخ مهر و آبان ۱۳۶۸ صفحه (۱۴۶ - ۱۴۴) به معرفی این کتاب مهم پرداخت، و این تعریف در چهل مقاله آقای استادی نیز مجدداً به طبع رسیده است^(۱).

خداؤند تبارک و تعالی به مرحوم استاد سید مصلح الدین مهدوی (۱۳۳۴ - ۱۴۱۶ ق) طاب ثراه مؤلف کتاب و مرحوم آیة الله نجفی رهنیت که با یاری یکدیگر این اثر ارزنده را به مجتمع علمی عرضه نمودند جزای خیر عنایت فرماید بهمنه و کرمه. و در یک کلمه این کتاب امروز یکی از کتب مرجع در تراجم و شرح حال نگاری بلکه تاریخ ایران و اصفهان محسوب می شود، و این معنی بر اهل فنش مسلم است.

(۱) چهل مقاله / (۲۳۶ - ۲۳۱).

كلمةٌ موجزةٌ لساحة العلامة
الفقيه أية الله العظمى الشَّيْخ
شهاب الدين التَّجْفِين المُسْرِعِي

بسمِ تَمَالٍ

نَحْ بَخْ لَكَ يَا بَابَ الْمَجْدِ وَابْنَ أَبَادِ الْمَجْدِ بِهَذَا الْمُؤْلَفِ
الشَّرِيفِ وَالْمُصَنَّفِ الْمُبِينِ الَّذِي حَوَى تِحْقِيقَ حَيَاتِ اسْلَامِ
الْمِيَامِينِ مِنْ طَرْفِ الْأَبَادِ وَالْأَمَاهَاتِ . وَلِعَرِيْرِ وَرِبِّ الْرَّاقِصَاتِ
وَدَاهِيِّ الْمَدْحَوَاتِ مَذْنَاقَ عَلَى اَفْرَادِهِ وَاحِدَ السَّبِقِ فِي سَبَقِ
اَضْرَابِهِ وَلَلَّهِ دَرْكُ وَعَلَيْهِ اَجْرُكُ .

وَفِي
الْأَدْرِيْزَاتِ الْمُوْلَى الْأَكْرَبِ سِجَانَةِ نَعْمَانِ ، وَصَنَّاكَ بِالْكَاسِ الْأَلَّا
أَمِينِ أَمِينٍ لَادَرْضِي بِوَاحِدَةٍ حَتَّى يَضَافَ إِلَيْهَا الْفَأْسِنَا .
أَمْلَاهُ الصَّدِيقُ الْمُتَسِّلِّمُ خَادِمُ عِلُومِ أَهْلِ الْبَيْتِ عَلَيْهِمُ الْأَكْرَمُ شَهَابُ الدِّينِ
أَمْسِنِ الْأَعْرَسِيْنِ بِقُبْرِيْنِ الْأَدَلِلِيْنِ كُلُّ حَالٍ . صَيْرِدُمُ الْأَبَادِ لَعْنَصِينِ مِنْ سَهْرِ
حَبِيبِهِ حَبِيبَهُ مِنْ سَهْرِهِ مِنْ سَهْرِهِ حَرَمُ الدِّينِ وَمِنْ الْمَهَاجِرِيْنِ

تألیفات

از آیة الله نجفی مؤلفاتی به یادگار مانده است که هر یک می‌تواند چراگی باشد فراراه طالبان دانش و حقیقت و گوشهای از اجتماع کنونی ماراروشن نماید در ذیل فهرست این خامه ارزشمند را می‌توانید ببینید :

۱- ادبیات عرب در صدر اسلام .

این کتاب در سال ۱۳۶۳ هـ. ش توسط انتشارات تدین اصفهان با تقریظ مرحوم آیة الله والدشان طاب ثراه به چاپ رسیده و در مراکز تربیت معلم و دانشگاهها نیز مورد تدریس قرار گرفته است .

۲- حاشیه بر متن تلخیص خطیب قزوینی در معانی و بیان و بدیع .

این حاشیه مخطوط است .

۳- درسهایی از جهان بینی اسلامی .

این کتاب مجموعه‌ای از عقائد حقه امامیه در اصول پنجگانه اعتقادی است که توسط معظم له برای تدریس جهت دانشجویان تألیف شده و در مراکز تربیت معلم نیز به چاپ رسیده است .

۴- دین برای جوانان .

مجموعه‌ای است از اندیشه‌ها و راهنمایی‌های دینی و مذهبی برای اندیشمندان جوان ، منتشر شده است .

۵- رساله‌ای در حقوق .

تألیفی است مستقل در پیرامون حقوق اسلامی ، مخطوط است .

۶- رساله‌ای در دستور زبان فارسی .

در این کتاب یکدوره دستور زبان فارسی را به نگارش درآورده‌اند ، مخطوط است .

۷- طرح سؤال و جواب اصول عقائد و فقه اسلامی و تاریخ تحلیلی اسلام.

برای جوانان و دانشجویان تنظیم گردیده و منتشر شده است.

۸- فیض الباری الى قرة عینی الهادی .

اجازه روایتی است که برای حقیر مرقوم فرموده‌اند و در آخر این دفتر خواهد

آمد.

۹- گامی به سوی وحدت .

رساله‌ای است در مورد اثبات خلافت بلا فصل امیر المؤمنین علیهم السلام بعد از رسول الله ﷺ ، و اعترافات عامه و بزرگانشان در این مورد ، این رساله نیز به چاپ رسیده است.

۱۰- مقالات .

مجموعه‌ای از مقالاتی که در سالیان درازی در علوم مختلف اسلامی تدوین نموده‌اند و بسیاری از آنها نیز مخطوط مانده است.

۱۱- مقدمه و تحقیق بر رساله امجدیه .

امجدیه در کیفیت نوافل ماه رمضان و حقیقت میهمانی خداوند از تأیفات جدشان مرحوم آیة الله العظمی ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی شیخ است که طبع سوم آن با مقدمه و تحقیق معظم له در سال ۱۳۶۴ هـ. ش در تهران توسط بنیاد بعثت منتشر شده است.

۱۲- مقدمه‌ای بر دیوان ابی المجد .

دیوان اشعار عربی مرحوم جدشان آیة الله العظمی ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی طاب ثراه را در سال ۱۴۰۸ در قم مقدسه با تحقیق دقیق علامه محقق حجه الاسلام و المسلمين آقای حاج سید احمد حسینی اشکوری دامت برکاته منتشر نمودند ، و خود نیز مقدمه‌ای علمی و ارزنده بر آن نگاشتند.

رساله امجدیه

در حقیقت میهمانی خداوند هریزل و آنکه میهان و
کیفیت نوائل و ادعیه غیر معروفة شور رمضان المبارک

از تأثیرات مرسوم آیت‌الله العظمی ابوالسید

الشیخ محمد رضا النجفی

آل الملاۃ الغنی آیت‌الله العظمی حاج شیخ محمد رضا النجفی
بنی رواق مسجد نوبازار اصفهان

بدنام حضرت آیت‌الله العظمی حاج آقا‌محمد‌الله‌النجفی
پادشاه سده‌الاسلام حاج شیخ مهدی‌النجفی (وقایت‌الدین)

ادبیات عزیز

در
صدر اسلام

تأثیر، نفع و کسری

امثال راست تدرین اصفهان

در حصانی از

جهان بینی اسلام

تألیف

آیة‌الله استاد حاج شیخ مهدی‌النجفی

بسمه تعالیٰ

گامی
بسوی و حدت

تألیف
حاج شیخ مهدی‌النجفی

دین برای جوانان

تألیف:

آیت‌الله استاد

آقای حاج شیخ مهدی‌النجفی

لطف سوال

و جواب اصول

عفاید و فضیل اسلام

و تاریخ تحلیلی اسلام

تفصیل و تأثیر لطف شیخ مهدی‌النجفی

برخی از تالیفات منتشر شده آیة‌الله نجفی (قدس سره)

۱۳- مقدمه‌ای برکتاب: تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر.

بحث در مورد این کتاب را از این قلم خواندید، آیة الله نجفی بر این کتاب نیز مقدمه‌ای نوشتند که به خط زیبای مرحوم حجت الاسلام آقای حاج شیخ حبیب الله فضائلی علیه السلام در آغاز کتاب به چاپ رسیده است.

۱۴- مقدمه برکتاب «الیوقیت الحسان فی تفسیر سورۃ الرحمن».

این کتاب از مؤلفات مرحوم آیة الله والدشان آقای مجده العلما نجفی طاب ثراه است که به تحقیق این قلم آماده نشر شده و با مقدمه‌ای بقلم معظم له علیه السلام در سال ۱۴۰۹ در قم مقدسه به چاپ رسید.

۱۵- مقدمه بروقاية الاذهان.

روقاية الاذهان کتاب اصولی جدشان آیة الله العظمی ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی است که طبع ثانی آن توسط مؤسسه آل البيت علیهم السلام تحقیق و در سال ۱۴۱۳ در قم مقدسه با مقدمه معظم له به چاپ رسیده است.

۱۶- مقدمه برکتاب: الف حدیث فی المؤمن.

این کتاب از مؤلفات صاحب این قلم است، معظم له بخواهش حقیر مقدمه‌ای جهت آن نگاشتند که با اصل کتاب توسط انتشارات جامعه مدرسین حوزه علمیه قم در سال ۱۴۱۶ به چاپ رسید.

۱۷- مقدمه برکتاب کبیر: هدایة المسترشدین فی شرح اصول معالم الدین.

این کتاب در علم اصول تألیف جد اعلایشان مرحوم آیة الله العظمی آقا شیخ محمد تقی رازی نجفی اصفهانی که با مقدمه‌ای علمی و تحقیقی که توسط معظم له بر آن نگاشته شد در سه مجلد کبیر در سالهای ۱۴۲۱ - ۱۴۲۱ ق توسط انتشارات جامعه مدرسین حوزه علمیه قم به چاپ رسید.

تلذمه: سالم ساحة أمينة
الشيخ مهدي ميكاللله العظيم
أي الائمة التي صاحب البداية

بيان المؤلف

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين والآله الطاهرة عليهم الأمين من الأن إلى يوم الدين.
أنا عبد الله أهل البيت سلام الله عليهم أمينه - ولهم الشفاعة
أين على الناس طلاقه ونفعه الإمام جعفر بن محمد الصادق عليه السلام
البيكرون والمؤمنون لهم الأصول
لأنهم أهوا على بلاسيهم دروازتهم أنس التكير الأصري، وإن
تهدى في روابطهم بذرها، فإن شئت راجع إلى المسجد الأول من كتاب جميع
أحاديث البيهقي.

توكيل أصول أدواره وحصر قدرتها إجمالاً في مقدمة كتابه في
الكتاب المحقق آية الله العظيم أبي السيد الشيخ محمد رضا التجاني الإسماعيلي
كتاب زر الموسوعة بروايات الإمام زيد رضي الله عنه مؤلفه آية الله العظيم
شمرات أولى بكتابه ^(١) ومن آراءه عليه بالمراجعة تدرج هنا المسألة إلى أن
انتهت إليه إلى جتنا الأholm، المدركة المحقق، الذي أنساني الإيام
وأسرته آية الله العظيم الحاج الشيخ محمد بن الزرين التجاني الإسماعيلي ^(٢)
التوفي عام ١٢١٨ هـ المدون في بيته الخاصة في طبرة ساحت قرولا بسدينه

تقدير:
علم حيد المصطفى آية الله الحاج الشيخ مهدي بن الإسلام العظيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على محمد الله العظيم
أبا عبد الله عاصم الله عاصم بن عبد الله العظيم

وقال العلامة الحساني في تصريفه: «صناعة برف يا الفراود التي يمكن
أن تقع في طريق استياب الأئمة، أو التي يندى إليها في حمام المصلى».
^(١) الأصول والأدوار التي مرت بها هذا العالم عند الشيعة الإمامية
نقسم أجزاء إلى خمسة

١- المصر النائي: لقد ألقى الإمام محمد بن علي اليماني، وبنته
جعفر بن محمد الصادق عليها السلام، على بلاسيها تواعد علم الأصول
وأطروق الاستياب: ففيستان الإنسان يُعذَّب ما يُعذَّب وإنما والمؤمنان لهم
الأصول، وجاء من بعدها بلاسيها دروازتها أحدهما، فعنها أنتها، ومن أبوابها

١- كتاب الأصول: ٩

بيان المؤلف

بسم الله الرحمن الرحيم

علم حيد المصطفى آية الله الحاج
الشيخ مهدي بن عبد الله العظيم
الحمد لله الذي أشُّرِّقَ الفُؤُلَّ على مِنْهَدِهِ لِيُكَوِّنَ الْمُلْكَينَ ثُغْرًا ، والصلوة
والسلام على رسوله الذي خُرُبَ بِهِ لِيُكَوِّنَ الْمُلْكَينَ سُرَاجًا ثُغْرًا ، وعلَى مِنْهَدِهِ
علي بن أبي طالب الذي كَبَّ الرُّكَّانَ وَجَسَّهُ وَطَرَقَهُ ، وَطَلَّ لِيَلَادُ الْمُصْرِينَ
الْمُشْرِينَ .

وَجَدَ :

فَانَّ الْمُشْهُورَ مِنَ الْمُطَّافِ الْمُوْلَى وَضَعَتْ أَسْبَسَ فِي يَدِ الْإِسْلَامِ ، وَلَوْلَى بِتِيزِهِ
أَنْ كَفَّتِ الْمُطَّافَ مِنْ وَجْهِ مَعْنَى الرُّكَّانِ .

- ٧ -

بيان المؤلف

علم حيد المصطفى آية الله الإمام الأدوب
آية الله الحاج الشيخ مهدي بن عبد الله العظيم

بيان المؤلف

الحمد لله الذي خلق الإنسان، هبَّ اليأس، والصلوة والسلام على يحيى رسالاته
وأقام به الماهرين المهرّعين.
بدأ المرض ضدَّ الادسان وحياته على يده الخط والكتاب، وأولى التمراء
هي الإنسان النبوى ^(١).

(١) مداراة على هذه الوراثة: مثل أمير المؤمنين عليه السلام من قول من قال النهر ^(٢)
حال آدم، عليه السلام، شهادة قال: أنا أرى على الأرض من النساء أرقى لريمها وسمها
وصحها وقيل ما هي؟ قال: آدم عليه السلام: فرب الماء من ماءها طهرا لها
غير كليل في قدرن فطهرا فلي ما زاده الربيط
بحد الأوزار في ٧٦ من ٢٠٠٠.

- ٤ -

بيان المؤلف

بسم الله الرحمن الرحيم
آية الله الحاج الشيخ
مهدي بن عبد الله العظيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على رسول الله محمد المصطفى وأله
الآله.

فإن الله تعالى في سورة العنكبوت: «فَالَّذِينَ اتَّخَذُوا لَهُمْ نُزُوفاً وَلَكِنْ
لَوْلَا اتَّسَّلَتْ وَلَمْ يَدْعُوا إِلَيْهِنَّ فَلَوْلَا كَانُوا هُدُوْلاً وَرَسُولَنَّ لَا يَكُونُونَ
أَعْلَمُ بِأَنَّهُمْ يَرْجُونَ رَحْمَةَ اللَّهِ وَلَا يَكُونُونَ مُؤْمِنِينَ فِي الْأَرْضِ إِنَّمَا
هُنَّ أَلْيَقُونَ بِمَا كَفَرُوا بِهِ وَلَا يَكُونُونَ مُؤْمِنِينَ فِي الْأَرْضِ إِنَّمَا
كَانُوا يَطْلَبُونَ الصَّدَقةَ وَكَانُوا يَرْجُونَ لَهُمْ أَنْ يُكَفَّرُوا بِالْأَثْمَارِ وَلَا يَنْتَلِكُونَ
كَمَا لَمَّا لَكَلَّ بِهِنَّ لِلَّهِ يَعْلَمُ الصَّدَقةَ وَمَنْ

وَمَنْ أَنْ يَعْلَمْ أَنْ يَرْجُونَ لَهُمْ أَنْ يُغْرَى مِنْهُ فَإِنَّمَا يَنْتَلِكُونَ

(١) إنَّ دَرْجَةَ رَجُوعِهِ فِي هَذِهِ الْمُسَالَّكِ إِلَى شَهَادَتِهِ تَسْمِيَةً لِلْأَسْبَسِيَّةِ
مِنْ تَلْكِيفِ الْمُعْتَدِلِيَّةِ / ٣٧٣ - ٣٧٤ / مِنْ تَلْكِيفِ الْمُعْتَدِلِيَّةِ وَكَسْرِ الْمُسَالَّكِ / ٣٧٥ - ٣٧٦ /
الْمُعْتَدِلِيَّةِ وَكَسْرِ الْمُسَالَّكِ / ٣٧٧ - ٣٧٨ / وَكَانَ تَلْكِيفُ الْمُعْتَدِلِيَّةِ مِنْ الْمُطَّافِ
الْمُعْتَدِلِيَّةِ وَكَسْرِ الْمُسَالَّكِ / ٣٧٩ - ٣٨٠ /

بيان المؤلف حضرت آية الله آتىي حاج شمعون سعيد
بها السلام ثم في زيارة العزاء في مهتمه سعيد زياره
عثمان صاحب كتاب (آيات زبيب عرب و مصدره ملحوظ):

بيان المؤلف ^(١)
بيان المؤلف ^(٢)
بيان المؤلف ^(٣)
بيان المؤلف ^(٤)
بيان المؤلف ^(٥)
بيان المؤلف ^(٦)
بيان المؤلف ^(٧)
بيان المؤلف ^(٨)
بيان المؤلف ^(٩)
بيان المؤلف ^(١٠)
بيان المؤلف ^(١١)
بيان المؤلف ^(١٢)
بيان المؤلف ^(١٣)
بيان المؤلف ^(١٤)
بيان المؤلف ^(١٥)
بيان المؤلف ^(١٦)
بيان المؤلف ^(١٧)
بيان المؤلف ^(١٨)
بيان المؤلف ^(١٩)
بيان المؤلف ^(٢٠)
بيان المؤلف ^(٢١)
بيان المؤلف ^(٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٩)
بيان المؤلف ^(٣٠)
بيان المؤلف ^(٣١)
بيان المؤلف ^(٣٢)
بيان المؤلف ^(٣٣)
بيان المؤلف ^(٣٤)
بيان المؤلف ^(٣٥)
بيان المؤلف ^(٣٦)
بيان المؤلف ^(٣٧)
بيان المؤلف ^(٣٨)
بيان المؤلف ^(٣٩)
بيان المؤلف ^(٤٠)
بيان المؤلف ^(٤١)
بيان المؤلف ^(٤٢)
بيان المؤلف ^(٤٣)
بيان المؤلف ^(٤٤)
بيان المؤلف ^(٤٥)
بيان المؤلف ^(٤٦)
بيان المؤلف ^(٤٧)
بيان المؤلف ^(٤٨)
بيان المؤلف ^(٤٩)
بيان المؤلف ^(٥٠)
بيان المؤلف ^(٥١)
بيان المؤلف ^(٥٢)
بيان المؤلف ^(٥٣)
بيان المؤلف ^(٥٤)
بيان المؤلف ^(٥٥)
بيان المؤلف ^(٥٦)
بيان المؤلف ^(٥٧)
بيان المؤلف ^(٥٨)
بيان المؤلف ^(٥٩)
بيان المؤلف ^(٦٠)
بيان المؤلف ^(٦١)
بيان المؤلف ^(٦٢)
بيان المؤلف ^(٦٣)
بيان المؤلف ^(٦٤)
بيان المؤلف ^(٦٥)
بيان المؤلف ^(٦٦)
بيان المؤلف ^(٦٧)
بيان المؤلف ^(٦٨)
بيان المؤلف ^(٦٩)
بيان المؤلف ^(٧٠)
بيان المؤلف ^(٧١)
بيان المؤلف ^(٧٢)
بيان المؤلف ^(٧٣)
بيان المؤلف ^(٧٤)
بيان المؤلف ^(٧٥)
بيان المؤلف ^(٧٦)
بيان المؤلف ^(٧٧)
بيان المؤلف ^(٧٨)
بيان المؤلف ^(٧٩)
بيان المؤلف ^(٨٠)
بيان المؤلف ^(٨١)
بيان المؤلف ^(٨٢)
بيان المؤلف ^(٨٣)
بيان المؤلف ^(٨٤)
بيان المؤلف ^(٨٥)
بيان المؤلف ^(٨٦)
بيان المؤلف ^(٨٧)
بيان المؤلف ^(٨٨)
بيان المؤلف ^(٨٩)
بيان المؤلف ^(٩٠)
بيان المؤلف ^(٩١)
بيان المؤلف ^(٩٢)
بيان المؤلف ^(٩٣)
بيان المؤلف ^(٩٤)
بيان المؤلف ^(٩٥)
بيان المؤلف ^(٩٦)
بيان المؤلف ^(٩٧)
بيان المؤلف ^(٩٨)
بيان المؤلف ^(٩٩)
بيان المؤلف ^(١٠٠)
بيان المؤلف ^(١٠١)
بيان المؤلف ^(١٠٢)
بيان المؤلف ^(١٠٣)
بيان المؤلف ^(١٠٤)
بيان المؤلف ^(١٠٥)
بيان المؤلف ^(١٠٦)
بيان المؤلف ^(١٠٧)
بيان المؤلف ^(١٠٨)
بيان المؤلف ^(١٠٩)
بيان المؤلف ^(١١٠)
بيان المؤلف ^(١١١)
بيان المؤلف ^(١١٢)
بيان المؤلف ^(١١٣)
بيان المؤلف ^(١١٤)
بيان المؤلف ^(١١٥)
بيان المؤلف ^(١١٦)
بيان المؤلف ^(١١٧)
بيان المؤلف ^(١١٨)
بيان المؤلف ^(١١٩)
بيان المؤلف ^(١٢٠)
بيان المؤلف ^(١٢١)
بيان المؤلف ^(١٢٢)
بيان المؤلف ^(١٢٣)
بيان المؤلف ^(١٢٤)
بيان المؤلف ^(١٢٥)
بيان المؤلف ^(١٢٦)
بيان المؤلف ^(١٢٧)
بيان المؤلف ^(١٢٨)
بيان المؤلف ^(١٢٩)
بيان المؤلف ^(١٣٠)
بيان المؤلف ^(١٣١)
بيان المؤلف ^(١٣٢)
بيان المؤلف ^(١٣٣)
بيان المؤلف ^(١٣٤)
بيان المؤلف ^(١٣٥)
بيان المؤلف ^(١٣٦)
بيان المؤلف ^(١٣٧)
بيان المؤلف ^(١٣٨)
بيان المؤلف ^(١٣٩)
بيان المؤلف ^(١٤٠)
بيان المؤلف ^(١٤١)
بيان المؤلف ^(١٤٢)
بيان المؤلف ^(١٤٣)
بيان المؤلف ^(١٤٤)
بيان المؤلف ^(١٤٥)
بيان المؤلف ^(١٤٦)
بيان المؤلف ^(١٤٧)
بيان المؤلف ^(١٤٨)
بيان المؤلف ^(١٤٩)
بيان المؤلف ^(١٥٠)
بيان المؤلف ^(١٥١)
بيان المؤلف ^(١٥٢)
بيان المؤلف ^(١٥٣)
بيان المؤلف ^(١٥٤)
بيان المؤلف ^(١٥٥)
بيان المؤلف ^(١٥٦)
بيان المؤلف ^(١٥٧)
بيان المؤلف ^(١٥٨)
بيان المؤلف ^(١٥٩)
بيان المؤلف ^(١٦٠)
بيان المؤلف ^(١٦١)
بيان المؤلف ^(١٦٢)
بيان المؤلف ^(١٦٣)
بيان المؤلف ^(١٦٤)
بيان المؤلف ^(١٦٥)
بيان المؤلف ^(١٦٦)
بيان المؤلف ^(١٦٧)
بيان المؤلف ^(١٦٨)
بيان المؤلف ^(١٦٩)
بيان المؤلف ^(١٧٠)
بيان المؤلف ^(١٧١)
بيان المؤلف ^(١٧٢)
بيان المؤلف ^(١٧٣)
بيان المؤلف ^(١٧٤)
بيان المؤلف ^(١٧٥)
بيان المؤلف ^(١٧٦)
بيان المؤلف ^(١٧٧)
بيان المؤلف ^(١٧٨)
بيان المؤلف ^(١٧٩)
بيان المؤلف ^(١٨٠)
بيان المؤلف ^(١٨١)
بيان المؤلف ^(١٨٢)
بيان المؤلف ^(١٨٣)
بيان المؤلف ^(١٨٤)
بيان المؤلف ^(١٨٥)
بيان المؤلف ^(١٨٦)
بيان المؤلف ^(١٨٧)
بيان المؤلف ^(١٨٨)
بيان المؤلف ^(١٨٩)
بيان المؤلف ^(١٩٠)
بيان المؤلف ^(١٩١)
بيان المؤلف ^(١٩٢)
بيان المؤلف ^(١٩٣)
بيان المؤلف ^(١٩٤)
بيان المؤلف ^(١٩٥)
بيان المؤلف ^(١٩٦)
بيان المؤلف ^(١٩٧)
بيان المؤلف ^(١٩٨)
بيان المؤلف ^(١٩٩)
بيان المؤلف ^(٢٠٠)
بيان المؤلف ^(٢٠١)
بيان المؤلف ^(٢٠٢)
بيان المؤلف ^(٢٠٣)
بيان المؤلف ^(٢٠٤)
بيان المؤلف ^(٢٠٥)
بيان المؤلف ^(٢٠٦)
بيان المؤلف ^(٢٠٧)
بيان المؤلف ^(٢٠٨)
بيان المؤلف ^(٢٠٩)
بيان المؤلف ^(٢١٠)
بيان المؤلف ^(٢١١)
بيان المؤلف ^(٢١٢)
بيان المؤلف ^(٢١٣)
بيان المؤلف ^(٢١٤)
بيان المؤلف ^(٢١٥)
بيان المؤلف ^(٢١٦)
بيان المؤلف ^(٢١٧)
بيان المؤلف ^(٢١٨)
بيان المؤلف ^(٢١٩)
بيان المؤلف ^(٢٢٠)
بيان المؤلف ^(٢٢١)
بيان المؤلف ^(٢٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٢٩)
بيان المؤلف ^(٢٣٠)
بيان المؤلف ^(٢٣١)
بيان المؤلف ^(٢٣٢)
بيان المؤلف ^(٢٣٣)
بيان المؤلف ^(٢٣٤)
بيان المؤلف ^(٢٣٥)
بيان المؤلف ^(٢٣٦)
بيان المؤلف ^(٢٣٧)
بيان المؤلف ^(٢٣٨)
بيان المؤلف ^(٢٣٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٠)
بيان المؤلف ^(٢٤١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٩)
بيان المؤلف ^(٢٤١٠)
بيان المؤلف ^(٢٤١١)
بيان المؤلف ^(٢٤١٢)
بيان المؤلف ^(٢٤١٣)
بيان المؤلف ^(٢٤١٤)
بيان المؤلف ^(٢٤١٥)
بيان المؤلف ^(٢٤١٦)
بيان المؤلف ^(٢٤١٧)
بيان المؤلف ^(٢٤١٨)
بيان المؤلف ^(٢٤١٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢١٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢١٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢١٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢١٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢١٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢١٠)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢١١)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢١٢)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢١٣)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢١٤)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٥)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٦)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٧)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٨)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢١٩)
بيان المؤلف ^(٢٤٢٢٢٢٢٢٢٠)
بيان المؤلف ^{(٢٤٢٢٢٢٢٢٢}

تعمیرات اساسی مسجد نو بازار

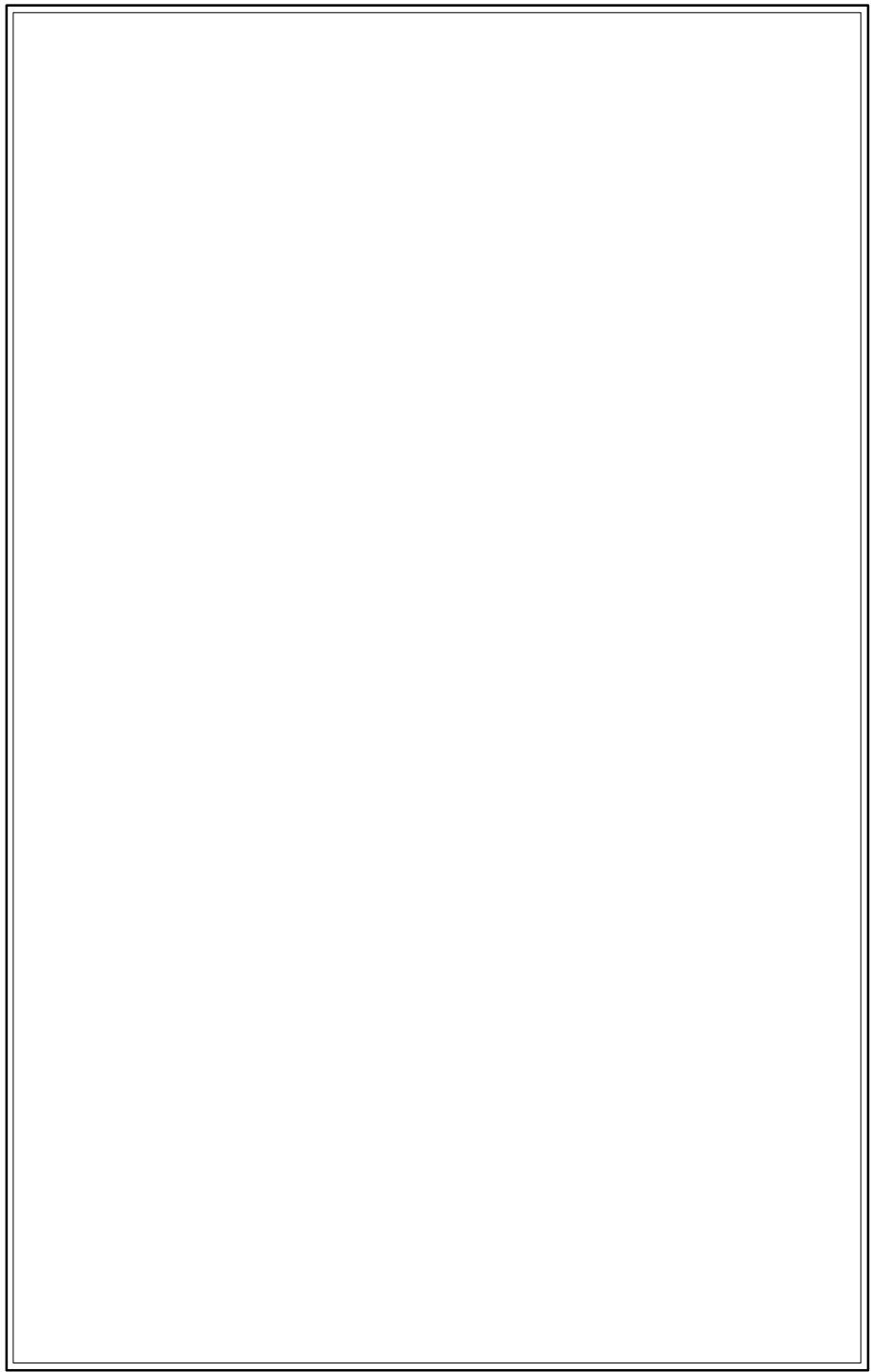
همانگونه که در شرح حال مرجع عالیقدر حضرت آیة الله العظمی آقای حاج شیخ محمد باقر نجفی اصفهانی معروف به شیخ کبیر گذشت، مسجد نو بازار اصفهان از تاسیسات احداث شده به امر ایشان بوده است و در سال ۱۲۹۹ هـ. ق توسط مؤسس محترم نیز جشن احداث آن برپا می‌گردد. و از بدرو تأسیس نیز تا کنون خود آن بزرگوار و فرزندانشان در آن به امامت پرداخته‌اند.

از سال ۱۴۰۳ که مرحوم آیة الله نجفی طاب ثراه امامت مسجد را به عهده گرفتند در اثر گذشتن بیش از یک قرن از احداث مسجد، و عدم تعمیرات اساس در آن از مسجد نو بازار فقط نام نوئی باقیمانده بود، و به همت بلند معظم له و کوشش تقریباً ده ساله ایشان و البته یاری جمعی از مؤمنین، مسجد نو بازار تعمیرات اساسی و بازسازی به طریق باستانی شد، و مجدداً صلاحیت یافت نام مسجد نوبazar را به خود بگیرد، بحمد الله تعالیٰ و منه.

احداث مکتبة آیة الله النجفی

از تاسیسات مرحوم آیة الله نجفی طاب ثراه در کنار مسجد نو بازار اصفهان، احداث یک کتابخانه است در فضائی قریب به یکصد و پنجاه متر مربع که ساختمان آن را نو و لکن به شکل ما بقی مسجد به طرح باستانی ایجاد نمودند، و امر فرمودند کلیه کتابهایشان نیز مهر وقف کتابخانه را بخورد و بدانجا منتقل گردد تا استفاده از آن عام شود.

در حال حاضر کتابخانه‌ای که در اصفهان ورود بدان برای عموم آزاد و به

مکتبہ آیة اللہ نجفی (قدس سرہ)

صورت قفسه باز به مراجعین خود خدمات می‌دهد مکتبة آیة الله النجفی است ، و از این نظر وکیفت کتب موجود در آن که سطح بسیار بالائی است در نوع خود ممتاز می‌باشد و هر حال طالب علمی را در علوم مختلف اسلامی مانند : فقه ، اصول ، حدیث ، رجال ، تفسیر ، تاریخ ، لغت ، ادبیات ، کلام ، فلسفه ، عرفان ، اخلاق می‌تواند سیراب کند و گمشده خویش را در میان کتب آن بیابد .

و بنابر طبق وصیت ایشان ، نیز محل دفنشان داخل در این مکتبه و کتابخانه قرار گرفت و مراجعین در ابتدای ورود برای مؤسس محترم آن فاتحه‌ای می‌خوانند و بعد مشغول استفاده از کتب می‌شوند .

طبع کتب نیاکان و بزرگان

مرحوم آیة الله نجفی طاب ثراه عنایت ویژه‌ای به نشر کتب و آثار ارزشمند دینی در زمینه‌های مختلف داشتند و از آرزوهای ایشان نشر کتب و آثار بزرگان مذهب بوده است .

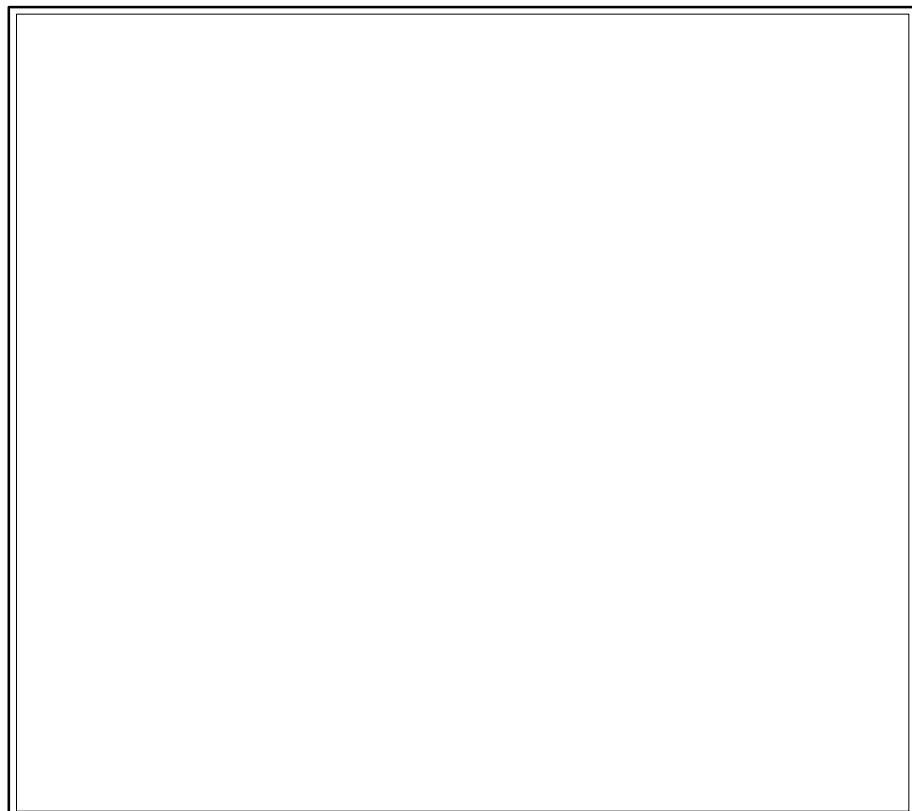
خود در این راه گامهای بلندی را با همت عالیشان برداشتند و آثاری را در زمینه‌های فقه و اصول و تفسیر و ادبیات و تراجم و شرح حال از نیاکانشان یا دیگر بزرگان مذهب احیاء نمودند و بر برخی از آنها مقدمات سودمندی نگاشته‌اند ، که اگر این مقدمات در مجموعه‌ای فراهم آید ، خود مجلدی زیبا در علوم مختلف خواهد بود .

در هر صورت متجاوز از بیست اثر به این ترتیب به همت معظم له ^{نهی} در طول حیاتشان احیاء شد و برای نسل بعدی به عنوان ودیعه و امانت به یادگار ماند تا از آن بهره برند .

تأسیس مدرسه و حسینیه

همچنین معظم له موفق شدند در تأسیس چند باب مدرسه برای جوانان نیز مشارکت داشته باشند، بلکه برخی از این مدارس زیر نظر شخص ایشان و با ناظارت عالیه معظم له بنیاد گذاشته شد.

و همچنین موفق به تأسیس حسینیه حضرت ابو الفضل علیه السلام واقع در خیابان رباط محله کساره کوی سپاس در اصفهان شدند، که به همت جمعی از مؤمنین کار ساختمان آن رو به اتمام است.

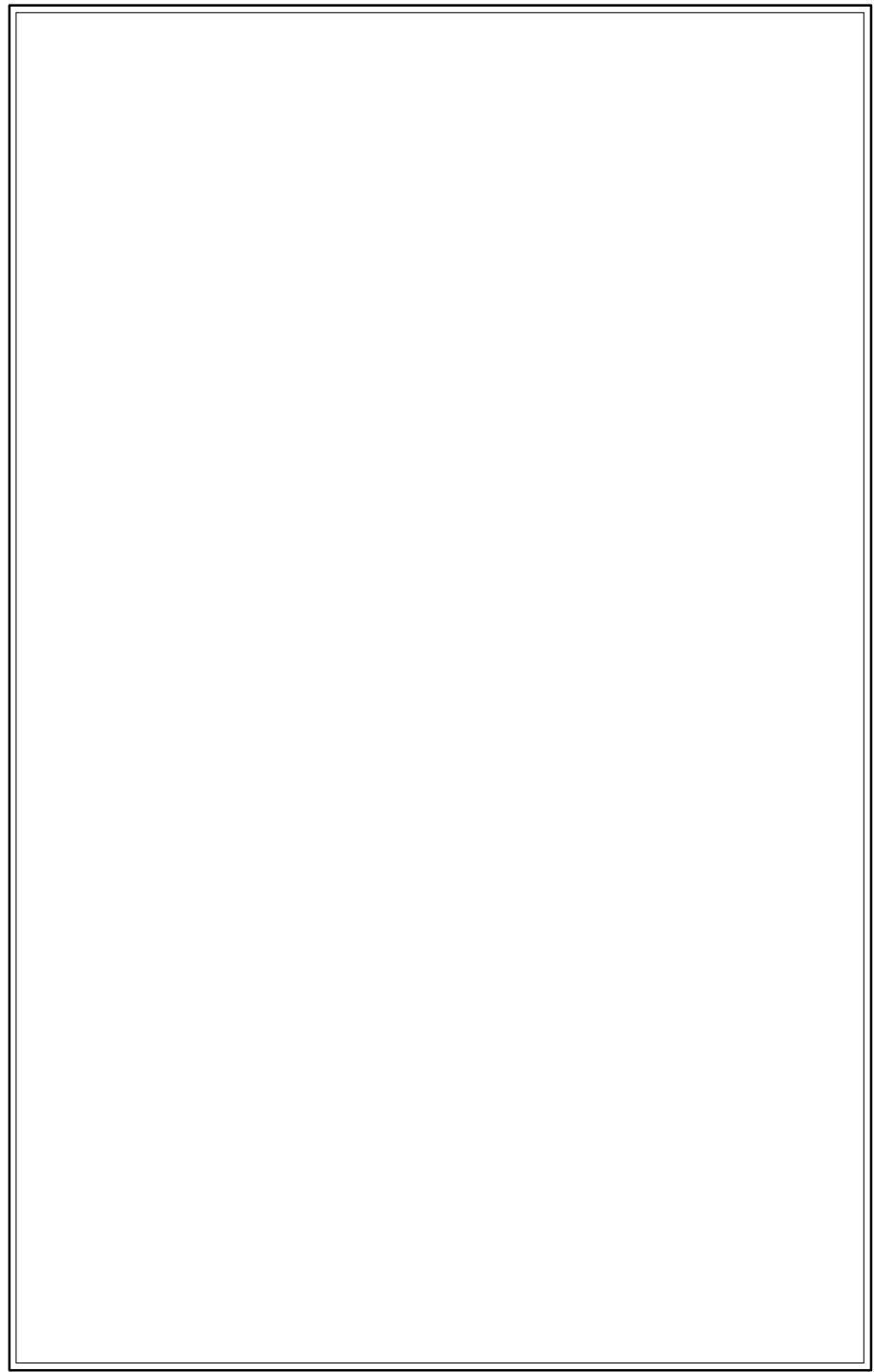
آیین نجفی و موسوی الشفتی در حال زدن کلنگ تأسیس حسینیه حضرت ابا الفضل علیه السلام

اقامه مجالس عزاداری ائمه اهل‌البیت علیهم السلام

از جمله اموری که آیة الله نجفی طاب ثراه بر آن پای می‌شمردند و تاکید فراوان می‌کردند و بر آن نیز وصیت نمودند اقامه مجلس عزای سید الشهداء ابا عبدالله الحسین علیه السلام است، خود در مسجد نو بازار در تمام دهه عاشرها مجلس عزاداری برپا می‌نمودند و مقید به شرکت در آن بودند، بلکه تمام ایام شهادت ائمه اهل‌البیت علیهم السلام را مجلس عزا اقامه می‌نمودند و خود نیز در مجلس مذکور شرکت می‌کردند.

و این احیاء مراسم عزاداری ائمه اهل‌البیت علیهم السلام یک سنت حسن‌های است که در شهر اصفهان از این مرد بزرگ به یادگار ماند و مجلس روضه و عزاداری ایام شهادت ائمه اهل‌البیت علیهم السلام در مسجد نو بازار اصفهان نمونه‌ای از آن است.

سه روز قبل از ارتحالشان با حال کسالت و بیماری مجلس عزاداری اربعین سید الشهداء علیه السلام را اقامه نمودند، و از عجیب اتفاق اینکه مراسم ختمشان مصادف شد با ایام شهادت رسول الله ﷺ و سبط اکبر امام حسن مجتبی علیه السلام و روز هفته معظم له نیز مصادف شد با روز شهادت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام، و این نبود مگر مزدی که ائمه اهل‌البیت علیهم السلام بدیشان عنایت فرمودند که مجالس عزای معظم له نیز در این ایام عزای اهل‌البیت اقامه شود.

آیة الله نجفی بر منبر و در مجلس عزای امام حسین علیه السلام در مسجد نو بازار اصفهان

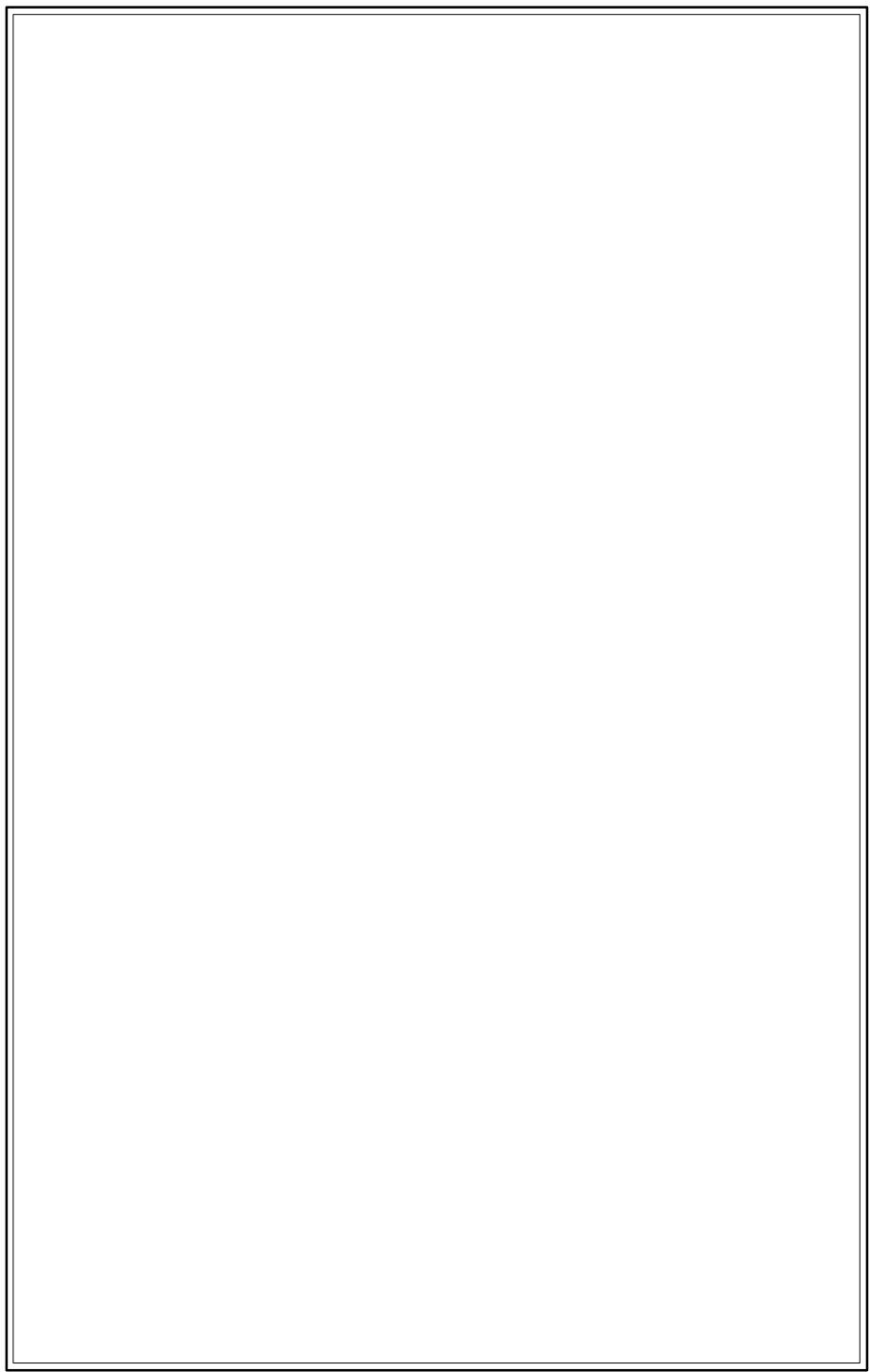
قضاء حوائج مؤمنین

یکی از اموری که آیة الله نجفی بر آن اصرار داشتند و از جوانی مقید بدان بودند ، قضاء حوائج مؤمنین بود ، هر مؤمنین که به ایشان عرض حاجتی می آورد ، تا آنجا که از دست و زبان و قلم و قدم ایشان بر می آمد در رفع حاجت او تلاش می کردند و این امر را از عبادات مهم تلقی می نمودند .

پدری که من شناختم

اگر صاحب این قلم که خود فرزند ایشان و یکی از هزاران شاگرد او است ، بخود جرأت بدهد و بخواهد معظم له را در جمله‌ای وصف نماید و برگفته خویش نیز خداوند را شاهد بگیرد چنین می تواند بگوید : « پدری که من شناختم عمری مردم و جوانان و اجتماع را دعوت به خدا و دین خدا و کتاب خدا و رسول خدا ﷺ و ائمه هدی نبی ﷺ نمود و در این راه نیز جز به خدا به أحدی تکیه نکرد و جز به خدا نیز امیدی نداشت ».

مکرر بیاد دارم که می فرمود : « ای فرزند ! اگر به خاطر خدا باشد ، خداوند تبارک و تعالی خودش امور را درست خواهد کرد و توکل بر خداوند باید کرد ، و ما فقط خدا را داریم ».

آیة الله نجفی در سن ۶۴ سالگی

اسفار

آیة الله نجفی طاب ثراه تقریباً به تمام نقاط ایران مسافت نموده بودند و همچنین هر سال نیز مقید به رفتن به زیارت امام علی بن موسی الرضا علیهم السلام بودند، و تنها مسافرتی که اگر کسی به ایشان پیشنهاد همسفری را می‌داد و جواب رد نمی‌شنید زیارت مشهد مقدس بود.

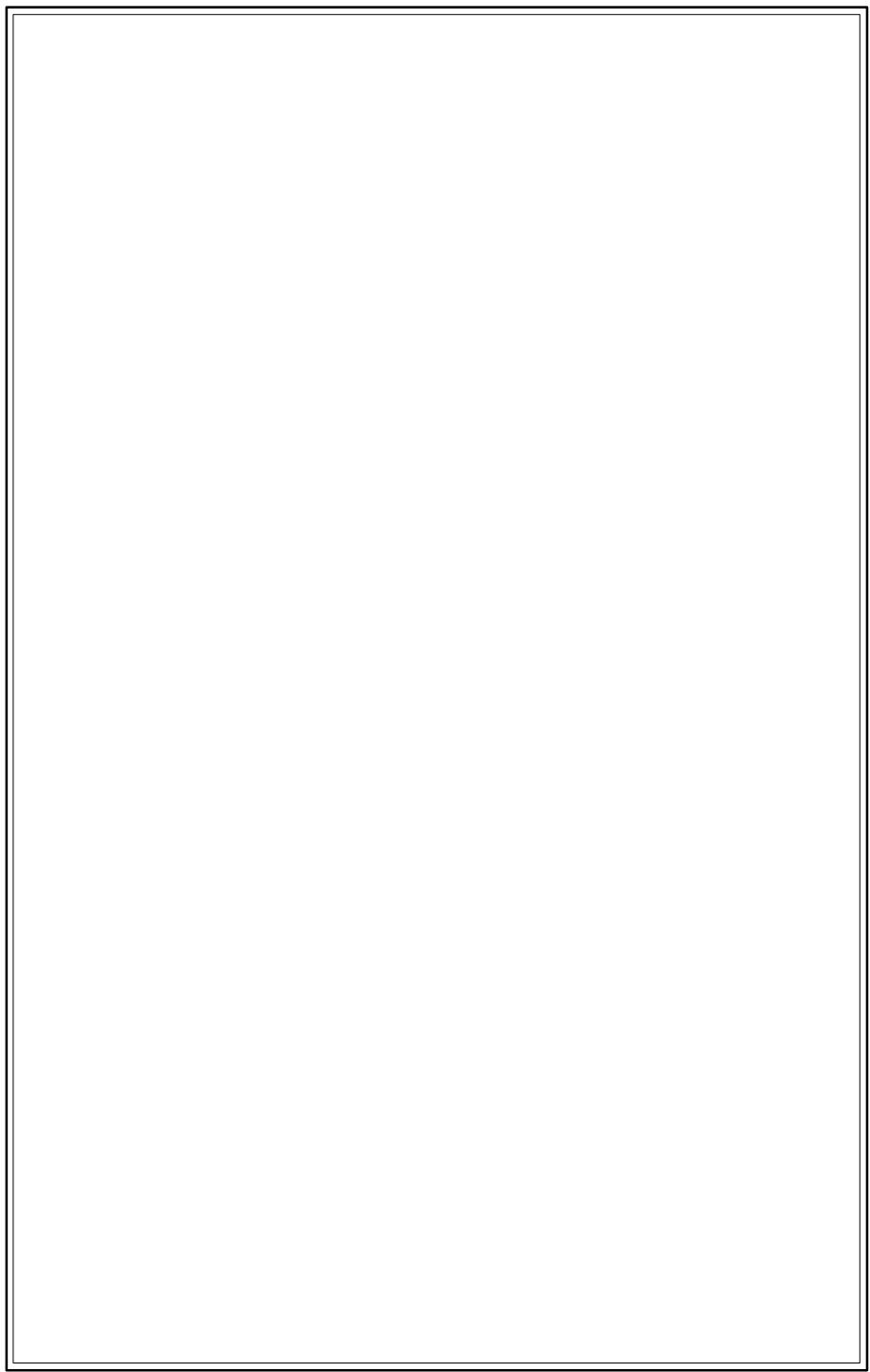
اولین مسافت خارج از کشور ایشان در سن سی سالگی برای تشرّف به حج بیت الله الحرام بود، در سال ۱۳۸۶ به همراه مرحوم آیة الله والدشان فیض و مادر و همسر و جمعی از اقوام مشرف به اعمال حج تمتع و زیارت رسول الله ﷺ و فاطمه زهراء علیهم السلام و ائمه هدی مدفون در قبرستان بقیع علیهم السلام گردیدند.

دومین زیارت بیت الله الحرام ایشان بعد از گذشت سی سال از آن تاریخ در ماه رمضان ۱۴۱۷ بود که موفق به عمره مفرد و زیارت حرم نبوی ﷺ شدند.

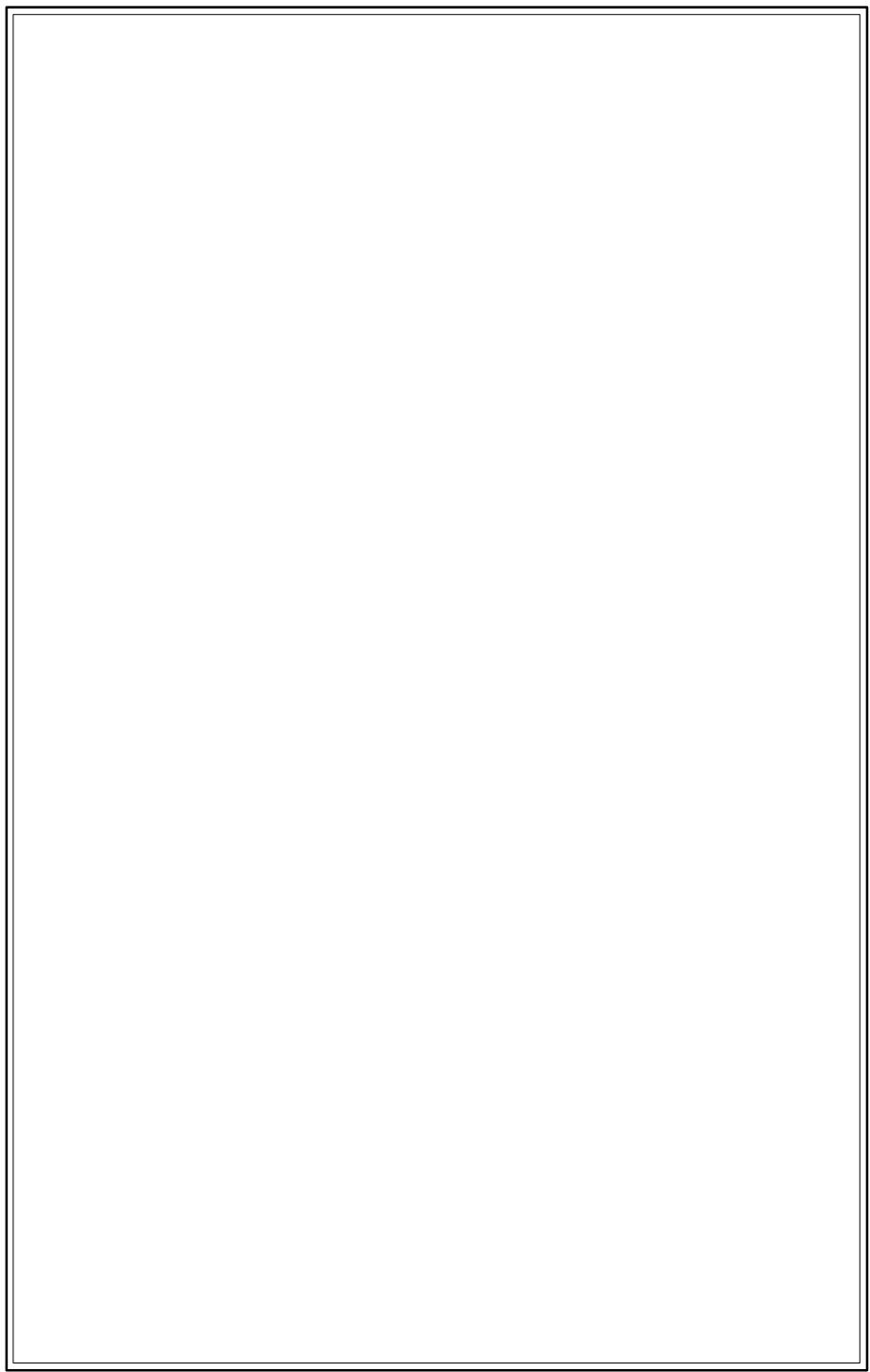
در ذی الحجه الحرام ۱۴۲۰ (نوروز سال ۱۳۷۹ هـ. ش) نیز موفق به زیارت امیر المؤمنین علیهم السلام و ابا عبدالله الحسین علیهم السلام و امامین کاظمین علیهم السلام و امامین عسکریین علیهم السلام در کشور عراق گردیدند.

و در اسفندماه ۱۳۶۷ هـ. ش و اردیبهشت ۱۳۷۰ هـ. ش نیز دوبار موفق به زیارت حضرت زینب کبری علیهم السلام و رقیه خاتون علیهم السلام در کشور سوریه شدند.

همچنین در فروردین و اردیبهشت سال ۱۳۶۵ هـ. ش به علت معالجه و تبلیغ شریعت به شش کشور اروپائی مسافت نمودند.

زیارت عبادت عالیات عراق در نوروز ۱۳۷۹ هـ ش

زیارت عبادت عالیات عراق در نوروز ۱۳۷۹ هـ ش

مرگ در راه نماز

روز پنج شنبه ۲۳ ماه صفر ۱۴۲۲ برابر با ۲۷ اردیبهشت ۱۳۸۰ آیة الله نجفی در حالت کسالت قلبی جهت اقامه فریضه ظهر و عصر به جماعت عازم مسجد نوبazar می‌شوند که أجل محروم فرا می‌رسد و معظم له قبل از ظهر ندای ارجاعی را لبیک و به جوار رحمت حق می‌شتابند^(۱).

صاحب این قلم، این مرگ را، مرگ در راه مسجد و اقامه فریضه‌الهی و تقید ایشان به صلاة جماعت و در یک کلمه مرگ در راه نماز می‌داند و فقط با سه روایت نیز مقام و منزلت و جایگاه چنین مرگی را نیز معلوم می‌کند:

۱ - روایت اول را شیخ بزرگوار صدوق عليه السلام در کتاب «مالی» خویش بسنده متصلش از رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام نقل می‌کند که فرمودند: «قال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام في حدیث: ألا ومن مشى الى مسجدٍ يطلب فيه الجماعة، كان له بكل خطوة سبعون ألف حسنة و يُرْفع له من الدرجات مثل ذلك ، وان مات و هو على ذلك ، وَكَلَّ الله به سبعين الف ملك يعودونه في قبره و يؤنسونه في وحدته و يستغفرون له حتى يبعث الحديث»^(۲).

رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام فرمودند: آگاه باشید هر کس به سمت مسجدی به خاطر اقامه جماعت در آن برود، هر قدمی که بر می‌دارد پاداش او هفتاد هزار حسن است و درجاتش نیز در بهشت به همین مقدار اضافه می‌گردد و اگر بمیرد و در این مسیر باشد، خداوند تبارک و تعالی هفتاد هزار فرشته الهی را مأمور می‌کند که به دیدار او در قبرش بروند و در تنهائی قبر با او همنشین باشند و برای او تا قیامت استغفار کنند.

۲ - روایت دوم را قطب راوندی در کتابش «الدعوات» چنین نقل می‌کند:

«قال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلام: خصال ست ما من مسلم يموت في واحدة منهن إلّا كان

(۱) از عجیب اتفاق وقوع ولادت و ارتحال معظم له در مصادف شدن دهه سوم ماه صفر و اردیبهشت است.

(۲) مالی الصدق، المجلس السادس و السنون ح ۱ / ۵۱۷ الرقم ۷۰۷.

ضامناً على الله عزّوجل أن يدخله الجنة: رجل خرج مجاهداً، فإن مات في وجهه ذلك كان ضامناً على الله عزّوجل ، ورجل تبع جنازة ، فإن مات في وجهه كان ضامناً على الله ، ورجل توّضاً فأحسن الوضوء ، ثم خرج إلى المسجد للصلوة ، فإن مات في وجهه كان ضامناً على الله » الحديث^(۱).

رسول الله ﷺ فرمودند: شش ویژگی است که اگر مسلمانی در یکی از آنها بمیرد خداوند تبارک و تعالی برای او ضمانت بهشت را نموده است: مردی که به جهاد خارج شود و مرگ او فرا رسید خداوند بهشت را برای او ضامن است ، و مردی که به تشیع جنازه‌ای برود و مرگش فرا رسید خداوند بهشت را برای او ضامن است ، و مردی که به نیکی وضوء بگیرد و به سمت مسجد برای نماز خارج شود و مرگش فرا رسید خداوند تبارک و تعالی بهشت را برای او ضامن است .

۳- روایت سوم را صاحب جامع الأخبار از رسول الله ﷺ نقل می‌کند:
«قال رسول الله ﷺ : إِجَابَةُ الْمُؤْذنِ كَفَارَةُ الذُّنُوبِ وَالْمُشِيُّ إِلَى الْمَسْجِدِ طَاعَةُ اللهِ وَطَاعَةُ رَسُولِهِ وَمَنْ اطَّاعَ اللهَ وَرَسُولَهُ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ مَعَ الصَّدِيقِينَ وَالشَّهِيدَاءِ وَكَانَ فِي الْجَنَّةِ رَفِيقًا دَاوِدًا عَلَيْهِ وَلِهِ مَثُلٌ ثَوَابُ دَاوِدَ عَلَيْهِ»^(۲) .

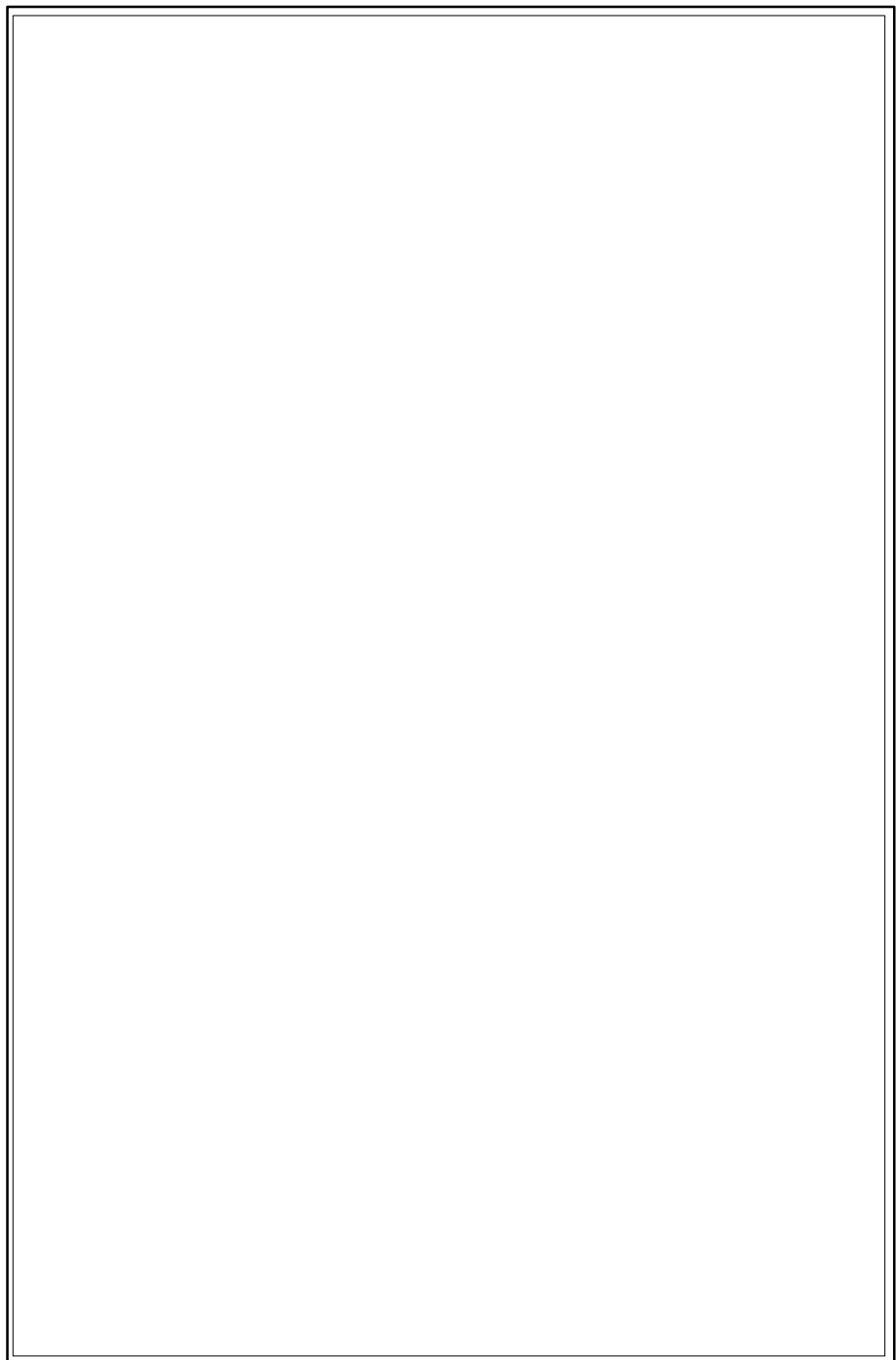
رسول الله ﷺ فرمودند: اجابت دعوت مؤذن برای نماز کفاره گناهان است و رفتن به سوی مسجد طاعت خدا و طاعت رسول او است ، و هر کس خدا و رسولش را اطاعت کند ، خداوند تبارک و تعالی او را با صدیقین و شهداء داخل در بهشت می‌کند و در بهشت همنشین داود پیامبر ﷺ است و به او ثواب حضرت داود را نیز عنایت می‌فرماید .

آری این نیز نتیجه تقيید به شریعت مقدسه و احکام الهی و نورانی آن و پاداش حرمت نهادن به نماز و مسجد و جماعت است و ﴿ذلک فضل الله يؤتیه من يشاء والله واسع عليم﴾^(۳) ، فطوبی وهنیاً لك .

(۱) الدعوات / ۲۲۷ .

(۲) جامع الأخبار / ۱۷۲ .

(۳) سورة المائدة / ۵۴ .

- ۱ - نماز عید فطر ۱۴۱۷ بعد از بازگشت از عمره مفرده
- ۲ - آخرين عکس دو هفته قبل از ارتحال بعد از اقامه جماعت و تفسیر قرآن در مسجد امام

تغسیل و تشیع و تدفین

جسم مطهر به منزل معظم له منتقل گردید ، و در نیمة شب جمعه توسط جناب حجه الاسلام والمسلمین آقای حاج سید محمود میرهندي دامت برکاته غسل داده شد و با اجرای تمام آداب شرعیه مکفون گردید .

صبح روز جمعه ۱۴۲۲ صفر کالبد مطهر از منزل به مسجد جامع عباسی (امام) اصفهان منتقل گردید ، در مسجد امام با جمعیت عزادار و انبوه حاضر که در جلوی آنها صفوی از علماء اعلام و آیات بسته شده بود ، نماز بر پیکر معظم له توسط آیة الله آقای حاج شیخ محمد تقی مجلسی دام ظلّه اقامه گردید .

پس از آن کالبد مطهر داخل در یک اماری گذاشته شد و از مسجد امام ، بر روی سرو دست جمعیت عزادار مشیعین تا مسجد نوبازار تشیعی شایسته انجام گردید .

با ورود جنازه مطهر به مسجد نوبازار ، عزاداری توسط مردم در مسجد مجدداً آغاز گردید ، کالبد را به داخل شبستان مسجد منتقل نمودند و شروع به خواندن زیارت عاشوراء ابا عبدالله الحسین علیه السلام و روضه و مداھی و عزاداری نمودند و بعد از قریب ساعتی جنازه بر اساس وصیتی که فرموده بودند به کتابخانه‌ای که خود در جوار مسجد نوبازار تأسیس نموده بودند منتقل و در محلی که از قبل معین کرده بودند به خاک سپرده شد ، رحمة الله عليه رحمة واسعة و حشره الله مع موالیانه رسول الله ﷺ و آل‌اله المیامین علیهم السلام .

تسلیت مراجع معظم تقليد مدّ ظلّهم

پس از انتشار خبر ارتحال آیة الله نجفی ره از طرف آیات عظام و مراجع معظم تقليد ادام الله تعالى ظلّهم واعلى الله كلامتهم، پیامهای تسلیتی حضوری یا به صورت فاکس و تلفن جهت تعزیت حقیر بعنوان فرزند ایشان صادر گردید، که در آن این مصیبت عظمی را به بقیة الله الأعظم ارواحنا فداه و حوزه علمیه اصفهان و مردم این شهر و بیت معظم له تسلیت گفته بودند.

در اینجا برخود فرض می‌دانم که از همه مراجع معظم تقليد ادام الله تعالى ظلّم که با شرکت در مراسم ختم قم و ارسال نماینده به اصفهان و ارسال فاکس و زدن تلفن تسلیت و اعزام نماینده به مراسم در این مصیبت با بیت معظم له و حقیر اظهار همدردی نمودند، صمیمانه تشکر و قدردانی نمایم، چنانچه در ملاقاتهای بازدید و جواب فاکس‌های تسلیت نیز بعرض رساندم، بقاء همه آنها را جهت حفظ مذهب حقه اثنی عشریه از ذات باری مسئلت می‌نمایم، بمنه و کرمه و جوده.

فقط به عنوان نمونه به قسمتی از متن دو فاکس اشاره می‌شود با عرض معذرت از عدم ذکر نام مرجع ارسال کننده چون بناء در این مقال بر عدم تسمیه است:

۱- یکی از مراجع معظم تقليد که از اساتید صاحب این قلم نیز می‌باشد در تاریخ ۲۵ صفر المظفر ۱۴۲۲ - ۱۳۸۰/۲/۲۹ از قم مقدسه خطاب به حقیر پیامی چنین صادر فرمودند:

بسم الله الرحمن الرحيم
إِنَّا لِهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

اصفهان - جناب حجه الاسلام آقای

پس از سلام وتحیت با کمال تأسف خبر ناگوار رحلت ناگهانی مرد تقوی و فضیلت عالم ربانی و روحانی خدمتگزار به اسلام ، پدر بزرگوار جنابعالی مرحوم

مغفور حجه الاسلام والمسلمين آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین نجفی طاب
شراه را دریافت نمودم و بسیار متأثر شدم ، این جانب این مصیبت ناگوار را به
حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف و حوزه علمیه اصفهان و بیت
شریف نجفی و به جنابعالی وهمه بازماندگان وعلاقهمندان محترم تسلیت می گوییم.
و از خداوند قادر متعال برای آن فقید تازه گذشته علو درجات و حشر با
اولیاء خدا و برای همه بازماندگان محترم صبر جمیل و اجر جزیل و برای جنابعالی
سلامت و توفیق بیشتر خدمت به اسلام عزیز را مسأله می نمایم ، والسلام عليکم
ورحمة الله وبركاته .

۲ - همچنین فقیه و مرجع عالیقدر دیگری نیز در همان تاریخ ۲۵ صفر الخیر
برابر با ۲۹ اردیبهشت ۸۰ از قم مقدسه پیامی را صادر فرموده اند که قسمتی از آن
نقل می شود :

انا لله وانا اليه راجعون

اذا مات العالم الفقيه ثلم في الإسلام ثلّمة لا يسدّها شيء .

حضور محترم حضرت مستطاب حجه الاسلام والمسلمین آقای ... و بیت
معظم .

ضایعه اسفناک ارتحال والد بزرگوارتان مرحوم آیة الله آقای حاج شیخ مهدی
نجفی علیه السلام که عمری را در خدمت به اسلام و مکتب اهل بیت علیه السلام و هدایت دینی
مردم متدين اصفهان گذرانید ، باعث تأسف و تأثر گردید .

این جانب این واقعه اندوهناک را به محضر مبارک حضرت بقیة الله عجل الله
تعالی فرجه ، مردم مسلمان اصفهان و حوزه های علمیه و خاندان معظم تسلیت
گفته و از خداوند متعال اجر جزیل و صبر جمیل برای عموم بازماندگان محترم به
ویژه حضرت تعالی ... خواهان و تسلیت عرض می نمایم .

امید آنکه چراغ علم و فضیلت که بیش از دو قرن است در این خاندان معظم
تابان و درخشان است ، هماره در این بیت جلیل فروزان باشد .

دفتر حضرت آیت‌الله المطہی علوی کرکانی

تفنی: ۷۴۳۶۸۱ - تاریخ: ۷۴۱۱۲۲

بسمه تعالیٰ

انا شه و انا الیه رجعون

شماره:

تاریخ:

اذ امات العالم القتبیة شلم فی الاسلام نله لا يسد هاشمی
حضرت میرزا مرتضی حسنی معلم مسلمین آنمای حاج شیخ کاظمی اصفهانی (ام زمان)
ضایعه اسفناک ارسکان والله بزرگواران سرخوم آیت‌الله آنمای حاج شیخ ناصرخانی و کاظمی عصر
در حضرت برادرزاده مقتبی (هر بیت علیهم السلام و حمد و حدا و ایت دینی) را ممتنعین (اصفهان
کند) رانیدند باعث تألف و تمازج درین.

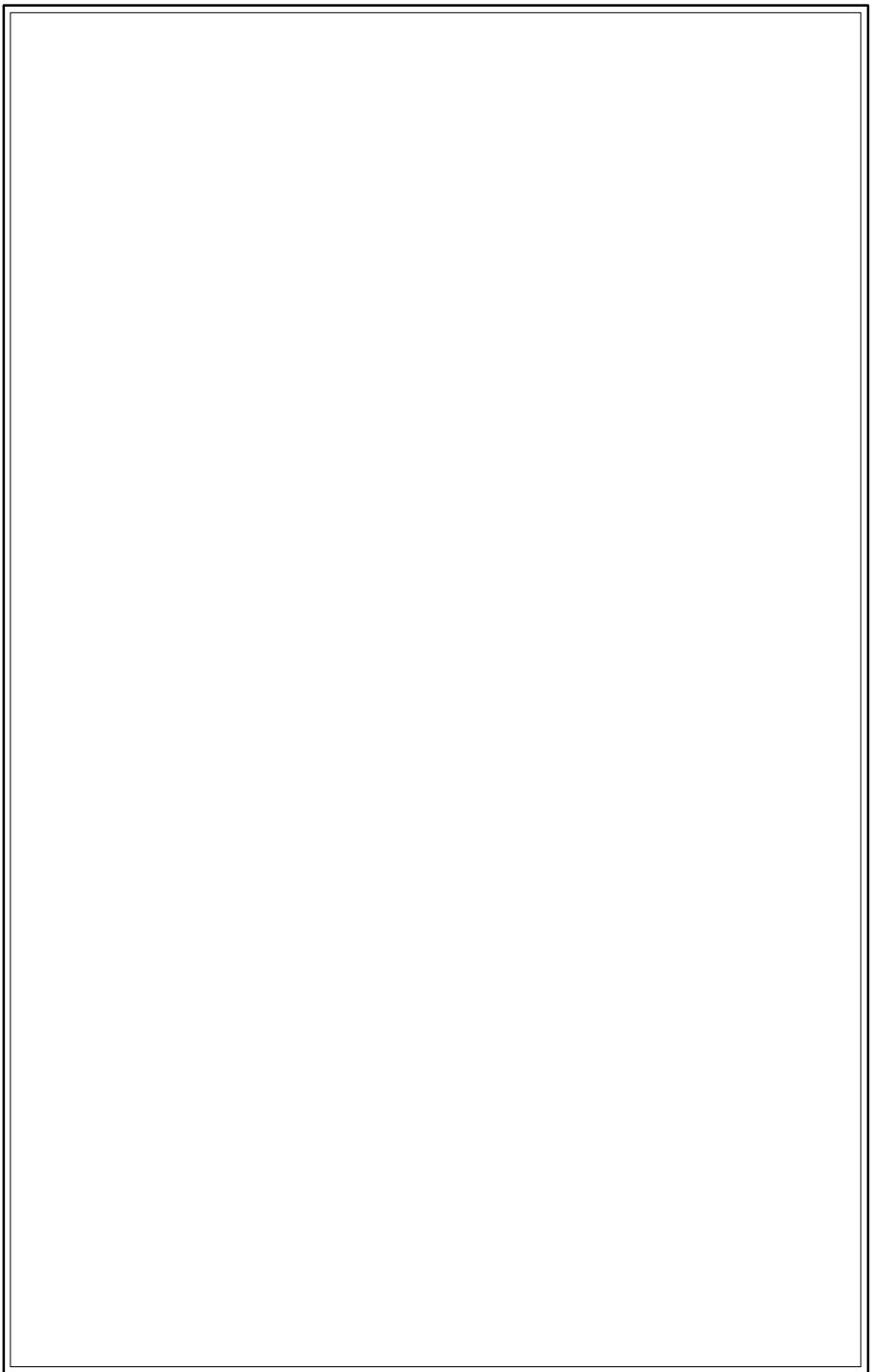
اینها باین داعیه اند و هنگاه راجح فرمیار که حضرت بقیة‌الله علیه السلام (اصفهان
و حوزه‌های علیه و خاندان معظمه) نیست لغتہ و از خدا و بد معامل اجر جزیر و صبر جسیر برای عموم
باز راندگان مقتسم به و خیزه حضر تعالی و ابرا از و جو گرامی حضرت بقیة‌الله علیه و مسلمین حاج آنمای
منی هر درست تائید آنده خواهیں و تسلیت عرضه نیایم.

لذیده آنکه پراغ عم رضیت، که بیرون از درمن است درین خاندان معظمه نایاب و
در حقان است، همچه درین بیت جسیر فروزان پاشه.

۲۹ را پیشست ۱۴۲۲ هـ

۳۸۰

مرقدین آیین نجفی (قدس سرهم) در جوار مسجد نو بازار اصفهان

مجالس ترحیم

از صبح روز شنبه مجالس ترحیم در اصفهان و حومه و بلاد دیگر آغاز شد، صبح روز شنبه ۲۵ صفر ۱۴۲۲ برابر با ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۰ در مسجد نوبازار مجلس ترحیمی بی نظیر اقامه گردید.

صبح روز یکشنبه ۲۶ صفر ۱۴۲۲ برابر با ۳۰ اردیبهشت ۱۳۸۰ در مسجد امام اصفهان مجلس برقرار شد.

صبح روز دوشنبه ۲۷ صفر ۱۴۲۲ برابر با ۳۱ اردیبهشت ۱۳۸۰ از طرف آیة الله آقای حاج سید محمد تقی موسوی الشفتی مد ظله در مسجد سید اصفهان مجلس منعقد گردید.

صبح روز سه شنبه ۲۸ صفر ۱۴۲۲ برابر با اول خرداد ماه ۱۳۸۰ مجلس روضه‌خوانی و عزاداری که توسط خود آیة الله نجفی رهنی در مسجد نوبازار اقامه می‌گردید، تبدیل به مجلس ترحیمی دیگر شد.

صبح روز چهارشنبه ۲۹ صفر ۱۴۲۲ برابر با دوم خرداد ماه ۱۳۸۰ مجلس ترحیم در مسجد جامع فروشان خمینی شهر از طرف آیة الله آقای حاج سید مهدی امامی مد ظله منعقد گردید.

مراسم هفتۀ معظم له نیز صبح روز پنج شنبه ۳۰ صفر ۱۴۲۲ برابر با سوم خرداد ماه ۱۳۸۰ در مسجد نوبازار همزمان با سالروز عزاداری امام علی بن موسی الرضا علیه السلام برگزار گردید، فقط ظهر هفتۀ جمیعتی بیش از پنج هزار نفر در مسجد نوبازار اطعام شدند.

مردم قدرشناس اصفهان یک هفتۀ تمام بدون وقه برای این عالم بزرگوار و مخلص عزاداری نمودند.

همچنین به امضای صاحب این قلم نیز مجلس بزرگداشتی در حوزه علمیه

قم مقدسه در مسجد محمدیه سه شنبه پنجم ربیع الاول ۱۴۲۲ برابر با هشتم خردادماه ۱۳۸۰ بعد از نماز مغرب و عشاء منعقد گردید و آیات عظام و مراجع معظم تقليد و علماء اعلام و فضلاء کرام و سروران روحانی و مردم قادرشناس قم با شرکت در آن نسبت به مقام شامخ علمی آن بزرگوار ادائی احترام نمودند. مراسم شب چهلم نیز در بیت معظم له در شام دوشنبه سوم ربیع الشانی ۱۴۲۲ برابر با چهارم تیرماه ۱۳۸۰ برقرار گردید.

و مراسم چهلمين روز نیز بعد از ظهر روز سه شنبه چهارم ربیع الثانی ۱۴۲۲ برابر با پنجم تیرماه ۱۳۸۰ با شکوه و عظمت خاصی در مسجد نوبازار اصفهان منعقد گردید.

و با انتقال کتب ایشان به کتابخانه آیة الله النجفی در همین روز چهلم معظم له نیز کتابخانه رسماً کار خود را آغاز نمود. در ضمن مراسم عید اوّل نیز از صبح روز یکشنبه ۱۷ ربیع الاول ۱۴۲۲ برابر با ۲۰ خرداد ماه ۱۳۸۰ تا شام در بیت معظم له برگزار گردید.

مراثی و مادهٔ تاریخ

۱ - شاعر توانا و ادیب اریب آقای فضل الله اعتمادی متخلص به بربنا مولود عام ۱۳۰۹ ه. ش در مرثیه و مادهٔ تاریخ ایشان چنین سروده‌اند:

زآتش مجمر اندیشه شدم دود چو عود^(۱)
خوش بود بوى خوش عود^(۲) و نواى خوش عود^(۳)

(۱ و ۲) درختی گرم‌سیری می‌باشد که هنگام سوختن بوی خوش دهد.

(۳) نوعی ساز و آلت موسیقی است.

شد کجا؟ رود^(۱) که در ساحل آن بنشینم
 نشном مویه^(۲) ورود^(۳) و شنوم مویه^(۴) رود^(۵)
 آوخ از کجروی چرخ که بی إذن و خبر
 بِرَدْتُ گه بفراز و کِشَدت گه به فرود
 وای از این فتن دهر که جز لطف خدا
 کس نداند ره امید برای بهبود
 تا که آن سائق غائب که بود هادی خلق
 آشکارا به امیری کندش نائل زود
 هر زمان دور فلک حاده‌ای پیش آرد
 که از این حاده‌ها جان و دل و تن فرسود
 ای بسا آنکه کند دعوی روشن رائی
 همچو معیوب چراخی بودش حاصل دود
 ای دریغا نشود دیده عبرت بیدار
 که زصاحب نظران مرگ بسی دیده غنود
 راه بر حبر امینی أجل عاجل بست
 یابه فرمان قدر دست قضایش بربود
 یا که در راه مصلی و بهنگام نماز
 کِشت عمرِ رجلى فَحْل ورزین مرگ درود

(۱) نهر پهناور و پر آب.

(۲) گریه و زاری و عزا.

(۳) فرزند عزیز و گفتن رود، رود برای تازه مرده که بین مردم بعضی عشائر مرسوم است.

(۴) نوعی آهنگ و نوای موسیقی.

(۵) نوعی آلت موسیقی که دارای سیم و تارهای مختلف فلزی و رودهای و ابریشمی بوده و در این رثاء می‌شود به صدای جریان آب نیز تعبیر کرد.

مقتدائی که زهر مشکل مردم از دل
 تا بحدی که توانست از آن عقده گشود
 آنکه با صدق و وداد و ورع و زهد و رضا
 لکه که از آئینه خاطر به زدود
 آنکه جز عشق به اسلام و خدا کرد تهی
 مخزن دل ز علاقه چه سپید و چه کبود
 آنکه اندر پی تدریس و تلمذ عمرش
 صرف آموزش و تعلیم شد و گفت و شنود
 نه سری را به سماجت زیکی درد آورد
 نه دلی را به جسارت زغم از کس اندواد
 نه تلف آرزویش شد زیرای کم و بیش
 نه تَبَهْ آبرویش کرد پی بود و نبود
 نه که با دست و زبان و قدم و نیش قلم
 همچو سوهان ز حسد خاطری از خویش بُسُود
 ذکر و وردش همه از بهر خدا بود نه خلق
 امر و نهیش همه از روی ولاء بود نه سود
 شست از چهره خود رنگ دوروئی و ریا
 دامَن از گرد تبانی و تظاهر پالود
 بود از بهر گرایش به سوی دانش و دین
 نه تملق، اگر او مرد و زنی را بستود
 سعی می کرد که با دست و زبانش هرگز
 خاطری را ننماید زخودش ناخشنود
 سبط زهرا و سُمی ولی حق مهدی
 که در افواه مسمی به غیاث الدین بود

زائر بیت خدا، شیخ معظم نجفی
 مجد الاسلام که عمری ره مذهب پیمود
 داشت او هم زصناید و معاريف نژاد
 هم زاحفاد و ز اعقاب افضال میبود
 کرد مسجد نوی بازار صفاهاں تعمیر
 سالن بحث و کتابخانه به مسجد افزود
 رفت از گیتی و رست از همه آلام و غموم
 شد به عقبا و زاضلال و مصائب آسود
 کرد در بزمگه عالم اعلا ماوی
 کرد با این کره خاکی سفلا بدروود
 بُرد ره در بُر اروح مکرم روحش
 بهرا ظهار سلام و پی ابراز درود
 الغرض ارجعيش چون بسوی خلوت دوست
 دعوت از منزل دنيا سوی عقبا فرمود
 طبع برنا سنه رحلت او را بدو نوع
 طی یک بیت از الهام به این گونه شنود
 «مسجد الاسلام پی دیدن مجد العلماء
 جانب مسکن سرمد زجهان روی نمود»

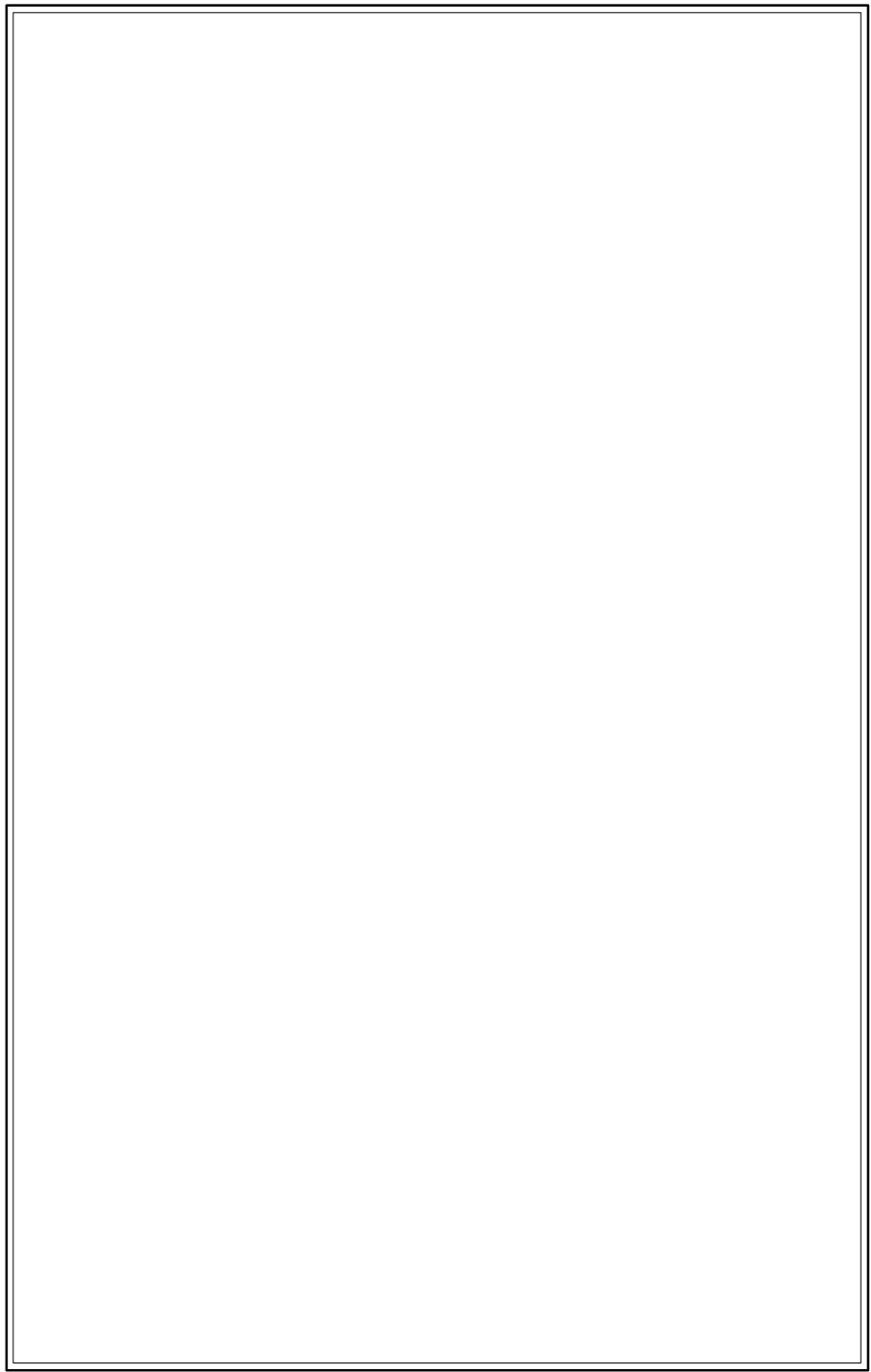
۱۴۲۲

«مسجد الاسلام پی دیدن مجد العلماء
 جانب وادی جنت زجهان روی نمود»

۱۴۲۲

۲ - شاعر محترم آقا مداعن زاده نیز در رثاء و ماده تاریخ معظم له گوید :

حاجی آقا شیخ مهدی، حامی دین مبین
آیت عظمای یزدان، مصطفی را جانشین
دوستدار آل حیدر، ناشر احکام دین
مجد الاسلام صفاها، عالم فحل امین
شهره بر حاجی غیاث الدین در افواه عموم
پور مجد عالمان، محبوب خاص مؤمنین
آنکه از خلق خوش و کردار نیکو و کرام
حلقه یاران خود را بود مانند نگین
با اصول و با فروع فقه مذهب آشنا
جادب مردم به شرع و دین ختم المرسلین
در هزار و سیصد و هشتاد شمسی ناگهان
ارجعی از حق شنید و شد بفردوس برین
سوگ او توأم شد اندر آخر ماه صفر
با عزای احمد و سبط و امام هشتادین
بر روان او درود بی حَدّ و بی مَر بود
شادکن روح و را با ذکر آیات مبین
زد رقم تاریخ چون رفت از جهان سوی جنان
از برای فوت او مداعن زاده این چنین
«عبد صاحب دلی» آمد بجمع و سال گفت
«دیده در هجران وی شد زار و دل اندوهگین»

آیة الله نجفی (قدس سره) در سنین ۵۰ و ۶۰ سالگی

مصادر شرح حال

شرح حال یا نام آیة الله نجفی را می توانید در کتابها یا مقالات ذیل بباید:

<p>بیست مقاله / آیة الله استادی
نمونه‌ای از یک انسان، وارسته پیوسته، زندگی
نامه مرحوم آیة الله شیخ محمد حسین نجفی
اصفهانی / ۲۳ از سید ابو الحسن مهدوی
مجله آینه پژوهش - سال یازدهم شماره سوم -
مرداد و شهریور ۱۳۷۹ عدد ۶۳ ص ۷۷</p> <p>مقدمه رساله امجدیه - طبع چهارم - از صاحب
این قلم</p> <p>نسبنامه مرحوم علامه محمد باقر الفت - نسخه
خط مؤلف.</p> | <p>تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو
قرن اخیر ۳۱/۱ و ۳۷۹/۳ و ۱۶۷/۳
موسوعه احادیث أهل البيت ع / ۱۲ - ۴۳۶</p> <p>(۴۲۹) از صاحب این قلم
مجله آینه پژوهش - سال دوازدهم شماره دوم
خرداد ماه ۱۳۸۰ عدد ۶۸ ص ۱۱۴</p> <p>رساله امجدیه / ۲۹ و ۳۲ طبع سوم
الیوائیت الحسان فی تفسیر سورة الرحمن / ۱۸</p> <p>و ۲۱ و ۲۲ و ۲۶
وقایة الأذهان / ۴۴ طبع مؤسسه آل البيت ع</p> <p>الاجازة الشاملة للسيدة الفاضلة - چاپ شده در
مجله علوم الحديث عدد چهارم / ص ۳۲۴</p> |
|--|--|

((٧))

فيض الباري إلى قرة عيني الهداي

خط سبتي

تأليف

آية الله الشيخ مهدي غيات الدين

مجد الاسلام النجفي

(١٣٥٦ - ١٤٢٢ق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله ملئ سائر نباته وستفيفاته والعلوة على رسوله العبد ومحضره
الاول ابي القاسم محمد وآله الابناء والبنين رحمة الله واحديث العبد عنه سللاً طالباً دعوه
الراجله اذ در حضان الله ونغير الله لاسلاقنا العمالقين وشائخنا العاضفين اللذين حفظوا
ما استرد بعده من احاديث اهل العجمة وادوالى الخلف موازيث الائمه
و صانزو امورهن الروايات من الترتيب بالمعنى والمقابلة وراساني الاحاديث
من الانقطاع بالرواية والرواوه.

وبعد ننان النبغ العالم الفاضل النفي والمذهب الصفي عضد الدين الحنيف
وسالك لزمه التغريب الباجح من العلم بين معموقاته وشقائقه ومستوطنه
فرد عرين اصوله مذهب قواعده وناظم فراكمه بضم سماء العلم الذي ينتهي به
من سالك الاغمام ونوره الارض ينكشف به الظلام من مذكرك الراحلات نمزوج
السلف والاديل ونجز الاوامر قرة عيني وحمرة فؤادي الشيع هادى البعضي دام سجهه
و عمره سفن مرفعه الشرف في تحصيل العلم وبيان الاجتياح خليج
محمد الله الى مرتبه الراجحة وحرام ملية المقتليه وفقه الله تبارك وتعالي
لا يستباط نفقة آل البيت عليهم السلام.

وقد استجازتني رواية الاحاديث من الائمه المعمريين عليهم مطردة الله
من بagan العبيدين اراده محسن وبيان العبيدين المتأخر من دسائركت علماء
الائمه اذ اتيتني مشرفة قدس اسرارهم فاجزت حضرته دوست انا ضائعة
ان يريدى مني كلها باذت لي روايتها من شائخ العظام:

يتهم ولله ولد العلامة الحنفية الراية الباجح الشيع محمد الدين (عبد العطاء) البغدادي الاصفهاني
المسيرها من صاحب خوازندانه من شرح فضل الشروبي ومحب هاشم التائفي
المترقب سنة ٣٤٠ هـ بخوازنه جعل البجاية مشرفة
ويتهم سيدنا العلامة فقيه اهل البيت الرجالى التلبيه العجمية اداية ابو
السالى الباجح السيدة شهاب الدين البغدادي المرعشى سمع الله المسمى بطرول
بتائفة وحياته الشرف صاحب ثائفات العديده منهن لثا ب الاجازات

في ثلث مجلدات .

من استاذها العلم العلامة فخر الشیعه دیل الشریعه شیع و اجازات
عصره جده و قد خطب المستجد الشیع محمد الرضا البنتی الاصنفیانی
المحیه شاهی طاپ شراه و جعل الجنة مثراه من شایخه الاربعه وهم:
الادل: الشیع الامام العالم العابد الفقیہ المتقدّم الامیر زریح بن النزی
صاحب سیدرت الرسائل تدریسه مرقدہ الشریف من الشیع الفقیہ
العلامة شیع المتأخرین الشیع رطفیلی بن محمد اسین الاصنفی رس رحیمه اللہ
من المولی احمد الزراقی من السید محمدی المدرس یسر العلوم طاپ شراما
الثانی: حملة المتأخرین و محدث حکیف العمالک من الشیع فتح الہم الناز
الشرازیں الاصنفیانی المردوف بشریعت و شیع آثریعہ و

الثالث والرابع: السید ان العالمان السید حسن الصدر العاملی
اللاظنی و الحاج سید محمد الترمذی من السید محمدی القردینی من
خاله یسر العلوم طاپ ارٹہ شراہما

الخامس: الشیع العالم الزاده الحاج الشیع باقر البهاری الهمدانی من
المولی حسن قلی الهمدانی من العلامة الاصنفی رس بنیه المتقدّم
و من الشیع میرزا حسن محل میرزا خلیل من الشیع البخاری الآخرہ
ملا محمد تقی ائمہ خادم تاریخ (الطباطبائی) من جمیع العلامۃ الثنی
الشیع محمد تقی البنتی الاصنفیانی صاحب هداۃ المسترشد من من
شرح اصول مسائل الدین من جداد اولاده الشیع الطباطبائی فی عصره ایش
جعفر البنتی صاحب کشف الغطاء من السید یسر العلوم من النزیه محمد
باقر الاصنفیانی الشیع بالبیهقی من والده المولی محمد ابولی من المولی
محمد باقر المجلی عروس بیمار مسلم اهل بیت علیهم السلام من والده

الدرلي محمد تقي ومن سائر مشايخه المذكورين في مجلد الاجازات بين
كتاب بخار الانوار . **فصل**
ولنا إلى روایات المناوین وبيان طرق كثيرة مذكورة في الاجازات الكبيرة
ونقتصر على ذكر الطرق السبع شيئاً :
من ستة نساء العلامة الفقیرة ادراة السيدة شهاب المرسل البغدادي المقتدر
بعلقة الکثيرة التي ثبت العلامة الله ذکرها من مجلد الننان من كتب الاجازات
ومنها الطريقة إلى صبح البخارى - ناقلاً طرفاً من بطرختنا الراجحة عن العلامة
من والده من مالى بن محمد الراسلى من الناصري ابن أبي بكر محمد بن علی الحسني بخط
من فوز الرحمن الرزقى من العالمة رسمة بنت احمد المرزقى من ابن العيش
محمد بن كفافى من محمد بن يحيى بنت من محمد بن اسحاق البخارى
وابا الطريقة إلى صبح سلم . فمن العلامة من رضى الرحمن طادوس من الحسن البصري
من محمد بن شهر آشوب من ابن عبد الله محمد الفراوى من محبه النافر النافارى من
ابن احمد الجيلوى من ابراهيم بن محمد بن سنان من الحسن بن ابي الحجاج
والى مسند احمد بن حنبل من العلامة الغنائى - من والده من مالى بن محمد الراسلى
من والده من امسن الغفرة هبة الله بن محمد الشيبانى من ابن مالى بن الزهرى
من احمد بن جعفر بن حمدان من محبه الرحمن بن احمد بن حنبل من ابي
وابا الطريقة الى رواية البجع بين الصحااح الستة وهي سرطان مالك ومتوجه البخارى
ومسلم ومسن ابي داود وصبح النافع رابى الحسن زربى بن مساديه اداذه لکى مسند
العلامة بابن داذه من ابن البخارى من محبه ابراهيم بن المنصور الباقلانى من
زربى مساديه اندرسى . **خاتمة**

واذكر من خاتمة الاجازة رواياته وهي : 1/ خبرى والرس العلامة الشيع الایة تمهير
رسيد العلامة البغدادى من والده العلامة ادراة ابو الحسين محمد الرضا البغدادى من العلامة الایة
الشيع فتح الۃ النافارى بالاضافى روى بحث من العلامة السيررا منه باقر النافارى
من جده حمزة الاردو الحجاج السيد محمد باقر المرشتى من صاحبى (الرسى اعن) ودالننان
من المؤذنين بالتجھيز من والده شهاب الدين محمد باقر الجلبي من المولى محسن

(٤)

الحمد لله رب العالمين من استاده الحكيم الراحل ناصر الطائفي الحفظ والبر على صدورنا
من استاده السيد محمد بن عبد العزيز بدران دسن خاله محمد البالى بن نعى
من ذوالده على بن سعيد البالى الدركى من راشد سعيد بن مهلا الجزايرى من الشعوب
ابن فهد البالى من على بن الشازان من الشهيد محمد بن مللى من العدالة خطيب
الرسن الرازق صاحب المجالى س من الملاحة حسن بن يوسف من استاده
سليم البشري نعير الملقب والرسن محمد المحقق الدرسى والخواجہ س من والده محمد
من السيد نفضل الله الرادونى من السيد عبد الرحمن ابى الصحصامى ذوى النقاء
الحسنى من الشعوب ابى جعفر الدرسى (شيخ الطائف) من آتیع ابى عبد الله المنذى
من جعفر بن محمد بن قرطبة من محمد بن يعمر بـ الكلبى من مالى بن ابراهيم من
ابيه من انس بن ابي الحسين الانبارى من محمد بن ابرهار جان من زبه عبى رببه من
ابى محمد عليه الدايم قال: تعال يا رسول الله ص طلب العلم فرغته
الراى الله يحب بناء العلم. وصية

واجزى الله عنكم رحمه الطرق جميع كتب اصحابنا درداء ايا شئ ما
محبت لروايتها

دون او صي به اوصانى به شائفى العظام واستاذى الکرام طايب شراحى ودهى:
نتقدى الله سبحانه وتعالى في الترد العلائى والمعنى في تحفناه حوالى اذخران دلوك
طربت اذا احتاط واعيضا بما اوصى به العلامة على الاطلاق ولده ناصر المحققين في خاتمة
تحفاته وآلن لابنی من صالح الدراسات ودعا الله محمد مسلمان لا جاية.

دار جرسن الله تبارك وتسالى آلن يدفعه ورؤيده من اجيتها ده دلوك احكام الله بيه
وتفعره في ثالثناه العتبة وانما نهاده المالي وقد تمت هذه الاجازه المهمة
در بنيش البارس الى ترة عنى الهايدى (١٤٠٧) دام علم و Mercer و ترقىته مرستع الله
السلفين بطرل حياته و بتاته الشرف في ٢٦ من شهر جمادى الاولى سنة
حران العبد النافع الشعوب ميد الاسلام العجمى الاصلحى في نافع من
عنى الله تبارك وتسالى عنى دمن والدى بجهة دار حى العاج الشعوب

فيض الباري الى قرة عيني الهاדי

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله على متواتر نعمائه و مستغليس آلاته و الصلاة على رسوله المرسل
ومضمير سره الأول أبي القاسم محمد وآلته الأمجاد الذين رروا حديث المجد عنه
مسلسلًا بالآباء والاجداد ورضوان الله وغفرانه لأسلافنا الصالحين ومشايخنا
الماضين الذين حفظوا ما استودعوه من احاديث اهل العصمة وأدوا الى الخلف
مواريث الائمة وصانوا متون الروايات عن التحريف بالعرض و المقابلة واسانيد
الاحاديث عن الانقطاع بالقراءة والمناولة .

وبعد فإن الشيخ العالم الفاضل التقى والمذهب الصفي عضد الدين الحنيف
ومالك ازمه التصنيف الجامع من العلم بين معقوله و منقوله ومستنبط فروعه من
اصوله مذهب قواعده وناظم فرائده نجم سماء العلم الذي يهتدى به في مسالك
الافهام ونوره الذي يكشف به الظلم عن مدارك الاحكام نموذج السلف الاولى و
فخر الاواخر قرة عيني و ثمرة فؤادي الشيخ هادي النجفي دام مجده وعزه و عمره
ممّن صرف عمره الشريف في تحصيل العلم ومباني الاجتهاد بلغ بحمد الله الى
مرتبة الاجتهاد و حرم عليه التقليد وفقه الله تبارك و تعالى لاستنباط فقه آل
البيت عليهم السلام .

وقد استجاز مني رواية الأحاديث عن الائمة المعصومين عليهم صلوات الله
من مجتمع المسلمين الأقدمين و مجتمع المسلمين المتأخرين وسائر كتب علماء

الشيعة الاثنى عشرية قدس اسرارهم فاجزت حضرته دامت افاضاته إن يروي عنى كلّ ما جازت لي روایته من مشايخى العظام :

منهم : والدي العلامة الحجة الآية الحاج الشيخ مجد الدين (مجد العلماء) النجفي الاصفهاني المسجد شاهي صاحب «فوائد الرضوية في شرح فصول الغروية» وغيرها من التأليفات المتوفى سنة ١٤٠٣ طاب ثراه وجعل الجنة مثواه.

ومنهم : سيدنا العلامة فقيه اهل البيت الرجالـي النسـابة الحـجـة الآـية ابو المعـالـي الحاجـ السـيدـ شـهـابـ الدـينـ النـجـفـيـ المـرـعـشـيـ متـعـ اللهـ المـسـلـمـينـ بـطـولـ بـقـائـهـ وـ حـيـاتـهـ الشـرـيفـ صـاحـبـ تـأـلـيـفـاتـ الـعـدـيـدـ مـنـهـنـ كـتـابـ «ـالـإـجازـاتـ»ـ فـيـ ثـلـاثـ مجلـدـاتـ .

عن استاذهما العلم العلامة فخر الشيعة و دليل الشريعة شيخ اجازات عصره جـدـيـ وـ جـدـ جـنـابـ الـمـسـتـجـيـزـ الشـيـخـ مـحـمـدـ الرـضـاـ النـجـفـيـ الـاصـفـهـانـيـ المسـجـدـ شـاهـيـ طـابـ ثـراهـ وـ جـعـلـ الـجـنـةـ مـثـواـهـ عنـ مشـاـيـخـ الـخـمـسـةـ وـ هـمـ :

الاول : الشـيـخـ الـامـامـ الـعـالـمـ الـعـابـدـ الفـقـيـهـ الـمـحـدـثـ الـمـيرـزاـ حـسـينـ التـورـيـ صـاحـبـ «ـمـسـتـدـرـكـ الـوـسـائـلـ»ـ نـورـ اللهـ مـرـقـدـهـ الشـرـيفـ عنـ الشـيـخـ الـفـقـيـهـ الـعـلـامـةـ شـيـخـ الـمـتـاخـرـينـ الشـيـخـ مـرـتضـىـ بنـ مـحـمـدـ اـمـيـنـ الـاـنـصـارـيـ عليه السلامـ عنـ الـمـوـلـىـ اـحـمـدـ التـرـاقـيـ عنـ السـيـدـ مـهـدـيـ المـدـعـوـ بـبـحـرـ الـعـلـومـ طـابـ ثـراهـماـ .

الثانـي : عـلـامـةـ الـمـتـاخـرـينـ وـنـمـوذـجـ السـلـفـ الصـالـحـينـ الشـيـخـ فـتـحـ اللهـ النـماـزـيـ الشـيـراـزـيـ الـاـصـفـهـانـيـ الـمـعـرـوـفـ بـشـرـيـعـتـ وـشـيـخـ الشـرـيـعـةـ .

الثالثـ وـالـرـابـع : السـيـدانـ الـعـالـمـانـ السـيـدـ حـسـنـ الـصـدـرـ الـعـالـمـيـ الـكـاظـمـيـ وـالـحـاجـ السـيـدـ مـحـمـدـ الـقـزوـينـيـ عنـ السـيـدـ مـهـدـيـ الـقـزوـينـيـ عنـ خـالـهـ بـحـرـ الـعـلـومـ طـيـبـ اللهـ ثـراهـماـ .

الخامـس : الشـيـخـ الـعـالـمـ الزـاهـدـ الـحـاجـ الشـيـخـ باـقـرـ الـبـهـارـيـ الـهـمـدـانـيـ عنـ الـمـوـلـىـ حـسـينـ قـلـيـ الـهـمـدـانـيـ عنـ الـعـلـامـةـ الـاـنـصـارـيـ بـسـنـدـهـ الـمـتـقدـمـ .

وـ عنـ الشـيـخـ مـيرـزاـ حـسـينـ نـجـلـ مـيرـزاـ خـلـيلـ عنـ الشـيـخـ الـمـتـبـحـرـ الـأـخـونـدـ مـلاـ

محمد تقى الجرفادقانى (الگلپاچانى) عن جدّى العلامة الثانى الشيخ محمد تقى النجفى الاصفهانى صاحب « هداية المسترشدين في شرح اصول معالم الدين » عن جد اولاده شيخ الطائفة في عصره الشيخ جعفر النجفى صاحب كشف الغطاء عن السيد بحر العلوم عن الفريد محمد باقر الاصفهانى الشهير بالبهمانى عن والده المولى محمد اكمل عن المولى محمد باقر المجلسى غواص بحار علوم اهل البيت عليه السلام عن والده المولى محمد تقى و عن سائر مشايخه المذكورين في مجلد الاجازات من كتاب بحار الأنوار.

فصلُ

و لنا الى روایات المخالفین وکتبهم طرقٌ كثیرةً مذکورةً في الاجازات الكبيرة ونقتصر على ذكر الطرق المهمّ منها :

عن سیدنا العلامة الفقيه الآية السيد شهاب الدين النجفى المرعشى المتقدّم بطرقه الكثيرة الى كتب العامة المذكورة في المجلد الثاني من كتابه الاجازات .

ومنها: الطريق الى صحيح البخاري: فانّا نروي بطرقنا السابقة عن العلامة عن والده عن علي بن محمد الواسطي عن القاضي ابي بكر محمد بن علي المحتسب بواسط عن نور الهدى الزيني عن العالمة كريمة بنت احمد المروزى عن ابي الهيثم محمد بن مكي عن محمد بن يوسف عن محمد بن اسماعيل البخاري .

واماً الطريق الى صحيح مسلم: فعن العلامة عن رضي الدين طاووس عن الحسن الدربي عن محمد بن شهرآشوب عن ابي عبدالله محمد الفراوي عن عبدالغافر الفارسي عن ابي احمد الجلودي عن ابراهيم بن محمد بن سفيان عن ابي الحسين مسلم بن الحجاج .

والى مسند احمد بن حنبل: عن العلامة ايضاً عن والده عن علي بن محمد الواسطي عن امين الحضرة هبة الله بن محمد الشيباني عن ابي علي بن

المذهب عن احمد بن جعفر بن حمدان عن عبد الرحمن بن احمد بن حنبل عن ابيه .

وأماماً الطريق الى كتاب الجمع بين الصحاح الستة: و هي موطأ مالك و صحيحي البخاري ومسلم وسنن ابي داود وصحيح النسائي لأبي الحسن رزين بن معاوية الاندلسي ، فعن العلامة باسناده عن ابن البطريق عن عبدالله بن المنصور الباقلاني عن رزين [بن] معاوية الاندلسي .

خاتمة*

واذكر في خاتمة الإجازة رواية وهي : اخبرني والدي العلامة الشيخ الآية مجد الدين (مجد العلماء) النجفي عن والده العلامة الآية ابو المجد محمد الرضا النجفي عن العلامة الآية الشيخ فتح الله النمازي الاصفهاني (شريعت) عن العلامة الميرزا محمد باقر الخوانساري عن جدّي حجة الاسلام الحاج السيد محمد باقر الرشتى عن صاحبى (الرياض) و(القوانين) عن الفريد البهبهانى عن والده محمد اكمل عن المولى محمد باقر المجلسى عن المولى محسن المعروف بالفیض عن استاذه الحكيم الالهي فخر الطائفة الحقة المولى صدراعن استاذه السيد محمد باقر المعروف بداماد عن حاله عبدالعالى بن علي عن والده علي بن عبدالعالى الكرکي عن الشيخ علي بن هلال الجزائري عن الشيخ ابن فهد الحلبي عن علي بن الخازن عن الشهيد محمد بن مكي عن العلامة قطب الدين الرازى صاحب المحاكمات عن العلامة حسن بن يوسف عن استاذه معلم البشر نصير الملة والدين محمد المحقق الطوسي (الخواجه) عن والده محمد عن السيد فضل الله الرواندى عن السيد عماد الدين ابي الصمصاص ذي الفقار الحسني عن الشيخ ابي جعفر الطوسي (شيخ الطائفة) عن الشيخ ابي عبدالله المفید عن جعفر بن محمد بن قولويه عن محمد بن يعقوب الكليني عن علي بن ابراهيم عن ابيه عن الحسن ابن ابي الحسين الفارسي

عن عبد الرحمن عن زيد عن أبي عبد الله عليهما السلام قال : قال رسول الله ﷺ : « طلب العلم فريضة [على كل مسلم] ، ألا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ بَغَاةَ الْعِلْمِ »^(١) . واجزت له أن يروي عني بهذه الطرق جميع كتب أصحابنا ورواياتهم مما صحت لـ روایتها .

وصية

وانا اوصيه بما اوصاني به مشايخي العظام واساتذتي الكرام طاب ثراهم ، وهي : تقوى الله سبحانه و تعالى في السر والعلانية والسعى في قضاء حوائج الاخوان و سلوك طريق الاحتياط وايضاً بما اوصى به العلامة على الاطلاق ولده فخر المحققين في خاتمة قواعده و ان لا ينساني من صالح الدعوات و دعاء الخير عند مظان الاجابة .

وارجو من الله تبارك و تعالى ان يوفقه و يؤيده في اجتهاده و نشر احكام الله بيده و نصره في تأليفاته القيمة و افاضاته العالية و قد تمت هذه الاجازة المسماة بـ « فيض الباري إلى قرة عيني الهداري » دام ظله و عمره و توفيقاته و متع الله المسلمين بطول حياته و بقائه الشريف في ٢٦ من شهر جمادى الاولى سنة ١٤٠٧ . وانا العبد الفاني الحاج الشيخ مهدي مجد الاسلام النجفي الاصفهاني غياث الدين عفى الله تبارك و تعالى عنّي وعن والدي بمنه و كرمه .

الأحرق الحاج الشيخ مهدي مجد الاسلام النجفي

(١) الكافي ٣٠/١ ح ١.

((A))

فهرس
مخطوطات مكتبة آية الله النجفي

(ایران - اصفهان)

خط سبتي

تأليف

العلامة المحقق السيد احمد الحسيني

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله ، والصلوة على محمد رسول الله ، وعلى آله آل الله .
بنيت في السنوات الأخيرة ، على صنع فهارس - ولو اجمالية - للكتب المخطوطية المحفوظة في المكتبات الخاصة التي أوفق للاطلاع عليها بفضل أصحابها ، أو أجد فرصة الاطلاع على مكتبات مهملة في المدارس وبعض المساجد ، وذلك لأن الاطلاع على ما فيها من الأعلاق والذخائر غير متيسر للمحققين والباحثين ولا تناح هذه الفرص الممتازة للجميع . اجتمعت لدى من هذه المكتبات آلاف من البطاقات لمخطوطات أدرجت اكثراً في موسوعتي « دليل المخطوطات » ، كل مكتبة بعنوان خاص مفرزة عن المكتبات الأخرى .

الطريقة المتبعة : أن يكون لكل مكتبة فهرس خاص مرتب على ترتيب حروف أوائل أسماء الكتب ، ثم التعريف بالكتاب اذا لم يكن موصوفاً كما ينبغي في فهارس ومصادر أخرى أو كان مجهولاً غير معروف ، ثم وصف النسخة وميزاتها اذا كان فيها ما يستحق الذكر بتفصيل .

من جملة المكتبات الخاصة التي تم الاطلاع عليها مكتبة صاحب السماحة الآية المغفور له الشيخ غيث الدين مهدي النجفي المسجد شاهي الأصبهاني تغمده الله تعالى برحمته ورضوانه . زرتها في أصبهان وتمت كتابة القائمة التي استعرضت فيها مخطوطاتها بمقدار الفرصة المتاحة لي . كما تم تصوير ما كان يهمنا منها في مركزنا « مركز احياء التراث الاسلامي » بقم .

شاء أخونا فضيلة العلامة الأجل الشيخ هادي النجفي ، أن يكون هذا المسرد جزءً من الكتاب الذي ينوي اصداره بمناسبة الذكرى السنوية الأولى لوفاة والده المقدس ، وفاءً بحق الأبوة وتخليداً لذكراه .

أطلب الى العلي القدير أن يفيض على روح الوالد شابيب الرحمة والمغفرة ، ويمنّ على الولد بال توفيق والتسلية .

السيد احمد الحسيني

قم ٦ رمضان المبارك ١٤٢٢ هـ

أبواب الجنان

(أخلاق - فارسي)

تأليف: ميرزا رفيع الدين محمد بن فتح الله الواعظ القزويني (١٠٨٩)

* نسخة مخرومة الأول والآخر.

أحكام جهاد وأسباب رشاد

تأليف: السيد عيسى الحسيني الفراهاني

ألفه المؤلف إثارة للايرانيين وترغيباً لهم على الجهاد ضد الروس في الحروب المعروفة بينها وبين ايران في عصر السلطان فتح علي شاه القاجار، وضمنه أكثر أحكام الجهاد الفقهية وتکاليف مختلف الطبقات تجاهه وقدمه للملك المذكور، وهو في مقدمة وثمانية أبواب وختامة هذه عنواناتها:

باب اول: در تکاليف جهاد به شاهنشاه اسلام.

باب دوم: در تکاليف شرعیه حافظان ثغور اسلام.

باب سوم: در مهمات متعلقة علماء راشدین وفضلای مجتهدین.

باب چهارم: در مسائل اجتهادیه پیشمنازان وواعظان.

باب پنجم: در مهمات متعلقة صدور ومشیران وغيرهم.

باب ششم: در احکام جهاد به سalaran وسرداران وجنود مسلمین.

باب هفتم: در امور متعلقه بكافة مسلمین بلاد تصرفی اسلام.

باب هشتم: در تکلیف مسلمین ساکنین بلاد تصرفی کفار.

أوله: «ربنا أفرغ علينا صبراً وثبت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين .. اما بعد

بر روان دانشوران پوشیده نماند».

* سنة ١٢٥٢.

إرشاد الأذهان إلى أحكام الإيمان

تأليف: العالمة الحلبي الحسن بن يوسف بن المطهر (٧٢٦)

* نسخة من القرن الحادي عشر مخرومة الآخر.

(أصول الفقه - عربي)

أصول الفقه

تأليف: الشيخ إسماعيل بن محمد باقر الاصبهاني النجفي (١٣٧٠)
استدلالي كبير فيه مناقشات وأبحاث مع علماء الفن ، وبعض أبحاثه غير تامة .

* مهدي بن علي رضا القمي ، ليلة الأربعاء ١٥ جمادى الأولى سنة ١٣٢٠ . من أول الكتاب إلى بحث العموم والخصوص .

* سنة ١٣١٧ . فيه بحثي الاستصحاب والتعادل والترجح
وبعض مسائل من أصل البراءة .

(رجال - عربي)

إكمال منتهى المقال

تأليف: السيد ريحان الله بن جعفر الكشفي البروجردي (١٣٢٨)
تعليق قليلة على كتاب « منتهى المقال في أحوال الرجال » لأبي علي الحائري ،
وهي غير مدونة كتبت في هواشم النسخة المطبوعة على الحجر مع رمز « رح » ،
وأكثرها نقول من بعض الكتب المؤلفة في الرجال .
* التعليق يخط المؤلف .

(أدب - عربي)

إماتة الغين عن استعمال العين في معنيين

تأليف: الشيخ محمد رضا بن محمد حسين أبي المجد الاصبهاني النجفي

(١٣٦٢)

بحث أدبي أصولي مختصر في جواز استعمال اللفظ في أكثر من معنى واحد
مع شواهد لغوية، ويحلل المؤلف التفصيل الى رسالته « سلط اللآل في مسألتي
الوضع والاستعمال » ، تم في ليلة ٢٧ شعبان ١٣٥٩ باصبهان .

أوله: «لما قادني النظر الصائب والفكر الحر الذي لا تشغله الخطابيات عن الحقائق الراهنة الى جواز ارادة اكثرا من معنى من لفظ واحد».

* نسخة بخط المؤلف كتبها في السابع والعشرين من شعبان ١٣٥٩ باصبهان.

الإنجيل

(الكتاب المقدس - عربي)

* من القرن العاشر ، وبعد الكتاب فهارس جيدة له .

إيناس سلطان المؤمنين باقتباس علوم الدين

تأليف: السيد محمد بن علي بن حيدر الموسوي العاملي (١١٣٩)

* المجلد الأول من الكتاب .

بحار الأنوار

تأليف: المولى محمد باقر بن محمد تقى المجلسي (١١١٠)

* المجلد الثامن ، نسخة مصححة .

* كتاب الصلاة ، نسخة مخرومة الأول والآخر وفي أولها رسالة «الأوزان والمقادير» للمجلسي أيضاً بخط يغاير خط الكتاب .

تاریخ اصحابهان

تأليف: السيد مصلح الدين بن شهاب الدين المهدوي الاصفهاني (١٤١٥)

* بخط المؤلف في ثلاثة مجلدات .

تبصرة المتعلمين في أحكام الدين

تأليف: العالمة الحلبي الحسن بن يوسف بن المطهر (٧٢٦)

* نسخة من القرن العاشر مخرومة الأول والآخر .

تحرير القواعد المنطقية في شرح الشمسية

تأليف: قطب الدين محمد بن محمد الرازي البويعي (٧٦٦)

* محمد حسن القمي ، يوم الخميس رابع صفر ١٢٢٢ للأخ الأعز الحسين في مدينة كاشان ، مقدمة الكتاب لم تكتب في النسخة .

(فلك - عربي)

تحرير المسطي

تأليف : نصير الدين محمد بن محمد بن الحسن الطوسي (٦٧٢)
* محرم ١٠١٤ .

(فقه - عربي)

تذكرة الفقهاء

تأليف : العلامة الحلبي الحسن بن يوسف بن المظفر (٧٢٦)

* محمد نبي ، ١٣ جمادى الأولى سنة ١١٢٣ . من أحكام الغصب إلى النكاح .

(دعاة - فارسي)

ترجمة مفتاح الفلاح

ترجمة : جمال الدين محمد بن الحسين الخوانساري (١١٢٥)

* شمس الدين محمد بن هداية الله الأنصارى ، سلخ شهر رمضان ١٠٨٥ ، نسخة مجذولة جيدة أتم مقابلتها سيف الله ابن سلطان علي القاري في سنة ١١١٨ .

(فلسفة - فارسي)

ترجمة نقد فلسفة دارون

ترجمة : الشيخ مجد الدين بن محمد رضا النجفي الاصبهاني (١٤٠٣)

الأصل لوالده الشيخ محمد رضا أبي المجد الاصبهاني النجفي .

* أوراق مبعثرة بخط المترجم .

(Hadith - عربي)

التوحيد

تأليف : الشيخ الصدوق محمد بن علي ابن بابويه القمي (٣٨١)

* عبد الحسين بن عناية الله النجفي ، ربيع الآخر ١٠٣٠ ، نسخة معربة مصححة مجذولة .

جُنة الأمان الواقية وجَنة الإيمان الباقيَة

تأليف: الشيخ تقى الدين إبراهيم بن علي الكفعumi (٩٠٥)

- * محمد مقيم بن محمد شفيع، ليلة الجمعة سلخ محرم ١٠٩٤ كما في آخر «دعوات الأسماء» للسهوردي المكتوب قبل الكتاب والذي أتم مقابلته على نسختين أبوالقاسم بن محمد علي الأصفي في يوم الثلاثاء ١٢ رجب ١١٠٨، وبعد الكتاب كتبت رسالة «محاسبة النفس» للكفعumi أيضاً.
- * نظام الدين بن صادق التويسركاني، سنة ١٠٨٢ في المدرسة الشابورية. النسخة مخرومة الأول.

(منطق - عربي)

حاشية تهذيب المنطق

تأليف: نجم الدين عبد الله بن الحسين اليزدي (٩٨١)

- * الحاج محمد بن علي الجيلاني، أواخر ربيع الأول ١٠٢٣، نسخة مخرومة الأول.

(تراث - عربي)

حاشية روضات الجنات

تأليف: الشيخ محمد رضا بن محمد حسين أبي المجد الاصبهاني النجفي

(١٣٦٢)

- * بخط المؤلف على هامش النسخة المطبوعة سنة ١٣٠٦ على الحجر، وقد دونها السيد عبد الحجة البلاغي في رسالة وطبعها بطهران في جمادى الثانية ١٣٦٨ بعنوان «أعلاط الروضات».

(دعاء - عربي)

حاشية الصحيفة السجادية

تأليف: مير داماد محمد باقر بن محمد الحسيني الأسترآبادي (١٠٤١)

- * يوم الأربعاء عاشر جمادى الأولى سنة ١٠٦٥، النسخة مصححة ماعدا الأوراق الأخيرة.

حاشية شرح ديوان المتنبي للواحدى

تأليف: الشيخ محمد رضا بن محمد حسين أبي المجد الاصبهاني النجفي

(١٣٦٢)

* بخط المؤلف مكتوبة على هوامش النسخة المطبوعة

بالهند سنة ١٢٧١.

حاشية شرح هداية الحكمة

تأليف: كمال الدين حسين بن معين الدين الميدبدي اليزدي (ق ١٠)

* نقى بن محمد تقى، يوم الثلاثاء رابع ربيع الأول ١٠٩٥.

(فلسفة - عربي)

حل مشكلات الإشارات والتنبيهات

تأليف: نصير الدين محمد بن محمد بن الحسن الطوسي (٦٧٢)

* نسخة من القرن العاشر مصححة مقابلة درس فيها أحد

العلماء.

حياة القلوب

(سيرة المعصومين - فارسي)

تأليف: المولى محمد باقر بن محمد تقى المجلسى (١١١٠)

* نسخة مخرومة الآخر.

(نحو - عربي)

الخلاصة في النحو (ألفية ابن مالك)

نظم: جمال الدين محمد بن عبد الله ابن مالك الطائي الجياني (٦٧٢)

* نسخة مخرومة الأول والآخر عليها تعاليق كثيرة.

(شعر - عربي)

ديوان أبي المجد

نظم: الشيخ محمد رضا بن محمد حسين أبي المجد الاصبهاني النجفي

(١٣٦٢)

* كاظم بن موسى بن الرضا بن جعفر كاشف الغطاء النجفي،

غرة شهر رجب ١٣٤٥، صححه وأضاف عليه أبوالمجد

صاحب الديوان بخطه.

(فقه - فارسي)

رسالة عملية

تأليف : ؟

فتواهية في أحكام الطهارة والصلة.

* نسخة حديثة مخرومة الأول والآخر.

(فقه - عربي)

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية

تأليف: الشهيد الثاني زين الدين بن علي العاملی (٩٦٦)

* حسين بن محمد التولمي ، ٢٥ جمادى الأولى ، ١١٠٤ ،
المجلد الثاني.

(دعا - عربي)

رياض السالكين في شرح صحيفة سيد الساجدين

تأليف: السيد صدر الدين علي بن أحمد المدنی الشيرازی (١١٢٠)

* محمد حسين بن جعفر بن صادق بن جواد الكلidar
الكاظمي ، غرة شعبان سنة ١١١٠ . المجلد الأول وهو
مخروم الأول .

(فقه - فارسي)

سؤال وجواب

تأليف: السيد محمد باقر بن محمد نقی حجة الإسلام الشفتي (١٢٦٠)

من كتاب الطهارة إلى الوکالة .

* نسخة حديثة .

* النسخة المطبوعة وفي أولها قطعة مخطوطۃ .

(أدب - عربي)

السيف الصنیع على رقاب منكري البديع

تأليف: الشيخ محمد رضا بن محمد حسين أبو المجد الأصبهاني النجفي

(١٣٦٢)

* نسخة جيدة الخط مصححة عليها تقریظ کتبه سماحة

السيد شهاب الدين النجفي المرعشبي في ١٨ شوال سنة
١٣٥٩ بمدينة قم.

شرائع الإسلام

تأليف: المحقق الحلي جعفر بن حسن بن يحيى بن سعيد (٦٧٢)
* حسين بن علي المازندراني القراطقاني، يوم الثلاثاء غرة
رجب ١٠٨١.

(نحو - عربي)

شرح ألفية ابن مالك

تأليف: أبي زيد عبد الرحمن بن علي بن صالح المكودي (٨٠٧)
* نسخة من القرن الثاني عشر مخرومة الآخر.

(فلك - عربي)

شرح تشيريح الأفلاك

تأليف: ؟

أول النسخة: «فنقول قبل الخوض فيه لابد أن نذكر ما يجب تقديمها».
* نسخة حديثة الكتابة مخرومة الأول والآخر.

(تصريف - عربي)

شرح التصريف

تأليف: سعد الدين مسعود بن عمر التفتازاني (٧٩٣)
* أحمد بن معصوم، سنة ٩٨٠، في هوامش النسخة تعليق
كثيرة.

(منطق - فارسي)

شرح تهذيب المنطق

تأليف: السيد علي أكبر بن نور الدين حسين الحسني الطباطبائي اليزدي
شرح ممزوج جيد، كتبه الشارح حين اشتغاله عند أستاذه مولانا محمد أمين
المستوفى.

أوله: «تهذيب منطق حمد واجب الوجود يست كه كليات وجزئيات دلائل

وحدانيت اوست».

* نسخة مخرومة الآخر.

(زيارة - عربي)

شرح زيارة الجامعة الكبيرة

تأليف: الشيخ أحمد بن زين الدين الأحسائي (١٢٤١)

* المجلد الأول وهو مصحح.

(أدب - فارسي)

شرح شواهد البهجة المرضية

تأليف: نظام الدين بن أحمد الأردبيلي (نحو ١١٥٠)

* سنة ١١١٣؟.

(فلك - عربي)

شرح الملخص

تأليف: موسى بن محمد بن محمود قاضي زاده الرومي (٨١٥)

* نسخة من القرن العاشر عليها تعليق بعضها بتوقيع

«ملا علي».

(فلسفة - عربي)

شرح حكمة العين

تأليف: ؟

أورد فيه حواسبي قطب الدين الشيرازي.

* نسخة من القرن الحادي عشر مخرومة الأول والآخر.

(أدب - عربي)

شرح الخطبة التطنجية

تأليف: السيد كاظم بن القاسم الحسيني الرشتبي (١٢٥٩)

* عبد الله بن محمد الحسيني الكدكني الخراساني ، في عصر
الشارح . المجلد الثاني من الكتاب.

(تصريف - عربي)

شرح الشافية

تأليف: نظام الدين حسن بن محمد القمي النيسابوري (٧٢٨)

* أحمد الشهري بابكي ، يوم الثلاثاء من شهر رجب ١٢٢١ .

(نحو - عربي)

شرح قطر الندى

تأليف : جمال الدين عبد الله بن يوسف ابن هشام النحوي (٧٦١)

* حسين بن محمد يوسف بيك الخشتى الكاظمى ، يوم الجمعة ٢٣ شوال ١٢٢٧ .

(نحو - عربي)

شرح كتاب في النحو

تأليف : ؟

شرح ممزوج مختصر .

* من القرن الثامن ، مخروم الأول والآخر وبعده أوراق من حاشية على كتاب نحوى .

(فلك - فارسي)

شرح هيئت فارسي

تأليف : ؟

* نسخة مخرومة الأول والآخر .

(حدیث - فارسي)

الصافى في شرح الكافي

تأليف : المولى خليل بن الغازى القزويني (١٠٨٩)

* مظفر على بن غضنفر على الكاشانى ، رابع عشر ذى القعدة ١٠٩٢ . كتاب الجهاد إلى المعيشة .

(دعاء - عربي)

الصحيفة السجادية

إنشاء : الإمام السجاد علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب عليهم السلام

* نسخة مجدهلة مخرومة الآخر من القرن الحادى عشر ،
ترجمت الأدعية إلى الفارسية بين السطور .

* محمد بن إسماعيل الساكن بالغربي ، شعبان سنة ١٠٥٤ .
والملحقات بخط محمد رضا بن سلطان أحمد القاري

الخوانساري ، وكتب الحواشى الفارسية نظام الدين الخوانساري في سنة ١١١٠ ، وعليها حواش وتصحيحات بعضها من عبدالعالى بن محمد مقيم الخوانساري. وبعد الكتاب كتبت حاشية المولى محسن الفيض الكاشانى على الصحيفة ،كتبها عبدالله بن علي رضا الخوانساري وأتمها في يوم الخميس ثالث محرم ١٠٧١ بمدرسة الجدة في اصبهان .

(عقائد - عربي)

تأليف : أبي الحسن بن محمد طاهر الفتوني الناطي العاملی الاصفهانی المتوفی حدود (١١٤٠) .

موسوع جداً في مباحث الإمامة وإثبات إمامية الأئمة المعصومين عليهم السلام وبعض أحوال النبي والأئمة الاثني عشر، وهو في فاتحة ومقدمة ومقصدين وخاتمة وختام ، تم المجلد الأول منه المحتوى على المقدمة في شعبان سنة ١١٣٤ .

أوله : « الحمد لله الذي خلق العباد وأمرهم بعبادته ليدخلهم الجنة التي خلقها لهم وأوجب عليهم طلب ما كلفهم به من فنون طاعته ». * شهر رمضان ١٣٥٥ . المجلد الأول .

(فقه - عربي)

العدالة

تأليف : الشيخ إسماعيل بن محمد باقر الاصبهاني النجفي (١٣٧٠)
إستدلالي يهتم بأقوال الفقهاء .

أوله : « الحمد لله رب العالمين .. في العدالة التي تترتب عليها أحكام خاصة عند الشارع أقوال مستفادة من كلام الفقهاء ». * نسختان مخرومتان إحداهما بتصحيح المؤلف .

(دعاء - عربي)

عدة الداعي ونجاح الساعي

تأليف : أبي العباس أحمد بن محمد بن فهد الحلبي (٨٤١)

* شرف الدين بن فخر الدين الحسيني الأنصارى العاملى ،
يوم الأربعاء ثامن شهر محرم سنة ١٠٧٠ ، نسخة مصححة
فيها بلالات .

(فقه - عربي)

الفقه

تأليف : الشيخ مجد الدين بن محمد رضا النجفي الاصبهانى (١٤٠٣)

كتاب الصلاة والصوم .

* أوراق مبعثرة بخط المؤلف .

(فهرس - عربي)

فهرس تهذيب الأحكام

تنظيم : ؟

فهرس لكتب وأبواب «تهذيب الأحكام» للشيخ الطوسي ، مع ملخص جيد
للأحكام المستفادة من الأحاديث الواردة فيه ، وهو في الحقيقة دورة فقهية ملخصة
من متون الروايات .

أوله : «فهرست أبواب تهذيب الأحكام في الفقه .. باب الأحداث الموجبة
للطهارة وفيه ما يدل على وجوب إعادة الصلاة بوقوع النوم » .

* محمد بن مير حمزة الحسني ، يوم الثلاثاء من الأسبوع
الثاني من شعبان سنة ١٢٥٤ .

(أصول الفقه - عربي)

القوانين المحكمة

تأليف : ميرزا أبو القاسم بن الحسن الجيلاني القمي (١٢٣١)

* مرتضى بن ملا محمد الفروشانى الاصبهانى ، غرة
جمادى الثانية ١٢٧٥ باصبهان .

(Hadith - عربي)

الكافى

تأليف : ثقة الإسلام محمد بن يعقوب الكليني (٣٢٨)

* من كتاب الإيمان والكفر إلى العشرة، نسخة مصححة
عليها تعليق.

* من القرن الحادي عشر. كتاب الصلاة والزكاة.

* محمد حسين بن الحسين الجلبريني من قرى اصبهان
(على الورقة الأولى)، من كتاب الطهارة إلى المعيشة،
نسخة مجدولة مصححة.

(كلام - عربي)

كشف المراد في شرح تجريد الاعتقاد

تأليف: العلامة الحلبي الحسن بن يوسف بن المطهر (٧٢٦)

* نسخة من القرن الحادي عشر، عليها وقفيه بامضاء العالمة
المولى محمد باقر المجلسي.

(أصول الفقه - عربي)

كافية الأصول

تأليف: المولى محمد كاظم بن حسين الأخوند الخراساني (١٣٢٩)

* النسخة المطبوعة على الحجر سنة ١٣٢١ وعليها تعليق
قليلة من الشيخ إسماعيل بن محمد باقر النجفي الاصبهاني
بخطه.

(فقه - عربي)

كافية المقتضد (المعتقد)

تأليف: المولى محمد باقر بن محمد مؤمن المحقق السبزواري (١٠٩٠)
* محمد هادي بن إبراهيم الخواتون آبادي، سنة ١١٥٥.
المجلد الأول.

(شعر - فارسي)

گل گلشن

تأليف: الشيخ مجد الدين بن محمد رضا النجفي الاصبهاني (١٤٠٣)
* بخط المؤلف.

(تفسير - عربي)

مجد البيان في تفسير القرآن

تأليف : الشيخ محمد حسين بن محمد باقر النجفي الاصبهاني (١٣٠٨)
 تفسير موسع يتعرض المؤلف فيه الى مباحث كثيرة دينية وفلسفية وطبيعية
 وأدبية وتاريخية، كتب منه الى قوله تعالى « **الذى جعل لكم الأرض فرashaً** » [سورة
 البقرة : ٢٢] ولم يوفق للاستمرار فيه ، وله إثنتا عشرة مقدمة مهمة في فضل القرآن
 الكريم وتاريخه وكيفية نزوله وآداب التلاوة وما الى ذلك .

لم يسمه المؤلف باسم خاص ، وإنما سمي بما ذكر في طبعته الأخيرة .
 أوله : « الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب نوراً لا تطفأ مصابيحه وسراجاً لا
 يخأْ توقده وبحرأً لا يدرك قعره ومنهاجاً لا يضل نهجه ». *

* بخط المؤلف .

* كتبت على نسخة المؤلف .

مجموعة

جمع : الشيخ إسماعيل بن محمد باقر النجفي الاصبهاني (١٣٧٠)
 فيها فوائد مختلفة وأحاديث وأشعار وإجازات بعض العلماء ، جمعت من دون
 ترتيب خاص وبعضها فارسي . *

* بخط المؤلف .

مجموعة :

١ - الفوائد الرجالية

تأليف : السيد محمد مهدي بن المرتضى بحر العلوم النجفي (١٢١٢)

٢ - حاشية خلاصة الأقوال

تأليف : الشهيد الثاني زين الدين بن علي العاملي (٩٦٦)

* من القرن الثاني عشر والكتاب الثاني مخروم الآخر . بين
 الكتابين جمعت إجازات كتبت للسيد محمد مهدي
 بحر العلوم وغيره .

مجموعة فيها :

١ - مسائل العلوم

(متفرقات - عربي)

تأليف : الشيخ مجد الدين بن محمد رضا النجفي الاصبهاني (١٤٠٣)

(شعر - عربي)

٢ - المختار من القصائد والأشعار

تأليف : الشيخ مجد الدين بن محمد رضا النجفي الاصبهاني

* بخط المؤلف .

مجموعة فيها :

١ - كشف الريبة عن أحكام الغيبة

(أخلاق - عربي)

تأليف : الشهيد الثاني زين الدين بن علي العاملي (٩٦٦)

(فقه - فارسي)

٢ - صيغ النكاح

تأليف : المولى محمد باقر بن محمد تقى المجلسى (١١١٠)

(عقائد - عربي)

٣ - الاعتقادات

تأليف : الشيخ الصدوق محمد بن علي ابن بابويه القمي (٣٨١)

(حديث - عربي)

٤ - مصباح الشريعة

منسوب إلى : الإمام الصادق جعفر بن محمد عليه السلام

(عقائد - عربي)

٥ - الاعتقادات

تأليف : المولى محمد باقر بن محمد تقى المجلسى

(فقه - فارسي)

٦ - الرضاع

تأليف : المولى محمد باقر بن محمد تقى المجلسى

(حديث - فارسي)

٧ - شرح حديث همام

تأليف: المولى محمد تقى بن مقصود على المجلسى

(Hadith - Arabic)

٨- الأحاديث القدسية

منسوبة إلى: الإمام علي بن أبي طالب عليه السلام

* يوم الثلاثاء ٢٦ شوال ١٠٩٦ (آخر اعتقادات الصدوق).

مجموعة فيها:

(نحو - عربي)

١- التذكرة

تأليف: الحاج كريم خان بن إبراهيم الكرمانى (١٢٨٨)

(أدب - فارسي وعربي)

٢- شرح شواهد التذكرة

تأليف: السيد محمد باقر بن محمد جعفر الشريف الطباطبائى

شرح الشواهد الشعرية «للذكرة» بالعربية على الأكثر ثم ترجمتها الشارح إلى الفارسية، وهي على ترتيب أبواب الأصل. تم في الخامس عشر من شوال سنة ١٢٨١.

أوله: «الحمد لله رب العالمين.. اني لما رأيت أنه أشرق ضياء التذكرة في
إيضاح المسائل النحوية التي لم يكشف إلى الآن لثامها».

* كاظم بن حسن بن كاظم الحسيني الرشتى، الكتاب الأول

في يوم الأربعاء ١٨ رجب ١٢٩٦ والكتاب الثاني في
٢٩ محرم ١٢٩٢.

مجموعة فيها:

(عقائد - فارسي)

١- رساله يوحنا الذمي

تأليف: ؟

(عقائد - فارسي)

٢- الرجعة

تأليف: ؟

شرح المؤلف في رسالته هذه عشرين آية قرآنية وعشرين حديثاً مأثورة وردت في رجعة الأئمة المعصومين عليهم السلام .

أوله: «.. وچونکه این کلام کیمیای مخدومان غریب چنانکه در مسامع اکثر انام حتی بعضی از علماء و فضلاء غریب می‌نماید» .

(حدیث - عربی)

٣ - ملحمة الإمام الصادق عليه السلام

تألیف : ؟

أوله: « خبر الملحمة المروية .. رواه أبو بصير قال حضرت مجلس الإمام أبي عبدالله جعفر بن محمد الصادق عليه السلام » .

(طب - عربی)

٤ - القانونچه

تألیف: القاضي محمود بن محمد الچغمینی (ق ٩)

(فقه - عربی)

٥ - كشف المدارك

تألیف: المولى محمد رفیع بن رفیع الجیلانی الاصبهانی (ق ١٣)

حاشیة استدلالية على كتاب « مدارك الأحكام » للسيد محمد العاملی ، وفي النسخة قطعة من كتاب الصلاة .

* الرسائلتان الأوليان كتبتا سنة ١٢٦٤ والرسالتان الثالثة والرابعة مخرومتا الآخر والكتاب الخامس مخروم الأول والآخر .

مجموعة فيها :

(فلسفه - عربی)

١ - تحقيق كلمة التوحيد والشهادة

تألیف: أحمد بن محمد الجندي

مباحث فلسفية حول كلمة التوحيد والشهادة « لا إله إلا الله » ، وهي في مقدمة وثلاثة مقاصد فيها أبحاث .

أوله: « يا هادي السالكين في مسالك التوحيد يا سامع مناجاة المستغرقين في

بحر التوحيد يا من بيده فتح باب كل شيء».

(تفسير - عربي)

٢ - حاشية أنوار التنزيل

تأليف: بهاء الدين محمد بن الحسين العاملي (١٠٣٠)

* الكتاب الأول من القرن التاسع ، والثاني من القرن العاشر
وهو مخروم الآخر. وفي المجموعة أوراق مبعثرة من كتب
شتى .

مجموعة فيها :

(تقويم - فارسي)

١ - معرفة التقويم

تأليف: إسحاق بن يوسف المنجم الجيلاني

(نحو - عربي)

٢ - العوامل

تأليف: المولى محسن بن محمد طاهر الفزويني (ق ١٢)

* محمد حسن بن خواجة علي الجيلاني ، الرسالة الأولى
في سبع شهر رمضان ١٢٤٦ والثانية في يوم الثلاثاء ١١
جمادي الثانية ١٢٤٥ .

مجموعة فيها :

(نحو - عربي)

١ - الفوائد الضيائية بحل مشكلات الكافية

تأليف: نور الدين عبد الرحمن بن أحمد الجامي (٨٩٨)

(نحو - فارسي)

٢ - شرح الكافية

تأليف: ؟

شرح ممزوج متوسط .

أوله: « الكلمة لفظ وضع لمعنى مفرد معنى كلمه در اصل لغت يك سخن
است » .

(نحو - عربي)

٣ - الجمل في النحو

تأليف : الشيخ عبد القاهر بن عبد الرحمن الجرجاني (٤٧١)

متن مختصر في القواعد النحوية وضع للمبتدئين ، وهو في خمسة فصول :
المقدمات ، عوامل الأفعال ، عوامل الحروف ، عوامل الأسماء ، أشياء منفردة . اسم
الجرجاني مصرح به في المقدمة .

أوله : « الحمد لله حمد الشاكرين .. هذه جمل رتبتها ترتيباً قريب المتناول
وضمنتها جميع العوامل تهذب ذهن المبتدئ ». .

(نحو - عربي)

٤ - العوامل المائة

تأليف : الشيخ عبد القاهر بن عبد الرحمن الجرجاني
هي الرسالة المعروفة المتداولة بين الطلبة .

* أوراق مبعثرة جمعت من عدة نسخ مخرومة .

(عقائد - فارسي)

محضر الشهود في رد اليهود

تأليف : الحاج بابا بن محمد إسماعيل القزويني اليزدي (ق ١٣)

* حسن بن عبد المجيد الحسيني الاصبهاني الشهير بسداد
قاضي عسكري ، يوم الأربعاء ١٣ ربيع الآخر ١٢٦٨ .

(حدیث - عربی)

مرآة العقول في شرح أخبار آل الرسول ﷺ

تأليف : المولى محمد باقر بن محمد تقى المجلسى (١١١٠)

* قطعة من قسم « أصول الكافي » مخرومة الأول والآخر .

(فلسفه - عربي)

المشاعر

تأليف : صدر الدين محمد بن إبراهيم الشيرازي (١٠٥٠)

* علي محمد ، سنة ١٢٣٢ ، كتب على نسخة الآقا محمد
البيهaci آبادي .

(طب - فارسي)

مفرح الروح و مفتح الفتوح

تأليف : فتح الله بن محمد رضا المرعشبي التستري
 في آداب النكاح وما يتعلّق به من الأدعية والأدوية ودور الحمل ونشأة الطفل
 قبل ولادته وبعده ، تم تأليفه في غرة ذي الحجة سنة ١٢٥٤ ، وهو في أربعة مراحل
 هي :

مرحلة اول : در حل مربوط .

مرحلة دوم : در اعانت بر حمل .

مرحلة سوم : در محافظت جنين ومنع سقط وسهولت ولادت .

مرحلة چهارم : در محافظت أولاد وفواید دیگر .

أوله: «فتح مهمات بحمد قاضي الحاجات وحل مشكلات بصلوات بر سيد
 كاينات وسلام برآل آن خلاصه موجودات است» .

* ثاني شهر صفر ١٢٥٥ .

مقتل الحسين عليه السلام

تأليف : أبي مخنف لوط بن يحيى الأزدي (١٥٧)
 النسخة المعروفة غير المعتمدة .

* محمد حسن بن عبد الرسول الحسيني الخودروقي ، ثامن
 ذي الحجة ١٣٠٤ .

(حدیث - عربی)

من لا يحضره الفقيه

تأليف : الشيخ الصدوق محمد بن علي ابن بابويه القمي (٣٨١)

* عيد بن الحسين بن عبد الله بن القاسم النجفي ، ثاني شهر
 رمضان ١٠٤٤ في النجف الأشرف . نسخة مصححة عليها
 تعليق ، وفي آخر الجزء الأول منها انهاء كتبه محمد بن علي
 البنائي لكتاب النسخة في عاشر شوال ١٠٤٤ ، وفي آخر
 الجزء الثاني منها بلاغ كتبه له عيسى بن محمد في شهر
 رمضان ١٠٤٤ .

المنتخب وجمع المراثي والخطب

تأليف: الشيخ فخر الدين بن محمد علي الطريحي (١٠٧٨)

* محمود بن عز الدين الطريحي النجفي المسلمي العزيزي، خامس شعبان ١٠٨٨.

(تفسير - فارسي)

منهج الصادقين في إلزام المخالفين

تأليف: المولى فتح الله بن شكر الله الكاشاني (٩٨٨)

* من القرن الحادي عشر وعليها وقفيه بتاريخ ثالث رجب ١١٠١. المجلد الثاني من خمس مجلدات.

(فقه - عربي)

نجمة المرتاد في شرح نجاة العباد

تأليف: الشيخ محمد رضا بن محمد حسين أبي المجد الاصبهاني النجفي

(١٣٦٢)

* نسخة جيدة في أولها إجازة السيد حسن الصدر الكاظمي للمؤلف كتبها في ليلة السبت ١٤ ذي القعده ١٣٣٣.

(متفرقه - عربي)

النواجح والروزنامح

تأليف: الشيخ محمد رضا بن محمد حسين أبي المجد الاصبهاني النجفي

(١٣٦٢)

* بخط المؤلف.

(أصول الفقه - عربي)

نهاية الوصول إلى علم الأصول

تأليف: العلامة الحلبي الحسن بن يوسف ابن المطهر (٧٢٦)

* نسخة من القرن الثاني عشر مخرومة الآخر.

(جغرافيا - عربي)

وفاء الوفا بأخبار دار المصطفى

تأليف: نور الدين علي بن أحمد السمهودي (٩١١)

* يوم الأربعاء ثامن جمادى الأولى سنة ١٠٦٠، تم مقابلتها

في حادي عشر محرم سنة ١٠٦١ . نسخة مخرومة الأول .

وقاية الأذهان والألباب ولباب أصول السنة والكتاب

(أصول الفقه - عربي)

تأليف: الشيخ محمد رضا بن محمد حسين أبي المجد الاصبهاني النجفي

(١٣٦٢)

مسائل أصولية درس المؤلف فيها وكتبها في قصاصات ثم رتبها في هذا الكتاب ، كثير منها مستفاد من أبحاث أساتذته وخاصة أبحاث السيد محمد الفشاركي الاصبهاني ، وجملة منها توصل إليها بفكرة وتحقيقه ، وفيه نقولات عن بعض الأعلام مع المناقشة فيها . تم تأليفه في ١٤ جمادى الثانية سنة ١٣٤٦ .

أوله: « أما بعد حمد الله الذي جعل الحمد أول كتابه وآخر دعوى ساكني دار

ثوابه والصلوة على محمد وآلـ الطـاهـرـينـ منـ ولـدـهـ وـالـصـالـحـينـ منـ أـصـحـابـهـ ». *

* قطعة بخط المؤلف وأوراق منها بخط كاتب آخر .

اليواقتـ الحـسانـ فـيـ تـفـسـيرـ سـوـرـةـ الرـحـمـنـ

(تفسير - عربي)

تأليف: الشيخ مجد الدين بن محمد رضا النجفي الاصبهاني (١٤٠٣)

تفسير مختصر يهتم المؤلف فيه بنقل آراء بعض المفسرين ويتصدى خاصة

لبيان السرفي تكرار آية الآلاء ، كتبه لسؤال بعض الأخوان وقدم له مقدمة في إعجاز

القرآن الكريم . بلغ فيه إلى آية « سنفرغ لكم أيها الشلان » ولم يتمه .

أوله: « الحمد لله بارئ النسم و خالق العالم الذي أوجدنـاـ مـنـ كـتـمـ العـدـمـ وـالـصـلـوةـ

والسلام على المنفذ الأعظم ». *

* نسخة بخط المؤلف .

فهرست اعلام

رسول الله ﷺ	223, 219, 196, 194, 193, 190, 186, 178
امير المؤمنين علیه السلام	240, 190, 178, 70, 34, 14, 13
فاطمه زهراء علیها السلام	190
امام حسن مجتبی علیه السلام	186
امام حسین علیه السلام	196, 190, 187, 186, 155, 95, 16
امام سجاد علیه السلام	234
امام صادق علیه السلام	241, 239, 219
امامین کاظمین علیهم السلام	190
امام علی بن موسی الرضا علیه السلام	201, 190, 186, 16
امامین عسکریین علیهم السلام	190
امام مهدی (عج)	198, 149
زینب کبری علیها السلام	190
ابوالفضل العباس علیه السلام	185, 58
رقیه خاتون علیها السلام	190
داود علیه السلام	194

* * *

آل آقا « حکمت »	159
ابراهیم بن محمد بن سفیان	217
ابراهیم قزوینی	87
ابن البطريق	218
ابن فهد الحلي	218
ابو احمد الجلوسي	217

ابو بكر محمد بن علي	٢١٧
ابو تراب موسوى خوانسارى نجفى	٥٠
ابو الحسن اصفهانى	١٢٥، ١٢٣
ابو الحسن بن محمد طاهر الفتوتى النباتي العاملى الاصفهانى	٢٣٥
ابو الحسن مهدوى	٨٣
ابو الحسين مسلم بن الحجاج	٢١٧
ابو زيد عبد الرحمن بن علي بن صالح المكودى	٢٣٢
ابو العباس أحمد بن محمد بن فهد الحلى	٢٣٦
ابو عبدالله محمد الفراوى	٢١٧
ابو عبدالله المفید	٢١٨
ابو علي بن المذهب	٢١٧
ابو القاسم بن الحسن الجيلاني القمي	٢٣٦
ابو القاسم بن محمد علي الآصفى	٢٢٩
ابو القاسم حسينى دهكردى	٥٠
ابو مخنف لوط بن يحيى الأزدي	٢٤٤
ابو الهيثم محمد بن مكى	٢١٧
احمد بن جعفر بن حدان	٢١٨
احمد بن زين الدين الأحسائى	٢٣٣
احمد بن عبدالله خوانسارى	١٩
احمد بن محمد الجندي	٢٤١
احمد بن معصوص	٢٣٢
احمد بهبهانى	١٣
احمد حسينى اشكورى	٢٢٤، ١٧٨، ١٣٤، ١٠٦، ٣١، ١٠
احمد حسينى زنجانى	١١١، ٩٦
احمد الشهربابکي	٢٣٤
احمد موسوى خوانسارى « آية الله حاج سيد »	٩٦
احمد مهديان	١٣٠

احمد میرزا عضد الدولة.....	۳۴
احمد النراقي.....	۲۱۶
استادی « حاج شیخ رضا».....	۱۷۵، ۱۳۳، ۱۱۱، ۱۰۸، ۱۰۶، ۱۰۵، ۲۶
إسحاق بن يوسف المنجم الجيلاني.....	۲۴۲
اسماعیل صدر.....	۵۰
اسماعیل غروی.....	۱۳۰
اسماعیل هاشمی طالخونچه‌ای.....	۱۳۰
الله وردی بیک.....	۱۴، ۱۳
أمان الله قودجانی	۱۵۶
بابا بن محمد إسماعيل القرزياني اليزدي.....	۲۴۳
باقر البهاري الهمداني	۲۱۶
بحر العلوم	۲۱۷، ۲۱۶، ۱۰۵، ۸۰
بدیع الزمان فروزانفر.....	۱۵۸
بهائی « شیخ ».....	۱۲۹
بهاء الدين محمد بن الحسين العاملي.....	۲۴۲
بهجت خانم	۱۱۲
بیگم صاحب.....	۵۷
تاج الدوله طاووس خانم اصفهانيه	۳۳
تقی الدین إبراهیم بن علی الکفعی	۲۲۹
تقی نجفی	۱۱۲
جابری.....	۵۳
جامی	۱۵۶
جعفر بن حسن بن یحیی بن سعید الحلی	۲۳۲
جعفر بن محمد بن قولویه	۲۱۸
جعفر جعفری لنگرودی	۱۵۸
جعفر حلی	۸۸، ۸۲
جعفر کاشف الغطاء	۱۷۴، ۴۳، ۳۰، ۱۵
جعفر النجفی	۲۱۷

جلال الدين فرزند آية الله آقا نجفى.....	١١٢، ٧٣
جلال الدين محدث أرموى.....	١٥٨
جمال الدين عبد الله بن يوسف ابن هشام النحوي.....	٢٣٤
جمال الدين محمد بن الحسين الخوانساري.....	٢٢٨
جمال الدين محمد بن عبد الله ابن مالك الطائي الجياني.....	٢٣٠
جمال الدين نجفى اصفهانى «آية الله حاج شیخ».....	٥٧
جواد بلاعى.....	١٠٤
حاجيه خانم زوجه مرحوم آقا جمال الدين چهارسوقى.....	٥٨
حبيب الله رشتى	٧٠، ٦٦
حبيب الله عراقى	٨٨
حبيب الله فضائلى	١٨٠
حبيب الله نير	١١٣
الحسن ابن أبي الحسين الفارسي.....	٢١٨
حسن ابن شیخ جعفر کاشف الغطاء.....	٤٤
حسن بن عبد المجید الحسینی الاصبهانی الشهیر بسادات قاضی عسکری.....	٢٤٣
حسن بن على حسینی معروف به مدرس	٢٠
حسن بن محمد معصوم رضوی مشهدی	٢٠
حسن بن یوسف	٢١٨
حسن بن یوسف بن المطهر حلی	٢٤٥، ٢٣٧، ٢٢٨، ٢٢٧، ٢٢٦
حسن تقى زاده.....	١٥٨
حسن حسینی	١٣٠
حسن خان جابری انصاری	١١٤، ٤٠، ٤٨
الحسن الدربي.....	٢١٧
حسن دیانی نجف آبادی.....	١٣٠
حسن الصدر العاملی الكاظمی.....	٢٤٥، ٢١٦، ١٠٦، ٩٤، ٩٣، ٩٢، ٩١، ٩٠، ٢٦
حسن فقیه امامی.....	١٣٠
حسین بن علی المازندرانی القراطقانی	٢٣٢
حسین بن محمد التولمی	٢٣١

حسین بن محمد یوسف بیک الخشتوالکاظمی	۲۳۴
حسین بن مهدی حلی قزوینی	۹۰
حسین خوانساری	۱۴۳، ۲۰
حسینعلی بن نوروز علی تویسرکانی اصفهانی	۲۰
حسینعلی راشد یزدی	۱۵۸
حسینعلی منتظری «آیة الله حاج شیخ»	۱۳۰
حسیننقی همدانی	۲۱۶، ۸۸
حسین نجفی	۱۴۵
حسین نوری	۲۱۶، ۹۰، ۸۸
حسین ورنامخواستی لنجانی اصفهانی	۲۰
حکمت آل آقا	۱۵۸
حیدر علی جبل عاملی	۱۳۰
حیدر علی محقق	۱۴۵، ۹۶
خانم نجفی	۱۱۲
خلیل بن الغازی القزوینی	۲۳۴
خلیل کمره‌ای	۹۶
داود ابن میرزا محمد مهدی شهید اصفهانی خراسانی	۲۰
راضی نجفی	۶۶
رباب بیگم	۸۷، ۷۹
رحمت الله فشارکی	۱۳۰
رحیم ارباب	۱۲۰
رزین بن معاویة الاندلسی	۲۱۸
رضا مدنی کاشانی «آیة الله حاج آقا»	۹۶
رضا همدانی	۸۸
رضی الدین طاووس	۲۱۷
رفیع الدین محمد بن فتح الله الواقعه القزوینی	۲۲۵
روح الله موسوی خمینی «آیة الله امام سید»	۹۶
ریحان الله بن جعفر الكشفي البروجردی	۲۲۶

زين الدين بن علي العاملي.....	٢٣٩، ٢٣٨، ٢٣١
زين العابدين ذو المجددين	١٥٨
سعد الدين مسعود بن عمر القفاراني	٢٣٢
سلطان محمد ميرزا سيف الدولة	٣٣
السهروردي.....	٢٢٩
سيف الله ابن سلطان علي القاري	٢٢٨
شجاع الدين ابن قطان.....	١٠٦
شجاع الدين عالم ديني ابراهيم آباد.....	١٠٧
شرف الدين بن فخر الدين الحسيني الانصاري العاملي	٢٣٦
شمس الدين محمد بن هداية الله الانصاري.....	٢٢٨
شهاب الدين حسيني مرعشى نجفى «آية الله سيد»	١٦٧، ١٦٦، ١٠١، ٩٦، ٢٢
شهربانو.....	٢٣٢، ٢١٧، ٢١٦، ١٧٥، ١٧٢، ١٧١، ١٧٠
صدر الدين عاملی	٣٠
صدر الدين علي بن أحمد المدني الشيرازي	٨٠، ٧٩، ٦٥
صدر الدين فرزند آقا سيد ابو جعفر خادم الشريعة.....	٧٩
صدر الدين محمد بن إبراهيم الشيرازي.....	٢٤٣
صدقى جميل زهاوى	١٠٧
صمد اسماعيل زاده.....	١٠
ضياء الدين عراقي «آية الله شيخ»	١٠٨، ١٠٤
طاووس خان.....	٣٤
طهراني «آغا بزرگ»	١٢٦، ٧٧، ٥١، ٣٠، ٢٥
ظل السلطان.....	٥٤
عباس ايزدى نجف آبادى	١٣٠
عباس عبيرى	٥٧
عباسعلی ادیب اصفهانی	١٢٩، ٩٦
عباس قمى	٨٠، ٧٤، ٦٧، ٤٤، ١٧

Abbas Kāshif al-Ghṭāe	٥٠
Abdālāh b. ʻAlī Rāḍā al-Khwāṣarī	٢٣٥
Abdālāh b. Muḥammad Ḥusaynī al-Kakkī al-Kharāṣanī	٢٢٣
Abdālāh b. al-Mansūr al-Baqalānī	٢١٨
Abdālāh Tastri	١٢٩
Abdālāh Mūjtahidī Tibrīzī	٩٧
Abd al-Jawād b. Muḥammad ʻAlī b. Aḥmad Ṭūnī Ḥarāṣanī	٢١
Abd al-Ḥuqqa al-Blaġī	٢٢٩
Abd al-Ḥusayn b. ʻAṇāyah Allāh al-Najfi	٢٢٨
Abd al-Ḥusayn Zirīn Kūb	١٥٨
Abd ar-Raḥmān b. Aḥmad b. Ḥunbāl	٢١٨
Abd ar-Raḥmān ʻUrn Zīd	٢١٩
Abd ar-Raḥīm Fazīlī	١٣٠
Abd al-ʻAlāʼ b. ʻAlī	٢١٨
Abd al-ʻAlāʼ b. Muḥammad Māqīm al-Khwāṣarī	٢٣٥
Abd ʻAlī b. Amīd ʻAlī Rāshī	٨٠
Abd al-Ġafār al-Fārāsi	٢١٧
Abd al-Qāhi b. Abd ar-Raḥmān al-Ǧorjānī	٢٤٣
Abd al-Karīm Ḥāfiẓī Yazdī «Āyah Allāh Mawṣūs Ḥājj Shīḥ»	١٢٠، ٩٩، ٩٨، ٩٦، ٩٥
Abd al-Karīm Shīrāzī	١٦
Abd al-Mun‘im b. Abd Rabbī	١٠٦
ʻAz̄at Allāh Aṣḡarī	١١٢
ʻAz̄at al-Sharīʻah	١١١
ʻAz̄ al-Dīn Nafī	١١١، ٩٧
ʻUṭā al-Allāh Fiqīh Āmāmī	١١١
ʻAlī b. al-Shīḥ Abbas b. al-Shīḥ Ḥasan Ṣāḥib Anwār al-Qaḥāfah	٥٩
ʻAlī ʻAbd ar-Raḥmān Ḥusaynī al-Ṭabāṭabāī al-Yazdī	٢٣٢
ʻAlī b. Abīrahīm	٢١٨

على بن الخازن	٢١٨
على بن عبدالعالی الكرکي	٢١٨
على بن محمد رضا کاشف الغطاء	٥٠
على بن محمد الواسطي	٢١٧
على بن هلال الجزائري	٢١٨
على ببهانی	١٥٧
على الحائری	٢٢٦
على شمس تویسرکانی	١٣٠
على طباطبائی حائری	١٦
على علامه فانی اصفهانی «آیة الله حاج سید»	١١٢، ٩٧
على قارپوز آبادی زنجانی	٢١
على مدرس یزدی	١٢٠
على مستوفی انصاری	٦٠
على مشققی	١٣٠
على مظاہری	١٥٠
على نقی نقوی لکھنؤی هندی	٩٧
عماد الدین ابی الصمصاص ذی الفقار الحسني	٢١٨
عید بن الحسین بن عبد الله بن القاسم النجفی	٢٤٤
عیسی بن محمد	٢٤٤
عیسی الحسینی الفراہانی	٢٢٥
غلامعلی حاجی نجف آبادی	١٥٦
فاضل سیوری	١٠٦
فاطمه خانم	٥٥
فتح الله بن رجبعلی بن محمد صالح بن محمد شاردی قزوینی	٢١
فتح الله بن شکر الله الكاشانی	٢٤٥
فتح الله بن محمد رضا المرعشی التستری	٢٤٤
فتح الله شریعت نمازی اصفهانی «شیخ الشریعة»	٢١٨، ٢١٦، ٩٠، ٨٨، ٥٠
فتحعلی سلطان آبادی	٨١، ٨٠

فتحعلی شاه.....	۲۲۵، ۳۳
فخر الدین بن محمد علی الطریحی.....	۲۴۵
فخر المحققین.....	۲۱۹
فرج الله درزی.....	۱۵۶
فرح میرزا نتیر الدوله.....	۳۴
فرهاد «دکتر»	۱۶۰، ۸۵۸
فشارکی «آیة الله حاج شیخ محمد حسین».....	۷۱، ۷۰
فضل الله اعتمادی متخلص به «برنا».....	۲۰۲، ۱۵۰، ۶۱، ۳۷
فضل الله بن ضیاء الدین تجویدی.....	۱۳۰
فضل الله الرواندی.....	۲۱۸
قاسم کاظمینی	۱۳۱
قدرت الله هائقی	۱۵۰
قطب الدین الرازی	۲۱۸
قطب الدین الشیرازی	۲۳۳
قطب راوندی	۱۹۳
کاشف الغطاء	۸۰، ۵۷، ۳۲
کاظم بن حسن بن کاظم الحسینی الرشتی	۲۴۰
کاظم بن القاسم الحسینی الرشتی	۲۳۳
کاظم بن موسی بن الرضا بن جعفر کاشف الغطاء النجفی	۲۳۰
کاظم معزی	۱۵۸
کریم خان بن ابراهیم الكرمانی	۲۴۰
كمال الدین حسین بن معین الدین المبیدی البیزدی	۲۳۰
كمال الدین نور بخش دهکردی	۱۵۸
گزی	۳۴
گوهرشاد بیگم	۱۴
مجتبی موسوی درچه‌ای	۱۳۱
مجتبی میر محمد صادقی	۱۴۹
مجد الدین بن محمد رضا النجفی الاصبهانی «آیة الله حاج شیخ»	۱۱۱، ۱۰۵، ۹۷، ۱۰

، ١٤٣، ١٤١، ١٤٠، ١٣٩، ١٣٨، ١٢٨، ١٢٦، ١١٧	١٦٢، ١٥٦، ١٥١، ١٥٠، ١٤٩،
٢٤٦، ٢٣٩، ٢٣٧، ٢٣٦، ٢٢٨، ٢١٨، ٢١٦، ٢٠٥، ١٨٠، ١٧٤، ١٧٠، ١٦٨، ١٦٦	
محسن اعرجي كاظمي.....	٢٥، ١٦
محسن امين.....	٤٨
محسن بن محمد طاهر القزويني.....	٢٤٢
محسن صدر الأشرف.....	١٥٨
محسن الفيض الكاشاني.....	٢٢٥، ٢١
محسنی دماوندی.....	١٥٦
محمد ابراهيم كلباسي.....	٣٣
محمد ابن مير محمد حسين شهرستانی حائری.....	٢١
محمد احمد آبادی طبیب زاده	٧٠
محمد اسماعیل نجفی اصفهانی «آیة الله حاج شیخ».....	٢٣٨، ٢٣٧، ٢٣٥، ٢٢٦، ٥٨
محمد اکمل «والد الوحید»	٢١٨، ٢١٧
محمد امامی خاتون آبادی اصفهانی نجفی.....	١١٩، ١١١
محمد أمین المستوفی.....	٢٣٢
محمد اندرمانی طهرانی.....	٨٠
محمد باقر احمدی.....	١٣٠
محمد باقر الفت	٧٣، ٥٩، ٥٣، ٤٩، ٣٤، ٣١
محمد باقر بن محمد تقی المجلسی	٢٤٣، ٢٣٩، ٢٣٠، ٢٢٧، ٢١٨، ٢١٧
محمد باقر بن محمد جعفر الشریف الطباطبائی	٢٤٠
محمد باقر بن محمد الحسینی الأسترآبادی	٢٢٩
محمد باقر بن محمد مؤمن المحقق السبزواری	٢٣٧، ١٥٨
محمد باقر بهاری همدانی	٩٠
محمد باقر چهارسوقی خوانساری اصفهانی.....	٣٥، ١٩
محمد باقر حجة الاسلام شفتی	٢٢١، ٢١٨، ٧٩، ٥٣، ٤٤، ٣٣
محمد باقر الخوانساری	٢١٨
محمد باقر الداماد	٢١٨
محمد باقر فشارکی	٥٠

-
- محمد باقر کتابی ۱۶۸، ۱۲۸، ۵۷
- محمد باقر کمره‌ای ۹۶
- محمد باقر موحد ابطحی ۱۳۰
- محمد باقر نجفی اصفهانی «آیة الله حاج شیخ» ۴۳، ۴۱، ۳۴، ۳۰، ۹
- محمد بن اسماعیل البخاری ۲۱۷، ۸۸۲، ۸۱، ۷۲، ۶۵، ۵۵، ۵۲، ۴۸، ۴۷، ۴۵، ۴۴
- محمد بن اسماعیل الساکن بالغری ۲۲۴
- محمد بن شهرآشوب ۲۱۷
- محمد بن علی ابن بابویه القمی الصدوق ۲۴۴، ۲۳۹، ۲۲۸، ۱۹۳
- محمد بن علی البنائی ۲۴۴
- محمد بن علی بن حیدر الموسوی العاملی ۲۲۷
- محمد بن علی الجیلانی ۲۲۹
- محمد بن محمد علی بن محمد شفیع خراسانی طهرانی نجفی ۲۱
- محمد بن مکّی ۲۱۸
- محمد بن مهدی حلی قزوینی ۹۰
- محمد بن میر حمزة الحسني ۲۳۶
- محمد بن یعقوب الکلینی ۲۳۶، ۲۱۸، ۸۰۸
- محمد بن یوسف ۲۱۷
- محمد البد آبادی ۲۴۳
- محمد تقی آقا نجفی اصفهانی «آیة الله حاج شیخ» ۵۵، ۷۱
- محمد تقی بن حسینعلی هروی اصفهانی حائری ۱۹
- محمد تقی بن مقصود علی المجلسی ۲۴۰
- محمد تقی الجرفادقانی ۲۱۷
- محمد تقی رازی نجفی اصفهانی «آیة الله حاج شیخ» ۱۸، ۱۷، ۱۶، ۱۴، ۱۳، ۱۱، ۹
- محمد تقی رازی نجفی اصفهانی «آیة الله حاج شیخ» ۲۱۷، ۸۸۰، ۱۳۷، ۱۱۲، ۶۹، ۴۸، ۴۳، ۳۸، ۳۶، ۳۵، ۳۴، ۳۲، ۳۰، ۲۷، ۲۱، ۲۰، ۱۹
- محمد تقی گلپایگانی ۱۹
- محمد تقی مجلسی اصفهانی ۱۹۶، ۱۳۰
- محمد تقی موسوی شفتی ۲۰۱، ۱۸۵، ۱۳۰

محمد جواد صدر عاملی	٧٣
محمد حسن بن خواجة علی الجیلانی	٢٤٢
محمد حسن بن عبد الرسول الحسینی الخودروقی	٢٤٤
محمد حسن بن محمد تقی مستجاب الدعوة خواجه‌نی اصفهانی	١٩
محمد حسن حسینی میرزا بزرگ شیرازی «آیة الله مجدد»	١٠٧، ٦٦، ٤٦، ٢٠، ١٧
محمد حسن القمی	٢٢٨
محمد حسن نجفی «صاحب جواهر»	٤٤
محمد حسن نجفی زاده	١١٢
محمد حسین نجفی اصفهانی «آیة الله حاج شیخ»	٧٣، ٧٢، ٦٦، ٦٥، ٦٣، ٥٦، ١٠
	٢٣٨، ١٢٧، ١١٢، ١١١، ٨٧، ٨٠، ٧٩، ٧٨
محمد حسین بن جعفر بن صادق بن جواد الکلیدار الکاظمی	٢٢١
محمد حسین بن الحسین الجلبرینی	٢٣٧
محمد حسین بن محمد اسماعیل متخلص به ضیاء	٣٦
محمد حسین رازی اصفهانی حائری «صاحب فصول»	١٣٤، ٨٨، ٨١، ٧١، ٢٠، ١٣
محمد حسین فاضل کوهانی	١٥٦
محمد حسین کاشف الغطاء	٨٩
محمد حسین نائینی	٧٤، ٥٠
محمد رازی « حاج شیخ»	١٢٧
محمد رحیم بیک استاجلو	١٤، ١٣
محمد رحیم شیخ الاسلام	٥٥
محمد رضا بن سلطان احمد القاری الخوانساری	٢٢٤
محمد رضا بن محمد حسین أبي المجد الاصفهانی النجفی «آیة الله»	٤٨، ٢٥، ١٠
	١٠٩، ١٠٣، ٩٩، ٩٨، ٩٤، ٩٣، ٩٢، ٩١، ٨٩، ٨٧، ٨٥، ٨١، ٧٩، ٧٣، ٥٩
	١٥٥، ١٤٣، ١٣٣، ١٢٨، ١٢٧، ١٢٦، ١٢٣، ١٢٠، ١١٩، ١١٣، ١١٠
	٢٤٦، ٢٤٥، ٢٣١، ٢٣٠، ٢٢٩، ٢٢٨، ٢٢٦، ٢١٨، ٢١٦، ١٧٨، ١٧٤
محمد رضا حسینی جلالی	١١٩، ١٠٤
محمد رضا طبسی نجفی	٩٦
محمد رضا گلپایگانی «آیة الله حاج سید»	١٠٠، ٩٦

محمد رضا مداح الحسینی	۱۳۰
محمد رضا نجفی « مهندس »	۱۴۳
محمد رفیع بن رفیع الجیلانی الاصبهانی	۲۴۱
محمد شاه	۳۴
محمد صادق بن مهدی موسوی خوانساری	۲۰
محمد صادق خاتون آبادی	۱۲۰
محمد طهرانی نجفی « شیخ »	۳۰
محمد العاملی	۲۴۱
محمد علی آقائی	۱۳۰
محمد علی ابن وحید بهبهانی	۱۴
محمد علی اوردبادی غروی	۹۷
محمد علی بن محمد شفیع خراسانی طهرانی	۱۳
محمد علی ترک	۶۶
محمد علی مدرس تبریزی	۹۷
محمد علی معروف به آقا مجتهد	۸۰، ۷۹
محمد علی معلم حبیب آبادی	۱۲۶، ۱۱۹
محمد علی موسوی درجه‌ای	۱۳۱
محمد علی نجفی اصفهانی « آیة الله حاج شیخ »	۱۲۹، ۱۲۸، ۸۰، ۵۶
محمد فشارکی اصفهانی « آیة الله سید »	۲۴۶، ۸۸
محمد فقیه احمد آبادی	۱۳۱
محمد القزوینی	۲۱۶
محمد کاظم آخوند خراسانی	۲۳۷، ۸۸
محمد کاظم یزدی « صاحب عروة الوثقی »	۸۸، ۶۶، ۵۰
محمد مشکا	۱۵۸
محمد مقیم بن محمد شفیع	۲۲۹
محمد مهدی بحر العلوم طباطبائی	۲۳۸، ۱۵
محمد میرزا فرزند فتحعلی شاه قاجار	۳۳
محمد نبی	۲۲۸

محمد نجف آبادی	١٢٠
محمد نجفی «دکتر»	١٤٤
محمد هادی بن إبراهیم الخواتون آبادی	٢٣٧
محمد هادی صدر العلماء	١٥٥، ١٤٣، ١٤٢
محمود امام جمعه زاده خوراسگانی	١٣١
محمود بن عز الدین الطریحی النجفی المسلمی العزیزی	٢٤٥
محمود بن محمد الچغمینی	٢٤١
محمود شبستری	١٣٤
محمود شهابی	١٥٩، ١٥٨
محمود میرهندي	١٩٦
محمود نجم آبادی	١٥٩
مخدره آغا بی بی	٧٩
مداح زاده	٢٠٦
مدارس خیابانی تبریزی	١٠٨، ٢٥
مرتضی انصاری «شیخ اعظم»	٢١٦، ١٠٧، ٨١، ٧٧، ٦٠، ٥٣، ٤٦، ٤٥، ٤٤، ٢٢
مرتضی بن علی اکبر هاشمی	١٣١
مرتضی بن ملا محمد الفروشانی الاصلبہانی	٢٣٦
مرتضی تمائی	١٣١
مرتضی شفیعی	١٣١
مرتضی کشمیری	٩٠، ٨٨
مرتضی مقدائی	١٣١
مریم خاتون گرجی	٣٤، ٣٣
مسیح تهرانی قمی	٨١، ٨٠
مصطفی تبریزی	١٠٤، ٩٥
مصطفی صفائی حسینی خوانساری «آیة الله سید»	٩٧
مصطفی کاشانی	٥٠
مصطفی مهدوی هرستانی «آیة الله سید»	١٢٦، ٩٧
مظفر علی بن غضنفر علی الكاشانی	٢٣٤

مظفر کاظمینی	۱۳۱
معتمد الدوله منوچهرخان گرجی	۳۴
منیر الدین بروجردی	۱۲۰، ۵۰
موحد ابطحی « سید حجه »	۱۲۸، ۳۲
موسی بن محمد بن محمود قاضی زاده الرومي	۲۲۳
موسی نجفی	۵۷، ۵۶
مولی زین العابدین گلپایگانی	۲۰
مهدوی « سید مصلح الدین »	۸۳، ۷۷، ۵۷، ۵۶، ۵۴، ۵۳، ۳۱
	۲۲۷، ۸۷۵، ۱۷۴، ۱۶۶، ۱۳۶، ۱۲۷، ۹۷
مهدی ابن ملا محسن ابن ملا سمیع کرمانشاهی	۲۱
مهدی إلهی قمشهای	۱۵۸
مهدی امامی	۲۰۱
مهدی بحر العلوم	۲۱۶
مهدی بن علی رضا القمي	۲۲۶
مهدی جویباره‌ای	۵۷
مهدی حائری یزدی	۱۵۸
مهدی حکیم	۱۰۸
مهدی غیاث الدین مجده الاسلام نجفی « آیة الله حاج شیخ »	۱۰۵، ۷۴، ۳۵، ۳۱، ۲۶، ۱۰
	۱۷۳، ۱۷۲، ۱۷۱، ۱۶۸، ۱۶۶، ۱۵۳، ۱۴۳، ۱۴۰، ۱۳۸، ۱۳۱، ۱۲۳
	۱۸۷، ۱۸۶، ۱۸۵، ۱۸۴، ۱۸۳، ۱۸۲، ۱۸۱، ۱۷۹، ۱۷۷، ۱۷۵، ۱۷۴
	۲۲۳، ۲۱۹، ۲۰۸، ۲۰۷، ۲۰۱، ۱۹۸، ۱۹۷، ۱۹۳، ۱۹۰، ۱۸۹، ۱۸۸
مهدی القزوینی	۲۱۶
مهدی قلیخان	۱۴
مهدی قلیخان بیگلی	۱۳
مهدی گجوری شیرازی	۲۱
مهدی نجفی مسجد شاهی « آیة الله حاج شیخ »	۱۳۷، ۱۱۲، ۷۲، ۵۶
میرزا اردستانی	۱۲۰
میرزا باقر شکی	۶۶

میرزا خلیل کمره‌ای	۱۵۸
میرزا داود خراسانی	۱۶
میرزا محمد مهدی اصفهانی	۱۶
نادر شاه افشار	۱۳
ناصر باقری بیدهندی	۱۷۰
ناصر الدین انصاری قمی	۱۶۸
نجم الدین عبد الله بن الحسین البیزدی	۲۲۹
نزهت خانم	۱۱۲
نسمه خاتون معروف به حبایه	۴۳، ۳۰
نصرت بیگم امین «بانوی ایرانی»	۹۷
نصریل الدین محمد بن محمد بن الحسن الطوسی	۲۲۰، ۲۲۸
نظام الدین بن احمد الاردبیلی	۲۳۳
نظام الدین بن صادق التویسرکانی	۲۲۹
نظام الدین حسن بن محمد القمی النیسابوری	۲۳۳
نظام الدین الخوانساری	۲۲۵
نقی بن محمد تقی	۲۳۰
نور الله نجفی اصفهانی «آیة الله حاج شیخ»	۱۲۷، ۱۲۰، ۸۳، ۸۲، ۸۱، ۸۰، ۷۳، ۶۹، ۵۷
نور الدین عبد الرحمن بن احمد الجامی	۲۴۲
نور الدین علی بن احمد السمهودی	۲۴۵
نور الدین فرزند سید ابو جعفر خادم الشریعه	۷۹
نور الدین نجفی	۱۱۱
نور الهدی الریزی	۲۱۷
وحید بهبهانی	۲۱۸، ۱۵، ۱۳
هادی بن مهدی سبزواری	۲۲
هادی نجفی « حاج شیخ»	۲۲۴، ۲۱۵، ۱۷۰، ۱۳۱، ۱۰
هبة الله بن محمد الشیبانی	۲۱۷
هدایة الله أبیرسیجی شاهروودی	۲۲
یحیی مدرس بیدآبادی	۵۰

فهرست كتب

آئينه پژوهش «مجله».....	۱۶۸
أبواب الجنان.....	۲۲۵
الاجازات.....	۲۱۷
الجازة الشاملة للسيدة الفاضلة.....	۱۰۴
اجوبة المسائل.....	۲۲
الأحاديث القدسية.....	۲۴۰
احسن الوديعة.....	۴۸
أحكام جهاد وأسباب رشاد.....	۲۲۵
أحكام نماز.....	۲۲
اداء المفروض في شرح ارجوزة العروض.....	۱۰۴
ادبيات عرب در صدر اسلام.....	۱۷۷، ۸۶۶
ارجوزة.....	۱۰۴
إرشاد الأذهان إلى أحكام الإيمان.....	۲۲۶
استيصال المراد من القول الفاضل الجواب.....	۱۰۴
اصل الاصول.....	۲۱
أصول الفقه.....	۲۲۶
الاعتقادات.....	۲۳۹
اعلاط الروضات.....	۱۳۳
اعيان الشيعة.....	۵۸
أكر.....	۱۲۹
إكمال متنهي المقال.....	۲۲۶
الف حديث في المؤمن.....	۱۸۰
إماتة الغين عن استعمال العين في معندين.....	۲۲۶، ۱۰۴
أنا والأيام.....	۱۰۸

الإنجيل.....	٢٢٧
اندیشه سیاسی و تاریخ نهضت بیدارگرانه حاج آقا نور الله اصفهانی.....	٥٧
انوار الولاية.....	٢٠
الأنهار.....	٥٦
الأوزان والمقادير	٢٢٧
ایرادات و انتقادات بر دائرة المعارف فرید وجدى.....	١٣٣
الایراد والإصدار في حل مشكلات عویصة في بعض العلوم.....	١٠٥
إيناس سلطان المؤمنين باقتباس علوم الدين.....	٢٢٧
بحار الأنوار.....	٢٢٧، ٢١٧
بيان سبل الهداية في ذكر أعقاب صاحب الهداية.....	١٧٤، ٣٢
بیست مقاله	١١١
پیام حوزه « مجله »	١١١
تاریخ علمی و اجتماعی اصفهان در دو قرن اخیر ٥١، ٥٠، ٣٢، ٧٧، ٥٨، ٥٧، ٥٦، ٩٧، ٨٣، ٧٧، ٩٧، ٢٢٧	١٧٤، ١٨٠، ٢٢٧
تاریخ نجران یا آفتاب درخشان در مبارله نصارای نجران.....	٧٠
تبصرة الفقهاء.....	٢٤، ٢٢، ٨٨
تبصرة المتعلمين في أحكام الدين.....	٢٢٧
تحرير أقليدس.....	١٢٩
تحرير القواعد المنطقية في شرح الشمسية.....	٢٢٧
تحرير المخططي	٢٢٨
تحقيق كلمة التوحيد والشهادة.....	٢٤١
التنذكرة.....	٢٤٠
تنذكرة الفقهاء.....	٢٢٨
ترجمه «نقد فلسفه داروین» از عربی به فارسی.....	٢٢٨، ١٣٣
ترجمة مفتاح الفلاح.....	٢٢٨
تصانیف الشیعة	١٠٥
تعريب رسالة سیر و سلوك تعليقه بر رسالة المحاكمة بين العلمین.....	١٠٥، ١٠٨

٨٨	تفسير بيضاوى
٨٨	تفسير كشاف
١٣٤،٧٦،٧٥	تفسير مجد البيان
٢٥	تقارير بحث فقه سيد بحر العلوم
١٣٠	تقويم اوقات شرعية اصفهان
٢٦	تمكّله امل الامل
٢٢٨	التوحيد
٢٣٦	تهذيب الأحكام
١٩٤	جامع الأخبار
١٠٤	جامع الشتات
٢١٨	الجمع بين الصاحب والشريك
٢٤٣	الجمل في النحو
٢٢٩	جُنَاحُ الأمانِ الواقعَةِ وَجُنَاحُ الإيمانِ الباقيَةِ
٢١	جوامع الأصول
١٧٥	چهل مقاله
٥٧	حاج آقا نور الله اصفهاني، ستاره اصفهان
١٠٥	حاشيه بر «أکر» ثاودوسيوس
٢٣٠، ١٠٥	حاشيه بر شرح واحدى بر ديوان متنبي
٢٢٩، ١٠٥	حاشيه بر كتاب روضات الجنات
١٧٧	حاشيه بر متن تشخيص خطيب قزويني در معانی و بیان و بدیع
١٣٣	حاشيه روضات الجنات
١٣٣	حاشية سلطان اللآل في مسالی الوضع والاستعمال
١٣٣	حاشية وقاية الاذهان
٢٤٢	حاشية أنوار التنزيل
٢٢٩	حاشية تهذيب المنطق
٢٣٨	حاشية خلاصة الأقوال
٢٣٠	حاشية شرح هداية الحكمة
٢٢٩	حاشية الصحيفة السجادية

حكم نافذ آقا نجفی ٥٦
حل مشکلات الإشارات والتنبيهات ٢٣٠
حلي الدهر العاطل، في من أدركته من الأفضل ١٠٥
الحاوشي على الكافي ١٠٨
حياة القلوب ٢٣٠
خلاصة الحساب ١٢٩
الخلاصة في النحو ٢٣٠
دانشمندان و بزرگان اصفهان ١٢٧
درسهایی از جهان بینی اسلامی ١٧٧
دروس في فقه الإمامية ١٣٣
الدرة النجفية ١٥
الدعوات ١٩٣
دعوات الأسماء ٢٢٩
دلیل المخطوطات ٢٢٣
دین برای جوانان ١٧٧
دیوان ابی المجد ٢٣٠، ١٠٦
ذخائر المجتهدین في شرح كتاب معالم الدين في فقه آل یس ١٠٦
الذریعة ٥١، ٢٦، ٢٥، ٢١
رجال اصفهان ١٦٨، ١٢٨، ٥٧
الرجعة ٢٤٠
رسائل شیخ انصاری ٨٨، ٢٢
رسائلی در فقه و اصول ٧٧
رساله احکام ٢٣
رساله امجدیه ١٣٤، ١٢٦، ١١٩، ١٠٧، ١٠٥، ٨٨، ٧٠
رساله‌ای از آیة الله نجفی مسجد شاهی پیرامون حکم فقیهی دستگاه گرامافون ١١١
رساله‌ای در اثبات اعجاز قرآن ٧٧
رساله‌ای در احوالات آیة الله ابو المجد شیخ محمد رضا نجفی اصفهانی ١٣٤
رساله‌ای در احوالات آیة الله مجد العلماء نجفی ١٣٤

رساله‌ای در استصحاب.....	۵۲، ۵۱
رساله‌ای در اصل برائت.....	۷۷
رساله‌ای در اصول عقاید	۷۷
رساله‌ای در بحث دوران امر بین اقل و اکثر در علم اصول.....	۲۵
رساله‌ای در حقوق.....	۱۷۷
رساله‌ای در دستور زبان فارسی.....	۱۷۷
رساله‌ای در شرح حال آیة الله آقای حاج شیخ محمد حسین نجفی اصفهانی	۱۳۳
رساله‌ای در عدم مفترضیت توتون.....	۲۵
رساله در اصل برائت.....	۷۸
رساله در فساد شرط ضمん العقد في شرط الضمان لو ظهر المبيع مستحقاً للغير.....	۲۵
رساله در نقود و موازین و مکائیل و مقاییس	۵۱
رساله عملیه به زبان فارسی.....	۲۵
رساله عملیه	۲۲۱
رساله في الرد على «فصل القضا في عدم حجية فقه الرضا».....	۱۰۶
رساله يوحنا الذمي.....	۲۴۰
الرضاع.....	۲۳۹
روزنامه رسالت	۱۱۱
روزنامه عرفان.....	۱۱۹
روضات الجنات.....	۴۶، ۳۵، ۱۹
الروض الأريض فيما قال أو قيل فيه من الفريض	۱۰۶
الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية	۲۲۱
الروضة الغناء في تحقيق معنى الغناء.....	۱۰۶
رياض السالكين في شرح صحفة سيد الساجدين	۲۲۱
رياض المسائل	۲۱۸، ۱۶
ريحانة الأدب.....	۱۰۸، ۹۷، ۲۵
سقط الدرّ في أحكام الكُرْ.....	۱۰۶
سمطا اللآل في مسألتي الوضع والاستعمال	۲۲۶، ۱۰۷
سنن أبي داود	۲۱۸

٣٢	سيرى در تاريخ تخت فولاد اصفهان.....
٢٣١،٠٧	السيف الصنيع على رقاب منكري علم البديع.....
١٣٣،٠٨،١٥	سى مقاله.....
٢٣١	سؤال وجواب.....
٢٣٢،٢١	شرائع الإسلام.....
٢٥	شرح اسماء الحسنی.....
٢٣٢	شرح ألفية ابن مالك.....
٢٣٢	شرح تشریح الأفلاک.....
٢٣٢	شرح التصريف.....
٢٣٢	شرح تهذیب المنطق.....
٥١،١٠	شرح حجۃ المظنة من هدایة المسترشدین.....
٢٣٩	شرح حدیث همام.....
٢٣٣	شرح حکمة العین.....
٢٣٣	شرح الخطبة التطنجیة.....
٢٣٣	شرح زیارة الجامعة الكبیرة.....
٢٣٣	شرح الشافیة.....
٧٧	شرح شرائع الاسلام.....
٢٣٣	شرح شواهد البهجة المرضیة.....
٢٣٤	شرح قطر الندى.....
٢٤٢	شرح الکافیة.....
٢٣٤	شرح کتاب فی النحو.....
٨٧	شرح اللمعه.....
٢٣٣	شرح الملخص.....
٢٣٤	شرح هیئت فارسی.....
٢٣٤	الصافی فی شرح الکافی.....
٢١٨،٢١٧	صحیح البخاری
٢١٨،٢١٧	صحیح مسلم.....
٢١٨	صحیح النسائی.....

الصحيفة السجادية.....	٢٣٤
صرف افعال.....	١٣٤
صيغ العقود.....	٢١
صيغ النكاح.....	٢٣٩
ضياء العالمين في امامه الأئمة المصطفين.....	٢٢٥
طرح سؤال و جواب اصول عقائد و فقه اسلامي و تاريخ تحليل اسلام.....	١٧٨
العدالة.....	٢٢٥
عدة الداعي ونجاح الساعي	٢٣٥
عروة الوثقى	٨٨،٦٦
العقد الشمین في أوجبة مسائل الشیخ شجاع الدین.....	١٠٧
علوم الحديث « مجله »	١٠٤
العوامل المائة.....	٢٤٣،٢٤٢
غالية العطر في حكم الشّعر.....	١٠٧
الفصول في علم الاصول	٩٦
الفقه.....	٢٣٦
الفوائد الرجالية	٢٣٨
الفوائد الرضوية في شرح الفصول الغرورية.....	٢١٦،٨٣٤،٢٠
الفوائد الضيائية بحل مشكلات الكافية	٢٤٢
فهرست نسخه های خطی کتابخانه آیه الله مرعشی نجفی	٢٢
فهرس تهذیب الأحكام	٢٣٦
فهرس مخطوطات مكتبة آية الله النجفي	١٠
فيض الباري الى قرة عيني الهايدي	٢١٩،١٧٨،١٠
القانونچه	٢٤١
القبلة	١٠٧
القوانين	٢١٨
القوانين المحكمة.....	٢٣٦
القول الجميل إلى صدقى جميل.....	١٠٧
الكافى	٢٣٦،١٠٨

كتاب الطهارة	٢٨، ٢٦
الكرام البررة	٢٦، ٢٥، ٢١
كشف الريبة عن أحكام الغيبة	٢٣٩
كشف الغطاء	٢١٧
كشف المدارك	٢٤١
كشف المراد في شرح تجريد الاعتقاد	٢٣٧
كتابية الأصول	٢٣٧، ٨٨
كتابية المقصد	٢٣٧
كيهان اندیشه «مجله»	١٧٥، ١٠٦
گامی به سوی وحدت	١٧٨
کل گلشن	٢٣٧، ٨٣٤
گنجینه دانشمندان	١٢٧
گوهر گرانبها در رد عبد البهاء	١٠٧
لب الأصول	٥١
لب الفقه	٥١
مجد البيان في تفسير القرآن	٢٣٧، ٧٤، ١٠
مجسطی	١٢٩
مجموعة رسائل پیرامون غناء و موسيقى	١٠٦
مجموعة	٢٣٨
المحاكمات	٢١٨
محضر الشهود في رد اليهود	٢٤٣
المختار من القصائد والاشعار	٢٣٩، ١٣٦، ١٣٤
مدارك الأحكام	٢٤١
مرأة الاحوال	١٣
مرأة العقول في شرح أخبار آل الرسول (ص)	٢٤٣
مسائل العلوم	٢٣٩
مسألة الظنون	٢٦
مستدرك الوسائل	٢١٦، ٩٠، ٨٨

المسالسلات.....	٥٨
مسند احمد بن حنبل.....	٢١٧
المشاعر.....	٢٤٣
مسابح الاصول.....	١٩
مسابح الشريعة	٢٣٩
مسابح الفقيه.....	٨٨
معالم الدين في اصول الفقه.....	٨٧
معالم الدين في فقه آل يس	١٠٦
معرفة التقويم	٢٤٢
مفرح الروح وفتح الفتوح.....	٢٤٣
مقالات.....	١٧٨
مقتل الحسين(ع).....	٢٤٤
مقدمه ای بر دیوان ابی المجد	١٧٨
مقدمه بر وقایة الاذهان	١٨٠
مقدمه و تحقیق بر رساله امجدیه.....	١٧٨
مکارم الآثار.....	١٢٦، ١١٩، ٥٨، ١٩
ملحمة الإمام الصادق (ع).....	٢٤١
مناهج الطريقة في احكام الشريعة	٢١
المنتخب وجمع المراثي والخطب.....	٢٤٥
منتهى الآمال	٨٠
منتهى المقال في أحوال الرجال.....	٢٢٦
منظومه.....	٢٢
منظومة حاجی سبزواری.....	١٥٦
من لا يحضره الفقيه	٢٤٤
منهج الصادقین في إلزام المخالفین	٢٤٥
موطاً مالک	٢١٨
نجاة العباد	١٠٧، ٨٧
نجعة المرتاد في شرح نجاة العباد	٢٤٥، ١٠٧، ٩٠

نسبنامه مرحوم الفت ٤٣، ٣٤، ٣١
نقباء البشر ١٢٦، ٥٨، ٥١
نقد فلسفة داروین ١٠٨، ١٠٧، ٩٥
النواجح والروزنامج ٢٤٥، ١٠٨
نور علم «مجله» ١٠٦
نهاية الوصول إلى علم الأصول ٢٤٥
وارسته پیوسته ٨٣
وفاء الوفا بأخبار دار المصطفى ٢٤٥
وقایة الاذهان ٢٤٦، ١٠٨، ٨٠٧، ٨٠٤، ٨٨، ١٠
هدایة المسترشدین في شرح اصول معالم الدين ٢٥، ٢٣، ٢١، ١٨، ١٣، ٩
هفده رساله ٢١٧، ٨٨٠، ١٧٤، ٥١، ٤٤، ٣١، ٢٩، ٢٦
یکصد و شصت نسخه از یک کتابخانه شخصی ٢٦
الیواقیت الحسان في تفسیر سورۃ الرحمن ٢٤٦، ١٨٠، ١٥٥، ١٣٤، ١٠